

รายงานฉบับสมบูรณ์

ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรม
ของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ
(สัญญาโครงการ 61-02029-0029)

อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร
ศรณรงค์ ปล่องทอง
รพีภัทร ศรีไกรภักดิ์
พัชรินทร์ ธนฤทธิ์ไพศาล

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประจำปีงบประมาณ 2562

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัย เรื่อง ผลกระทบจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยการสนับสนุนงบประมาณจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และการสนับสนุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนดำเนินการวิจัยประจำปีงบประมาณ 2562

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี อันเนื่องมาจากการสนับสนุนและให้ความร่วมมือของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน เยาวชน ตัวแทนครัวเรือน ร้านค้า และหน่วยงานท้องถิ่นในระดับพื้นที่ ตลอดจนที่ปรึกษาทุกฝ่ายที่กรุณาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำวิจัยจนสำเร็จและสมบูรณ์ทุกขั้นตอน และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ให้โอกาสและสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนกระบวนการศึกษาและดำเนินงานวิจัย

คุณประโยชน์และองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ ขอมอบเป็นแนวทางเพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยและพัฒนาส่งเสริมด้านสุขภาวะของเด็กและเยาวชน รวมถึงประชาชน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

คณะผู้วิจัย

ตุลาคม 2563

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ มุ่งศึกษาศึกษาพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ และผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการฝังตัวในชุมชนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ศึกษา จำนวน 45 คน การสนทนากลุ่มย่อย การสรุปข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน ตัวแทนครัวเรือน และผู้ประกอบการร้านค้า ที่จำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ รวมจำนวน 361 คน

ผลการศึกษา

พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เด็กและเยาวชนนิยมตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง ทั้งนี้เนื่องมาจากจากพฤติกรรมเลียนแบบผู้ปกครอง และคนในชุมชน และการชักชวนจากกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมของเยาวชนมีลักษณะของการตีเป็นกลุ่มในงานมหรสพฯ นิยมนัดหมายกับกลุ่มเพื่อนเพื่อมาพบเจอกันในงานมหรสพฯ ซึ่งเยาวชนที่เข้าร่วมงานจะมีทั้งตีและไม่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ แต่ส่วนใหญ่จะนิยมตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เยาวชนบางกลุ่มเตรียมเครื่องตีแอลกอฮอล์มาจากที่อื่น หรือบางกลุ่มจะซื้อหาในบริเวณใกล้เคียง เครื่องตีแอลกอฮอล์ที่เยาวชนนิยมตีในงานมหรสพฯ ได้แก่ สุราขาว บางคนผสมกับน้ำอัดลม หรือน้ำหวานเพื่อให้ตีง่ายขึ้น หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ลักษณะการตีเครื่องตีฯ จะมีทั้งแบ่งใส่แก้วขนาดเล็ก และผสมเครื่องดื่มลงในถังพลาสติกขนาดเล็ก ใส่น้ำแข็งใช้หลอดดูดดื่มร่วมกันกับกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ยังพบว่ามีการตี สุราสี เบียร์ สบาย เป็นต้น ร้านค้าในชุมชนพื้นที่เป้าหมาย บางแห่งมีการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้กับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ โดยไม่คำนึงและปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายที่กำหนด ซึ่งเป็นช่องทางที่ทำให้เด็กและเยาวชนในชุมชนนิยมตีเครื่องตีแอลกอฮอล์กันมากขึ้น นอกจากนี้ชุมชนยังขาดมาตรการในการนำข้อกฎหมายมาบังคับใช้อย่างจริงจัง สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าชุมชนยังขาดความตระหนักถึงผลกระทบของเครื่องตีแอลกอฮอล์ ไม่พยายามนำมาตรการการควบคุมการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์มาใช้ที่เหมาะสม รวมทั้งขาดผู้นำในชุมชน หรือขาดตัวแบบบุคคลสำคัญในการเป็นแบบอย่างที่ดีในการลดละเลิกการตีเครื่องแอลกอฮอล์

พฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่วิจัย มีปัจจัยมาจากช่วงวัยของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความอยากรู้ อยากรอง รวมถึงการเข้าถึงแหล่งการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ สื่อโฆษณา การเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อน และความเคยชินจากสิ่งแวดล้อมทั้งจากคนในชุมชนตี หรือผู้ปกครองที่ตีให้เห็นเป็นประจำ รวมถึงการที่ผู้ปกครองให้เด็กและเยาวชนในครัวเรือนไปซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนมากขึ้น ร่วมกับปัจจัยอื่นที่สำคัญอื่นๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ คือ จัดหาเครื่องตีแอลกอฮอล์ได้ง่าย และการได้รับแรงสนับสนุนจากครอบครัว จากกลุ่มเพื่อน และสื่อในระดับมากทำให้พฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของคนวัยดังกล่าวนี้มีเพิ่มสูงขึ้น

ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยการสำรวจเยาวชน อายุ 15 – 24 ปี พบว่าส่วนใหญ่เริ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เฉลี่ยอายุ 14 ปี โดยอายุน้อยที่สุด คือ 10 ปี และมากที่สุด คือ 21 ปี โดยมักจะตีเครื่องตีแอลกอฮอล์กับเพื่อน และตีกับครอบครัว ประเภทเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่เยาวชนนิยมตีคือ สุราขาว รongลงมา คือ เบียร์ โดยเพศชายตีมากที่สุด คือ 4 หน่วย และเพศหญิงตีมากที่สุด คือ 4 หน่วย ดังนั้นในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานวิจัยนี้เพศหญิงจึงตีแบบเม้าหว่าราน้ำมากกว่าเพศชาย และส่วนใหญ่เยาวชนจะมีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่บ้านเพื่อน เพราะเป็นสถานที่ที่สามารถตีได้ทุกช่วงเวลา และมักจะไม่ปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชวน เนื่องจากต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อน และเยาวชนมีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทุกประเภทเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง หรือช่วงเทศกาลงานที่มีโอกาสพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน เพราะมีความสุขสนุกสนานที่ได้ตีร่วมกันในบรรยากาศที่มีงานรื่นเริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ พบว่า 1) ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ การตีจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญ 2) ด้านครอบครัว พบว่ามีการพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรือรู้สึกไม่สบายใจของคนในครอบครัวเยาวชนที่ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ และมีผลกระทบตามมาหลายประการ อาทิ การทำร้ายร่างกายของสมาชิกในครอบครัว เสี่ยงต่อการเป็นโรคซึมเศร้า ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นผลกระทบโดยตรงที่เกิดขึ้นจากการตีสุราและเครื่องตีแอลกอฮอล์ และผลกระทบเหล่านี้สร้างความวิตกกังวลให้กับบุคคลในครอบครัวเป็นอย่างมาก 3) ด้านเศรษฐกิจ พบว่า เยาวชน มีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันเนื่องจากการนำเงินไปซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ตีในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน ในบางรายที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากขึ้นในช่วงมีงานมหรสพบันเทิง และเยาวชนบางรายที่ตีประจำส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายด้านค่ารักษาพยาบาลเพิ่มมากขึ้น และ 4) ด้านสังคม พบว่า การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชน

ทำให้เกิดพฤติกรรมกรรรวมกลุ่มเด่นรำ ต้มกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างกัน มีการทำลายทรัพย์สิน ฯลฯ การล่อลวงละเมิด ซึ่งผลกระทบจากพฤติกรรมนี้เกิดขึ้น เพราะการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์จนขาดสติทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายบางครั้งรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต เมื่อพิจารณาความเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงานมหรสพบันเทิง พบว่า เยาวชนให้ความเห็นว่าการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติมีผลกระทบ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านสังคมตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีผลทางด้านเศรษฐกิจ และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบผลกระทบการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง พบว่า เยาวชนให้ความเห็นว่าการต้มในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิงมีผลกระทบด้านสังคม ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ความเห็นของตัวแทนครัวเรือน ผู้ปกครอง บุคคลทั่วไป ในชุมชนให้ความเห็นว่าการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ทั้งในช่วงเวลาปกติและการต้มในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงต่างสร้างผลกระทบทางด้านสังคม ครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในส่วนของการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของร้านค้าผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากทั้งการรับรู้การต้มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับซึ่รถทุกประเภทมีโทษทั้งจำทั้งปรับ การรับรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่องการห้ามมิให้ผู้เฒ่าขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้บุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี การให้บริการการซิงค์/การซิงค์รางวัลแก่ผู้นำหีบห่อ หรือสลาก หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ แต่ร้านค้าในชุมชนบางร้านยังไม่ปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายกำหนดซึ่งส่วนใหญ่เป็นร้านค้าที่มีระยะทางห่างจากตัวเมือง ดังนั้น ควรมีการจัดอบรมเสริมความรู้ให้กับร้านค้าในชุมชนในพื้นที่ห่างไกลตัวเมืองให้ตระหนักและมีความรู้ด้านกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามควรมีมาตรการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนพัฒนากระบวนการบังคับใช้กฎหมายให้มีความเข้มงวดในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมและผลกระทบจากการต้มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ยังคงปรากฏในหลายพื้นที่และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น แม้หน่วยงานในท้องถิ่นจะมีแผนงานในการรณรงค์และป้องกันปัญหาดังกล่าว แต่ขาดหน่วยงานหลักที่ดำเนินงานเชิงรุกเพื่อป้องกันกรต้มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน นอกจากนี้เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเสี่ยงต่อการเป็นนักดื่มหน้าใหม่

เพิ่มขึ้น ดังนั้น ผู้ปกครอง คนในชุมชน ผู้นำชุมชนควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชน สมาชิกในชุมชนต้องมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดมาตรการในการควบคุม และป้องกันการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกรูปแบบ การส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านความบันเทิงในรูปแบบอื่นที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน โดยให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมควบคุมกับการส่งเสริมศีลธรรมอันดีงาม นอกจากนี้ หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ครอบคลุมการส่งเสริมงานด้านเด็กและเยาวชนทุกมิติ และพัฒนาสื่อความรู้ เรื่องของผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบที่เด็กและเยาวชนเข้าถึงได้ หรือเปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านอื่นๆ และสิ่งสำคัญ คือ การนำนโยบาย ข้อกฎหมาย และบทลงโทษไปสู่การปฏิบัติเพื่อสร้างแบบแผนที่ชัดเจนเพื่อป้องกันการดื่ม และจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนต่อไป

บทคัดย่อภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ เป็นการศึกษาแบบผสมวิธี ทั้งเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้กรณีศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการประชุมสนทนากลุ่มย่อย จำนวนรวม 75 คน และการวิจัยเชิงปริมาณใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้นำมาดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผล และทำการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลทางสถิติ ความถี่ (F) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) สถิติ Chi-square สถิติ t-Test และนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาความ (Descriptive)

ผลการศึกษา พบว่า:

1. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ ด้วยสภาพบริบทของประชาชน และสังคมของพื้นที่ตำบลศรีแก้วที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ เขมร กูย และลาว-อีสาน เป็นวิถีชีวิตที่ยึดโยงกับกับความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม และพิธีกรรมส่งต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยเฉพาะความเชื่อในเรื่องของงานบุญประเพณี และพิธีกรรมที่ต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบในงานเลี้ยงสังสรรค์ การทำพิธีกรรมต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบเพื่อใช้สื่อสารกับวิญญาณบรรพบุรุษ และผีต่างๆ ส่งผลให้เยาวชนซึมซับและเคยชินกับพฤติกรรมการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งค่านิยมอีกประการของเยาวชนตำบลศรีแก้ว คือ การรวมกลุ่มเพื่อนเพื่อเข้าร่วมงานมหรสพบันเทิง โดยเยาวชนจะทราบความเคลื่อนไหวของงานมหรสพบันเทิงจากกลุ่มเพื่อน การประชาสัมพันธ์ของหมู่บ้าน และตามเพจเฟซบุ๊กวงดนตรีที่จะมาเล่นในงาน เมื่อดื่มและเต้นกันอย่างเต็มที่แล้วมักจะมีการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายระหว่างกลุ่มเยาวชนที่มาร่วมงานเป็นประจำ

2. ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน พบว่า 1) ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่ดื่มจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.60$, SD. = .936) 2) ด้านครอบครัว มีการพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรือรู้สึกไม่สบายใจของคนในครอบครัวเยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, SD. = .765) 3) ด้านเศรษฐกิจ เยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตรประจำวันของเยาวชนเนื่องจากนำไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, SD. = .983) และ 4) ด้านสังคม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมการรวมกลุ่มแตกร้าว ดื่มกินอย่างสนุกสนาน และ

บางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.73$, $SD. = .886$) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงว่า 1) ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ เยาวชนที่ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่ตีจนขาดสติจะมีพฤติกรรมพุดจาหายากาย หรือมีท่าที่ก้าวร้าว อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.06$, $SD. = .707$) 2) ด้านครอบครัว การพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรืออาการรู้สึกไม่สบายของคนในครอบครัวเยาวชนที่ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$, $SD. = .955$) 3) ด้านเศรษฐกิจ การมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดคดีทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.57$, $SD. = .947$) และ 4) ด้านสังคม การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมรวมกลุ่มเต๋นรำ ตีกันอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$, $SD. = .636$) ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงานมหรสพบันเทิง พบว่า เยาวชนให้ความเห็นว่าการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติมีผลกระทบ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านสังคมตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีผลทางด้านเศรษฐกิจ และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบผลกระทบการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง พบว่า เยาวชนให้ความเห็นว่าการตีในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิงมีผลกระทบด้านสังคม ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ความเห็นของตัวแทนครัวเรือนผู้ปกครอง บุคคลทั่วไปในชุมชนให้ความเห็นว่าการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทั้งในช่วงเวลาปกติและการตีในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงต่างสร้างผลกระทบทางด้านสังคม ครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เยาวชน เครื่องตีแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการตี งานมหรสพบันเทิง

Abstract

The purposes of this research are 1) to study alcoholic beverages drinking behavior of youths in the entertainment in Sisaket province and 2) to study the effects from alcoholic beverages drinking of youths in entertainment in Sisaket province. It is the Mixed Methods Research of both Qualitative research and Quantitative research by the use of sample groups consisted of qualitative sample group; namely 75 informants and focus group, and Quantitative research using opinion survey research from 361 sample groups, research instrument consisted of interview and questionnaire for collecting data and then bringing the received data for analyzing, concluding and analyzing the data to find statistic data, Frequency (F), percentage, mean (\bar{x}) and Standard Deviation (S.D), Chi-square, t-Test and presenting Descriptive data.

The research findings are as follows:

1. Alcohol beverage drinking behavior of youths in entertainment in Sisaket province, with people's context and society in Sikaew sub-district having ethnic groups; namely Khmer, Kui, and Laos-Isan. It is way of life attached with belief, traditions, culture and rites subsequently submitted from generation to generation, especially belief in the case of traditions and rites that must have the alcohol beverage being the component in party, performing a ceremony must have the alcohol beverage being the component for communicating with ancestral spirits and ghosts. So, it can affect youths absorb and are used to alcoholic beverages using behavior that a value of the youths in Sikaew sub-district that is the friends grouping for joining entertainment, they will know the details of entertainments from their friends, public relations of villages, Page and Facebook of bands that will come to play in party, when they have drunken alcoholic beverages and danced extremely, they often have quarrel and battery among the youths who have come and joined regularly.

2. Effects from alcoholic beverages drinking of the youths in entertainment in Sisaket province found that effects from alcoholic beverages drinking of youths could be divided into 4 aspects that is 1) on the physical health/mental health, youths who have drunken the alcoholic beverages in entertainments, drinking it until losing one's senses, having nerve-racking behavior and making another people feel annoyed at the highest level ($\bar{x} = 3.60$, $SD = .936$), 2) on the family, seeing/having an experience about anxiety or feeling uncomfortable of the people in family of youths who have drunken the alcoholic beverages in entertainment at the highest level ($\bar{x} = 3.15$,

SD=.765), 3) on the economy, youths have experience/ not having money enough for expenditure in everyday life of youths because bringing money to buy the alcoholic beverages in entertainment together with their friends at the highest level ($\bar{x} = 3.29$, SD=.983), and 4) on the society, drinking the alcoholic beverages in entertainment of youths, it can cause the grouping behavior for dancing, drinking the alcoholic beverages merrily and sometimes cause quarrel at the highest level ($\bar{x} = 3.73$, SD=.886), while sample groups who are the elders give one's opinion about effects from drinking the alcoholic beverages of youths in entertainment found as follows: 1) on the physical health/ mental health, youths who have drunken the alcoholic beverages in entertainment, drinking until losing one's senses, will have rude behavior or having aggressive attitude at the highest level ($\bar{x} = 4.06$, SD=.707), 2) on the family, seeing/ having an experience about anxiety or feeling uncomfortable of the people in family of youths who have drunken the alcoholic beverages in entertainment at the highest level ($\bar{x} = 3.95$, SD=.955), 3) on the economy, having an experience / seeing drinking the alcoholic beverages, causing quarrel, attacking and disturbing their family at the highest level ($\bar{x} = 3.57$, SD=.947), and 4) on the society, drinking the alcoholic beverages in entertainment of youths, it can cause the grouping behavior for dancing, drinking the alcoholic beverages merrily and sometimes cause quarrel at the highest level ($\bar{x} = 4.05$, SD=.636). Effects from drinking the alcoholic beverages in period of regular time and in period of entertainment found that the youths give their opinions that drinking the alcoholic beverages in period of regular time affected on health, family and society respectively, significantly on the statistics at .05 level, but not affecting on the economy, and when have considered the test results of drinking the alcoholic beverages in period having entertainment found that youths give their opinion that drinking the alcoholic beverages in period having entertainments affected on society, family, economy and health respectively, significantly on the statistics at .05 level, while the representatives' opinion of household, parent and general people in community give their opinions that drinking the alcoholic beverages in period of regular time and drinking the alcoholic beverages in period having entertainment, it can also affect on the society, family, economy and health respectively, significantly on the statistics at .05 level.

Keywords: Youths, alcoholic beverages, drinking behavior, entertainments

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทสรุปผู้บริหาร.....	ข
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
สารบัญ.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
สารบัญตาราง.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการศึกษา	4
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและบริโภคนิยม.....	19
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม.....	22
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	26
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับงานมหรสพบันเทิง.....	32
2.6 แนวคิดการสร้างพื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรม.....	36
2.7 แนวทาง นโยบายและยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในประเทศไทย.....	38
2.8 ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญหาทางสังคม.....	45

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ).....	
2.19 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ.....	48
2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	59
3.2 ประชากร กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่าง.....	60
3.3 ขอบเขตการศึกษา.....	61
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	70
4.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ.....	70
4.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพ บันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ.....	103
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	149
5.1 สรุป.....	150
5.2 อภิปรายผล.....	172
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	177
บรรณานุกรม	179
ภาคผนวก	190
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	191
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงตรวจเครื่องมือวิจัย.....	193
ภาคผนวก ค ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่.....	197
ภาคผนวก ง เครื่องมือการวิจัย.....	205

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1	19
2.2	20
2.3	23
2.4	29
2.5	32
2.6	35
2.7	42
2.8	46
2.9	58
4.1	73
4.2	74
4.3	77
4.4	83
4.5	84
4.6	86

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบขั้นภูมิตามสัดส่วน	61
3.2	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค (Alpha Coefficient) ของ แบบสอบถามสำหรับเยาวชน.....	65
3.3	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค (Alpha Coefficient) ของ แบบสอบถามสำหรับร้านค้า บุคคลทั่วไป และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง..	65
4.1	ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนพื้นที่ตำบลศรีแก้ว.....	103
4.2	ข้อมูลบริบทเยาวชน และครอบครัว ชุมชน.....	111
4.3	ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ เยาวชน.....	113
4.4	เปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ในช่วงเวลาปกติ และช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: เบียร์.....	119
4.5	เปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราสีในช่วงเวลาปกติ และช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: สุราสี.....	120
4.6	เปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราขาวในช่วงเวลา ปกติและช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: สุราขาว...	120
4.7	เปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสพาย/ไวน์ในช่วงเวลา ปกติและช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: สพาย/ ไวน์.....	121
4.8	ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์.....	122
4.9	ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน.....	123
4.10	ผลรวมรายด้านผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน...	128
4.11	ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงาน มหรสพบันเทิง.....	128
4.12	ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่ เกี่ยวข้อง.....	129

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.13	พฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง	134
4.14	ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพ บันเทิง.....	136
4.15	ผลรวมรายด้านผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชน ในงานมหรสพบันเทิง.....	140
4.16	การรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เฉพาะร้านค้า.....	141
4.17	ระดับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์.....	143
4.18	การมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมการปรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์.....	146
4.19	ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงาน มหรสพบันเทิง.....	147

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับสถานการณ์เยาวชนที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงในเยาวชน จากรายงานของกรมกิจการเด็กและเยาวชน ประจำปี 2559 ในด้านสถานการณ์ของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า ความชุกของผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประชากรอายุ 15 – 19 ปี ในปี พ.ศ. 2557 – 2559 พบในอัตรา 1.53 1.00 และ 0.33 ต่อ 100 คน และเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558 และ 2559 ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาข้อมูลจากสำนักสถิติแห่งชาติที่ได้จัดทำรายงานสถิติคดีเกี่ยวกับเยาวชนของกรมพินิจฯ พบว่า จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ พบว่ามีเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวนไม่น้อยที่กระทำผิด โดยส่วนใหญ่เป็นเด็กอายุระหว่าง 15-17 ปี ประมาณ 30,000 คดี ต่อปีที่เกิดจากความผิดเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นยาเสพติดที่รุนแรงหรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ล้วนเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุอาชญากรรมและความรุนแรง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557: 50) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานสรุปคดีอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่รายงานสรุปสถิติคดีอาชญากรรมในรอบปีที่ผ่านมา เปิดเผยเมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2559 โดยพลตำรวจเอกจักรทิพย์ ชัยจินดา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลจากรายงานสรุปสถิติการรับแจ้งเหตุและการดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับความผิดคดีอาญาในรอบ 12 เดือน ปีงบประมาณ 2558 คดีอาญาที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน ได้แก่ การทำร้ายร่างกายและการทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย การข่มขืนกระทำชำเรา การลักทรัพย์ และชิงทรัพย์ พบว่าสาเหตุสำคัญของการกระทำความผิดทำร้ายร่างกายผู้อื่น เกิดจากการทะเลาะวิวาทเนื่องมาจากเมาสุรา ส่วนการข่มขืนกระทำชำเรา พบสาเหตุส่วนใหญ่มาจากเรื่องชู้สาวและเมาสุรา จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงผลจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรมกระทำความผิดต่อข้อกำหนดและบรรทัดฐานทางสังคมของเยาวชนที่มีจำนวนมากขึ้น จากข้อมูลสถิตินักดื่มในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปี พ.ศ. 2558 พบว่าในกลุ่มประชากร ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เป็นผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนประมาณ 17.7 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.3 หรืออาจกล่าวได้ว่า 1 ใน 3 ของคนไทยที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 5.5 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.0 ซึ่งถือเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าภาพรวมของประเทศ (ธัญวรรณ์ แจ่มใส และคณะ, 2560: 2) และในจังหวัด ศรีสะเกษมีสถิติการ

ตั้งอยู่ในระดับสูงของประเทศ ในกลุ่มประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี มีความชุกของนักดื่มในระดับมากที่สุดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นร้อยละ 25.1 ของประเทศ (สุรศักดิ์ ไชยสงค์ และคณะ, 2556: 14) เมื่อเปรียบเทียบกับสาเหตุของความชุกนักดื่มส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะบริบทของ คนอีสานที่รักความสนุกและชอบการเลี้ยงสังสรรค์ที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นองค์ประกอบหลัก เพื่อเพิ่มสีสันในกิจกรรมต่างๆ ของงานบันเทิงเหล่านั้น

พื้นเพวัฒนธรรมของคนอีสานเป็นคนชอบสนุกสนาน ชอบสร้างความบันเทิง จนมีวลี “ม่วนซื่น โฮแซว” ซึ่งบ่งบอกลักษณะพฤติกรรมของคนอีสานว่าชอบความสนุกสนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานบุญประเพณีต่างๆ ในแต่ละเดือนของคนอีสาน ไม่ว่าจะเป็น งานบวช งานแต่ง งานบุญกฐิน ซึ่งในอดีตจะมีการฟ้อนรำอย่างสนุกสนาน อ่อนช้อย ที่เรียกกันว่า “ฟ้อนเอาบุญ” ซึ่งรูปแบบความบันเทิงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทสังคม โดยปัจจุบันมีการนำเครื่องดนตรีดัดแปลงเป็นคอนเสิร์ตเคลื่อนที่ที่เรียกว่า “รถแห่” มีระบบเครื่องเสียงที่สร้างความบันเทิงให้กับกลุ่มผู้ร่วมร่ำรำ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนหญิงและชายที่จะมีการจับกลุ่มกันดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ พอตี้มกันดื่มที่ก็จะมีการเต้นที่เกินขอบเขต หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจนทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นทุกครั้ง ซึ่งคนทั่วไปมองว่าเป็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามอายุของกลุ่มวัยนี้ ที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ ตามปกติ และอาจมีบางครั้ง ที่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทำให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหากับผู้ปกครอง การทะเลาะวิวาท ปัญหาการเรียน อุบัติเหตุ และค่าใช้จ่าย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2562) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแล้ว ยังส่งผลที่ทำให้เกิดปัญหาด้านจิตใจและอารมณ์ สร้างความวิตกกังวล การเกิดภาวะสมาธิสั้น และมีโอกาสเสี่ยงที่จะส่งผลให้เยาวชนเข้าสู่วงจรใช้สารเสพติดมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ถึง 1.6 - 3.0 เท่า และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังเป็นการเพิ่มโอกาสการติดเชื้อโรคเอดส์ และการตั้งครรภ์อันไม่พึงประสงค์มากขึ้น ดังที่ไพบูลย์ ชาวสวนศรีเจริญ (2557: 27) ได้กล่าวว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดภาวะโรคอันดับหนึ่งของโลก และมีความเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคและการบาดเจ็บมากกว่า 60 ชนิด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับประเด็นทางสังคมและการพัฒนาต่างๆ รวมถึงความรุนแรง โดยพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนที่แสดงออกหลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นที่พบเห็นกันมากขึ้น ซึ่งกลุ่มคนบางกลุ่มมีความรู้สึกเคยชินกับภาพเหล่านั้น แต่ก็ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาเพราะมองว่าเป็นเรื่องปกติ สิ่งเหล่านี้หากมองถึงการแสดงออกของวัยรุ่นเยาวชนหนุ่มสาว แล้วปล่อยผ่านไปจะกลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ที่ยากจะดึงกลับมา แต่หากมองในมิติของปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขเกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และทะเลาะวิวาท เป็นการบ่มเพาะให้เยาวชนซึมซับพฤติกรรมรุนแรงต่อไป ซึ่งจะส่งผลต่อปัญหาสังคมในอนาคต พฤติกรรมเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน (นุกุลกิจ ทวีชาติ, 2560: 10 - 11)

จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ประกอบด้วยอำเภอ 22 อำเภอ 206 ตำบล 2,634 หมู่บ้าน มีประชากร 1,502,640 คน ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ 4 เผ่า ได้แก่ ลาว กูย (ส่วย) เยอ และเขมร ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพในการเกษตร มีพื้นที่อำเภอชายแดนติดกับราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอภูสิงห์ ระยะทางรวม 127 กิโลเมตร (สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ, 2562) การอยู่รวมกันของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ทั้ง กูย (ส่วย) เยอ เขมร และลาว (อีสาน) ทำให้ชุมชนในเขตพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีความหลากหลายทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา และวิถีชีวิต โดยในเขตในพื้นที่อำเภอศรีรัตนะเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ทั้งกูย เขมร และลาว (อีสาน) สถานการณ์ที่พบในปัจจุบันของประชาชนในพื้นที่ คือ นิยมจัดงานมหรสพบันเทิงและมีการจำหน่ายตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในพื้นที่จัดงานทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการตี๋มง่ายขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ยิ่งในปัจจุบันในพื้นที่มีงานมหรสพที่มีดนตรี มีการเต้นรำอย่างสนุกสนาน ส่งผลให้กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ให้ความสนใจ ที่ปรากฏเด่นชัด คือมหรสพที่มีการจัดดนตรีคอนเสิร์ตเคลื่อนที่ที่เรียกกันว่า “รถแห่” ที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบันในทุกๆ พื้นที่ของจังหวัดศรีสะเกษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นพื้นที่ตำบลขนาดใหญ่เป็นชุมชนที่นิยมจัดงานมหรสพบันเทิงควบคู่ในงานบุญประเพณีเกือบทุกเดือน ทั้งงานบุญเจ้าภาพร่วมและงานบุญเจ้าภาพเดียวจะมีการนำรถแห่เครื่องดนตรีเข้ามาร่วมเพื่อสร้างความสนุกสนานบันเทิง นอกจากนี้ในงานมหรสพบันเทิงยังมีการเปิดพื้นที่ให้ผู้ประกอบการจำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เคลื่อนที่ในงานที่ง่ายต่อการเข้าถึงโดยไม่มีการควบคุม เยาวชนสามารถเข้าถึงการบริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ได้ง่าย ซึ่งภาพที่ปรากฏพบทุกครั้งที่ม้งานมหรสพบันเทิงในพื้นที่ คือ การรวมกลุ่มกันของเยาวชนในการเข้าร่วมงานเพื่อพูดคุย เต้นรำ และร่วมกันตี๋มกินเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์อย่างสนุกสนานไร้ขอบเขตจนนำไปสู่การทะเลาะวิวาทตามมา (สุรเชษฐ์ วัชภา, นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว: สัมภาษณ์)

ดังนั้น งานมหรสพบันเทิงที่มาควบคู่กับการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เป็นปรากฏการณ์นิยมที่เกิดขึ้นในทุกชุมชนและยังคงส่งผลกระทบต่อทั้งในระยะสั้นและระยะยาวทั้งกับสุขภาพของประชาชน พฤติกรรม และปัญหาทางสังคมอื่นๆ ในพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ผลกระทบที่เกิดขึ้นชัดเจน คือ ปัญหาสุขภาพ การใช้ความรุนแรง การทะเลาะวิวาท และนำไปซึ่งการเกิดปัญหาอาชญากรรม และพฤติกรรมเลียนแบบในกลุ่มเด็กและเยาวชน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเร่งศึกษาและวิเคราะห์ถึงการศึกษาผลกระทบและพฤติกรรมของเยาวชนจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้ชุดข้อมูลพฤติกรรมและผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ ในการต่อยอดการค้นหาแนวทางป้องกันผลกระทบความรุนแรงที่เกิดจากการตี๋ม

เครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ และเพื่อใช้ในการวางแผนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันหรือแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเกี่ยวกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชน ซึ่งประชากรกลุ่มนี้จะเป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อนำไปสู่การขยายผลและสร้างแนวทางการพัฒนาในระยะต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 พฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ เป็นอย่างไร

1.2.2 ผลกระทบจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ

1.3.2 เพื่อศึกษาผลกระทบจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ระหว่างเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เน้นหนักเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ โดย ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยคณะผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาประกอบด้วย ขอบเขตด้านพื้นที่ ขอบเขตเนื้อหาการศึกษา ขอบเขตประชากร กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ศึกษาแบบเจาะจง โดยเลือกพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษจำนวน 15 หมู่บ้าน แบ่งเป็นสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว 10 หมู่บ้าน และเทศบาลตำบลศรีรัตนะ จำนวน 5 หมู่บ้าน เหตุที่เลือกพื้นที่ดังกล่าวเป็นหน่วยในการศึกษา เนื่องจากประชาชนทุกกลุ่มวัยโดยเฉพาะเยาวชนมีพฤติกรรมและความนิยมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง เพราะมีการเปิดพื้นที่ให้กับผู้ประกอบการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์เคลื่อนที่ โดยไม่มีการควบคุม และในพื้นที่มีเครือข่ายให้ความร่วมมือในการ

ดำเนินการวิจัย ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านศรีแก้ว โรงพยาบาลศรีรัตนะ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับ

- 1) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 1.1) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วิถีชีวิต ภายนอก ความเชื่อ ทักษะคิด ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมชุมชน สภาพแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สังคม และสื่อต่างๆ 1.2) พฤติกรรมการดื่ม ได้แก่ การเริ่มต้นดื่มครั้งแรก ประเภทของเครื่องดื่ม ปริมาณการดื่มจากภาวะปกติและปริมาณการดื่มในงานมหรสพบันเทิง สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่ม สถานที่ดื่มเครื่องดื่ม ลักษณะการดื่มเครื่องดื่ม (ดื่มเดี่ยว หรือดื่มกลุ่ม) และ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่ม และ 2) ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยศึกษาผลกระทบในด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม

1.4.3 ขอบเขตประชากร กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตกลุ่มประชากร กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.4.3.1 ประชากร คือ ประชากรเพศชาย เพศหญิงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 3,058 คน หรือ 2,224 ครัวเรือน (สำนักสาธารณสุขอำเภออุษาคเนย์. 2561)

1.4.3.2 กลุ่มเป้าหมาย คณะผู้วิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมาย คือ บุคคลที่ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง หน่วยงานด้านสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายชุมชนปลอดเหล้า และตัวแทนเยาวชนที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงในแต่ละพื้นที่ บุคคลทั่วไปหรือเยาวชนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ได้รับผลกระทบ หมู่บ้านละ 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 45 คน และตัวแทนเยาวชน ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน ในการประชุมสนทนากลุ่มย่อยครั้งที่ 1 และตัวแทนหน่วยงาน ตัวแทนชุมชน ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนเยาวชน อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน ในการประชุมสนทนากลุ่มย่อยครั้งที่ 2 รวมทั้งสิ้น 75 คน

1.4.3.3 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยตัวแทนเยาวชนในครัวเรือนที่มีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มเจ้าภาพที่จัดงานบุญประเพณีและมหรสพบันเทิงที่มีสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละพื้นที่ 15

หมู่บ้าน โดยมีจำนวนเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวน 751 คน คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน และเก็บตัวแทนกลุ่มร้านค้าชุมชน จำนวน 17 ร้านค้า (นับหน่วยเป็นคน) รวมทั้งสิ้น 361 คน

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ในครั้งนี้คณะวิจัยกำหนดตัวแปรที่ศึกษา ดังต่อไปนี้

1.5.1 พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในช่วงปกติและพฤติกรรมการตีในงานมหรสพบันเทิง โดยแบ่งออกดังนี้ คือ 1) พฤติกรรมการตีแอลกอฮอล์ ดังนี้ (1) การเริ่มต้นตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ครั้งแรก (2) ประเภทของเครื่องตีแอลกอฮอล์ (3) ปริมาณการตีจากภาวะปกติและปริมาณการตีในงานมหรสพบันเทิง (4) สาเหตุที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ (5) สถานที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ (6) ลักษณะการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ตีเดี่ยว หรือตีกลุ่ม) และ (7) โอกาสในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ และ 2) ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ วิถีชีวิต ภายนอกภาพ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ชุมชน สภาพแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สังคม และสื่อต่างๆ

1.5.2 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านสุขภาพ 2) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในครัวเรือน 3) ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านเศรษฐกิจ และ 4) ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านสังคม

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาวิจัย ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ คณะวิจัยได้นิยามศัพท์ ดังนี้

พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกและกิริยาท่าทางโดยรวมของเยาวชนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษหลังจากตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง และการตีที่ไม่ใช่ในงานมหรสพบันเทิง

ผลกระทบ หมายถึง การกระทำที่เกิดจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ในงานมหรสพบันเทิง และการตีที่ไม่ใช่ในงานมหรสพบันเทิง โดยผลกระทบที่เกิดขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านสุขภาพ 2) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในครัวเรือน 3) ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านเศรษฐกิจ และ 4) ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านสังคม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง สุรา วิสกี้ เบียร์ เหล้ากลั่น ยาตอง ไวน์ กระแช่ สาโท รวมถึงเครื่องดื่มชนิดอื่นๆ ที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์

เยาวชน หมายถึง บุคคลที่เป็นเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ 15 - 24 ปี ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้อ้างอิงจากคำนิยามองค์การอนามัยโลก (1993: 1) โดยจะเลือกกำหนดการเก็บข้อมูลกลุ่มเยาวชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีพฤติกรรมดื่มและไม่ดื่ม ยอมรับและไม่ยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสบันเทิง

มหรสบันเทิง หมายถึง งานบุญ หรือประเพณีที่เน้นความบันเทิงและมีการจัดดนตรีเคลื่อนที่ หรือรถแห่เพื่อให้เกิดกิจกรรม ประเพณี การฟ้อน การเต้นรำสนุกสนาน และมีคนเข้าร่วมจำนวนมากในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.7.1 เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ตระหนักในปัญหาและผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสบันเทิง และมีส่วนร่วมในการป้องกัน ผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสบันเทิง

1.7.2 เกิดชุมชนต้นแบบในการจัดงานมหรสบันเทิงปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีเยาวชนต้นแบบลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในงานมหรสบันเทิงในพื้นที่

1.7.3 ได้ฐานข้อมูลพฤติกรรมและผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสบันเทิง

1.7.4 ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อกำหนดแผนงาน/แนวทางป้องกันพฤติกรรมและความรุนแรงที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสบันเทิงในระดับท้องถิ่น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ คณะวิจัยนี้ได้ทำการค้นคว้าเอกสาร แนวคิดจากแหล่งค้นคว้าต่างๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็น หรือกรอบแนวคิด โดยการวิจัยนี้ประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและพฤติกรรมเยาวชน
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและบริโภคนิยม
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องตีแอลกอฮอล์
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับงานมหรสพบันเทิง
- 2.6 แนวคิดการสร้างพื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรม
- 2.7 แนวทาง นโยบายและยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์
ในประเทศไทย
- 2.8 ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญหาทางสังคม
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
- 2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

Albert Bandura (1986) เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพปัจจัยทางสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียว แต่มีปัจจัยส่วนบุคคลเข้าร่วม และพฤติกรรมมนุษย์มีกลไกเกิดขึ้นจาก 3 ปัจจัยที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ สภาพแวดล้อม บุคคล และชนิดของพฤติกรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2550) ได้เสนอแนวคิดสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ได้แก่ 1) ด้านชีวพันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ความสามารถของบุคคล ซึ่งรวมทั้งความรู้สึนึกคิด และการกระทำของบุคคล มีมาแต่กำเนิด 2) ด้านบุคลิกภาพและจิตใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม บุคลิกภาพและจิตใจด้านอื่นๆ ของบุคคลมีอิทธิพลสูงสุดต่อการแสดงพฤติกรรมของเขา หรือ อีกนัยหนึ่งคือ “ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว” 3) ด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม สาเหตุของพฤติกรรมนี้มุ่งเน้นศึกษาระหว่างบุคคลกับสาเหตุที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล บุคลิกภาพของบุคคลมักจะแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เขาเผชิญอยู่ จึงเห็นว่าสถานการณ์น่าจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลด้วย และ 4) ด้านบูรณาการของสาเหตุหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ตลอดจนเกิดจากอิทธิพลร่วมกันระหว่างจิตใจของบุคคลกับสถานการณ์แวดล้อมที่บุคคลเผชิญในปัจจุบัน

สุรางค์ โค้วตระกูล (2553) ให้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมส่วนบุคคลเกิดขึ้นจากปัจจัยต่างๆ ประกอบด้วย

1. เชื้อพันธุกรรม ความสามารถพิเศษ ความถนัดและความสนใจ บุคคลที่มีเชื้อมีพันธุกรรมดีย่อมมีพฤติกรรมต่างจากบุคคลที่มีเชื้อมีพันธุกรรมต่ำ บุคคลที่มีเชื้อมีพันธุกรรมดี จะชอบค้นคว้าหาความรู้ ชอบศึกษาวิจัย ชอบอ่านหนังสือ ส่วนบุคคลที่มีเชื้อมีพันธุกรรมต่ำมักชอบกิจกรรมที่ใช้แรงงาน เช่น ทำไร่ ทำสวน ชกต่อย เป็นต้น

2. เพศและขนาดของร่างกาย เพศต่างกันทำให้มีพฤติกรรมต่างกัน เช่น หญิง มีกิริยาอ่อนหวาน นุ่มนวล ส่วนชายจะหย่าบกระด้างกว่าขนาดของร่างกาย รูปร่างหน้าตา ก็มีผลทำให้พฤติกรรมแตกต่างกัน ผู้มีรูปร่างหน้าตาดี ก็จะชอบออกสังคม ปรากฏตัวต่อหน้า ชุมชน ส่วนผู้มีรูปร่างด้อยเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา เช่น อ้วน เตี้ย จะเก็บตัวไม่ค่อยกล้าแสดงออก เป็นต้น

3. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพสิ่งแวดล้อม บุคคลที่มีฐานะ เศรษฐกิจดีมีฐานะร่ำรวย จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและพฤติกรรมจะแตกต่างจากบุคคลที่มีฐานะด้อยกว่า และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เป็นต้น

4. วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และการใช้ภาษาของแต่ละท้องถิ่น สิ่งเหล่านี้ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างหลากหลาย การดำเนินชีวิต การพูด การรับประทานอาหาร การแสดงออกเกือบทุกด้านจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของวัฒนธรรมประเพณี ศาสนา

และการใช้ภาษาของแต่ละท้องถิ่นแทบทั้งสิ้น เช่น คนภาคเหนือกับคนภาคใต้ คนตะวันตกกับคน ตะวันออกจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เป็นต้น

5. สภาพภูมิศาสตร์ของแต่ละท้องถิ่น สภาพภูมิอากาศภูมิประเทศ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม โดยเฉพาะนิสัยใจคอความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เช่น ผู้ที่อยู่ในอากาศร้อน จะมีความเฉื่อยชา เบื่อหน่าย ไม่ค่อยกระตือรือร้น เท่ากับผู้อยู่ในอากาศหนาว หรือผู้อยู่ในเมืองหลวง จะมีพฤติกรรมที่คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง

6. อาชีพ อาชีพที่ต่างกัน มีอิทธิพลให้พฤติกรรมแตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับฐานะ บทบาท สถานภาพ และกาลเทศะของบุคคล เช่น อาชีพนักธุรกิจกับครูสอนหนังสือ เกษตรกรกับคนงานในโรงงาน ล้วนแต่มีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เป็นต้น

ไหมไทย ไชยพันธุ์ (2557) กล่าวว่า นักจิตวิทยาใช้คำว่า “พฤติกรรม” เป็นสื่อระบุถึงการกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้น หรือถูกจูงใจจากสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งเมื่อศึกษาให้ละเอียดแล้ว การกระทำหรือพฤติกรรมที่เราได้เห็นหรือได้สัมผัสรับรู้ นั้น ส่วนหนึ่งของการกระทำเป็นการกลั่นกรอง ตกแต่งและตั้งใจที่จะทำให้เกิดขึ้น มีพฤติกรรมอยู่มากทีเดียวที่แม้จะทำด้วยสาเหตุหรือจุดมุ่งหมาย เดียวกัน แต่ลักษณะท่าทีกริยาอาจจะแตกต่างกันไป เมื่อเปลี่ยนบุคคล เปลี่ยนเวลา หรือเปลี่ยน สถานที่และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้ เป็นเพราะการกระทำในแต่ละครั้ง แต่ละครา (เมื่ออยู่ในสภาพร่างกายที่เป็นปกติ) จะต้องผ่านกระบวนการคิดและการตัดสินใจ อันประกอบด้วยอารมณ์และความรู้สึกของผู้กระทำพฤติกรรมนั้นๆ จึงทำให้พฤติกรรมของแต่ละคน และพฤติกรรมแต่ละคราวเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องที่เกี่ยวข้องเสมอ

สรุป การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้นจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งปัจจัยเฉพาะบุคคลมีส่วนช่วยทำให้เกิดพฤติกรรม ปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่อยู่รอบตัวหรือเอื้ออำนวยให้เกิดพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ

2.1.2 แนวคิดพฤติกรรมเยาวชน

จิตติพร ไวโรจน์พิทยากร (2551) เสนอแนวคิดของพฤติกรรมของเยาวชนโดยผ่าน อิทธิพลของจิตที่นำพาบุคคลไปสู่พฤติกรรมแห่งการมีภูมิคุ้มกันตนเองน้อย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ มักมีโอกาสเสี่ยงที่จะทำให้สิ่งต่างๆ ที่ไม่ได้คาดถึงผลที่จะตามมา เพราะช่วงวัยนี้มักเป็นช่วงวัยที่ ต้านทานการยั่วยุดน้อย ไม่ว่าจะเป็นการยั่วยุดจากความคิด ความรู้สึกภายในตน และการยั่วยุดจาก สถานการณ์ภายนอกความชอบเสียงของบุคคลมักปรากฏเพิ่มขึ้นอย่างคงที่เรื่อยๆ จนกระทั่งบุคคลเข้าสู่ วัยผู้ใหญ่จึงจะมีภูมิคุ้มกันสูงขึ้น

ชญาณี มุรุษิทธิ และคณะ (2557) ให้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมในเยาวชนโดยสรุปว่า หากเยาวชนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์หรือการดำรงชีวิตในสังคมปกติสุขได้จะส่งผลให้ ต่อพฤติกรรมของเยาวชนที่จะเป็นปัญหาต่อตัวของเยาวชนเอง และเยาวชนเองมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้

ก่อให้เกิดผลเสียในอนาคตของบุคคลนั้น เช่น ปัญหาการเรียนล้มเหลว ปัญหาความก้าวร้าว ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน ปัญหาการซึมเศร้าปัญหาเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ปัญหาการหนีเรียน ปัญหาขาดความรับผิดชอบ ปัญหาเหล่านี้จะทำให้เยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีโอกาสที่จะประสบปัญหาชีวิตได้

สมพงษ์ จิตระดับ และอัญญมณี บุญชื้อ (2551) กล่าวถึง พฤติกรรมของเยาวชนในชนบทที่ขยายเปลี่ยนเป็นเมืองจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรม สื่อต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่พบในปัจจุบัน โดยสรุป 15 คุณลักษณะ ดังนี้

1. เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นจะมีพฤติกรรมบริโภคนิยมสูง มีค่านิยมแบบผสมผสาน ทั้งตะวันตกและตะวันออก รั่ววัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามากขึ้น เกิดการเลียนแบบทางพฤติกรรม และเครื่องแต่งกายที่แสดงถึงความทันสมัย

2. การมีวัฒนธรรมนอนดึกตื่นสาย เพราะการใช้ชีวิตเปลี่ยนไป เมื่อมีการใช้สื่อโซเชียลที่สามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา ดังนั้น วิถีชีวิตของเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันจึงกลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ที่เกือบจะเป็นแบบแผนของเด็กและเยาวชนในเมืองขนาดใหญ่จำนวนเพิ่มขึ้น

3. สุขภาวะเสื่อมถอยลง สภาพร่างกายที่อ่อนแอลง การออกกำลังกาย เล่นกีฬา มีน้อยลง ขาดภูมิคุ้มกันทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ เด็กจำนวนไม่น้อยที่ติดสารระเหย ยาเสพติด บุหรี่ สุราเปียร์ การบำบัดรักษาและการป้องกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นไม่สามารถเยียวยาและช่วยเหลือเด็กได้ในสถานการณ์ที่เป็นอยู่

4. วุฒิภาวะทางอารมณ์ พฤติกรรมและการแสดงออกแฝงไปด้วยความก้าวร้าวรุนแรงในการดำเนินชีวิตและการแก้ไขปัญหามากๆ ที่เกิดขึ้น สภาพทางอารมณ์เหล่านี้ถูกกระตุ้นจากสื่อลามกอนาจาร เกมที่รุนแรง โฆษณาทางโทรทัศน์ การกระตุ้นทางเพศและอารมณ์ที่แปรปรวน อันเกิดจากการเร้าความต้องการที่มีมากขึ้นในทุกๆ ด้าน ปัจจุบันเราสามารถพบเห็นและหาซื้อสินค้าที่ไม่ควรแก้วยและวุฒิภาวะของเด็กในรูปแบบของ ซีดี หนังสือการ์ตูน นิตยสาร แผ่นโฆษณา เป็นต้น

5. เกิดกลุ่มคุณแม่วัยใสเพิ่มขึ้น เพราะมีการเข้าถึงสื่อที่ไม่เหมาะสมและเด็กขาดคำแนะนำที่ถูกต้อง ทำให้พบว่าเด็กหญิงเด็กชาย อายุ 10 - 11 ขวบ บางคนเริ่มเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์แล้ว เฉลี่ยของเด็กไทยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุน้อยลงตามลำดับ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรล้วนนำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การขายบริการทางเพศ แฝงในคราบน้ำกเรียน นักศึกษา การติดเชื่อและปัญหายุ่งยากที่ติดตามมาอีกมากมาย

6. การแสวงหาความรู้ ความสุขและการมีเพื่อนใหม่ทางอินเทอร์เน็ต ในขณะที่ครอบครัวไทย สถาบันการศึกษามีความตื่นตัวในการจัดซื้อและจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ เพื่อหวังให้เด็กและเยาวชนก้าวทันไปกับกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ข้อเท็จจริงคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ในด้านดีเด็กได้มีห้องสมุดโลกที่สะดวกต่อการเรียนรู้ และหา

ข้อมูลที่ทันสมัยอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า ในทางตรงข้ามข้อเสียของอินเทอร์เน็ตก็มีอยู่มากมายเช่นเดียวกัน ถ้าไม่รู้จักรองการป้องกันไว้ก่อน การแชท การเปิดเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ล้วนนำไปสู่การเสี่ยงอันตรายแบบใหม่ อาชญากรทางเพศที่ไม่มีตัวตน การหลอกลวง การนำเสนอความผิดปกติทางเพศให้กับผู้รู้ช่องทางและมีความชำนาญในเรื่องนี้มากกว่าเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

7. คะแนนผลสัมฤทธิ์ วัตถุประสงค์ของ เป็นตัวตั้งในการสร้างคุณค่าเชิงปริมาณ เด็กและเยาวชนไทยถูกหล่อหลอมมายาวนานให้ยึดติดกับบริโภคนิยม สินค้าราคาแพง การเสพและการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย เด็กถูกกำหนดพฤติกรรม ระดับความสามารถ ความพึงพอใจจากเงื่อนไขและความสำเร็จจากการเรียนรู้ คะแนนผลสัมฤทธิ์ การกวดวิชาอย่างเอาเป็นเอาตาย วันหยุดต้องแข่งขัน ขวนขวายหาที่เรียนเพิ่ม การได้รับวัตถุประสงค์ของมักถูกตีคุณค่าตามราคามากน้อยตามที่บิดามารดาผู้ปกครองซื้อและจัดทำให้ จนเป็นความเคยชินและติดกับการได้ปรนเปรอผลตอบแทนในรูปวัตถุประสงค์ของมากกว่าคุณค่าทางด้านจิตใจ ความรัก การดูแลเอาใจใส่ที่เด็กเข้าใจความเป็นรูปธรรมนี้เป็นไปได้อย่างขึ้นทุกที

8. ขาดจิตอาสา และจิตสำนึกสาธารณะ การให้ความสำคัญกับตนเองมากกว่าส่วนรวม นับเป็นแนวโน้มที่ยังชัดเจนต่อคุณลักษณะของคนรุ่นใหม่ที่มีตนเองเป็นศูนย์กลางของความสุขพึงพอใจกับการได้รับประโยชน์ ขาดจิตสำนึกต่อสังคมส่วนรวม ขาดคุณธรรม การเสียสละเพื่อคนอื่น การบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม มีการดำเนินชีวิตไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่ขยายตัวมากขึ้นในทุกมิติของกิจกรรมทุกอย่างที่มีอยู่

9. ขากรากเหง้าทางศีลธรรมศาสนา และวัฒนธรรม เด็กจำนวนไม่น้อยเข้าวัด โบสถ์ มัสยิด น้อยลง สูญสิ้นความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย การปฏิเสธวิถีชาวพุทธ การห่างไกลจากระเบียบแบบแผนในอดีตที่ให้ความสำคัญกับระบบคุณค่าความละเอียดอ่อน ความประณีตของศาสนา วัฒนธรรม คตินิยม ภูมิปัญญาท้องถิ่นแต่กลับมีวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมญี่ปุ่น เกาหลี สอดแทรก เกิดความนิยมคลั่งไคล้ในรูปของการแต่งกาย ภาษาที่ใช้การดำเนินชีวิตและค่านิยมที่ยึดติดกับเปลือกวัฒนธรรมภายนอกมากขึ้นจนสูญสิ้นคุณลักษณะของเด็กไทยที่สังคมคาดหวัง

10. เกิดสภาวะไร้ความสุข ไม่พอใจ ต้องมีต้องได้ ความเครียด การกดดันจากการมีวัฒนธรรมเจียบแยกตัวจากคนในครอบครัว อัตราการหย่าร้างในครอบครัวมีเพิ่มขึ้น การสั่งสมสภาวะไร้สุขส่วนหนึ่งมาจากการศึกษาที่เน้นแต่เรื่องการท่องจำ การสอบและการแก่งแย่งแข่งขันกัน สอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ ข้อมูลสถิติในเรื่องที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นอัตราการฆ่าตัวตาย ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง เด็กติดยาเสพติด การคุยโทรศัพท์กับเพื่อนเป็นเวลานานล้วน บ่งบอกสภาวะและอาการเครียดกดดันและไร้สุขของเด็กไทยได้ดีทีเดียว

11. การยอมรับและมองความสำเร็จในเชิงตัวบุคคลที่เกิดจากการผิดศีลธรรม การใช้วิธีการลัดขั้นตอน มากกว่าความเป็นหลักการ และเหตุผลมีความคิดในรูปสำเร็จ (Package)

การลอกเลียนแบบโดยขาดการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ กระบวนการคิดโดยการใช้ปัญญา ผ่านขั้นตอนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์น้อยลง มองแต่ผลที่เกิดขึ้น คือ ความร่ำรวย ชื่อเสียงเกียรติยศ มีความแปลกแตกต่างที่ไม่ได้มาจากจินตนาการและความคิดที่สร้างสรรค์

12. การเล่นพนันออนไลน์ อาทิ การพนันบอลตามเทศกาลและมีการถ่ายทอดตลอดเวลาในเมืองขนาดใหญ่มีโต๊ะพนันบอลแทบทุกแห่ง รวมถึงการเข้าถึงแหล่งพนันออนไลน์เยาวชนเล่นได้และเสียเป็นเงินจำนวนมาก เกิดการมีหนี้สินจนมีผลเสียต่ออนาคตของเด็กและเยาวชน การขยายตัวของกีฬา บันเทิงและการพนันกำลังเป็นที่นิยม เพราะมีทั้งความสนุกสนาน ตื่นเต้นและการได้เสียที่เพิ่มความเข้มข้นเร้าใจมากยิ่งขึ้น คุณลักษณะข้อนี้ล้วนเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับนิสัยดั้งเดิมที่คนไทยนิยมเล่นการพนันในทุกเรื่อง แต่พัฒนาการของการพนันบอลมีความเป็นสากล นานาชาติสนุกสนานตื่นเต้นกว่า วงเงินสูงขึ้นและเสี่ยงกว่า มีเด็กและเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยได้เข้าไปสู่วงจรพนันบอลอย่างถอนตัวไม่ขึ้น เป็นหนี้สิน ถูกขู่ทำร้ายร่างกาย หลบหนีจากครอบครัวและโรงเรียนจนเสียอนาคตไปในที่สุด

13. เด็กและเยาวชนขาดทักษะชีวิต ปัจจุบันเด็กและเยาวชนทำงานหนักไม่เป็น ขาดความรับผิดชอบ เกียจคร้าน เด็กจำนวนมากไม่น้อยเติบโตขึ้นกับความสะดวกสบายในรูปแบบต่างๆ เช่น นอนในห้องปรับอากาศ อาบน้ำอุ่น ดูโทรทัศน์ เล่นอินเทอร์เน็ต เดินเล่นจับจ่ายในห้างสรรพสินค้า ชีวิตส่วนใหญ่มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาเล่าเรียนอย่างเดียว ไม่ต้องทำงานหารรายได้หรือแบ่งเบาภาระครอบครัว ลักษณะนิสัยบางด้านจึงดูหยาบโห้ง ไม่สู้งาน รักความสะดวกสบายแต่ต้องการความก้าวหน้าทั้งในเชิงฐานะทางสังคม รายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า

14. เด็กในเมืองขนาดใหญ่จะมีความแตกต่างค่อนข้างมาก เด็กในครอบครัวชนชั้นกลางขึ้นไปจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการเรียนพิเศษ ดูโทรทัศน์ เล่นเกม อินเทอร์เน็ต จำนวนไม่น้อยมีสถานะอ้วน ขาดการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การดำเนินชีวิตเป็นแบบตัวใครตัวมัน โอกาสการทำกิจกรรมเรียนรู้กับเด็กด้วยกันน้อยลง ชีวิตสัมผัสความเป็นธรรมชาติมีไม่มากนัก เด็กในครอบครัวระดับล่างหาเข้ากินค่าร่างกายซูบผอม กินอาหารไม่ครบมื้อ ออกกลางคันจากระบบโรงเรียนเป็นจำนวนมาก ถูกกระทำ ถูกเอารัดเอาเปรียบ ชีวิตด้อยคุณภาพจนเกิดภาวะ ความเสี่ยงรอบด้าน เด็กทั้ง 2 กลุ่มที่มีความแตกต่างกันอย่างมากในสภาพปัจจุบันจะกลายเป็นปัญหาความขัดแย้ง การใช้กำลัง การเบียดเบียน การอยู่ร่วมกันในลักษณะการเผชิญหน้าการมีกลุ่มของตนเองเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ การแย่งชิงและการทำร้ายกันในรูปแบบต่างๆ จะมีมากขึ้น

15. การมีสถานะเป็นหัวหน้าครอบครัวเยาว์วัยขึ้น การต้องดูแลบุตรหลานในสภาพการเป็นย่ายายในวัยเจริญพันธุ์ เด็กและเยาวชนในชุมชนจำนวนมากมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครอบครัวใน

วัยที่ยังไม่พร้อม มีบุตรเกิดขึ้นในขณะที่เป็นวัยรุ่น อายุยังน้อย เด็กทารกมีน้ำหนักน้อย คุณภาพชีวิตไม่สู้ดี นอกจากจะมีคุณแม่วัยใสแล้วยังมีผลต่อเนื่องในเรื่องการพบสภาพैयाายในวัย 40 ปีต้นๆ เพิ่มมากขึ้นด้วย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2562) ได้รวบรวมแนวคิดของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันไว้อย่างน่าสนใจว่าจากการสำรวจข้อมูลสถิติสภาวะการณทางวัฒนธรรมของเด็กและเยาวชนไทยในช่วงที่ผ่านมาพบปัญหาสำคัญ 6 ด้านหลัก ได้แก่ อันดับ 1 ปัญหาเยาวชนเสพยาติดมากถึง 2.7 ล้านคน อายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 3 แสนคนต้องเข้ารับการรักษา ส่วนเยาวชนอายุ 11 ปีจำนวน 7 คนเริ่มเสพยาบ้า และอายุ 7 ปีส่งยาบ้า อันดับ 2 ปัญหาวัยรุ่นตั้งครรรก่อนวัยอันควร จากสถิติพบว่า อายุต่ำกว่า 19 ปีลงมาท้องถึงปีละ 1.5 แสนคน อันดับ 3 เด็กถูกละเมิดและกลั่นแกล้ง กระทบความรุนแรงโดยสื่อ อันดับ 4 การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ยุคใหม่ที่รักลูกแบบไม่ถูกทาง อันดับ 5 การเสพสื่ออนาจารผ่านสื่อออนไลน์ และอันดับ 6 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เกิดนักดื่มหน้าใหม่ เพิ่มขึ้น 2.5 ล้านคน โดยอายุต่ำกว่า 20 ปี สามารถซื้อหาเครื่องดื่มได้เองถึงร้อยละ 98.7 นอกจากนี้ ยูพา ทวีวัฒนกิจบรรรองปลัดกระทรวงวัฒนธรรมยังได้กล่าวว่า สื่อดิจิทัลโซเซียลมีเดียมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน มีความน่าเป็นห่วง ทั้งเร็ว ลวง และหลอน มีตัวอย่างสภาวะการณให้เห็นจากลูกบางคนขอเงินพ่อแม่ไปเติมเงินโทรศัพท์ เพื่อใช้ในการเล่นเกมออนไลน์ สถิติแม่วัยใสเพิ่มขึ้นมาก เมื่อปี 2558 เด็กตั้งท้องอายุน้อยสุดอยู่ ม.4 แต่วันนี้ที่น่าตกใจ เด็กประถมมีเพศสัมพันธ์กันในห้องน้ำของโรงเรียน เด็กมหาวิทยาลัยที่อยู่ตามหอพักอยู่ด้วยกันอย่างสามัภรรยา มีการล่วงละเมิดทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ ดังนั้นเราต้องตามโลกให้ทัน ต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้ได้ โดยที่ผ่านมามีบทบาทงานเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมจับมือกับกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เป็นหลัก และต่อจากนี้ต้องจับมือทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์(พม.) สภาวัฒนธรรม เครือข่ายเยาวชนอาสาสมัคร เครือข่ายครอบครัวที่มีอยู่ ทั่วประเทศ เพื่อขจัดสื่อร้าย ขยายสื่อดี และสร้างภูมิคุ้มกันสังคม ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าสื่อโซเซียลในปัจจุบันเป็นช่องทางที่เด็กและเยาวชนเข้าถึงง่าย และทำให้เกิดการเลียนแบบทางพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนในทางที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย และเพิ่มสูงขึ้น

โสพรรณ อินทสิทธิ์ (2554) ได้เสนอแนวทางในการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ตาม แนวคิดพฤติกรรมของ Green & Kreuter ซึ่งแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 หมวด ได้แก่ 1) ปัจจัยนำ (Predisposing factor) เป็นปัจจัยเฉพาะบุคคลที่จิตใจทำให้เกิดพฤติกรรม ประกอบด้วย ความรู้ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม อายุ เพศ ระดับการศึกษา ปัจจัยเหล่านี้อาจช่วยสนับสนุน หรือจำกัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม 2) ปัจจัยสนับสนุน (Reinforcing Factor) เป็นปัจจัยที่อำนวยความสะดวกหรือทำให้่ง่ายต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม อิทธิพลของกลุ่ม (เพื่อน ครอบครัว บิดามารดา) การใช้สารเสพติด หรือสื่อ 3) ปัจจัยเอื้ออำนวย

(Enabling factor) เป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างสะดวก ซึ่งได้แก่ การอยู่ใกล้ตัวชักจูง หรือความง่ายในการเข้าถึงผู้ชักจูง เช่น การอยู่ตามลำพัง ห่างจากอิทธิพลครอบครัว ทำให้ง่ายที่จะถูกชักจูงให้แสดงพฤติกรรมเสี่ยงออกมา หรือการมีผู้ปกครองที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ

สิริอร วิชชาวุธ (2554) เสนอแนวคิดว่าการเรียนรู้ทางสังคมจากประสบการณ์โดยตรง หรือทางอ้อมล้วนส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของเยาวชน ซึ่งการเรียนรู้ส่วนบุคคลของเยาวชนจะส่งผลต่อความเชื่อที่เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของเยาวชนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการเรียนรู้ทางสังคมของเยาวชนนั้นด้วย

อิสริยา ดาราทอง และคณะ (2552) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชน โดยสรุปใจความว่า ช่วงวัยรุ่นนั้นเป็นสภาวะที่กำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม โดยหากพฤติกรรมที่แสดงออกเหล่านั้นไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมก็จะถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น พฤติกรรมเสพยาเสพติด พฤติกรรมความรุนแรง พฤติกรรมทางเพศ ชู้สาว พฤติกรรมทะเลาะวิวาท เหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมที่สังคมปฏิเสธและไม่ได้อยู่ภายใต้กฎทางสังคมที่มีร่วมกัน หากเยาวชนยังฝืนที่จะปฏิบัติตามนอกเหนือจากกฎเกณฑ์ทางสังคมยอมรับจะก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวของเยาวชน และเยาวชนจะถกเถียงที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่จะใช้ความรุนแรงมากขึ้น

ดังนั้น พฤติกรรมเยาวชนที่มีความเหมาะสมตามบรรทัดฐานสังคมจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการที่เสริมหนุนให้เกิดพฤติกรรมนั้น อาจเกิดจากภาวะส่วนบุคคลที่มีจากพันธุกรรม ซึ่งเป็นกระบวนการภายในระบบร่างกายของแต่ละบุคคล เกิดจากสภาพจิตใจ เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดขึ้นตามสภาวะแวดล้อมเพื่อให้สามารถคงอยู่ต่อไปได้ ซึ่งพฤติกรรมเยาวชนที่แสดงออกมา อาจเกิดจากสภาวะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็เป็นได้

“เด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า” เป็นวลีที่กล่าวถึงความคาดหวังของทุกสถาบันในสังคมที่มีต่อเด็กและเยาวชนให้กลายเป็นบุคลากรของประเทศที่มีคุณภาพในอนาคต ซึ่งจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การปรับตัวของคนทุกกลุ่มวัยในสังคมจึงเป็นเรื่องสำคัญเพื่อให้เท่าทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบางอย่างกลุ่มเด็กและเยาวชนขณะนี้กำลังเผชิญกับความเสี่ยงมากมายอันเกิดจากสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัวเด็ก โดยพบว่า เด็กและเยาวชนจำนวนมากซึมซับพฤติกรรมความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในแหล่งมั่วสุม และอื่นๆ จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเด็กและเยาวชนที่เติบโตขึ้นทุกวัน สะท้อนถึงปัญหาด้านพฤติกรรมต่างๆ อาทิ ความฟุ้งเฟ้อ การแต่งกาย ติดเกม การดื่มสุรา ยาเสพติด ขาดวินัย ความรับผิดชอบไม่รู้จักหน้าที่ของตนเอง ขาดความร่วมมือกับชุมชน ไม่มีพลังเยาวชน และขาดจิตสำนึก

(ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมการศึกษาเพื่อเด็กและผู้มีความต้องการพิเศษ. 2551) ซึ่งเป็นภาพรวมที่กล่าวถึงบริบทเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในสังคมไทยยุคปัจจุบัน คณะวิจัยได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในเด็กและเยาวชน แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในเด็กและเยาวชน นำเสนอ ดังนี้

2.2.2 พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในเด็กและเยาวชน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546: 8 - 9) ได้ให้แนวคิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติด้านร่างกาย ได้แก่

- 1.1) พัฒนาทางการด้านร่างกายเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์การพัฒนาในแต่ละช่วงวัย
- 1.2) พัฒนาการด้านสติปัญญา เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์การพัฒนาในแต่ละช่วงวัย
- 1.3) มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงไม่เจ็บป่วยง่าย

2. มิติด้านจิตใจ ได้แก่

- 2.1) เป็นผู้รู้จักและเข้าใจตนเองเป็นอย่างดี
- 2.2) เป็นที่รู้จักและเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- 2.3) เป็นผู้รู้จักและเข้าใจสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกต่างๆได้เป็นอย่างดี

3. มิติด้านความรู้ ได้แก่

- 3.1) รู้หลักการซึ่งถึงแก่นสาระของวิชา
- 3.2) รู้รอบด้านเชิงสหวิทยาการ
- 3.3) รู้ไกลไปถึงอนาคต

4. มิติด้านทักษะความสามารถ ได้แก่

- 4.1) ทักษะด้านการคิด
- 4.2) ทักษะการสื่อสาร
- 4.3) ทักษะภาษาต่างประเทศ
- 4.4) ทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4.5) ทักษะทางสังคม (ทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะการปรับตัวทักษะทำงานร่วมกับผู้อื่น)
- 4.6) ทักษะทางอาชีพ
- 4.7) ทักษะทางสุนทรียะ

4.8) ทักษะการจัดการ

กรมวิชาการ (2545: 4) ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3 ประการที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นในเยาวชนไทย คือ

1. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1.1) การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้
- 1.2) ความตรงต่อเวลา
- 1.3) ความซื่อสัตย์
- 1.4) ความขยันหมั่นเพียรและใฝ่รู้
- 1.5) ความรับผิดชอบ
- 1.6) ความประหยัด
- 1.7) ความอดทน
- 1.8) ความมีความสามัคคีการทำงานเป็นกลุ่ม
- 1.9) การมีสัมมาคารวะ
- 1.10) ความสามารถในการวิเคราะห์
- 1.11) ไม่พัวพันสิ่งมอมเมาและสิ่งเสพติดให้โทษ

2. ด้านความสามารถในการทำงานอย่างมีคุณภาพ

- 2.1) ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรม
- 2.2) ลักษณะพื้นฐานของการมีทักษะการทำงาน

3. ด้านคุณค่าที่ให้ต่อสังคม

- 3.1) ความตื่นตัวต่อปัญหา
- 3.2) ความกล้าหาญจริยธรรมที่จะจรรโลงความถูกต้องใน

สังคม คือ มีการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในด้านคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมส่วนใหญ่

3.3) อุทิศการณฺ์ปณฺิธานในการทำประโยชน์เพื่อสร้างสรรค์ เป็นการร่วมทำกิจกรรมทางสังคมในการประพฤติตนให้มีคุณค่าสร้างสรรค์จรรโลงสังคมในทางที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อส่วนร่วม

ดังนั้น พฤติกรรมอันพึงประสงค์ จึงเป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งต้องปลูกฝังให้กับเยาวชนให้เกิดการพัฒนา โดยการพัฒนาพฤติกรรมนั้นนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายทั้งเด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อให้การพัฒนานั้นต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2.2.3 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในเด็กและเยาวชน

ชฎานิน มุรุสือธี และคณะ (2557: 63) ให้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในเด็กและเยาวชนโดยสรุปว่า เป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กและเยาวชนที่จะก่อให้เกิดผลเสียในอนาคตของบุคคลนั้น เช่น ปัญหาการเรียนล้มเหลว ปัญหาความก้าวร้าวทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน ปัญหาการข่มขู่เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ปัญหาการหนีเรียน ปัญหาขาดความรับผิดชอบ ปัญหาเหล่านี้จะทำให้เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีโอกาสที่จะประสบปัญหาชีวิตได้

รุ่งทิพย์ พรหมณะ (2546: 13) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เป็นสิ่งที่ขัดแย้งในตัวตนของวัยเป็นปัญหาที่ถูกสั่งสมมาตั้งแต่เด็ก กระทั่งเข้าช่วงวัยรุ่น พฤติกรรมจะมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปตามการรับรู้จากประสบการณ์ หากไม่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นให้เหมาะสมกับบรรทัดฐานทางสังคมแล้ว จะส่งผลให้เยาวชนปรับตัวในการดำรงชีวิตในภายหน้าได้ซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อบุคคลอื่น และสังคมในอนาคต

ทิพภา ประเสริฐกุล (2553: 7) ให้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ หากเกิดขึ้นในเด็กและเยาวชนพฤติกรรมเหล่านั้นอาจแสดงออกด้วยการต่อต้านในลักษณะการก่อวินาศกรรมที่ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม แสดงถึงความไม่มีวินัย ความไม่รับผิดชอบ โดยส่วนมากจะแสดงพฤติกรรมออกภายนอกด้วยวิธีการต่างๆ ที่ขัดแย้งต่อกระบวนการสังคม

อิสริยา ดาราทอง และคณะ (2552: 127) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในเด็กและเยาวชน โดยสรุปใจความว่า ช่วงวัยเด็กและเยาวชนนั้นเป็นสภาวะที่กำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงจากวัยหนึ่งหนึ่งไปสู่วัยหนึ่งที่เติบโตขึ้น ซึ่งมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม โดยหากพฤติกรรมที่แสดงออกเหล่านั้นไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมก็จะถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น พฤติกรรมการดื่มสุรา การเสพยาเสพติด พฤติกรรมความรุนแรง พฤติกรรมทางเพศ ชู้สาว พฤติกรรมทะเลาะวิวาท เหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมที่สังคมปฏิเสธและไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมายสังคมที่มีร่วมกัน

World Health Organization (2002: 4) ให้ความหมายพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เป็นพฤติกรรมการใช้กำลังบังคับขู่เข็ญ ต่อต้าน คุณค่าทำให้ บุคคล ชุมชน หรือกลุ่มที่ตกในสถานการณ์ดังกล่าวรู้สึกไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งพฤติกรรมอาจเป็นได้ทั้งกายทำร้ายทางร่างกายภายนอกและการทำร้ายจิตใจ

ภาพที่ 2.1 วัยรุ่นรวมกลุ่มในงานรถแห่

ที่มาภาพ: <https://www.youtube.com/watch?v=R7x2PDFOvi8>

ดังนั้น พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ หมายถึงพฤติกรรมที่เกิดจากการกระทำที่ขัดต่อกรยอมรับของบรรทัดฐานสังคมส่วนใหญ่ ซึ่งปัจจุบันเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่เหมาะสมสูงขึ้น อาจเป็นเพราะการขาดที่พึ่งทางจิตใจ ทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นหันหน้าเข้าหากลุ่มเพื่อนซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน ประสบการณ์ชีวิตมีน้อยทำให้เกิดพฤติกรรมคล้อยตามเพื่อนๆ ได้ง่าย โดยเฉพาะในวัยกลุ่มเด็กและเยาวชนนั้นการทำอะไรตามเพื่อนจะเห็นได้ชัดที่สุด เช่น การรวมกลุ่มกันดื่มสุราเฮฮา และมีการเลียนแบบพฤติกรรมกันเกิดขึ้นในกลุ่มๆ โดยการกระทำดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อกระบวนการทางสังคม ผลกระทบที่ตามมาจะเกิดขึ้นกับตัวเด็กและเยาวชนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมโดยตรงซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียในอนาคตของเด็กและเยาวชนกลุ่มนั้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและบริโภคนิยม

แนวคิดของเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและบริโภคนิยมเกิดขึ้นในสังคมทุนนิยม โดยในศตวรรษที่ 19 ฤทธิวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงจากมาร์กซ์ โดยเฉพาะเรื่องการให้คุณค่าของวัตถุซึ่งกลายมาเป็นสินค้า มาร์กซ์กล่าวว่า การค้าและอุตสาหกรรมที่ขยายตัวอย่างขนานใหญ่ ทำให้ระบบตลาดและการแลกเปลี่ยนเป็นแก่นสาระสังคม วัตถุถูกทำให้กลายเป็นสินค้าเพื่อนำไปแลกเปลี่ยนด้วยการกำหนดมูลค่าการแลกเปลี่ยน (ราคา) วัตถุนอกจากจะมีคุณค่าตามประโยชน์ใช้สอยแล้ว ยังถูกกำหนดคุณค่าด้วยการตีราคาเพื่อใช้แลกเปลี่ยนตามหลักการแบ่งกันทำ ในช่วงศตวรรษที่ 20 ระบบทุนนิยมที่มาร์กเคยวิเคราะห์ไว้ว่า การที่แรงงานมนุษย์ถูกทำให้กลายเป็นสินค้าจะก่อให้เกิดความแปลกแยกกับการดำรงชีวิตอย่างรุนแรง ทำให้เกิดการปฏิวัติในชนชั้นแรงงานขึ้น

นอกจากนี้เรย์ มอนด์วิลเลียมส์ นักวัฒนธรรมศึกษาชาวเวลส์ ได้ศึกษากรอบความคิดที่ว่าด้วยวัฒนธรรมบริโภคนพื้นฐานการวิเคราะห์ระบบทุนนิยมของมาร์กซ์ ซึ่งวิลเลียมส์ได้วิพากษ์วิจารณ์ระบบทุนนิยมและกล่าวถึงวัฒนธรรมการบริโภคมีอยู่ 2 สิ่ง คือ 1) การวิพากษ์วิจารณ์สื่อโฆษณาในฐานะเครื่องมือสร้างภาพลวงในการบริโภค 2) การวิเคราะห์ระบบการสื่อสารขนาดใหญ่ โดยวิลเลียมส์ได้กล่าวว่าเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เกิดการขยายขอบเขตการรับรู้ของผู้บริโภคคือการโฆษณา และวิลเลียมส์ยังค้นพบอีกว่า การโฆษณามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่ปรับจากการแจ้งความธรรมดาของโฆษณาในอดีต เป็นการสื่อสารที่ให้ความรู้สึกถึงความเกินพอดี หรือ เกินจริงมากขึ้น ซึ่งจากทัศนะของวิลเลียมส์ระบบการสื่อสาร คือ ระบบการสร้างความเสียหาย หรือระบบวัฒนธรรมของมนุษย์ ซึ่งมนุษย์นำมายึดถือร่วมกัน ปรับเปลี่ยนสร้างคุณค่า และความหมายใหม่ๆ ขึ้นมา กระทั่งกระบวนการสื่อสารถูกนำไปใช้ในระบอบทุนนิยม จึงเป็นการชี้ให้เห็นว่า ทิศทางของวัฒนธรรมในสังคมทุนนิยมสมัยใหม่จะดำเนินภายใต้การกำหนดของระบบทุนนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ หรือกล่าวได้ว่าในสังคมทุนนิยมสมัยใหม่ วัฒนธรรมจะกลายเป็นสินค้ามาขึ้นเรื่อยๆ (ฉัสนรา ชมะวรรณ, 2537) ดังเช่นในปัจจุบันจะพบว่า เยาวชนเข้าถึงสื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบการโฆษณาที่หลากหลาย แม้จะมีการออกมาตรการห้ามการโฆษณาในสื่อทีวี แต่กลับปรากฏพบในอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากทั้งการโฆษณาโดยตรง และการโฆษณาแฝงมาในรูปแบบเครื่องดื่มประเภทน้ำเปล่าธรรมดา แต่บรรจุภัณฑ์สามารถสื่อไปถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลายเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมทางสังคมของเด็กและเยาวชนมากขึ้น ทำให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ง่ายขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้สื่อออนไลน์ในการโฆษณาทางเลือกการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบการดื่มในกลุ่มเพื่อน เพราะใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเน้นไปที่ key message หลักของแบรนด์อย่างคำว่า “เพื่อน” อย่างเหนียวแน่น ภายใต้แนวความคิดที่อยากให้เพื่อนชี้ทั้งหลายได้ออกมาพบปะกันบ่อยๆ ไม่ต้องรอวันหรือโอกาสพิเศษ จนกลายเป็นที่มาของแคมเปญ #วันเพื่อนมีได้ทุกวัน (มาเก็ตเทียร์ออนไลน์, 2559)

ภาพที่ 2.2 สื่อโฆษณาเครื่องดื่มของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ที่มา: <https://marketeeronline.co/archives/78755>

จากภาพสื่อโฆษณาเครื่องดื่มไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ก็ตาม จะพบว่า บริษัทผู้ผลิตจะกลุ่มเป้าหมายไปที่คนรุ่นใหม่โดยเน้นความสัมพันธ์เชิงเพื่อน ซึ่งคนกลุ่มวัยนี้จะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน ดังนั้นหากจะกลุ่มการตลาดเครื่องดื่มไปที่คนวัยดังกล่าว จะทำให้การบริโภคเครื่องดื่มเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว

พระบุญธรรม สุทธิกุล (2550: 38) อธิบายว่า “พฤติกรรมกรรมการบริโภค” หมายถึง กระบวนการดำเนินกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ วางแผน และประเมินผลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนเราในระบบเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งระบบการเมือง การศึกษาค่านิยม ระบบความเชื่อ คุณธรรมและจริยธรรม เป็นต้น

Featherstone and other (1992 อ้างถึงใน ชลิดา แยมศรีสุข, 2559: 20) อธิบายว่า วัฒนธรรมบริโภคนิยมเกิดขึ้นจากการขยายตัวในระบบการผลิตสินค้าแบบทุนนิยม ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือแปรรูปวัฒนธรรมทางวัตถุให้กลายเป็นสินค้าของผู้บริโภคที่สามารถ ซื้อ ขายหรือบริโภคได้ และกระแสบริโภคนิยมและความทันสมัยที่รุกเร้าเข้าสู่สังคมชนบทโดยผ่านสื่อต่างๆ เป็นการบริโภคในระบบทุนนิยมที่กระตุ้นให้เกิดการซื้อโดยไม่จำเป็น มีสิ่งฟุ่มเฟือย และสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้าไปจำหน่ายในชนบท ทำให้ประชาชนมีรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น การพึ่งตนเองลดน้อยลง มีฐานการผลิตอยู่นอกชุมชน ทำให้ฐานการดำรงชีพของชุมชนเปลี่ยนไป วัฒนธรรมบริโภคนิยม อธิบายถึงลักษณะของความเป็นปัจเจกบุคคล การแสดงออก รวมทั้ง การรับรู้ความเป็นตนเอง ซึ่งร่างกาย เครื่องแต่งกาย คำพูด กิจกรรมยามว่าง การรับประทานอาหาร ค่านิยมอื่นๆ ธรรมเนียมและรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคนั้น ๆ

มาริสซา จันทรฉาย (2552: 54) ให้แนวคิดเกี่ยวกับ การบริโภคนิยม มีสาเหตุมาจากหลายอย่างทั้งจากสิ่งเร้าที่กระตุ้นจากภายนอก เช่น การโฆษณา พฤติกรรมที่เกิดจากการเลียนแบบ ต้องการความมีหน้ามีตาทัดเทียมกับคนอื่นในสังคม อุปนิสัยส่วนตัวที่ชอบความสบาย ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย กินพริ้วเพรื่อ รวมทั้งแรงผลักดันทางสังคมที่นิยมชมชอบคนมีเงิน คนมีอำนาจ คนมียศถาบรรดาศักดิ์ ปัจจัยเหล่านี้จะกระตุ้นให้วัยรุ่นซึ่งเป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเกิดความอยาก ความต้องการคล้อยตามกระแสสังคม ดังเช่น พฤติกรรมการเลียนแบบการดื่มสุราของกลุ่มวัยรุ่น จากรุ่นที่สู่วุ่นน้อง จึงพบว่า ปัจจุบันมีนักดื่มหน้าใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

Mike Featherstone (1991 อ้างถึงใน กัลยา กนกกุลพลพงศ์, 2547: 14-20) นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ ชี้ให้เห็นว่าสังคมทุนนิยมสมัยใหม่นี้ มิติของการบริโภคได้รับการผลักดันและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กระบวนการผลิตเป็นไปตามกลไกตลาด สมองต่อความต้องการผู้บริโภค และมิติการบริโภคยังถือเป็นแหล่งสำคัญของความบันเทิงและความไฝ่ฝันของสมาชิกในสังคมให้มีความสุข

สามารถ เตชะวรงค์ (2545:14-15) ได้กล่าวว่าลัทธิบริโภค เกิดจากค่านิยมของสังคมไทยที่นิยมยกย่อง ผู้มีเงิน ผู้มีอำนาจ ยกย่องเจ้านายและยศถาบรรดาศักดิ์ นิยมวัตถุสิ่งของ ชอบเสวยงโศค ชอบสบาย ชอบโฆษณา ชอบกินพรา่เพรื่อ ชอบใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เป็นต้น โดยมีสาเหตุจากสิ่งเร้ากระตุ้นภายนอก รวมทั้งแรงผลักดันทางสังคม

ดังนั้น พฤติกรรมการบริโภคและบริโภคนิยม จึงมีแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความนิยมในการบริโภควัตถุสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นผลจากกระแสของกลุ่มคน โดยผลที่เกิดอาจมาจากการเสพสื่อโฆษณา สื่อโซเชียล หรือพฤติกรรมที่เกิดจากการเลียนแบบของกลุ่มในสังคมให้เกิดการรับรู้ จนเกิดการตอบสนองต่อปรากฏการณ์นั้น อาทิ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เกิดจากกระแสจากพฤติกรรมเลียนแบบทั้งจากสื่อโซเชียล และจากสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นกลุ่มเพื่อน ครอบครัว ชุมชนร่วมกันสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามวัยเหล่านั้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม

วัฒนธรรม ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “culture” มาจากภาษาลาติน คือ cultura ซึ่งแตกมา จากคำว่า colere หมายถึง การเพาะปลูกและบำรุงให้เจริญงอกงาม (cultivate) ในภาษาไทยคำว่าวัฒนธรรมเป็นคำที่มาจากพื้นฐานทางภาษาบาลีสันสกฤต ที่แยกความหมายออกจากสองคำ คือ คำว่า “วัฒนธรรม” หมายถึง ความเจริญ งอกงาม ส่วน “ธรรม” หมายถึง ความดี ความงาม กฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ เมื่อรวมกันเป็น วัฒนธรรม หมายถึง ความดี ซึ่งในทางสังคมวิทยา วัฒนธรรม มีความเชื่อมโยงกับความหมายที่บ่งบอกถึงวิถีชีวิตของกลุ่มคนที่เกิดจากการเรียนรู้และสร้างขึ้น ซึ่งมีทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมเป็นสิ่งที่จับต้องมองเห็นได้ โดยปัจจุบันนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ “วัฒนธรรม” ไว้ดังนี้

พระบุญธรรม สุทธิกุล (2550: 9-10) ได้สรุปวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกถึงวิถีการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่นที่ครอบคลุมถึงระบบเศรษฐกิจและขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรมต่างๆ มีหลักแห่งการปฏิบัติร่วมกันและสืบทอดต่อกันมาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง

สภาวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ (2560: 14) วัฒนธรรม ประกอบด้วย 4 นัย ได้แก่ สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ วิถีชีวิตของหมู่คณะ ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี พฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิต สร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน

แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย (2548: 2-3) วัฒนธรรมหมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน

อมรา พงศาพิชญ์ (2547: 25-31) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
1) วัฒนธรรมในลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี คือข้อตกลง

อย่างไม่เป็นทางการร่วมกันของสมาชิกในสังคม ซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชนในพื้นที่โดยทั่วไป และ 2) วัฒนธรรมในลักษณะสิ่งประดิษฐ์และสถาปัตยกรรม ทั้งวัฒนธรรมที่ค้นพบสมัยก่อนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุต่าง ๆ

ดังนั้น “วัฒนธรรม” ในแต่ละพื้นที่จึงมีความแตกต่างกันไปตามบริบทของพื้นที่ชุมชนนั้น ที่คนในชุมชนได้ร่วมกันยอมรับในวัฒนธรรมนั้น ที่ได้มีการสืบต่อการปฏิบัติจากรุ่นสู่รุ่นมาอย่างยาวนานจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของกลุ่มชนนั้น อาทิ วัฒนธรรมทางภาคอีสานเองก็มีความแตกต่างกัน แบ่งออกเป็นวัฒนธรรมอีสานเหนือ อีสานกลาง อีสานใต้ จังหวัดศรีสะเกษเช่นเดียวกันที่มีวัฒนธรรมอีสานใต้ แต่เมื่อมองอย่างลุ่มลึกแล้วก็พบว่า แม้จะเป็นอีสานใต้แต่ก็มีความแตกต่างกันออกไปตามเชื้อชาติพันธุ์ของวัฒนธรรมในพื้นที่นั้น ดังเช่นจังหวัดศรีสะเกษที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมที่แฝงมากับความเชื่อที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะในด้านพิธีกรรมทางประเพณีนั้นจะประกอบด้วยเครื่องคาว หวาน ที่เป็นอาหาร ผลไม้ที่มีตามความเชื่อ และเครื่องต้มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องต้มหลักที่คนในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษจะเน้นให้ความสำคัญที่ต้องมีประกอบในพิธีกรรม เช่น พิธีกรรมไหว้ผีบรรพบุรุษ หรือพิธีแซนโหมนตาของกลุ่มชาติพันธุ์เขมรที่คนในพื้นที่ดังกล่าวจะต้องร่วมกันประพาศปฏิบัติและร่วมกันรักษาประเพณีดั้งเดิม บ้างก็ให้เหตุผลว่าเป็นกุศโลบายของคนสมัยก่อนที่อยากให้บุตรหลานในครอบครัวมีความรักสามัคคีกัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากลุ่มชาติพันธุ์เขมรจะให้ความสำคัญกับพิธีแซนโหมนตามาก ในทุกปีบุตรหลานที่ไปทำงานหรืออาศัยอยู่ที่ไกลต้องกลับมาที่ภูมิลำเนาเดิม เพื่อไหว้บรรพบุรุษ เพราะเชื่อว่า หากไม่มาไหว้จะถูกผีบรรพบุรุษสาปแช่งไม่ให้เจริญในหน้าที่การงาน ค้าขาย เจ็บป่วย จึงทำให้คนชาติพันธุ์เขมรจะกลับมาภูมิลำเนาเพื่อไหว้ผีบรรพบุรุษ ซึ่งในช่วงที่มีพิธีกรรมไหว้ผีบรรพบุรุษร้านค้าที่มีลูกจ้างเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เขมรหรือเจ้าของกิจการที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์เขมรจะหยุดกิจการถึง 2 – 3 วัน เพื่อประกอบพิธีกรรมดังกล่าว โดยในพิธีกรรมนั้นแฝงความเชื่อที่ว่าข้าวปลาอาหารทั้งคาวหวานต้องบริบูรณ์ ยิ่งมีจำนวนเยอะยิ่งดี โดยเฉพาะเครื่องต้มแอลกอฮอล์ที่ต้องมีในพิธีกรรมจะสร้างความรุ่งเรืองให้กับบุตรหลานที่มาแซน (ไหว้)

ภาพที่ 2.3 เครื่องเซ่นไหว้ผีบรรพบุรุษในพิธีแซนโหมนตาของกลุ่มชาติพันธุ์เขมร

นอกจากพิธีกรรมต่างๆ แล้วในวัฒนธรรมของคนอีสานยังนิยมใช้เหล่าในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุญประเพณีรวมถึงชีวิตประจำวันในการทำงานด้วย เช่น เกษตรกรจะนิยมใช้เหล่าในการแหกนาเพื่อขอขมาพระแม่โพสพ ดังมีคำกลอนโบราณที่เชื่อมโยงกับการนำเหล่าเป็นองค์ประกอบในพิธีกรรม เพราะเชื่อว่าเป็นที่สถิตของผีนา พระโพสพ และเทวดาอารักษ์ ที่คอยดูแลรักษาข้าว การแสดงความไม่เคารพ เช่น ถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระ ในบริเวณนั้น เชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะโกรธ และจะบันดาลให้ผลผลิตในเรือกสวนไร่นาเสียหาย ได้ผลไม่เต็มที่ ซึ่งในสมัยโบราณถือว่าเรื่องนี้สำคัญมาก จึงมีข้อกำหนดว่า “ผู้ใดขี้เยี่ยวใส่เนาข้าวแรก แตนแต่กาละ(ปลูก) ไปถึงข้าวดีเกี่ยวนั้น หื้อมันหาเหล่า 2 ไท ไก่ 2 คู่ ข้าวตอกดอกไม้ หื้อเจ้านาบูชาเสื่อ(นา)เสียเทอะ” จากคำกล่าวนี้สะท้อนถึงความสำคัญของสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีบทบาทสำคัญในการนำไปเป็นเครื่องสินไหมทดแทนค่าเสียหายให้แก่เจ้าที่ผู้อารักษ์ในนาข้าว หรือเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่พระแม่โพสพ สอดคล้องกับข้อมูลความเชื่อเกี่ยวกับสุราในสังคมไทยที่กล่าวว่า การผลิตสุราเป็นวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของมนุษย์ที่รู้จักข้าวและมีการทำนาดังปรากฏหลักฐานว่า มนุษย์เอาข้าวมาหมักทำเบียร์ และการที่สุรามีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดจนส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เสพ จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สุรา มีบทบาทในสังคม 2 นัย คือ บทบาทที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นน้ำอมฤต กับที่เป็นการตำหนิว่าเป็นสิ่งเสพติด แต่ในบางสังคมอาจเป็นทั้งสิริมงคลและสิ่งต้องห้าม บางขณะสุราเป็นยา แต่ก็เป็นโทษต่อสุขภาพได้เช่นกัน จึงเป็นทวิลักษณ์หรือมีฐานะอันแย้งขัดกันของสุราซึ่งปรากฏอยู่ในสังคมไทย สำหรับหลักฐานเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยที่พูดถึงสุราก็คือ จารึกภาษาเขมรที่ปราสาทพนมรุ้ง กล่าวถึง การเช่นสรวงมีการใช้สุรา (ศิลปวัฒนธรรม, 2562)

จากข้อมูลของศิลปวัฒนธรรม (2562) ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้สุราในพิธีกรรมนั้น เป็นพฤติกรรมที่ปรากฏในเกือบทุกวัฒนธรรมและทุกสังคม เช่น จีน อินเดีย รวมถึงคริสต์ ศาสนา นิยายโรมันคาทอลิกด้วย และก็มีในไทยด้วยเช่นกัน สาเหตุที่ใช้สุราในพิธีกรรม ก็เพื่อเช่นสังเวย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพราะเชื่อว่าทั้งผีเทวดานั้นชอบสุรา เพื่อให้เกิดภาวะทางจิตแบบเหนือสามัญ เพราะขณะมีนเมา มีสภาพจิตประหนึ่งประสพสภาวะลึกลับทางจิตวิญญาณสามารถติดต่อกับเทพ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และทำให้เกิดฤทธิ์ เกิดญาณ นอกจากนี้ ยังใช้สุราเพื่อความเป็นสิริมงคล ด้วยความเชื่อว่าผีและเทวดาชอบสุรา งานพิธีต้องการความผาสุกสวัสดิ์จึงต้องมีสุราเป็นส่วนประกอบ ในบางสังคม เช่น กะเหรี่ยง ถือว่าข้าวเป็นของสูงและมีการใช้สุราในประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมความเชื่อและจารีตประเพณีปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกับสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้

ณัฐกิตติ์ ธรรมเจริญ (2543: 15) อธิบายว่า ในพิธีจรตพระนังคัล แรกนาขวัญอันเป็นจารีตประเพณีปฏิบัติที่มีมาตั้งแต่ครั้งพุทธกาล ยังมีความเชื่อในการเสี่ยงทาย กล่าวคือ ถ้าหากปีไหน

พระโคกอินเฝ้า จะทำนายนว่า ปีนัน ข้าวกล้าในนาจะอุดมสมบูรณ์ การค้าขายระหว่างประเทศ จะเจริญรุ่งเรืองดี

เบญจมาศ ดวงจำปา (2547: 11-26) กล่าวว่า กลุ่มเกษตรกรบางกลุ่มมีความเชื่อว่าเหล่าช่วยในการกระตุ้นร่างกายให้ทำงานได้ดี ดั่งมีงานวิจัยในจังหวัดขอนแก่นที่พบว่าชาวนาดีมีเหล่าหลังจากใช้ยาฆ่าแมลง โดยเฉพาะเหล่ากลิ่นจะช่วยขับไล่ หรือชะล้าง กำจัดพิษจากสารเคมีออกจากร่างกาย

วิชัย โปษยะจินดา และคณะ (2544: 5) อธิบายว่าความเชื่อในยุคปัจจุบันนี้ผู้ขายเชื่อว่าดีมีเหล่าแล้วจะช่วยให้ใจกล้าทำบางสิ่งบางอย่าง “กินเหล้าอร่อย” ช่วยให้มีเพื่อน มีสังคม ส่วนผู้หญิงเชื่อว่าการกินเหล่าทำให้หญิงหลังคลอดอดมดลูกเข้าอู่เร็วขึ้น เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะช่วยให้การหมุนเวียนเลือดในร่างกายดีขึ้น ในด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีและค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ถือปฏิบัติ มีส่วนผลักดันให้คนไทยดื่มสุรา เช่น การนิยมดื่มสุราในเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ ถือว่าเป็นการเฉลิมฉลองงานแต่งงาน หรือแม้ในงานศพก็มีการดื่มสุรามากเพื่อให้มีคนอยู่เป็นเพื่อน “ศพ” จนถึงรุ่งเช้า งานต่าง ๆ นี้ เจ้าภาพจะจัดเตรียมสุราไว้อย่างมากมาย เพราะถ้าเตรียมไม่พอ ถือว่า “เสียหน้า”

ร. แลงการ์ด (2526: 1) อธิบายว่า วิวัฒนาการจากความเชื่อ จารีตประเพณีจนเป็นกฎหมายเกี่ยวกับสุราจากความเชื่อ ที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนา หรือประเพณีปฏิบัติที่บอกเล่าต่อกันมานานแล้ว จึงมีการพัฒนาเป็นจารีต มีพัฒนาการความคิด จึงก่อให้เกิดระเบียบความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันขึ้นที่ละน้อย ๆ และเพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นข้อบังคับของความเกี่ยวพันระหว่างกันในสังคม

สนิท สัมครการ (2539: 1-4) อธิบายว่า อิทธิพลของความเชื่อและพฤติกรรมที่ปรากฏแพร่หลายในสังคมดั้งเดิมและสังคมโบราณก่อนยุควิทยาศาสตร์ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณ ซึ่ง Edward B. Tylor บิดาของมานุษยวิทยาสมัยใหม่เรียกว่า “ลัทธิวิญญาณ” ซึ่งความเชื่อนี้เป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งของศาสนา และอีกส่วนหนึ่งคือพิธีกรรม (Rites) ดังนั้น ในแต่ละศาสนาจึงต้องมีพิธีกรรมปฏิบัติ ยิ่งถ้าเป็นกลุ่มที่เชื่อในลัทธิวิญญาณแล้ว จะมีพิธีการบวงสรวงเช่นไหว้ภูต ผี ปีศาจ รวมทั้งการบูชาวิญญาณในรูปแบบต่าง ๆ เพราะคิดว่าวิญญาณเหล่านั้นจะรับรู้ถึงการกระทำของคนหนึ่ง ในเครื่องเช่นไหว้ บูชาวิญญาณ มักจะมีสุรารอยู่ด้วย เพราะเชื่อว่าเหล่าแทนความบริสุทธิ์ ความซื่อสัตย์

อุดม บัวศรี (2540: 37-124) อธิบายว่าในวัฒนธรรมทางคติธรรม (Moral Culture) ของชาวชนบท เช่น ความเชื่อเรื่องตาแฮก ปูตา เรื่องผีและเทวดา การถือโชคกลาง คาถาอาคม เป็นต้น จึงเกิดมีพิธีเลี้ยงผี พิธีบายศรีสู่ขวัญ ในพิธีดังกล่าวจะมี “เหล่า” อยู่ในส่วนประกอบของเครื่องเช่นไหว้ หรือพานในการบายศรี ถือเป็นน้ำบริสุทธิ์ ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ เพื่อใช้ขับไล่เสนียดจัญไร นอกจากนั้นยังปรากฏในฮีตที่ 6 อันเป็นฮีตที่จัดทำกันในเดือนหก ที่มีบุญบวชนาค บุญกองฮอด (สร่งน้ำพระสงฆ์) และ

บุญบังไฟ ในบุญบังไฟนี้เองที่มีการละเล่นสนุกสนานของหนุ่มสาว มีการพ้อนของพวกซี้เหล่า ที่เรียกว่า “พ้อนซิ้ง พ้อนกินเหล่า”

อรรถ นันทจักร (2531: 12-16) อธิบายว่า สุรายังใช้เป็นสิ่งของในการสมมา หรือค่าปรับสินไหม ในสมัยโบราณ ดังปรากฏในฮิตคองของชาวอีสานโบราณว่า ถ้าใครปล่อยให้ช่าง ม้า ไปกัดกินต้นข้าวในนาคนอื่นจนเกิดความเสียหาย ต้องมีการปรับไหมเป็นเงินและมีเหล่าเป็นของสมมา “ช่างม้า ตกเข้ากล้า ไส่หากินสินคั้น ให้พิจารณาหมคน้อยมาก ต่ำสูงท่อใด ผิกินเข้าแฮกให้แบ่งเงินสลึงหนึ่งเหล่าไหโกโต” เป็นต้น

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า “วัฒนธรรม” เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตในกลุ่มชน ในขณะที่วัฒนธรรมก็ทำให้เกิดความเชื่อในเรื่องของการดื่มสุรา การใช้สุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพิธีกรรมทั้งพิธีกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และพิธีกรรมเกี่ยวข้องกับชีวิต และการดื่มใช้สุรานอกพิธีกรรมที่มีความสัมพันธ์กับครัวเรือนวิถีชีวิตของคนในสังคมแต่ละพื้นที่

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.4.1 ความหมายและประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เกษณา กิ่งก้าน (2554) เสนอว่า สุรา คือ เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ผสมอยู่ปริมาณไม่เกิน 60 ดีกรี (Vol%) ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่คนสามารถใช้ดื่มได้ สุราจัดเป็นสิ่งเสพติดประเภทหนึ่ง เมื่อดื่มสุราจนมีการสะสมในระดับหนึ่งจะติดสุราและเมื่อหยุดการดื่มแล้วจะมีปฏิกิริยาของร่างกายที่เรียกว่า อาการลงแดง

ฉัตรสุนน พฤติภิญโญ (2548: 1-9) อธิบายว่า สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl Alcohol) ผสมอยู่ในปริมาณ ไม่เกินร้อยละ 60.0 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่คนสามารถดื่มได้ (เป็นเกณฑ์กำหนดของสากลทั่วไปแต่ของไทยครอบคลุมถึงปริมาณไม่เกิน ร้อยละ 80.0) และที่มาของแอลกอฮอล์ในสุราจะต้องเป็นแอลกอฮอล์ที่ทำจากวัตถุดิบ จากธัญพืช เช่น ผลไม้ เมล็ดจากพืช ข้าว แป้งจากพืช น้ำตาลจากพืช เป็นต้น

นพดล วรรณิกา (2552) ให้นิยาม สุรา (อังกฤษ: Liquor หรือ Spirit) หมายถึง น้ำเมาที่ได้จากการกลั่นสารบางประเภท อาทิ เอทิลแอลกอฮอล์ และเมรัย คือ น้ำเมาที่เกิดจากการหมักหรือแช่ให้เกิดสารบางประเภทเมื่อดื่มแล้วสารนั้นจะออกฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง หากดื่มไม่มากอาจรู้สึกผ่อนคลายเนื่องจากสารกดจิตได้สำนึกที่คอยควบคุมตนเองทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น แต่เมื่อดื่มมากขึ้นก็จะกดสมองบริเวณอื่น ๆ ทำให้เสียการทรงตัว พูดไม่ชัด จนแม้กระทั่งหมดสติในที่สุด ทั้งสุราและเมรัยเรียกโดยภาษาปากว่า “เหล้า”

ไพรัตน์ อ้นอินทร์ (2552: 13) อธิบายว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง กลุ่มเครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม เช่น เหล้า เบียร์ กระแช่ ไวน์ โดยที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละชนิดจะมีปริมาณแอลกอฮอล์แตกต่างกัน

เยาวรัตน์ ประปักษ์ขาม และ พรพินธุ์ บุญยรัตน์พินธุ์ (2549: 57-99) กล่าวว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ เอทิลแอลกอฮอล์ ปริมาณไม่เกิน ร้อยละ 60 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่คนสามารถดื่มได้และที่มาของ แอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องเป็นแอลกอฮอล์จากการเกษตรเท่านั้น เช่น ผลไม้ เมล็ดจากพืช ข้าวแป้ง รากพืช น้ำตาลจากพืช และผลไม้เป็นต้น

อารีกุล พวงสุวรรณ (2553) ให้แนวคิดเกี่ยวกับ สุรา หรือ เหล้า คือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ชนิดเอทิลแอลกอฮอล์) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ โดยแอลกอฮอล์มีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง ผู้ที่กินเหล้าในปริมาณไม่มาก จะรู้สึกผ่อนคลาย เนื่องจากแอลกอฮอล์ไปกดจิตใต้สำนึกที่คอยควบคุมตนเอง ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น แต่เมื่อกินมากขึ้นก็จะกดสมองบริเวณอื่น ๆ ทำให้เสียการทรงตัว พูดไม่ชัด จนแม้กระทั่งหมดสติในที่สุด

ดังนั้น สุรา หมายถึง เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์ประกอบสำคัญ โดยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละชนิดนั้นจะมีประมาณของส่วนผสมแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน

2.4.2 ประเภทของสุรา สุราแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1) สุรากลั่น คือ สุราที่เกิดจากการเอาน้ำสำ (แป้งหรือน้ำตาลหมักด้วยยีสต์จนเกิดมีแอลกอฮอล์มากลั่น และเติมสี ปรง กลิ่น แต่งรสแต่งอื่น ๆ ลงไปหรือเก็บบ่มต่อไป เพื่อให้ถูกใจผู้ดื่ม

2) สุราไม่กลั่น (สุราแช่) คือ สุราที่หมักสำให้เกิดเป็นน้ำเมาแต่ไม่มีการกลั่น มักจะหมักสำจากเมล็ดธัญพืช แป้งจากพืช ผลไม้ และน้ำตาลจากพืช เช่น เบียร์ ไวน์ กระแช่ น้ำขาว น้ำตาลเมา เป็นต้น

2.4.3 กลไกการออกฤทธิ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ไพรัตน์ อ้นอินทร์ (2552: 13-14) อธิบายว่า แอลกอฮอล์สามารถออกฤทธิ์ได้นานถึง 24-48 ชั่วโมง เมื่อเข้าสู่ร่างกาย มีผลออกฤทธิ์ ต่อระบบประสาทสมองส่วนกลาง และกดประสาทส่วนที่ ควบคุมการตัดสินใจ สติ การยั้งคิด ทำให้เกิดอาการพูดอ้อแอ้ กล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน เสียการทรงตัว มีความเคลิบเคลิ้ม การตัดสินใจผิดพลาด ถ้าหากดื่มปริมาณมากจะกดศูนย์ ควบคุมการหายใจและการไหลเวียนเลือด และ ผลต่อระบบหัวใจ หลอดเลือด แอลกอฮอล์มีฤทธิ์กดการบีบตัวของกล้ามเนื้อ หัวใจทำให้เส้นเลือดขยายตัว ความดันโลหิตต่ำลงเล็กน้อย เส้นเลือดที่ผิวหนังขยายตัว ทำให้มี อาการใบหน้า ลำคอแดง รู้สึกร้อน ถ้าดื่มในปริมาณมาก อุณหภูมิของร่างกายจะลดต่ำลง เพราะ เส้นเลือดส่วนปลายขยาย ทำให้ร่างกายสูญเสียความร้อน รวมทั้งมีผลต่อระบบทางเดิน

อาหารทำให้มีการหลั่งน้ำย่อยมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการระคายเคืองเยื่อๆ เกิดแผลในกระเพาะอาหาร อาเจียน เกิดอาการแทรกซ้อนอื่นได้

2.4.4 พิษ และผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล และวรรณมา บุญศรีเมือง (2548: 27 - 30) กล่าวถึงผลกระทบของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือดื่มสุราที่สุรปอกเป็น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม เกิดความเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย ส่งผลต่อความสามารถในการขับรถ การควบคุมทิศทางการเคลื่อนที่ เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขึ้นของอัตราอุบัติเหตุจราจร และก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การสูญเสียทรัพย์สิน ต่างๆ

ณัฐธินิชา เลอพิลิตแบร์ต (2557: 97 - 98) ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถแบ่งเป็นประเภทได้หลากหลาย เช่น (1) มิติของผลกระทบ เช่น มิติสุขภาพ พฤติกรรมเสี่ยง ความสัมพันธ์ในครอบครัว เศรษฐกิจ เป็นต้น (2) ผู้รับผลกระทบว่าเป็นตนเอง (ผลกระทบทางตรง) หรือผู้อื่น (ผลกระทบทางอ้อม) (3) ความรับรู้ต่อผลกระทบ โดยอาจแบ่งเป็นผลกระทบเชิงภาวะวิสัย (Objective Impact) คือ ผลกระทบที่ไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิด กับผลกระทบเชิงอัตวิสัย (Subjective Impact) หรือ ผลกระทบในความรู้สึกนึกคิด (4) คุณค่าของผลกระทบว่าพึงปรารถนาหรือไม่ (5) ระดับความรุนแรง

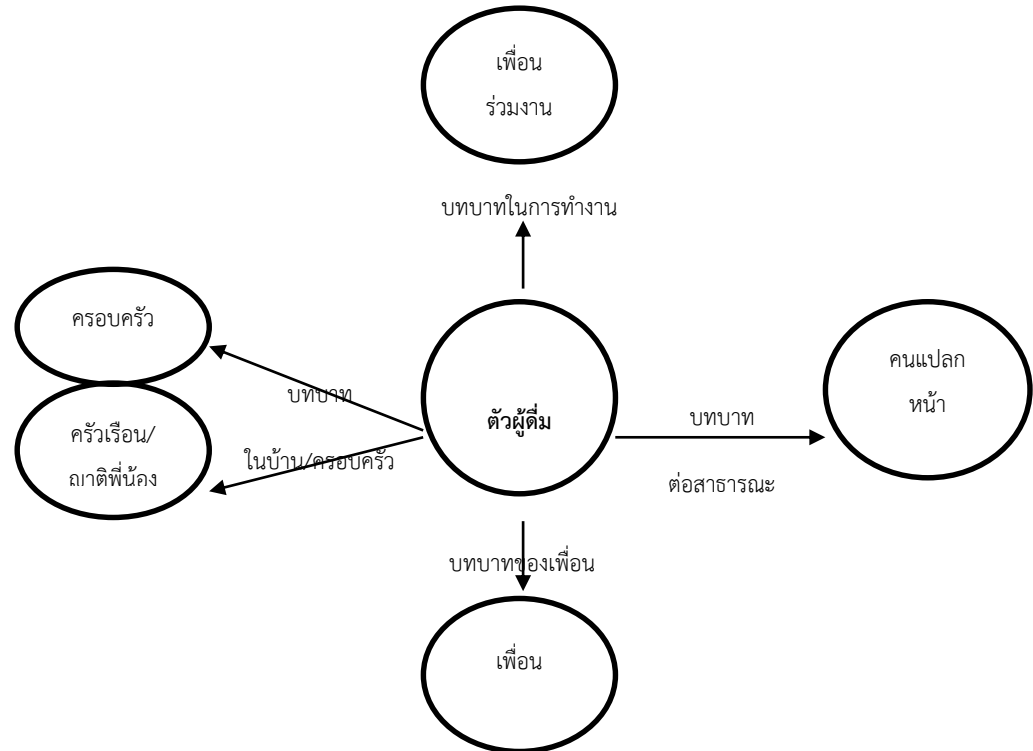
ปริทรรศ ศิลปกิจ และพันธุธรรมา กิตติรัตนไพบุลย์ (2553: 19) อธิบายว่าผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรงกับผู้ดื่มในเรื่องปัญหาสุขภาพ รวมทั้งความผิดปกติทางจิตประสาทซึ่งส่วนใหญ่เป็นความผิดปกติของพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ ในส่วนผลกระทบต่อสังคม หรือ คำว่า “อันตรายต่อสังคม (social harms)” และสัมพันธ์กับการดื่มนั้นหมายรวมถึงปัญหาครอบครัว ปัญหาสัมพันธภาพ ปัญหาการทำงาน ความรุนแรงหรืออาชญากรรม และการด้อยโอกาสในสังคม ปัญหาชีวิตสมรสและชีวิตครอบครัว สูญเสียอาชีพ ตกงาน เป็นเหตุกระตุ้นให้ก่ออาชญากรรม และถูกจับกุมในที่สุด หรือกลายเป็นคนเร่ร่อน ด้อยโอกาส หรือถูกรังเกียจในสังคม โดยเฉพาะในปัจจุบันที่สถิติเยาวชนไทยพุ่งขึ้นเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศในการเป็นนักดื่ม

ไพรัตน์ อันอินทร์ (2552: 13-14) อธิบายว่า พิษของแอลกอฮอล์ (Alcohol intoxication) ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข ได้แก่ 1) ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ที่ทำให้เกิดพิษต่อร่างกาย คือ ระดับปานกลาง 2) ความเร็วของอัตราเพิ่มแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด เริ่มจากมีในกระแสเลือดระดับเล็กน้อย ตั้งแต่ 0.05 mg% ปานกลาง ตั้งแต่ 0.10 mg% และรุนแรง ตั้งแต่ 0.30 mg% และ 3) เวลาที่ระดับแอลกอฮอล์ทรงตัวอยู่ในกระแสเลือด

ศุภณีย์วิจัยปัญหาสุรา (2556) กล่าวถึงผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลหลายมิติ ทั้งด้านสุขภาพกายและจิตใจ สังคม เศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่เน้นไปในเรื่องของสุขภาพความเป็น

สำคัญ โดยเฉพาะสุขภาพกายและสุขภาพจิตในทั้งจากตัวของผู้ดื่มแอลกอฮอล์รอบข้างในครัวเรือน นอกจากนี้ยังพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการดื่มสุรากับการก่ออาชญากรรม โดยอาชญากรรมจำนวนไม่น้อยเกิดเหตุที่สถานที่ดื่มและขายสุรา และเกิดกับผู้ร่วมดื่ม เช่น การทำร้ายร่างกาย หรือ ละเมิดทางเพศกับผู้ร่วมดื่มและคนแปลกหน้า

อรรถัย วลีวงศ์ และคณะ (2557: 112) อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ต่อผู้อื่นทั้งผลกระทบข้างเคียง ผลกระทบมือสอง และผลกระทบภายนอกเชิงลบในมิติเศรษฐศาสตร์ การได้รับผลกระทบโดยไม่ได้ดื่ม ซึ่งเป็นกระทบที่เกิดจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นต่อบุคคลอื่นๆ นอกเหนือจากตัวผู้ดื่มเอง เช่น การรู้สึกรำคาญใจ จนถึงความรุนแรงในระดับมาก เช่น การถูกทำร้ายร่างกาย การได้รับบาดเจ็บ ผลกระทบต่อสุขภาพจิต คุณภาพชีวิต การถูกคุกคามทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย รวมถึงผลกระทบต่อทรัพย์สิน อาชีพการทำงาน และในส่วนของผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อผู้อื่นในระดับบุคคลได้ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์และบทบาทหลักทางสังคมของตัวผู้ดื่มกับผู้ได้รับผลกระทบเป็นหลัก แบ่งออกเป็น 5 รูปแบบความสัมพันธ์ ประกอบด้วย 1) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในครอบครัว 2) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในครัวเรือน 3) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเพื่อน 4) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน และ 5) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือในสังคมโดยรวม ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.4 ความสัมพันธ์และบทบาททางสังคมหลักของผลกระทบระหว่างผู้ดื่มกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ
ที่มา: อรรถัย วลีวงศ์ และคณะ (2557: 113)

ดังนั้น ผลกระทบของการตี้อัลลอกอฮอลล์ต่อผู้อื่น หรือ ผลกระทบข้างเคียง ที่เกิดขึ้นต่อบุคคลอื่นๆ นอกเหนือจากตัวผู้ตี้อัลเอง โดยหากมองในหลายมิติ จะครอบคลุมทั้งระดับของความรุนแรงของผลกระทบ ประเภทของผลกระทบที่เกิดขึ้น ระดับของปัญหาของผลกระทบ ซึ่งมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์ของผู้ตี้อัลที่ได้กระทำให้เกิด และระดับการตี้อัลเครื่องตี้อัลอัลลอกอฮอลล์ จนขาดการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ คือ 1) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในครอบครัว ระหว่างสามีภรรยา บุตร 2) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในครัวเรือนญาติพี่น้อง 3) ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเพื่อน หรือบุคคลใกล้ชิด 4) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในองค์กรหรือสถานที่ทำงาน และ 5) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในที่สาธารณะ หรือชุมชน

2.4.5 ผลกระทบจากการตี้อัลเครื่องตี้อัลอัลลอกอฮอลล์ในเยาวชน

แผนงานเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักตี้อัลหน้าใหม่ มูลนิธิเพื่อนเยาวชนเพื่อการพัฒนา (2552) กล่าวว่า เด็กและเยาวชน คือ พลังแห่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น การป้องกันนักตี้อัลหน้าใหม่ภายใต้ยุทธศาสตร์ เด็กและเยาวชนคือพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงสู่การป้องกัน และลดนักตี้อัลหน้าใหม่ เพราะเชื่อว่าเด็กสามารถปรับเปลี่ยนและร่วมเปลี่ยนแปลงสังคมได้ เนื่องจากสถานการณ์ปัจจุบันเยาวชนวัย 15 - 24 ปี กำลังเป็นนักตี้อัลหน้าใหม่ ถึง 2,505,700 คน จากจำนวนประชากรในกลุ่มนี้ 10,561,900 คน และมีแนวโน้มที่เด็กและเยาวชนอายุน้อยลงเรื่อยๆ จะเข้ามาเป็นนักตี้อัลหน้าใหม่มากยิ่งขึ้น และจากการสำรวจนักตี้อัลไทยร้อยละ 34.5 พบพฤติกรรมตี้อัลแล้วซับซ้อนอย่างชัดเจนในกลุ่มนักตี้อัลชายในกลุ่มอายุ 15-24 ปี ซึ่งจากพฤติกรรมการตี้อัลของคนกลุ่มวัยนี้ส่งผลกระทบต่อทั้งตนเองและบุคคลอื่นโดยตรง

ศูนย์วิจัยสุขภาพกรุงเทพ (2557) กล่าวถึงปัญหาและผลกระทบจากการตี้อัลเครื่องตี้อัลอัลลอกอฮอลล์ของวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นเหล่า เบียร์ ไวน์ มีมากขึ้นเรื่อยๆ ในทุกประเทศ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบทดสอบสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะวัยรุ่นในครอบครัวที่มีปัญหา และในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้น ในวัยที่อายุน้อยลงเรื่อยๆ จากสถิติของประเทศสหรัฐอเมริกา อายุเฉลี่ยที่เด็กวัยรุ่นเริ่มตี้อัลเหล่า เบียร์ หรือไวน์คืออายุ 12 ปี และในแต่ละปีจะมีวัยรุ่นจำนวน 4 ล้าน 6 แสนคน อายุระหว่าง 14-17 ปี มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการตี้อัล เช่น การเรียนตกต่ำลง มีปัญหากับผู้ปกครอง และมีความประพฤติดื้อไปในทางการเกิดอาชญากรรม จนบางคนถึงขนาดถูกจับกุมดำเนินคดี โดยพบว่า ผู้ที่ยิ่งเริ่มตี้อัลตั้งแต่อายุน้อยๆ เท่าใด ผู้นั้นมีโอกาสมีปัญหามากเท่านั้น และมีแนวโน้มที่จะติดยาเสพติดร่วมด้วยเสมอ โดยเฉพาะเด็กในวัยนี้ จะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นการยากที่จะหยุดได้ ถ้าหากยังอยู่ในแวดวงสิ่งแวดล้อมเดิม นอกจากนี้ตามสถิติของการเกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่เกิดในหมู่วัยรุ่นพบว่า มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ วัยรุ่นเหล่านั้นมีประวัติการตี้อัลสุราก่อนเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งวัยรุ่นที่ประสบอุบัติเหตุตกจากที่สูง จมน้ำตาย ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับการตี้อัลเครื่องตี้อัลอัลลอกอฮอลล์ทั้งสิ้น

สิริกร นามลาบุตร และวราวิชช์ ลำไย (2561) กล่าวถึงผลกระทบจากการดื่มเหล้าในเด็ก และเยาวชนว่า ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเหล้าในเยาวชนที่พบมีลักษณะเป็นการทะเลาะวิวาท ก่อให้เกิดความรำคาญใจ หรือการพุดจาหยาบคาย การเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน และมีการรวมกลุ่มกันขับซิ่งจักรยานยนต์ ดื่มทุกวันและตามเทศกาลต่างๆ ส่งผลให้รายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

อรทัย วลีวงศ์ (2554) กล่าวถึง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเป็น พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้การดื่มยังเกิดผลเสียโดยตรงต่อสุขภาพและร่างกายของผู้ดื่ม และยังก่อให้เกิดผลกระทบอื่น ๆ ต่อสังคมตามมาด้วย โดยผลกระทบส่วนหนึ่งอาจเพราะฤทธิ์มีนเมาของ แอลกอฮอล์และพฤติกรรมหลังการดื่ม และส่วนหนึ่งเกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ที่สืบเนื่องมาจากปัจจัยแวดล้อมของการดื่ม โดยพฤติกรรมเยาวชนที่เกิดขึ้นหลังการดื่มนั้น หากขัดแย้งต่อ สถานการณ์ของการดำรงชีวิตของสังคมโดยปกติแล้วจะส่งผลให้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาต่อตัว เยาวชนเอง และมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ก่อให้เกิดผลเสียในอนาคตของบุคคลนั้น ซึ่งจะทำให้เยาวชนที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนมีโอกาสที่จะประสบปัญหาชีวิตได้ (ชญานิน มุธุสิทธิ์ และคณะ, 2557: 63)

อัมมندا ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) ปัจจุบันเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือ สุราเป็นสิ่งถูกกฎหมายในเกือบทุกประเทศทั่วโลก จากข้อมูลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า พฤติกรรมหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบ ทางสุขภาพในเชิงลบมากกว่าเชิงบวก หลายสิบเท่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดภาวะโรคและความบาดเจ็บเป็นอันดับ ต้น ๆ เมื่อเทียบกับปัจจัยเสี่ยงอื่นๆ และพบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสังคมไทย ในปัจจุบัน กลุ่มที่ดื่มมีอายุ 15 ปีขึ้นไป หรือกล่าวได้ว่าผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใน 12 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 16,992,017 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 31.5 ของประชากรผู้ใหญ่ โดยเฉพาะเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีความชุกเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.6 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 23.7 ในปี พ.ศ. 2554 เป็นการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 ในระยะเวลาสิบปีคิดเป็นการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1 ต่อปี ทำให้ในแต่ละปี ประเทศไทยมีนักดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้น 2.5 แสนคน โดยส่วนใหญ่ คือ กลุ่มเด็ก และเยาวชน และในนัก ดื่มกลุ่มนี้สัดส่วนนักดื่มปัจจุบันยังเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 70 และจากข้อมูลของศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (2554) ยังพบว่า นักดื่มเยาวชนชายและหญิงเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่ออายุประมาณ 14 ปี โดยนักดื่มเยาวชนชายร้อยละ 53 ยอมรับว่า เคยดื่มหนักแบบเมาหัวราน้ำ ในระยะเวลา 30 วันที่ผ่าน มา หรือการดื่มแอลกอฮอล์เกิน 50 กรัม โดยส่วนใหญ่ดื่มอย่างหนัก 1-2 ครั้ง และร้อยละ 6 ดื่มอย่าง หนักเกิน 6 ครั้งต่อเดือน

ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจุบันอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง ซึ่งกลุ่มวัยดังกล่าวเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลองสิ่งใหม่ จึงกลายเป็นเป้าหมาย สำคัญของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่มุ่งทำกิจกรรม ส่งเสริมการตลาด กระตุ้นความรู้สึกลอยล่อง อยากริโภค จึงส่งผลให้จำนวนเด็กและเยาวชนเข้าสู่วงการเป็นนักดื่มวัยจำนวนมากขึ้น นอกจากนี้

กลยุทธ์ทางการตลาดของบริษัทน้ำเมาที่เจาะกลุ่มเป้าหมายไปที่เด็กและเยาวชนแล้ว สาเหตุประการสำคัญ คือ การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ง่าย สะดวก และรวดเร็วขึ้น โดยหากไม่มีการควบคุมที่รัดกุม และมาตรการที่นำไปสู่การปฏิบัติที่ดีเพียงพอจะส่งผลกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้าง เพราะหากกลุ่มเด็กและเยาวชนเข้าสู่วงจรการดื่มอย่างเต็มรูปแบบจะทำให้เด็กและเยาวชนมีโอกาส มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนและประสบปัญหาชีวิตได้ในอนาคต

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับงานมหรสพบันเทิง

มหรสพบันเทิง ถือเป็นการแสดงแสง สี เสียง ซึ่งเน้นความตระการตาของระบบแสงสี และดนตรี เสียงประกอบให้สอดผสานกับสถานที่ ๆ สำคัญต่างๆ โดยทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงความจริงผสมกับความฝันและจินตนาการจากอดีตกาลได้อย่างมีอรรถรส ต่อมา การแสดงแสง สี เสียง ได้เกิดเป็นวัฒนธรรมบันเทิงอย่างหนึ่งของสังคมไทย ซึ่งส่วนมากมุ่งเน้นการนำเสนอประวัติศาสตร์ ภาพลักษณ์ วัฒนธรรมวิถีความเป็นอยู่ และประเพณีของชุมชนนั้น ๆ เป็นหลัก และมีพัฒนาการรูปแบบการแสดงอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันรูปแบบของมหรสพบันเทิงมีความหลากหลายมากขึ้น การแสดงแสงสีเสียงที่เพิ่มความตื่นเต้น เร้าใจให้กับกลุ่มเป้าหมายมีความเน้นหนักไปในด้านของการให้ จังหวะ ภาพ แสง สีเสียงที่เน้นรูปแบบสมัยนิยม หรือการรับวัฒนธรรมร่วมจากต่างประเทศเข้ามา ผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิมจนเริ่มกลายเป็นมหรสพบันเทิงแบบใหม่ มีทั้งรูปแบบที่เป็นสถานบันเทิง ลานเปียร์คอนเสิร์ต รถแห่เคลื่อนที่ คอนเสิร์ตเวทีหมอลำ หรือเป็นสถานเริงรมย์หรือเป็นสถานประกอบการที่เป็นแหล่งสำหรับเยาวชนและบุคคลทั่วไป มาใช้บริการเครื่องดื่ม ฟังเพลง ดันรำ มีบรรยากาศที่ดึงดูดใจ และยังพบว่า มหรสพบันเทิงได้พลิกรูปแบบการให้บริการที่เปลี่ยนไปจากเดิม เป็นรูปแบบของมโหรีสัญจรเป็นที่นิยมมากในหมู่วัยรุ่น หรือเยาวชนไทย

ภาพที่ 2.5 : รถแห่ดนตรีสดจังหวัดศรีสะเกษ และบรรยากาศผู้เข้าร่วม
ที่มา: ทักษณเจริณูชาวด ศรีสะเกษ

จันทร์ โตะสิงห์ (26 กุมภาพันธ์ 2562: สัมภาษณ์) ผู้ประสานงานเครือข่ายประชาคมงดเหล้าจังหวัดศรีสะเกษ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับมหรสพบันเทิงเคลื่อนที่ว่า “ในจังหวัดศรีสะเกษ รถแห่ หรือมโหรีสัญจรกำลังเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก รถแต่งงานบวช งานบุญกลายเป็นมหรสพเคลื่อนที่ยอดนิยมถึงขั้นนำรถแห่มา “ล้อมรั้วสังกะสี” เก็บเงินคนดูเรื่อนหมื่นเพื่อเข้าไปเต้นในนั้น ที่น่าเป็นห่วงคือ กลุ่มคนที่เข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน เมื่อร้องรำเต้นสนุกสนานก็จะมีการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ตามมา เมื่อตีมกันเต็มที่ก็จะเริ่มไม่มีสติและเกิดการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันเกิดขึ้น”

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของวงดนตรี เพื่อใช้ในการแห่งานบุญหรือเทศกาลงานต่าง ๆ ของคนอีสานอีกรูปแบบหนึ่ง ได้เกิดขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2541 เกี่ยวกับการทำรถแห่ในภาคอีสาน เมื่อพ่อค่านวน ชูพงษ์ (เสียชีวิตแล้ว) และแม่ปราณี ชูพงษ์ ได้คิดรูปแบบการทำรถแห่ขึ้น ชื่อวงว่า “ดาราทอง” ซึ่งเป็นรถแห่คันแรกของจังหวัดบุรีรัมย์และ คันแรกภาคอีสาน (นุกุลกิจ ทวีชาติ, 2560) นอกจากนี้แล้วเทศกาลลานเปียร์ที่มีดนตรีแสดงก็เป็นแหล่งรวมตัวของกลุ่มวัยรุ่นที่มีบทบาทสำคัญเช่นกัน โดยกลุ่มวัยรุ่นกล่าวว่าถ้าอยากสัมผัสโลกของวัยรุ่นและรถแห่ดนตรีสดเข้าไปที่ยุทูปเพียงเสิร์ชหา “รถแห่ดนตรีสด” ก็มีคลิปให้รับชม เพราะนี่คือเครื่องมือแพร่กระจายวัฒนธรรมสะเด็ดดินที่รวดเร็วที่สุด (ข้าวสด, 2561)

ปัจจุบันจะพบว่าธุรกิจรถแห่ดนตรีมหรสพบันเทิงเคลื่อนที่มีการเติบโตและได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในภาคอีสานที่นิยมกันใช้บริการมหรสพบันเทิงที่เป็นดนตรีท้องถิ่นร่วมสมัยสร้างความครื้นเครงสนุกสนานให้กับผู้เข้าร่วมในงานบุญนั้น สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับงานบุญประเพณีที่ทำให้ไม่เหมือนกิจกรรมงานบุญในอดีต รถบรรทุก 6 ห้อถูกนำมาดัดแปลงให้มีความทันสมัยให้กลายเป็นรถแห่ โดยมีการติดตั้งระบบเครื่องเสียง วงดนตรี ความนิยมมีผู้ว่าจ้างรถแห่ให้ไปแสดงในงานบุญทำให้มีรถแห่เพิ่มมากขึ้น 2 ปีที่ผ่านมาอยู่ต่อรถในจังหวัดชัยภูมิมีการดัดแปลงติดตั้งเครื่องเสียงทำรถแห่กว่า 200 คัน และมีการจูงควาเพื่อดัดแปลงรถแห่อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีรถแห่ไม่ต่ำกว่า 1,000 คัน ในภาคอีสาน รถแห่กลายเป็นมหรสพยอดนิยม ทั้งแห่ภาค งานบวช และงานบุญประเพณีที่แทบทุกหมู่บ้านในภาคอีสานต้องว่าจ้างไปแสดง “คือแบบว่าพี่น้องลูกหลานมีหลายคนราคาจ้างก็พอจ้างได้ก็อยากให้ที่บ้านได้ม่วน เพราะมันเป็นงานบวชมันต้องมีมหรสพจัดหน่อย ชาวบ้านก็ว่าจ้างงานบวชลูกหลานก็ม่วนแหม่จัดหน่อย อย่าลืเออแต่ข้าวหม้อแกงหม้อไปหลาย เพิ่นก็ว่าจ้างสิ ก็เลยได้จ้าง เพราะว่าเพื่อนบ้านเพิ่นมาช่วยงานเพิ่นอยากได้แหม่ม่วนๆ” (ไทยพีบีเอส, 2552)

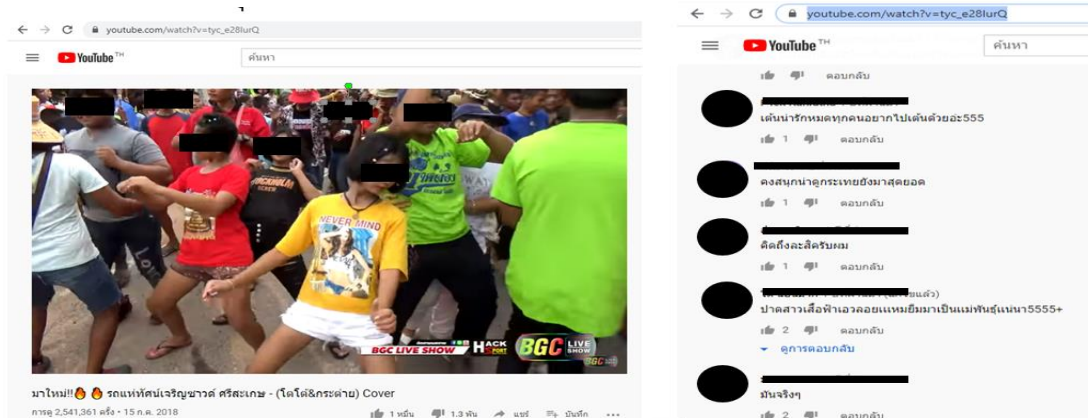
นอกจากนี้ ไทยพีบีเอส (2552) ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับธุรกิจรถแห่มหรสพดนตรีเคลื่อนที่ว่า คนอีสานส่วนหนึ่งบอกว่ารถแห่เป็นการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการแสดงดนตรีอย่างหนึ่งให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อให้ได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ เพราะอาชีพนักดนตรี นักร้อง และหมอลำยังเป็น

อาชีพที่มีรายได้ดี รถแท็กซี่ คันมีมูลค่า 2 - 3 ล้านบาท การรับงานแต่ละครั้งใช้เวลา 3 ชั่วโมง คิดค่าจ้างประมาณ 20,000 - 25,000 บาท รายได้ต่อครั้งหลังหักค่าใช้จ่ายที่ต้องให้ทีมงานไม่ต่ำกว่า 10 คน จะเหลือประมาณ 5,000 บาท แต่สำหรับรถแท็กซี่ที่มีชื่อเสียงรับงานตลอดปีอาจมีรายได้หลายแสนบาท เป็นธุรกิจที่มีเงินหมุนเวียนหลายล้านบาทต่อปี และรถแท็กซี่ในงานบุญประเพณีคือจุดรวมตัวของกลุ่มวัยรุ่น มีบรรยากาศการเดินสังสรรค์ดื่มสุรา ทำให้บางงานเกิดเหตุทะเลาะวิวาท รวมทั้งผลกระทบจากปัญหาเสียงดังเกินกฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นปัญหาที่กำลังเป็นข้อถกเถียงกันว่ามาตรการควบคุมรถแท็กซี่ควรเป็นอย่างไร ซึ่งประธานชมรมรถแท็กซี่โคราช จ.บุรีรัมย์ให้ข้อมูลว่า ยอมรับว่าเรื่องการควบคุมเรื่องเสียงของรถแท็กซี่มีปัญหาและยอมรับว่ารถแท็กซี่หลายเกรด หากรถแท็กซี่เกรดเอจะใช้ระบบการควบคุมเครื่องเสียงที่ได้มาตรฐาน และไม่ดังจนเกิดผลกระทบรุนแรง และกลุ่มเกรดปีที่คุณภาพปานกลาง รวมทั้งกลุ่มเกรดซีที่มีปัญหา เจ้าภาพบางรายกลับขอรถแท็กซี่คันที่เสียงดัง แต่ปัจจุบันรถแท็กซี่ที่ขาดคุณภาพ มักจะมีเรื่องร้องเรียนถึงผลกระทบทำให้รถแท็กซี่ต้องปรับตัว ในขณะที่ผู้บริหารองค์กรส่วนท้องถิ่น พ.อ.อ.ชัยณรงค์ กัณหา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มองว่า การควบคุมปัญหารถแท็กซี่ต้องเกิดจากความร่วมมือหลายภาคส่วน เช่น กรมการขนส่งทางบกดูเรื่องมาตรฐานรถ ความปลอดภัย ฝ่ายปกครองและตำรวจที่ออกไปอนุญาตใช้เสียงให้กับรถแท็กซี่ให้กับเจ้าภาพผู้จัดงานและควบคุมเหตุทะเลาะวิวาท ส่วน อบต.ต้องควบคุมเสียงหากเกิดกรณีเสียงดัง รำคาญเกินมาตรฐาน สามารถเอาผิดตาม พรบ.สาธารณสุข ปี พ.ศ. 2535

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (2562) ได้ตั้งกระทู้ถามที่ 019 ไปยังสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2562 ความโดยย่อว่า ปัจจุบันการใช้รถแท็กซี่ในงานมหรสพต่างๆ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก งานมหรสพที่จัดส่วนใหญ่จะมีกลุ่มคนโดยเฉพาะวัยรุ่นเข้าร่วมงานจำนวนมาก งานมหรสพที่มีรถแท็กซี่ในงานจึงเปรียบได้กับการจัดงานคอนเสิร์ตขนาดย่อมในงาน ซึ่งงานมหรสพที่มีรถแท็กซี่ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการขออนุญาตทั้งการจัดการและการใช้เสียง สร้างความเดือดร้อนให้แก่ชุมชนโดยรอบที่มีการจัดงาน นอกจากนี้ยังมีประเด็นการไม่จำกัดอายุผู้เข้าร่วมงาน ทำให้มีเด็กอายุไม่ถึงสิบแปดปีเข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก และภายในยังมีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับวัยรุ่นโดยไม่ตรวจสอบอายุ มีการแสดงท่าที่ยั่วยวนทางเพศ อันเป็นการมอมเมาเยาวชน และมีการก่อเหตุความวุ่นวายทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ โดยไม่มีหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบดูแลความเรียบร้อย และความปลอดภัยภายในงาน

การตระหนักถึงปัญหาเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมในมหรสพบันเทิงประเภทรถแท็กซี่เคลื่อนที่ โดยเฉพาะปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมเกิดขึ้นมากมายอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเครื่องมือที่ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบที่รวดเร็วที่สุด คือ สื่อโซเชียลมีเดีย ทั้งรูปแบบที่เป็นเพื่อนกันให้เข้าร่วมงาน การถ่ายคลิปวิดีโอที่มีวัยรุ่นจำนวนมากเข้าร่วมนำมาเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต และมีการสื่อสารกันอย่าง

สนุกสนาน เป็นเรื่องที่หลายหน่วยงานพยายามหามาตรการมาควบคุม และป้องกันการเข้าถึงของเยาวชน แต่ยังไม่มียกกฎหมายที่ชัดเจนในการควบคุมปัญหาดังกล่าว ประการสำคัญคือการกำหนดมาตรการป้องกันการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีที่มีการว่าจ้างรถแท็กซี่ส่วนตัวเข้ามาทำงาน

ภาพที่ 2.6 ตัวอย่างคลิปวิดีโอการเข้าร่วมกิจกรรมงานบุญของวัยรุ่นและการสื่อสารระหว่างกันบนอินเทอร์เน็ต

ที่มา: https://www.youtube.com/watch?v=tyc_e28lurQ

ในขณะที่หน่วยงานต่างๆ ต่างวิตกกังวลถึงเรื่องพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มเยาวชน รวมถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานที่มีมหรสพบันเทิงเคลื่อนที่ โดยบางงานเกิดผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้น ทำให้เกิดมาตรการไม่อนุญาตให้งานบุญประเพณีมีรถแท็กซี่ส่วนตัวร่วมในชุมชน ซึ่งผู้ประกอบการรถแท็กซี่ได้ออกมาเรียกร้องว่าตอนนี้รถแท็กซี่กลายเป็นจำเลยสังคม เพราะหลายครั้งมักจะเกิดการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ จริงแล้วการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาไม่ว่างานบวช งานแต่งงาน งานวัดต่างๆ ถึงแม้จะไม่มีรถแท็กซี่ก็ตาม ตอนนี้กลุ่มผู้ประกอบการรถแท็กซี่ต่างได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก ไม่สามารถรับงานได้ นักร้องนักดนตรีที่เคยได้ค่าจ้าง ต่างตอกงานกันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากหน่วยงานราชการไม่อนุญาต ทั้งเทศบาล อำเภอ หรือสถานีตำรวจ ต่างโยนกันไปมา จึงอยากให้มีรถแท็กซี่ส่วนตัวเปิดทางให้รถแท็กซี่ เพราะแต่ละคนลงทุนคันละ 3-5 ล้านบาท (คมชัดลึก, 2562)

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รวบรวมมาเบื้องต้นทำให้เห็นบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของกิจกรรมบันเทิงของคนในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งในอดีตวัฒนธรรมการแห่งงานบุญประเพณีหรือเทศกาลงานต่างๆ ของคนอีสานก็ไม่แตกต่างจากพื้นที่อื่น ไม่ว่าจะเป็นงานบวช งานแต่งงาน งานบุญกฐิน บุญฉลองอัฐิ งานบุญบั้งไฟ ฯลฯ ก็จะมีรถแท็กซี่ร่วมร้องเพลงกัน แต่เป็นไปอย่างเรียบง่าย มีเครื่องดนตรีที่ใช้แต่ไม่กี่ชนิด เช่น พิณ แคน ซอ กลอง ฉิ่ง และฉาบ ซึ่งแต่ละพื้นที่ก็จะมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ออกไป แต่ก็เต็มไปด้วยความสุขสนุกสนาน อ่อนช้อยสวยงาม โดยเฉพาะในกลุ่มของเยาวชนนั้น นิยมที่จะรวมกลุ่มกันในงานบันเทิงเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่ปัจจุบันรูปแบบของงานบันเทิงก็มีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัยและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชนมากขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษา และค้นหาแนวทางป้องกันความรุนแรงที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงาน มหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ

2.6 แนวคิดการสร้างพื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรม

การสร้างพื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรม เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่จับต้องได้ และจับต้องไม่ได้ เช่น พฤติกรรม การสื่อสาร สัญลักษณ์ รูปแบบที่คนในพื้นที่นั้นสามารถสื่อสาร หรือแสดงออกมาเข้าใจและได้รับการยอมรับ โดยส่วนใหญ่แล้วความหมายของวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกำหนดขึ้น มิใช่สิ่งตามธรรมชาติตามสัญชาตญาณ อาจเป็นการประดิษฐ์วัตถุสิ่งของขึ้นใช้ หรืออาจเป็นการกำหนด พฤติกรรมหรือความคิด ตลอดจนวิธีการหรือระบบการทำงาน ฉะนั้นวัฒนธรรมก็คือระบบในสังคม มนุษย์สร้างขึ้นมิใช่ระบบที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติตามสัญชาตญาณ (อมรา พงศาพิชญ์, 2547: 25) ดังนั้น วัฒนธรรมอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคมนั้น การสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมจึง เป็นมิติที่ถูกมองในเรื่องพื้นที่ทางสังคมในฐานะที่เป็นวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการมองพื้นที่ในเชิงวิทยา วัฒนธรรมและจิตวิทยาสังเกตด้วย โดยพื้นที่เป็นเสมือนตัวกลางของปฏิบัติการทางสังคมที่มีลักษณะ อันเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความหมายแฝงอยู่ในตัว (Yoshimi, 1992: 137) อย่างไรก็ตาม แนวคิดเรื่องพื้นที่ทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าวได้รับการพัฒนาและต่อยอดออกไปอีกอย่าง ชับซ้อน ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยการสร้างพื้นที่ที่มีการสั่นไหวอย่างต่อเนื่องทางวัฒนธรรม สามารถผสมผสานความรู้ต่างๆ อย่างหลากหลายที่อาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลง การหลอมรวม การ เลียนแบบ การปะทะ หรือขัดแย้งกันเองก็ย่อมเกิดขึ้นได้ (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2552: 95) ซึ่งหาก มองถึงการเปลี่ยนแปลงและการสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่พบในปัจจุบันที่เด่นชัดมากขึ้นและมีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นมิติของวัฒนธรรมในกลุ่มคนที่เป็นวัยรุ่น หรือเยาวชนโดยมีการศึกษา เกี่ยวกับความสั่นไหวทางวัฒนธรรมในคนกลุ่มนี้มาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 1950 โดยชี้ให้เห็นถึง มุมมองต่อวัยรุ่นและวัฒนธรรมวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดในทางสังคมศาสตร์ จากที่เคย วิเคราะห์วัฒนธรรมวัยรุ่นว่าเป็นเพียงหน่ออ่อนของวัฒนธรรมผู้ใหญ่ที่เปราะบางและพร้อม จะเปื่อยเบน ไปสู่การพิจารณาวัฒนธรรมวัยรุ่นในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมเอกเทศที่ไม่จำเป็นต้องผูกติด กับวัฒนธรรมหลักของสังคมเสมอไป (ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี, 2553: 25)

ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี (2553: 27 - 28) อธิบายถึงแนวคิดการสร้างพื้นที่สังคมทาง วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น “คนหนุ่มสาว” “ผู้เยาว์” เป็นคำ ที่ใช้แทนกันเมื่อกำลังคนในช่วงวัย หนึ่งของสังคม คำ ว่าวัยรุ่น มักถูกนำ มาเชื่อมโยงกับมโนทัศน์ว่าด้วยปัจเจกภาพที่มีนัยความหมาย

ในทางจิตวิทยา เราจึงมักได้ยินการพูดถึงวัยรุ่นโดยนำไปผูกโยงกับ “พฤติกรรมวัยรุ่น” “ยาเสพติดกับวัยรุ่น” “วัยรุ่นกับความรุนแรง” ฯลฯ อยู่เสมอ เป็นที่น่าสังเกตว่าความหมายที่ผูกติดกับวัยรุ่นในสื่อสาธารณะทั่วไป มักมีนัยที่สื่อถึงปัญหา การขาดซึ่งเสถียรภาพ ความแปรปรวนไม่แน่นอน อันกลายมาเป็นภาพลักษณ์และอัตลักษณ์เฉพาะของกลุ่ม ในทางสังคมศาสตร์ คำว่า “วัฒนธรรมวัยรุ่น” (Youth culture) มักถูกใช้เพื่อหมายถึงวัฒนธรรมเฉพาะของคนหนุ่มสาวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของผู้ใหญ่โดยภาวะของเยาวชนที่มีความแปลกแยก ความต้องการมีเสรีภาพนี้ได้พัฒนาไปสู่การสร้างวัฒนธรรมวัยรุ่น วัฒนธรรมเฉพาะดังกล่าวยังเป็นผลมาจากความจริงที่ว่า วัยรุ่นเองต่างไปจากผู้ใหญ่ตรงที่ยังไม่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม หรือครอบครัวเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ในสังคม จึงมักพบเห็นการรวมกลุ่มกันของเยาวชนในการทำพฤติกรรมที่แตกต่างกันตามกลุ่มความชอบเดียวกันที่หลากหลายมากขึ้น

วิริยะ สว่างโชติ (2544) ให้ความหมายของพื้นที่สังคมวัฒนธรรมของวัยรุ่น มีความซับซ้อน และมีกระแสของการไหลเวียนของวัฒนธรรมในกระแสโลกเข้าสู่สังคมวัยรุ่นไทยได้หลายทาง อาทิ ผ่านการบริโภคและปฏิสัมพันธ์กับสินค้า หรือการเลียนแบบจากผู้ที่มีอิทธิพลโน้มน้าวใจให้เด็กวัยรุ่นเห็นชอบด้วย และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ซึ่งเป็นกระบวนการสลับซับซ้อน และขณะเดียวกัน วงจรการเดินทางไปมาของวัฒนธรรมในที่ต่างๆ ที่ถูกสร้างและให้ความหมายใหม่อยู่ตลอดเวลา

จารุวรรณ ขำเพชร (2555) กล่าวว่า พื้นที่ทางสังคม แบ่งเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติการของพื้นที่ คือ ลักษณะของการก่อรูปทางสังคม ซึ่งเกิดจากการยึดเหนี่ยวกันของสมาชิกในพื้นที่ เป็นรูปแบบปฏิบัติการทางสังคมที่ถูกกำหนดและเกิดขึ้นในพื้นที่นั้น 2) ภาพตัวแทนของพื้นที่ คือ สิ่งที่เป็นตัวแทนยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ อาจเป็นสัญลักษณ์ รหัส หรือความรู้ที่สร้างขึ้นร่วมกันเพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของสมาชิกในพื้นที่ และ 3) พื้นที่แห่งภาพตัวแทน คือ พื้นที่ที่เกิดขึ้นเพื่อปกปิดบางด้านของชีวิตและสังคม จากการก่อตัวและทับซ้อนกันของสัญลักษณ์ รหัส หรือสิ่งที่สมาชิกในพื้นที่สร้างขึ้น

วุฒินันท์ แท่นนิล (2551) กล่าวว่า การสร้างพื้นที่ในสังคม คือ กระบวนการสร้างสัญลักษณ์เพื่อให้เกิดการยอมรับร่วมกันของคนในพื้นที่ โดยพื้นที่นั้นประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลายทางโครงสร้างการปกครอง ประเพณีวัฒนธรรม เป็นต้น

ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ (2554) กล่าวว่า การสร้างพื้นที่ทางสังคม หมายถึง การสร้างพื้นที่ทางความรู้สึกอันเกิดจากการกระบวนการความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มต่างๆ ซึ่งเป็นผลกระทบจากความเหลื่อมล้ำในสังคม สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งระดับสังคมย่อย เช่น ครอบครัว สถาบันการศึกษา การรวมกลุ่มของเยาวชน ไปจนถึงระดับสังคมขนาดใหญ่ โดยคนบางกลุ่มถูกกระบวนการทาง

สังคมเบียดขับสู่การเป็นประชากรชายขอบ เช่น คนรักเพศเดียวกัน คนพิการ คนด้อยโอกาสต่างๆ ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องเผชิญกับภาวะคนที่ไร้พื้นที่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

Carles Feixa and Jordi Nofre (2012) กล่าวถึงพื้นที่ทางวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชน หมายถึง ประสบการณ์ทางสังคมของคนหนุ่มสาวที่เป็นเยาวชนที่มีการแสดงร่วมกันผ่านการจัดกิจกรรม หรือการสร้างวิถีชีวิต พฤติกรรมที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมเหล่านั้นในเวลาว่าง โดยลักษณะที่ปรากฏในกิจกรรมอาจมีรูปแบบปกติไปจนถึงรูปแบบที่น่าตื่นเต้นที่มีการกระทำร่วมกันในพื้นที่เรียกว่าเป็นสังคมย่อยของเยาวชนที่มีระดับความเป็นอิสระอย่างมากจากสถาบันผู้ใหญ่ หรือสังคมส่วนใหญ่ พื้นที่สังคมวัฒนธรรมของกลุ่มเยาวชนนี้จะมีเวลาที่เฉพาะเจาะจง เฉพาะพื้นที่การทำกิจกรรมร่วมกัน

ดังนั้น การสร้างพื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรม จึงเป็นการสร้างพื้นที่ทางความรู้สึกของกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นหรือชอบในสิ่งเดียวกันที่ยอมรับให้เกิดวัฒนธรรมทั้งการสื่อสาร สัญลักษณ์ พฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน โดยการสร้างพื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรมนี้อาจชอบด้วยบรรทัดฐานทางสังคมส่วนใหญ่หรือขัดแย้งกับบรรทัดฐานของสังคมส่วนใหญ่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับบริบทของกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่นั้นกระทำเพื่อต้องการสื่อถึงสิ่งใดให้สังคมรับรู้

2.7 แนวทางนโยบายและยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาการตีแครงตีมแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

2.7.1 แนวทางการดำเนินงานเพื่อควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับพื้นที่ (Tree Model) (กรมควบคุมโรค, 2560: ง) เป็นขั้นตอนการถอดบทเรียนรูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการตีมแอลกอฮอล์ในชุมชน โดยใช้กระบวนการรูปแบบการถอดบทเรียนแบบต้นไม้ (Tree Model) ประกอบด้วย ดังนี้

1. ราก คือ ความเชื่อ ค่านิยมของกลุ่ม/วัฒนธรรม
2. กิ่งก้านและลำต้น คือ แผนปฏิบัติการต่างๆ เช่น โครงสร้าง หรือแนวทางสำคัญ
3. ใบ คือ ขั้นตอนในการดำเนินงาน/กระบวนการในการทำงาน (Action Plan)
4. ดอก/ผล คือ จะเป็นการนำเสนอผลลัพธ์ในการดำเนินงานทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ
5. สภาพแวดล้อม คือ ในอดีตจนถึงปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงอย่างไร สิ่งที่ยากให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความหวังหรือโอกาสใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น

6. ดิน คือ สังคมและชุมชนได้อะไร ทูทางสังคม ทูทางชุมชน
- ภาพลักษณ์
7. เมล็ดพันธ์ คือ จุดแข็ง สิ่งที่สามารถนำไปขยายผลต่อได้
8. จุลินทรีย์ /ปุ๋ย คือ สิ่งที่ส่งเสริม สนับสนุนหรือปัจจัยแห่งความสำเร็จ แต่บางอย่างก็สะท้อนในรูปกลับในเรื่องของการเกิดความล้มเหลว หรืออุปสรรค
9. กิ่งก้านที่ร่วงหล่น คือสิ่งที่ยังคงเป็นประวัติศาสตร์หรือต้องนึกถึงหลังจากทำกิจกรรม
10. พระอาทิตย์ คือ สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวหรือชุมชน

2.7.2 นโยบายและยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

ไทย

ไพรัตน์ อ้นอินทร์ (2552: 16-17) ได้ประมวลข้อมูลและสรุปความเป็นมาของนโยบายควบคุมปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่า นโยบายดังกล่าวได้มีการกำหนดและเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามสถานการณ์เรื่อยมานับแต่ ประวัติศาสตร์ ซึ่งสามารถมองเป็นแนวคิดใหญ่ ๆ ได้ 3 แนวคิด ได้แก่ (1) แนวคิดการกำหนด นโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ของรัฐ (2) แนวคิดการกำหนดนโยบายควบคุมปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เบื้องต้น และ (3) แนวคิดการกำหนดนโยบายควบคุมปัญหาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เพื่อประโยชน์ด้านสุขภาพของประชาชนและสังคม

2.7.3 มาตรการป้องกันการดื่มสุราในเยาวชนอายุก่อนเกณฑ์

บัณฑิต ศรีไพศาล (2558) อธิบายมาตรการในการป้องกันการดื่มสุราในเยาวชนอายุก่อนเกณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย มาตรการในโรงเรียนที่มีเป้าหมายในการป้องกันการใช้สุรา บุหรี่ และกัญชา มาตรการนอกหลักสูตรซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมนอกโรงเรียนใช้รูปแบบของการฝึกทักษะชีวิต และสังคมหรือกิจกรรมทางเลือกอื่นๆ มาตรการซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัว มาตรการเชิงนโยบาย เช่น การเพิ่มอายุต่ำสุดที่จะดื่มสุราได้ให้สูงขึ้น ลดโอกาสทางการค้าและสังคมในการเข้าถึงสุราได้ของเยาวชน และมาตรการระดับชุมชนซึ่งใช้มาตรการหลายด้านร่วมกัน

องค์การอนามัยโลก (WHO) ในการประชุมสมัชชาอนามัยโลกเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2553 ได้มีมติกำหนดมาตรการและนโยบายที่ใช้ในการจัดการปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยให้ความสำคัญในการจัดการ 10 ประเด็น ดังต่อไปนี้ (เนตรดาว ธงชีวะ, 2561: 5)

1. การเป็นผู้นำ การมีจิตสำนึก และมีความมุ่งมั่น
2. บทบาทของระบบบริการสาธารณสุข
3. มาตรการโดยชุมชน
4. นโยบายจัดการปัญหาที่เกิดจากการดื่มและการขับชี่

5. มาตรการควบคุมการเข้าถึงแอลกอฮอล์
6. มาตรการควบคุมกิจกรรมด้านการตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
7. นโยบายด้านราคาและการจัดเก็บภาษี
8. การลดผลกระทบที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ และอาการมึนเมา
9. การลดผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผิดกฎหมายและการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพ

10. มาตรการติดตาม และเฝ้าระวัง

ราชกิจจานุเบกษา (2551) ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมวด 4 การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีบรรจุกุณธ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศ กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

2. การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

1. วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
2. สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
3. สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
4. หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
5. สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
6. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
7. สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
8. สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้ บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือตัวแทน ของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

1. บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
2. บุคคลที่มีอาการมีนเมาจนครองสติไม่ได้

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
2. การเร่ขาย
3. การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
4. ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อ หรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ
5. โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือ การให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม
6. โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

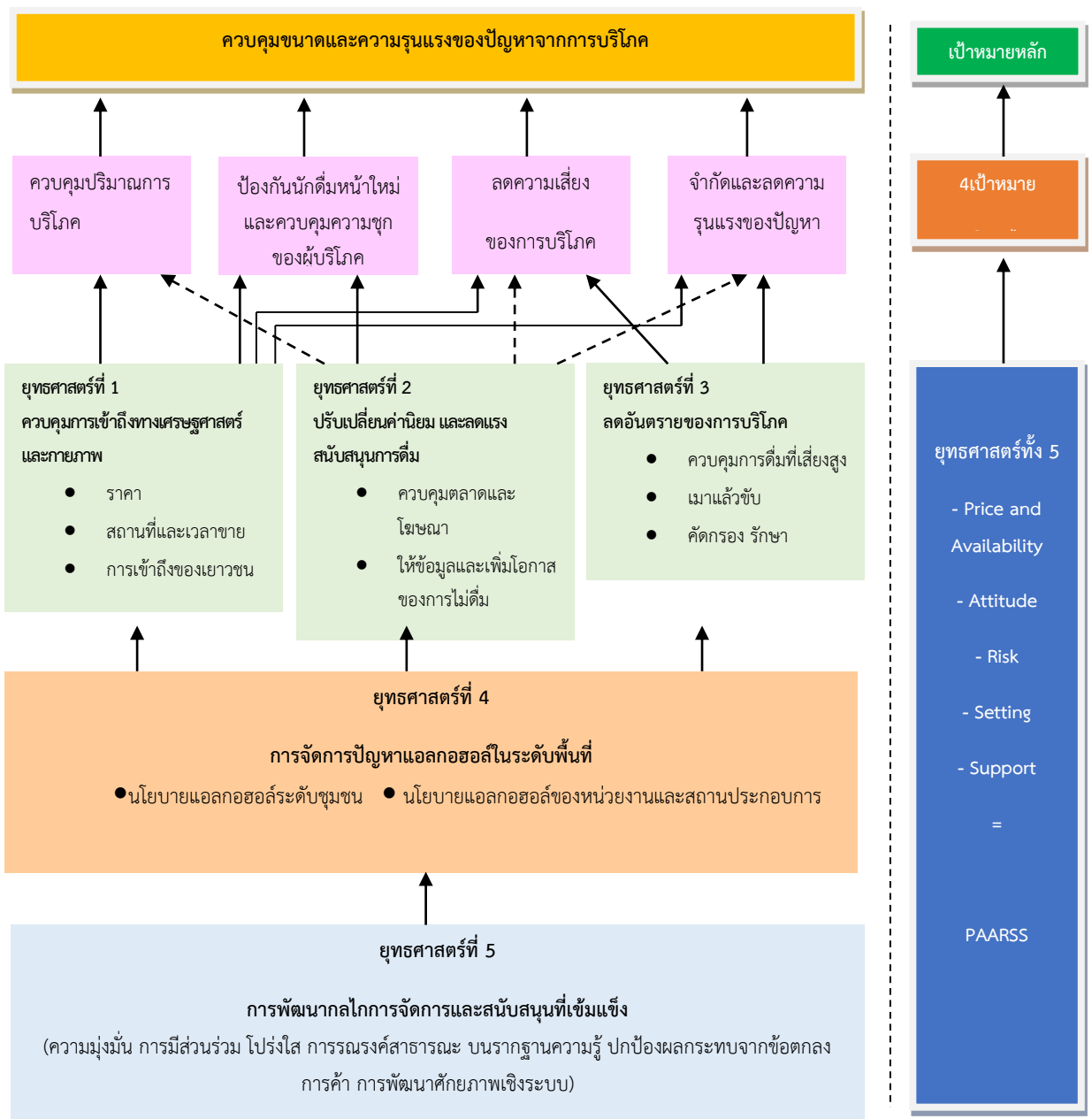
มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

1. วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา
2. สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล
3. สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี
4. สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
5. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
6. สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
7. สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อมการ

โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องตีแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องตีแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตีแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตีแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยบทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร

การเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการควบคุมสุราในสังคมไทยเกิดขึ้นอย่างจริงจังเมื่อปี พ.ศ. 2546 จากการรณรงค์ “งดเหล้าเข้าพรรษา” นำสู่การร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 นำสู่การมีมาตรการการเข้าถึงเครื่องตีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นจำนวนมาก โดยแผนดังกล่าวได้วางกรอบดำเนินการไว้ทั้งระยะสั้น 5 ปี และระยะยาว 10 ปี ดังภาพ

ภาพที่ 2.7: แผนผังยุทธศาสตร์และความเชื่อมโยงกับเป้าหมายเชิงกลไกและวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์นโยบายแอลกอฮอล์ระดับชาติ
ที่มาภาพ: เว็บไซต์สนทศสุขภาพไทย (2553)

ปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ ได้นำนโยบายการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์นโยบายแอลกอฮอล์ระดับชาติมาใช้ในการวางแผนของหน่วยงาน อาทิ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้วางแผนการขับเคลื่อนเกี่ยวกับการควบคุมปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สรุปสาระสำคัญของมาตรการต่างๆ ในด้านสาธารณสุข ดังนี้

มาตรการที่ 1 : พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้เกิดฐานข้อมูลที่ใช้เพื่อการทำงานควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สามารถนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงาน ติดตามความก้าวหน้า และประเมินผลการดำเนินงาน สามารถจำแนกเป็น

1. ข้อมูลด้านสุขภาพ เช่น จำนวนผู้ดื่ม จำนวนผู้ดื่มประจำ จำนวนผู้ดื่มหนัก จำนวนผู้มีปัญหาจากการดื่ม และจำนวนผู้ติดสุรา เป็นต้น
2. ข้อมูลด้านสังคม เช่น ข้อมูลจำนวนใบอนุญาตจำหน่ายสุรา ข้อมูลร้านค้าจำหน่ายสุรา ข้อมูลการเฝ้าระวังการกระทำผิดกฎหมาย ข้อมูลการบังคับใช้กฎหมาย ข้อมูลการตรวจระดับแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่ ข้อมูลอุบัติเหตุ หรือทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วย เป็นต้น

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาาระบบข้อมูล และช่องทางสื่อสาร เกี่ยวกับสถานการณ์และกลไกของปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายในทุกระดับ และเกิดการพัฒนาศมรรถนะคนทำงานให้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเชื่อมโยงข้อมูลสถานการณ์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งเกิดการบูรณาการฐานข้อมูลภายในและภายนอกกระทรวงที่เชื่อมโยงผ่านเขตสุขภาพ

มาตรการที่ 2 : ควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการควบคุมโฆษณา และส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการดำเนินการตามที่ระบุไว้ในกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อลดหรือจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่ายจนเกินไปของประชาชน โดยอาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือ ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามจะมีโทษตามที่กฎหมายกำหนดจำแนกเป็น

1. การควบคุมการเข้าถึงทางกายภาพ เช่น การควบคุมอายุผู้ซื้อ การควบคุม วัน เวลา สถานที่จำหน่ายและบริโภค การควบคุมวิธีการจำหน่าย เป็นต้น
2. การควบคุมการเข้าถึงทางจิตใจ เช่น การควบคุมโฆษณา ส่งเสริมการขาย การสื่อสารการตลาด การควบคุมฉลากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

มาตรการที่ 3 : สื่อสารสาธารณะ เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมและลดแรงสนับสนุนในการตีตม เป็นกระบวนการสื่อสารให้ประชาชนมีความแตกฉาน (Health Literacy) และมีทักษะในการปฏิบัติ ตนเพื่อ ลด ละ เลิกการบริโภคเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ ตลอดจนการสร้างค่านิยมใหม่ในการเข้าสังคม และการสังสรรค์ ให้สามารถสนุกได้แม้ไร้เครื่องตีตมแอลกอฮอล์ รวมถึงการสร้างโอกาสในการ ลด ละ เลิก ในวิถีชีวิตประจำวัน เช่น การงดเหล้าเข้าพรรษา การจัดงานศพ งานบุญประเพณี ปลอดเหล้า นำไปสู่การงดตีตมเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ของประชาชน

มาตรการที่ 4 : เกี่ยวกับมาตรการระดับชุมชนดำเนินการผลักดันให้ชุมชน มีความสามารถในการกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนนโยบายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตีตม แอลกอฮอล์ในระดับชุมชน ส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชนใหม่ไม่ตีตมแอลกอฮอล์ เช่น ชุมชนต้นแบบ, ครอบครัวต้นแบบ และ บุคคลต้นแบบต่างๆ รวมทั้ง สนับสนุนให้เกิดผู้นำชุมชนในการรณรงค์/ สร้าง กระแสเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยม และลดแรงสนับสนุนในระดับปัจเจกครอบครัว ชุมชน ในการลด ละ เลิก บริโภคเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ ให้เกิดประสิทธิผลในการลดโรคร้อยละ 25

มาตรการที่ 5 : สนับสนุนมาตรการคัดกรองและบำบัดรักษา ผลักดันให้สถานพยาบาล ดำเนินการตามแนวปฏิบัติการคัดกรองและบำบัดรักษาฟื้นฟูสภาพผู้มีปัญหาการตีตมสุรา ของกระทรวง สาธารณสุข และพัฒนาบุคลากรสาธารณสุขให้มีความรู้ความสามารถในการคัดกรอง บำบัดรักษา ผู้มี ปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ รวมถึงการกระจายหน่วยบริการในการคัดกรอง บำบัดรักษาให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในระดับชุมชน และในเชิงเศรษฐศาสตร์การลงทุนบำบัดรักษา สามารถให้ผลประโยชน์คิดเป็นมูลค่า 4.3 เท่า จากการป้องกันค่าใช้จ่ายจากปัญหาที่รุนแรงกว่าใน อนาคตหากไม่มีการบำบัด

พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย (2561 อ้างถึงใน สาวิตรี อัจฉนงค์กรชัย และคณะ, 2551) ได้กล่าวถึง การจำกัดการเข้าถึงเครื่องตีตมแอลกอฮอล์จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยลดปริมาณการบริโภคและ อันตรายที่เกี่ยวข้องซึ่งในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีตมแอลกอฮอล์พ.ศ. 2551 ที่มีผลบังคับใช้มา จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2561 เป็นเวลาประมาณ 10 ปีกว่าจึงมีบทบัญญัติสำคัญที่กำหนดอายุขั้นต่ำของ เยาวชนในการซื้อเครื่องตีตมแอลกอฮอล์และการกำหนดสถานที่จำหน่ายด้วยโดยหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องได้มีความพยายามที่จะสนับสนุนให้ความรู้เรื่องกฎหมายและรณรงค์สนับสนุนการบังคับใช้ กฎหมายส่วนองค์กรภาคประชาสังคมในระยะหลังได้มีบทบาทสำคัญในการรณรงค์เพื่อเผยแพร่ ความรู้และประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ อย่างไรก็ตามมีการสำรวจ ที่ชี้ให้เห็นว่าเยาวชนที่อายุน้อยกว่า 20 ปี ซึ่งเป็นอายุขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดให้สามารถซื้อเครื่องตีตม แอลกอฮอล์ได้และสามารถซื้อหาเครื่องตีตมแอลกอฮอล์มาตีตมได้เองโดยมีรายงานการพบเห็นเยาวชน อายุต่ำกว่า 20 ปีสามารถซื้อเครื่องตีตมแอลกอฮอล์ได้ถึงร้อยละ 52 ข้อมูลเหล่านี้จึงสะท้อนถึงระดับ การบังคับใช้กฎหมายในประเทศไทยด้วยว่าอาจยังไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอ

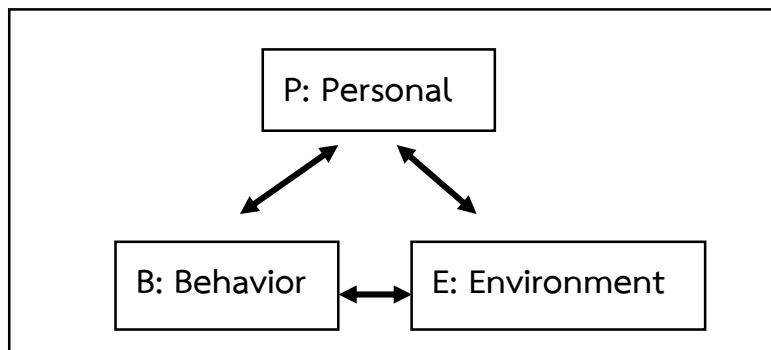
นอกจากนี้ ธีระวุธ ธรรมกุล และคณะ (2559) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้นำมาสู่การปฏิบัติ พบว่า ความชุกและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตพื้นที่ชนบท พบว่า มีเยาวชนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ร้อยละ 34.5 และเยาวชนที่ยังมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ร้อยละ 17.2 นั้นหมายถึงเยาวชนที่สัมผัสเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์รวมทั้งสิ้นร้อยละ 51.7 โดยสูงกว่าผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2554 แสดงให้เห็นว่า มาตรการทางกฎหมายที่ส่วนกลางได้กำหนดและบังคับใช้นั้น ยังไม่สามารถใช้ได้ผลกับสังคมเยาวชนเขตชนบทได้อย่างแท้จริงทำให้ความชุกของการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชนยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อีกทั้งสิ่งแวดล้อมยังเอื้อต่อการดื่มในกลุ่มเยาวชนอยู่ค่อนข้างมาก

ดังนั้น มาตรการการควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันมีหลักการสำคัญคือ ควบคุมผู้ดื่มไม่ให้เข้าถึงการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ง่ายขึ้น และควบคุมการจำหน่ายของผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อลดโอกาสของการดื่ม โดยปัจจุบันจะพบว่ามาตรการที่ใช้ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลบังคับใช้ และถูกนำไปปฏิบัติเฉพาะในกลุ่มผู้จำหน่ายที่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ แต่สำหรับร้านค้าในชุมชนบางพื้นที่ การบังคับใช้ทางกฎหมายของ พรบ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง ทำให้แนวโน้มของการเกิดนักดื่มวัยใสยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย สุรา หรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดแม้จะมีปริมาณแอลกอฮอล์ที่แตกต่างตามประเภทหรือตามความต้องการของผู้บริโภคทุกกลุ่มวัย โดยสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดนั้นล้วนมีผลออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทสมองส่วนกลาง และมีผลเสียต่อระบบอื่นๆ ในร่างกายในขณะเดียวกันสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ประชาชนในบางพื้นที่ยังคงมีความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อการดำรงชีวิต แต่หากบริโภคมากเกินไปย่อมส่งผลเสียและเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาได้เช่นกัน และในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีการกำหนดมาตรการหรือนโยบายในการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดเพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาในสังคม

2.8 ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญหาทางสังคม

ไพรัตน์ อ่อนอินทร์ (2552 : 25-26) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive theory) ของ Albert Bandura เป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาเทคนิคการปรับพฤติกรรมในปัจจุบัน ซึ่งพัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ชื่อ Albert Bandura โดยเป็นการขยายแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ให้กว้างขึ้น และเปลี่ยนชื่อทฤษฎีของเขาใหม่เป็น ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม การเรียนรู้ตามแนวคิดของ Albert Bandura มองว่า การเกิดการเรียนรู้ไม่จำเป็นที่

จะต้องพิจารณาที่การแสดงออก หากแต่ ว่าการได้มาซึ่งความรู้ใหม่ๆ ก็ถือว่า การเรียนรู้ได้เกิดขึ้นแล้ว แม้ว่าจะยังไม่แสดงออกก็ตาม ดังภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8: การกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P)

ที่มา: <https://www.gotoknow.org/posts/481907>

จากภาพที่ 2.8 แบนดูร่า อธิบายว่า การเรียนรู้ของมนุษย์นั้นเกิดจากพฤติกรรมบุคคล (Behavior) อย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลนั้น (Person) และสิ่งแวดล้อม (Environment) ซึ่งทฤษฎีนี้เน้นบุคคลเกิดการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบ (Learning Through Modeling) โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบ และการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ การสังเกตการณ์ตอบสนองและปฏิกริยาต่าง ๆ ของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ ผลการกระทำ คำบอกเล่า และความน่าเชื่อถือของตัวแบบได้ การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจึงเกิดขึ้นได้ ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ของการเลียนแบบของเด็ก ประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการดึงดูดความสนใจ (Attentional Process) กิจกรรมการเรียนรู้ที่เด็กได้สังเกตตัวแบบ และตัวแบบนั้นดึงดูดให้เด็กสนใจที่จะเลียนแบบ ควรเป็นพฤติกรรมง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน ง่ายต่อการเอาใจใส่ของเด็กที่เกิดการเลียนแบบและเกิดการเรียนรู้

2. กระบวนการคงไว้ (Retention Process) คือ กระบวนการบันทึกหรือเก็บเป็นความจำ การที่เด็กจะต้องมีความแม่นยำในการบันทึกสิ่งที่ได้เห็นหรือได้ยินเก็บเป็นความจำ ทั้งนี้ เด็กดึงข้อมูลที่ได้จากตัวแบบออกมาใช้กระทำตามโอกาสที่เหมาะสม เด็กที่มีอายุมากกว่าจะเรียนรู้จากการสังเกตการณ์กระทำที่ฉลาดของบุคคลอื่น ๆ ได้มากกว่า โดยประมวลไว้ในลักษณะของภาพพจน์ (Imaginal Coding) และในลักษณะของภาษา (Verbal Coding) และเด็กโตขึ้นนำประสบการณ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาเชื่อมโยงและต่อมาจะการเรียนรู้มีเทคนิคที่นำมาช่วยเหลือความจำ คือ การท่องจำ การทบทวน หรือการฝึกหัด และการรวบรวมสิ่งที่เกี่ยวข้องกันในเหตุการณ์ ซึ่งจะช่วยให้เขาได้เก็บสะสมความรู้ไว้ในระดับซึ่งสามารถนำมาใช้ได้เมื่อต้องการ

3. กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction Process) คือ การแสดงผลการเรียนรู้ด้วยการกระทำ คือ การที่เด็กเกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้จากตัวแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ เด็กจะต้องแสดงพฤติกรรมได้จากการเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหวออกมา เป็นการกระทำออกมาในรูปของการใช้กล้ามเนื้อความรู้สึกด้วยการกระทำครั้งแรกไม่สมบูรณ์ ดังนั้น เด็กจำเป็นต้องลองทำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ได้ลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการ แล้วเขาก็จะได้รับทราบผลของการกระทำจากประสบการณ์เหล่านั้น เพื่อนำมาแก้ไขพฤติกรรมที่ยังไม่เข้ารูปเข้ารอย สิ่งนี้จะทำให้เกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เด็กที่มีอายุมากกว่าจะมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรงและสามารถควบคุมได้ดีกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) คือ กระบวนการเสริมแรงให้กับเด็กเพื่อแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบได้ถูกต้อง โดยเด็กเกิดการเรียนรู้จากการเรียนรู้จากการเลียนแบบตัวแบบที่จะมาจากบุคคลที่มีชื่อเสียงมากกว่าบุคคลที่ไม่มีชื่อเสียง จากการเลียนแบบตัวแบบที่มาจากบุคคลที่เป็นเพศเดียวกับเด็กมากกว่าจะเป็นเพศตรงข้ามกัน จากการเลียนแบบตัวแบบที่เป็นรางวัล เช่น เงินชื่อเสียง สถานภาพทางเศรษฐกิจสูง จากพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกหลงโห่ มีแนวโน้มที่จะไม่ถูกนำมาเลียนแบบ และจากการที่เด็กได้รับอิทธิพลจากตัวแบบที่มีความคล้ายคลึงกับเด็ก ได้แก่ อายุ หรือสถานภาพทางสังคม

แนวคิดของแบนดูรา ที่ศึกษาด้านพฤติกรรมโดยให้ความเห็นว่า การแสดงออกของพฤติกรรมใด ๆ ก็ตามสามารถปรับหรือเปลี่ยนได้ตามหลักการเรียนรู้ เป็นการกระตุ้นเด็ก มีการเรียนรู้พัฒนาการทางด้านสังคม โดยใช้การสังเกตตัวแบบที่เด็กเห็น เด็กมีระดับการเรียนรู้แล้ว เด็กจะมีทางเลือกใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อเก็บสะสมพฤติกรรมที่เป็นไปได้เอาไว้ และยิ่งกว่านั้นตัวแปรจะช่วยให้เขาเลือกสถานการณ์ที่ดีที่สุดไว้ใช้ปฏิบัติต่อไป

สรุป การเรียนรู้แนวคิดพื้นฐานตามหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งใหม่ ในครอบครัว หรือชุมชน ผู้ใหญ่จะเป็นตัวแบบที่มีอิทธิพลมากที่สุด ผู้ใหญ่ควรคำนึงอยู่เสมอว่าเด็ก เยาวชน หรือ บุคคลรอบด้านสามารถเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นในกลุ่มเด็กและเยาวชนในปัจจุบันล้วนเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบส่งผ่านถึงกันจากบุคคลใกล้ชิด สังคม สิ่งแวดล้อมที่พวกเขาเหล่านั้นอาศัยอยู่ เช่น การดื่มสุรา การทะเลาะวิวาท การใช้ความรุนแรง นำมาซึ่งพฤติกรรมเลียนแบบได้เช่นเดียวกัน โดยผ่านการสังเกตและการรับรู้โดยตรง

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

คณะผู้วิจัย ได้ทำการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยและพฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน และประชาชนทั่วไป เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบงานวิจัยและดำเนินงานวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์โครงการวิจัย ดังนี้

ศรีรัช ลอยสมุทร (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยการศึกษากลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ลานเบียร์และกลยุทธ์ประเภทดื่มไม่อั้น (Beer Buffet) ของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการศึกษาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริโภค สถานการณ์ปัจจุบันของปรากฏการณ์ลานเบียร์ และบาร์ตี้ beer buffet ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาในด้านพฤติกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ เลือกดื่มสูงสุดเป็นลำดับแรกคือ สุรา รองลงมาคือ เบียร์ในลำดับสอง และ ไวน์คูลเลอร์ พฤติกรรมการดื่ม เป็นการดื่มเพื่อ "เข้าสังคม" และ เหตุผลที่ไปลานเบียร์ คือ การแสวงหาความสนุก ตามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง และมีแรงจูงใจหลักของการไปลานเบียร์และเบียร์บาร์ตี้เหมือนกัน คือ ดนตรี ในด้านทัศนคติ พบว่าเด็กมัธยมมีทัศนคติบวกสูงสุดต่อลานเบียร์ โดยเชื่อว่าลานเบียร์ไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมายใดๆ และทำให้เยาวชนกลายเป็น Supporter ของลานเบียร์

วิสัย บุตะเคียน (2552) ได้ศึกษารูปแบบการบริโภคเหล้าในวิถีพื้นบ้าน “ จองตาย จูยการ ” ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเชื้อสายเขมร กรณีศึกษา ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการบริโภคเหล้าในวิถีพื้นบ้าน “จองตาย จูยการ” ได้ถูกนำมาปรับใช้ในวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เพื่อแสดงหรือบ่งบอกเกี่ยวกับเรื่องของกิจกรรมทางสังคม การสร้างเสริมขวัญกำลังใจระหว่างเจ้าภาพหรือผู้จัดงานและ แขกผู้มาเยือนหรือผู้ที่เข้ามาร่วมงาน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างชื่อเสียงและเป็นการรวบรวมเงินจากการช่วยเหลือของแขกคนที่เรารู้จักมักคุ้น และการที่เราให้ความสำคัญแก่คนที่มีความสัมพันธ์ที่เรานับถือให้มาร่วมงาน มีความเชื่อในการเรียกขวัญให้กำลังใจ เช่นไหว้บรรพบุรุษและการชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิต และ เหล้าทำให้เกิดภาวะสังคมนิยมในรูปแบบความสัมพันธ์ที่ต้องจ่ายทั้งที่ยินดีและไม่ยินดีก็ตาม นอกจากนี้เหล้ายังส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมชุมชนทางด้านเศรษฐกิจสองแง่มุมคือ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน นั้นการจัดพิธีกรรม จองตาย จูยการ ทำให้เกิดการสะสมทุน แต่ก็มีส่วนมากที่ขาดทุนและมี หนี้สินเนื่องจากปัญหาการลงทุนซื้อเหล้าเบียร์มาเลี้ยงฉลองแขกในงาน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ต้องจ่ายทั้งที่ไม่เต็มใจกันนักแต่ทำตามแบบแผนตามกันมา ส่วนเศรษฐกิจระดับชุมชนบุคคลที่ได้รับ ประโยชน์มากที่สุดคือกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าในชุมชนที่รับเหล้ามาขายให้กับเจ้าภาพในงาน แต่คนที่ เสียเปรียบคือเจ้าภาพที่จัดงาน วิธีการบริโภคเหล้าที่เปลี่ยนแปลงไป สร้างค่านิยมที่ผิดๆให้กับแต่ละกลุ่มของชุมชน และส่งเสริม

ให้ปัญหาเหล่านี้มีเพิ่มมากขึ้นจากทัศนคติที่ว่า “ไม่มีเหล้า ไม่มีงาน” ทำให้ เกิดต้นทุนความสัมพันธ์ที่ต้องจ่ายในรูปแบบภาษีสังคมความสัมพันธ์ที่ต้องใช้เหล้ามาเป็นเครื่องกำหนด

วิรยา บุญรินทร์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย ในขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง มีทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับดี มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยเอื้อสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สภาพที่อยู่อาศัย มีการหาได้ง่ายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับมาก การใช้เวลาว่างของนักศึกษาอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ด้านปัจจัยเสริม พบว่า นักศึกษาได้รับแรงสนับสนุนจากครอบครัว จากกลุ่มเพื่อน และสื่อในระดับมากทำให้พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มคนวัยดังกล่าวนี้มีเพิ่มสูงขึ้น

สมพงษ์ จันทรขอนแก่น (2560) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 10 จังหวัดอุบลราชธานี กรณีศึกษา: อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน ประกอบด้วย การจัดตั้งภาคีเครือข่ายการดำเนินงานที่เป็นทุนทางสังคมในพื้นที่ได้แก่ ภาควิชาการ ภาคประชาชนและสังคม ภาครัฐและการเมือง มีการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการลดโอกาส ลดการเข้าถึงและลดพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการชุมชนแบบมีส่วนร่วม การสนับสนุนการดำเนินงานภาคประชาชนและภาคีเครือข่าย และการบูรณาการทำงานร่วมกันของพลังภาคีเครือข่าย ส่งผลให้พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนที่ลดลง แนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุเมาแล้วขับ และการทะเลาะวิวาทในชุมชนลดลง มีบุคคลต้นแบบงดเหล้าตลอด พรรษา และเลิกเหล้าตลอดชีวิต

ทิวาวรรณ สกุลจันทร์ (2557) ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่องานบุญปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปลอดการพนัน อำเภอขามเฒ่า จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า จังหวัดศรีสะเกษได้มีการดำเนินโครงการจังหวัดศรีสะเกษ งานบุญปลอดเหล้าอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 โดยเน้นการลด ละ เลิกอบายมุข และมีการศึกษาทัศนคติต่องานบุญปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปลอดการพนัน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุหรือแรงจูงใจในการเล่นการพนันในงานศพ สัมพันธ์กับเพื่อนฝูง รองลงมา คือ เล่นเพื่อฆ่าเวลา การพนันที่พบในงานบุญ มีทั้งไพ่ และ ไฮโลว์ ส่วนปัจจัยความสำเร็จของโครงการงานบุญปลอดเหล้าและการพนัน และพบว่าส่วนมากอาศัยความร่วมมือของชุมชนในการกำหนดข้อบังคับ และการบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับการห้ามดื่มเหล้าและเล่นการพนัน และรองลงมาการใช้ข้อบังคับของท้องถิ่น และการณรงค์ประชาสัมพันธ์ โดยการประชาสัมพันธ์ต้องดำเนินการให้มืออย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยในการลดพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ

การพนันในงานบุญ ส่วนการดำเนินการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และอาศัยมาตรการทางสังคม ชุมชน ส่งเสริมให้มีบุคคลต้นแบบในชุมชนเป็นผู้นำชุมชน ต้นแบบปลอดเหล้าและการพนัน ด้วยวิธีการเชิดชู เป็นตัวอย่างที่ดี ช่วยให้เกิดในการรณรงค์ปลอดเหล้า และปลอดการพนัน และโครงการที่ดำเนินการ ควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

รัตติยา บัวสอน (2555: 259) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องผลการศึกษาพฤติกรรม การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ทักษะเกี่ยวกับการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และแรงสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ลักษณะการอยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ สัมพันธภาพของบุคคลภายในครอบครัว จากการวิจัยในครั้งนี้ รัฐควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจน เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงมาตรการเกี่ยวกับการโฆษณา ประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ในการป้องกันและลดพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

กนกวรรณ จังอินทร์ (2560 : 487) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ และผลกระทบต่อครอบครัวของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าบำบัดในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ อุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกในครอบครัว รวมถึงตัวผู้ดื่มเองได้รับผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ ผู้ป่วยที่ดื่มแอลกอฮอล์ด้านเศรษฐกิจมากที่สุด เช่น ปัญหาทางด้านการเงินของครอบครัว รองลงมา คือผลกระทบด้านร่างกายและจิตใจของคนในครอบครัว เกิดภาวะความเครียดและปัญหาสุขภาพ จากการดูแล ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ มีปัญหาชีวิตสมรสและการเป็นโรควิตกกังวลหรือซึมเศร้ารู้สึกไม่ สบายใจจากการดื่มแอลกอฮอล์ของสมาชิกในครอบครัว และผลกระทบด้านสังคม เช่น เป็นคู่กรณี ของอุบัติเหตุทางจราจร จึงควรมีการพัฒนากระบวนการให้บริการ เช่น ควรมีแบบประเมินผลกระทบ จากการดื่มที่มีต่อครอบครัวผู้ดื่มที่เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในการให้บริการสุขภาพ รวมทั้งการ ช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างเหมาะสมกับความต้องการและครอบคลุมทุกปัญหาเพื่อให้ สามารถดูแลทั้งผู้ดื่มและผู้ได้รับผลกระทบอย่างมีคุณภาพ

จิรัชยา เจียวกิก และสันติชัย แยมใหม่ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการป้องกันการดื่มสุราในเยาวชน พบว่า สถานการณ์การดื่มสุราของเยาวชน ทวีความรุนแรง มากขึ้น เยาวชนเริ่มดื่มสุราอายุน้อยลงและดื่มในปริมาณที่มากขึ้น และพบว่า การดื่มสุราของเยาวชน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม จนกลายเป็นปัญหาสะสมของสังคม ตาม มุมมองของชุมชน ได้แบ่งกลุ่มเยาวชนผู้ดื่มเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่หัดดื่มสุรา 2) กลุ่มที่ดื่มสุราเป็น

บางครั้ง และ 3) กลุ่มที่ดื่มสุราเป็นประจำ กลุ่มที่ 3 มีปัญหาและได้รับผลกระทบมากที่สุด กลุ่มที่ทะเลาะวิวาทในสถานบันเทิงแต่ละครั้งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ดื่มเป็นบางครั้ง ซึ่งเหตุผลในการดื่มมาจากความคึกคะนองของกลุ่มเยาวชนและแรงกระตุ้นจากสังคมที่มีความเชื่อและค่านิยมทางบวกต่อการดื่มสุรา

กุลธิดา ภูซัง และสมศักดิ์ เจริญพูล (2559) ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) ต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชน กรณีศึกษา จังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนที่มีผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มหนัก พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ดื่มในปริมาณมาก หรือดื่มประจำมักสร้างปัญหาในเรื่องเสียงดังรบกวน การทะเลาะวิวาท ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญใจต่อผู้ที่อยู่ใกล้เคียง

ดุขฎิ อายุวัฒน์ และวณิชชา ณรงค์ชัย (2555) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดอุดรธานีและขอนแก่น) กรณีผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กล่าวว่า ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 75 ในสองพื้นที่มีระดับการรับรู้ในมาตรการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับมาก อย่างไรก็ตามควรมีมาตรการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนพัฒนากระบวนการบังคับใช้กฎหมายให้มีความเข้มงวดในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ศุภย์วิชัยปัญหาสุรา (2556) ได้ศึกษาสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบในประเทศไทย ปี 2556 โดยพบว่าการดื่มของเยาวชน ได้อธิบายถึงสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน โดยการดื่มของเยาวชนเป็นปรากฏการณ์ที่สังคมให้ความสำคัญ เพราะเป็นกลุ่มประชากรที่จะเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ด้วยเหตุนี้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนจึงต้องมีการควบคุมทั้งการจำหน่าย การเข้าถึงและอื่นๆ ในประเด็นการดื่มของเยาวชนนี้จะอธิบายถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเยาวชนนิยมดื่มอะไร ดื่มสถานที่ใด ความถี่ในการดื่มเป็นอย่างไร มีประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการดื่มอะไรบ้าง และประเด็นดังกล่าวส่งผลต่อเยาวชนอย่างไร ซึ่งสามารถหาคำตอบได้ในส่วนนี้ และจากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร (สพบส.) ปี 2554 พบว่าในภาพรวมนั้นเยาวชนอายุ 11-19 ปี ร้อยละ 8 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา มีเยาวชนเพียงร้อยละ 1 เคยดื่มมาก่อนแต่ไม่ได้ดื่มในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา และเยาวชนถึงร้อยละ 91 ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศพบว่า เยาวชนชายดื่มมากกว่าเยาวชนหญิงอย่างชัดเจน โดยเยาวชนชายร้อยละ 14.5 ดื่มในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา เมื่อเทียบกับร้อยละ 1.7 ในเยาวชนหญิง หรือเทียบได้ว่า ในกลุ่มเยาวชนนักดื่มในปัจจุบัน เป็นเพศชายถึงร้อยละ 90

อรทัย ศรีทองธรรม และคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานควบคุมแอลกอฮอล์ในระดับท้องถิ่นกรณีศึกษาโครงการงานศพและงานบุญปลอดเหล้า ผลการศึกษาพบว่า ผลสำเร็จของโครงการงานศพงานบุญปลอดเหล้าในท้องถิ่นมีสองประการ คือ การมีตัวอย่างการงดเหล้าในงานศพของญาติ ผู้นำชุมชน การเห็นข้อดีด้านการลดภาระค่าใช้จ่าย ลดภาระหนี้สิน ลดการเล่นการพนัน และมีเงินส่วนเหลือเพื่อทำบุญให้กับผู้ตายนั้น เหมาะสมกับบริบทของชุมชนชนบท และประการที่สอง การใช้นโยบายระดับอำเภอพร้อมการกำกับติดตามและการสุ่มประเมินอย่างเข้มข้น หรือการใช้นโยบายรัฐเป็นตัวนำร่วมกับสถาบันศาสนา ตำรวจ ความร่วมมือของผู้นำชุมชน และเครือข่ายภายในชุมชน ร่วมกับการใช้ตัวแบบบุคคลสำคัญในชุมชนเป็นตัวอย่างนั้น เหมาะสมกับบริบทของชุมชนเมืองและกึ่งเมือง ดังนั้น การเข้ามาตราทางสังคมในการควบคุมเหล้าในท้องถิ่นแบบค่อยๆ เปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตชุมชน ด้วยการใช้ตัวแบบบุคคลสำคัญการใช้นโยบายระดับอำเภอ และการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในท้องถิ่น ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสำเร็จและความยั่งยืนของการควบคุมการจำหน่ายเหล้าในท้องถิ่น

อรทัย วลีวงศ์ และคณะ (2553) ศึกษาเรื่อง บทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย กล่าวว่า บทบาทของพ่อแม่มีผลในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน รวมทั้งพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มของบุตรหลาน เพราะหากเยาวชนที่มีพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเยาวชนที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1.94 เท่า ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ได้แก่ การดื่มและเมาให้ลูกเห็น การใช้ให้ลูกไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้การชักชวนและยื่นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ลูก เป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้บ่อยของครอบครัวไทยที่ดื่มแอลกอฮอล์และเป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนเริ่มมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเยาวชนที่มีทั้งพ่อและแม่ดื่มแอลกอฮอล์ได้เริ่มต้นดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ยต่ำสุด 14.28 ปีเมื่อเทียบกับเยาวชนกลุ่มที่มีพ่อหรือแม่ดื่ม 14.53 ปี และเยาวชนกลุ่มที่พ่อและแม่ไม่ดื่ม 14.38 ปี โดยอาจสามารถอธิบายผลการศึกษานี้ได้ว่าพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลอกเลียนแบบพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

อรทัย วลีวงศ์ และคณะ (2558) การศึกษาผลกระทบของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อบุคคลรอบข้างผู้ดื่ม ในประเทศไทย (ระยะที่ 1) กล่าวว่า ผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ต่อผู้อื่น (Alcohol's Harm to Others) เป็นมิติหนึ่งผลกระทบทั้งหมดที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์โดยให้ความสนใจผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นนอกจากผู้ดื่ม ซึ่งมักมีลักษณะตามรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดื่มกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ เช่น กรณีผู้ดื่มเป็นสมาชิกในครอบครัว

ญาติพี่น้องเพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือคนแปลกหน้า ผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ มีหลากหลายระดับครอบคลุมตั้งแต่ความรุนแรงในระดับเล็กน้อย เช่น การรู้สึกรำคาญใจ จนถึงผลกระทบที่รุนแรงมาก เช่น การทะเลาะวิวาท การถูกทำร้ายร่างกายหรือเสียชีวิต อาจแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก, (2) อุบัติเหตุ จราจร, (3) ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายซึ่งเป็นอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และทรัพย์สิน และ(4) ผลกระทบอื่นๆ

ฉัตรชัย โสภิตวรณ และคณะ (2560) ได้ทำการศึกษางานบุญไร่แอลกอฮอล์ กรณีศึกษา งานประเพณีแคหลวง จังหวัดลำพูนหนึ่งเดียวในโลก ผลการวิจัยพบว่า อำเภอบ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน เป็นอำเภอต้นแบบบรมวงค์ดเหล่า จึงมีการนำประเพณีแคหลวง ซึ่งเป็นประเพณีสำคัญในช่วงเทศกาล ลอยกระทงมาเป็นต้นแบบบุญประเพณีปลอดเหล้า โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมี กระบวนการขับเคลื่อนงานบุญปลอดเหล้า ได้แก่ การตระหนักร่วมและรับทราบผลของการตีมี การสร้างการมีส่วนร่วมและเครือข่าย การดำเนินกิจกรรมบรมวงค์ดเหล่า สร้างจิตสำนึกร่วมในการดำรงไว้ซึ่งประเพณีเก่าแก่ ทั้งนี้ผลการจัดโครงการแคหลวงปลอดเหล้ารับรู้ผลกระทบสุราและความ สิ้นเปลือง อีกทั้งยังมีจำนวนผู้ที่ต้องการเลิกสุราเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเกิดแนวคิดในการไม่รับการสนับสนุน ผู้ประกอบการด้านธุรกิจแอลกอฮอล์

ลักขณา อินทร์กลับ และคณะ (2551) ศึกษาพฤติกรรมการตีมีสุราและการรับรู้ ผลกระทบจากการตีมีสุราของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล พบว่า การตีมีสุรา และเครื่องตีมีแอลกอฮอล์มีผลกระทบต่อสุขภาพทำให้สมรรถนะร่างกาย และจิตใจถดถอยลง ส่วนด้านครอบครัว พบว่า ครอบครัวไม่เพียงเป็นหน่วยสังคมแรกที่มีอิทธิพลต่อ การเป็นคนตีมีหรือไม่ตีมีเหล้า แต่ครอบครัวยังเป็นหน่วยสังคมที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากการตีมี ของคนในบ้าน และมีผลกระทบตามมาหลายประการ อาทิ 1) ค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น 2) เกิด การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย 3) ทำลายอนาคตของคนในครอบครัว 4) เสี่ยงต่อการเป็นโรค ซึมเศร้า เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ อาทิ สร้างภาระหนักต่อระบบบริการสุขภาพของประเทศ และด้าน สังคม เกิดปัญหาอาชญากรรม การทะเลาะวิวาท การทำลายทรัพย์สิน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็น ผลกระทบโดยตรงที่เกิดขึ้นจากการตีมีสุราและเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ และผลกระทบเหล่านี้สร้างความ วิตกกังวลให้กับบุคคลทุกคนในครอบครัวเป็นอย่างมาก

ธีรภัทร ญวงษ์ศรี และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กล่าวว่า พฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมี แอลกอฮอล์ของนักศึกษาโอกาสในการตีมีแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ช่วงที่เทศกาลงานที่ต้องพบปะสังสรรค์ตามงานต่างๆ เพราะมีโอกาสได้พบเจอกลุ่มเพื่อนเป็นจำนวนมาก และมีความสนุกสนาน ที่ได้ตีมีร่วมกันในบรรยากาศที่มีงานรื่นเริง

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ คณะผู้วิจัยพบว่าปัจจัยและสาเหตุของการมีพฤติกรรมติ่มสุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมาจากหลายๆ ปัจจัย อาทิ วิถีประชาจารีตประเพณี ค่านิยมของสังคม พฤติกรรมจงใจ บริบทสังคมแวดล้อม รวมทั้งความอยากรู้อยากลองประสบการณ์ในสิ่งใหม่ โดยขาดการรับรู้และความตระหนักถึงผลเสียของการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมงานวิจัยจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์โครงการวิจัย ดังนี้

Zara Quigg, Mark A Bellis, Hannah Grey, Kathryn Ashton, Karen Hughes and Jane Webster (2016) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบจากการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลต่อผู้อื่น ซึ่งในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ การศึกษาพบว่าประมาณ 59.7% ของผู้ใหญ่อายุ 18 ปีขึ้นไปในเวลส์ประสบการณ์อย่างน้อยหนึ่งครั้งจะได้รับผลกระทบที่เป็นอันตรายจากผู้ติ่มคนอื่นในรอบ 12 เดือน ผลกระทบที่พบบ่อยที่สุดที่เกิดขึ้นจากผู้ติ่มคนอื่นที่บริโภคแอลกอฮอล์ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา รวมถึงผลกระทบที่ทำให้เกิดความรู้สึกกังวล การถูกทำให้ตื่นตระหนก ตกใจเพราะเสียงรบกวน หรือหยุดชะงักการทำให้เกิดมีข้อโต้แย้งที่ร้ายแรง ความรู้สึกถูกข่มขู่ คุกคาม และเกิดความเสียหายของการประสบอันตรายอื่นๆ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาสูงขึ้น และปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับทุกข้อมูมมานอื่นๆ ซึ่งนักติ่มไม่เพียงแต่ทำร้ายตนเองแต่บ่อยครั้ง แต่ยังส่งผลกระทบต่อชีวิตของผู้อื่น เช่น รู้สึกกังวล 29.2% ขาดการควบคุมตนเอง 29.0% เกิดการทะเลาะวิวาท 20.3% รู้สึกผิดหวัง 19.2% ความรู้สึกถูกคุกคามทางร่างกาย 17.7% เกิดการถูกทอดทิ้ง หรือการสร้างภาระให้กับบุคคลอื่น 17.3% เมื่อตรวจสอบผลกระทบด้านลบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสังคมในปัจจุบัน มีแนวโน้มที่จะเป็นรูปธรรมในด้านการส่งผลกระทบต่อผู้อื่นมากขึ้น

Trinity College Dublin (2014) ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อบุคคลอื่น โดยงานวิจัยนี้ตรวจสอบผลกระทบและความเสียหายจากการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อบุคคลผู้อื่นนอกเหนือจากผู้ติ่ม พบว่า มากกว่าหนึ่งในสี่คน (28%) ในประชากรทั่วไป รายงานว่ามีประสบการณ์อย่างน้อยหนึ่งคนขึ้นไป ได้รับผลกระทบด้านลบอันเป็นผลมาจากคนอื่นที่ติ่มแอลกอฮอล์ เช่น 1) ปัญหาครอบครัว ผู้ที่เมาแล้วขับถูกทำร้ายร่างกาย ทำลายทรัพย์สิน และมีปัญหาทางการเงิน 2) ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะประสบกับปัญหาครอบครัวมากขึ้นถึงหนึ่งในหก และผู้หญิงก็มีแนวโน้มมากขึ้นในเรื่องปัญหาทางการเงินเนื่องจากถูกผู้ติ่มคุกคาม 3) อายุเป็นปัจจัยสำคัญในการทำนายเรื่องผลกระทบจากการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอันตรายต่อผู้อื่น และผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 50 ปีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นที่มีปัญหาครอบครัว ในส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-49 ปีมี

แนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบที่ได้รับจากคนตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ต่อการเสียหายทรัพย์สิน

4) ชายหนุ่มมีอัตราการถูกทำร้ายสูงสุด(หนึ่งในห้า) เพศหญิงก็เช่นกันมีอัตราการถูกทำร้าย ถูกคุกคาม ลวนลาม ไปจนถึงการถูกข่มขืนในอัตราที่คล้ายกัน (หนึ่งในแปด) 5) หนึ่งในสิบคนของเพื่อนร่วมงาน มีประสบการณ์อย่างน้อยหนึ่งคนที่ได้รับผลกระทบจากผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ตีหนัก เช่น ความสามารถในการทำงานของผู้ตีหนักจะสร้างภาระให้กับเพื่อนร่วมงาน (ชายหนุ่มหนึ่งในหกคน (กลุ่มอายุ 18-34 ปี) พบว่า ความสามารถในการทำงานของพวกเขาได้รับผลกระทบและชายหนุ่มหนึ่งในเก้าคนกล่าวว่า พวกเขาต้องทำงานพิเศษชั่วโมงเนื่องจากเพื่อนร่วมงานที่ตีหนัก) 6) โดยรวมแล้ว ผู้ชาย (หนึ่งในเจ็ด) และแรงงานในกลุ่มอายุน้อยที่สุด (หนึ่งในหก) มีแนวโน้มมากที่สุดที่จะได้รับผลกระทบด้านลบอันเนื่องมาจากเพื่อนร่วมงานเป็นผู้ตีหนัก และ 7) ความเสี่ยงของคนงานที่ประสบอันตรายจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มีจำนวนเพิ่มขึ้น เช่น ผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เกิดอุบัติเหตุในระหว่างการทำงาน เป็นต้น

Katherine J. Karriker-Jaffe, Robin Room, Norman Giesbrecht and Thomas K. Greenfield (2018) ศึกษาเรื่องผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อผู้อื่น: โอกาสและความท้าทายต่อกรอบการทำงานของระบบสาธารณสุข ให้แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์นั้นมีนัยสำคัญต่อมาตรการการแทรกแซงการเกิดนโยบายการป้องกัน เนื่องจากผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยรัฐควรให้การสนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ แต่บ่อยครั้งที่แรงกระตุ้นของชุมชน หรือสังคมในการร่วมรณรงค์ปัญหาของผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ยังไม่สามารถบรรลุผลได้ เพราะหลายครั้งที่การรณรงค์เลือกใช้วิธีการกำหนดเป้าหมายและประณามนักตีหนักแต่ละคน แทนที่จะใช้วิธีการสาธารณสุขเพื่อลดอันตราย ซึ่งกระบวนการที่เป็นความท้าทายในการเลือกวิธีการลดผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ โดยใช้ระบบสาธารณสุขร่วมกับวิธีการส่วนบุคคลเพื่อลดผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว ซึ่งหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงในบางประเทศที่ประชากรมีรายได้ต่ำและปานกลาง ได้มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความชุกของแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตรายต่อผู้อื่น (AHTO) โดยแบ่งออกเป็น 1) ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับชุมชน สังคม เช่น การใช้เสียงดังรบกวนผู้อื่นให้เดือนร้อนรำคาญใจ และเกิดการทะเลาะวิวาททำให้ทรัพย์สินเสียหาย 2) ผลกระทบที่เกิดในครัวเรือน เช่น เกิดการหย่าร้าง เด็กถูกทอดทิ้ง 3) ผลกระทบในสถานที่ทำงาน เช่น การขาดงาน การมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน และการเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน 4) ผลกระทบกับบุคคลใกล้ชิด และคนอื่น ๆ เช่น การตกเป็นเหยื่อจากการถูกทำร้ายทางร่างกายและการถูกคุกคามทางเพศโดยเฉพาะในสถานที่สาธารณะ

Herberman Mash, Holly B. et al. (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลการใช้เครื่องตีแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อปัจจัยเสี่ยงในการฆ่าตัวตายในกองทัพสหรัฐฯ โดยผลการศึกษาพบว่า

การใช้เครื่องตีแอลกอฮอล์ มีส่วนเกี่ยวข้องและเป็นปัจจัยให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม การฆ่าตัวตาย อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรทหารและพลเรือน จากการศึกษาถึงสาเหตุในการตี เครื่องตีแอลกอฮอล์จากกลุ่มย่อยของทหารพบว่า กลุ่มทหารมีความเสี่ยงและมีพฤติกรรมที่นำไปสู่ การฆ่าตัวตายอย่างมาก โดยสาเหตุหลักๆมาจากพฤติกรรมตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ยัง กองทัพอากาศ ยังมีให้หน่วยงานด้านกลาโหมที่ดูแลเกี่ยวกับสุขภาพทหารมาศึกษาในประเด็นดังกล่าวนี้ ซึ่งผลที่พบคือการใช้เครื่องตีแอลกอฮอล์มีแนวโน้มมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่ความพยายามในการฆ่าตัว ตาย ซึ่งยังส่งผลให้เกิดภาวะความเครียดและภาวะซึมเศร้า แม้ว่าการวิเคราะห์ข้อมูลจะระบุเผยให้เห็น กลุ่มเป้าหมายหรือทหารจะมีความสุขในขณะที่กำลังตีอยู่ก็ตาม อย่างไรก็ตามการศึกษาดังกล่าว นำมาซึ่งมาตรการในการตรวจคัดกรองสุขภาพ อันจะเป็นประโยชน์สำหรับการคาดการณ์และการหา หนทางในการป้องกันการฆ่าตัวตายดังกล่าว

Yeung W. et al. (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยความเสี่ยงและกลยุทธ์การ รับมือของชุมชนต่อความผิดปกติของเครื่องตีแอลกอฮอล์ในชุมชนชนบทประเทศกัมพูชา ผลการวิจัย พบว่า มีการนำเครื่องตีแอลกอฮอล์มาใช้ผิดประเภทเพิ่มขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นำมา ซึ่งปัจจัยเสี่ยงต่อการผิดปกติในการใช้เครื่องตีแอลกอฮอล์ ของชุมชนชนบทในประเทศกัมพูชา นอกจากนี้ยังมีการสำรวจการรับรู้ของชุมชนถึงความผิดปกติดังกล่าว รวมทั้งการวางกลยุทธ์ของชุมชน ในการรับมือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว การศึกษาวิจัยนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ (สนทนากลุ่มและ การสัมภาษณ์เชิงลึก) และใช้แบบวัดการบริโภคแอลกอฮอล์ การศึกษานี้พบว่าเพศชายมีภาวะเสี่ยง นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดสภาวะการดังกล่าว นั่นคือ ความมีอายุน้อยและการมีรายได้ที่ เพิ่มขึ้นเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ และหากชุมชนมีความตระหนักถึงผลกระทบของเครื่องตีแอลกอฮอล์ แสดงให้เห็นว่าชุมชนให้ความสำคัญของการใช้มาตรการชุมชนและความพยายามในการนำเสนอการ แก้ไขปัญหาการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ของชุมชนในด้านต่างๆ ผ่านกลยุทธ์ของหน่วยงานและ ชุมชน โดยพยายามนำมาตรการการควบคุมการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์มาใช้ที่เหมาะสมใน การรับมือกับปัญหาการตีและการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ในชุมชนท้องถิ่น ให้มีความ สอดคล้องตามวัฒนธรรมชุมชนและมีการขับเคลื่อนร่วมกันโดยชุมชนมีส่วนร่วม

Bobak M et al. (2005) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเสียชีวิตในยุโรปตะวันออก ด้วย โรคหัวใจและหลอดเลือดและโรคอันเกิดจากการเครื่องตีแอลกอฮอล์ทุกรูปแบบ ผลการศึกษาพบว่า เครื่องตีแอลกอฮอล์มีส่วนเกี่ยวข้องในการตายสูงในภาคกลางและยุโรปตะวันออก แม้ผลกระทบ ดังกล่าวจะน่าวิตกกังวลแต่การบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ก็ยังคงสูงเหมือนเดิม การศึกษานี้ใช้ข้อมูล จากศูนย์สุขภาพเครื่องตีแอลกอฮอล์และศูนย์จิตวิทยาสังคมในยุโรปตะวันออก ทั้งในรัสเซีย โปแลนด์ ลิทัวเนีย และหกเมืองในสาธารณรัฐเช็ก กลุ่มตัวอย่างใช้ประชากรกว่า 34,304 คน โดยการ สุ่มทั้งเพศชายและหญิงที่อายุระหว่าง 45-69 ปีใน 2002-2005 เพื่อทำการติดตามผลการรักษาในช่วง

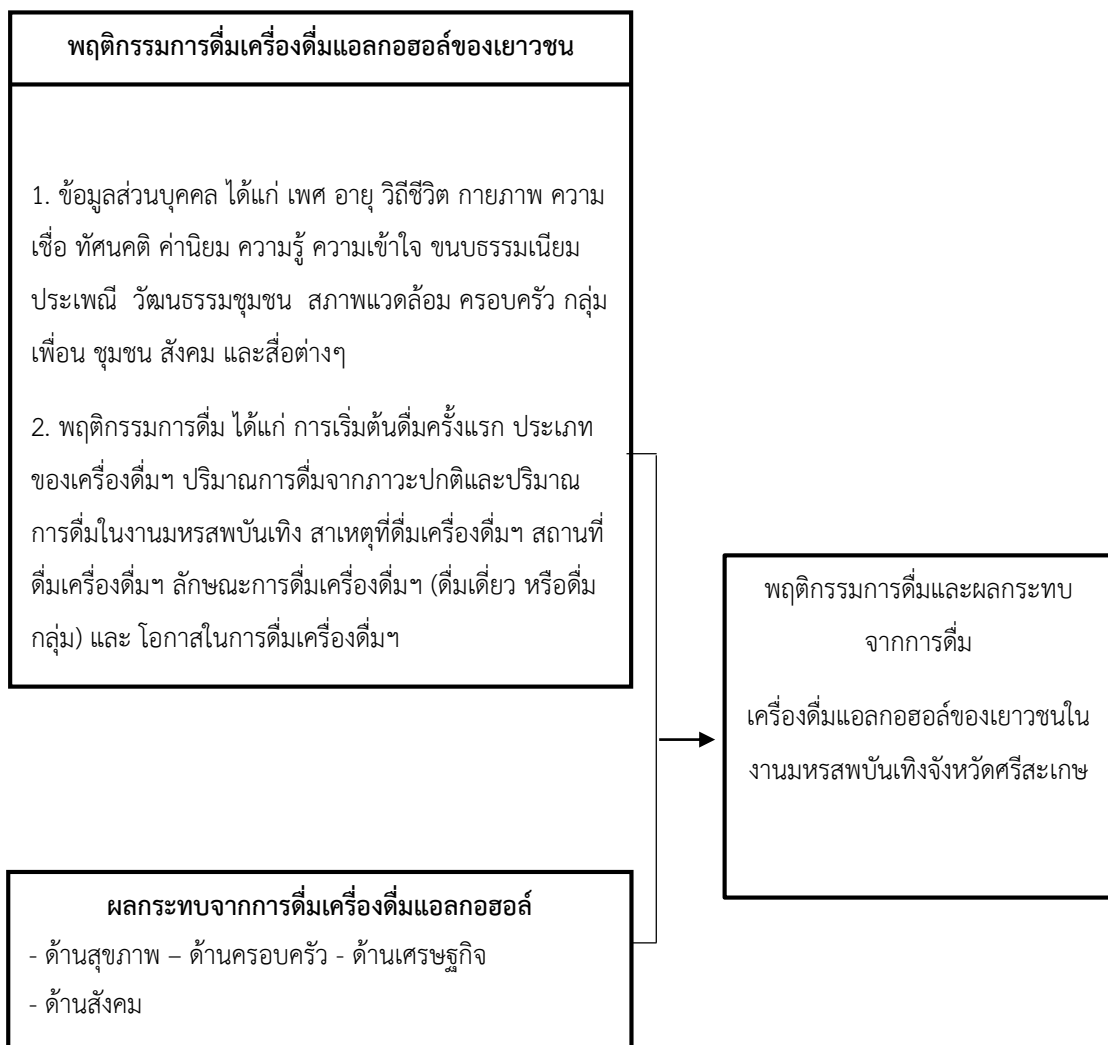
เฉลี่ย 7 ปี อย่างไรก็ตามงานศึกษานี้ทำให้ถึงปริมาณการดื่ม ความถี่จากการดื่มแอลกอฮอล์มีส่งผลถึงการเสียชีวิตของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมศึกษาวิจัย ทั้งนี้ มีสาเหตุอื่น ๆ ร่วมด้วยเช่น การเสียชีวิตจากโรคหัวใจและหลอดเลือด แต่อย่างไรก็ตามอัตราการตายในเพศชายยังพบว่ามียอดเฉลี่ยสูงของการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์

Monica Gaughan (2006) ศึกษาเกี่ยวกับ โครงสร้างทางเพศของเพื่อนในวัยรุ่นที่มีอิทธิพลต่อการดื่ม พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนคือกลุ่มวัยรุ่นที่ให้ความสำคัญและความผูกพัน และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ดังนั้น เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อคนกลุ่มวัยนี้มากกว่าครอบครัว

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ คณะผู้วิจัยพบว่า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นที่นิยมของกลุ่มเยาวชน และประชาชนทั่วไป ไม่มีแนวโน้มการลดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีการพึ่งพาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง นำมาซึ่งผลเสียต่อสุขภาพกาย จิตใจ ครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม อีกทั้งการดื่มอย่างหนักและต่อเนื่องของผู้ดื่มนำไปสู่ความพยายามในการฆ่าตัวตาย ปัญหาสุขภาพต่างๆ และหน่วยงานรัฐก็มีความพยายามในการกำหนดแผนงานในการป้องกันและลดพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีสุขภาพที่ดี อย่างไรก็ตามก็ยังคงพบว่า มาตรการที่จะช่วยขับเคลื่อนให้ลดอัตราการดื่มของนักดื่มได้ คือ ครอบครัว ชุมชน สังคมต้องร่วมแรงร่วมใจกันในการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่นั้นๆ อย่างมีส่วนร่วม

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสาร และทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยนำแนวคิด ของรัตติยา บัวสอน (2555) ประไพรัตน์ คาวินวิทย์ (2554) และ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (2556) มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.9 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ และ 2) ศึกษาผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยในบทนี้คณะวิจัยได้นำเสนอระเบียบวิธีวิจัยการดำเนินงานในการศึกษาเพื่อให้ตอบตามวัตถุประสงค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ครั้งนี้เป็นกรวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ระหว่างเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Qualitative Research) แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ โดย ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลด้วยวิธีการฝังตัวในชุมชนเพื่อสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลบริบทชุมชนเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกแบบมีโครงสร้างกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่อาศัยอยู่พื้นที่ศึกษา จำนวนรวม 75 คน รวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปผลเพื่อนำสู่กระบวนการวิจัยในระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีใช้แบบสอบถามในการศึกษาผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน ตัวแทนครัวเรือน และผู้ประกอบการร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จำนวน 361 คน เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติความถี่ (F) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติ และในช่วงงานมหรสพบันเทิงที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติและภาวะในงานมหรสพบันเทิง ใช้สถิติ t-Test ในการทดสอบสมมติฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนาความ (Descriptive)

3.2 ประชากร กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร กลุ่มเป้าหมาย

3.2.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรเพศชาย เพศหญิง ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 3,058 คน

3.2.1.2 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวนทั้งสิ้น 75 คน โดยแบ่งออกเป็น 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง หน่วยงานด้านสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายชุมชนปลอดเหล้า และตัวแทนเยาวชนที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงในแต่ละพื้นที่ บุคคลทั่วไปหรือเยาวชนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ได้รับผลกระทบ หมู่บ้านละ 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 45 คน 2) กลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลด้วยวิธีการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) แบ่งออกเป็น 2 ครั้ง ได้แก่ การสนทนากลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 จากตัวแทนเยาวชน ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน และ ครั้งที่ 2 การสนทนากลุ่มย่อยจากตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนร้านค้าชุมชน ตัวแทนผู้ปกครอง อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน

3.2.1.3 กลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจากจำนวนตัวแทนเยาวชน ตัวแทนครัวเรือน และตัวแทนร้านค้า โดยใช้หน่วยการนับเป็นคนที่อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 3,058 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (0.05)

จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

$$\begin{aligned} n &= \frac{3,058}{1 + (3,058) (0.05) (0.05)} \\ &= 353 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ จำนวน 353 คน เก็บจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนร้านค้าทุกหมู่บ้านรวม 17 ร้าน รวมเป็น 361 คน

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่าง ของแต่ละตำบล และได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Stratified sampling) และทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้โดยเก็บตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) ให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม / ชั้น} = \frac{\text{จำนวนขนาดตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 3.1 ข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน

พื้นที่	จำนวนประชากรเยาวชน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนครัวเรือน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างครัวเรือน	จำนวนร้านค้าในพื้นที่	จำนวนกลุ่มตัวอย่างร้านค้า
หมู่ที่ 1	57	6	211	24	7	1
หมู่ที่ 2	54	6	192	22	4	1
หมู่ที่ 3	61	7	85	9	5	1
หมู่ที่ 4	67	7	51	5	3	1
หมู่ที่ 5	62	7	202	35	6	1
หมู่ที่ 6	46	5	140	16	8	1
หมู่ที่ 7	43	4	100	11	9	2
หมู่ที่ 8	51	5	27	3	4	1
หมู่ที่ 9	39	4	139	16	3	1
หมู่ที่ 10	52	6	139	16	5	1
หมู่ที่ 11	47	5	87	10	3	1
หมู่ที่ 12	44	5	132	15	4	1
หมู่ที่ 13	38	4	87	10	6	1
หมู่ที่ 14	47	5	200	23	6	1
หมู่ที่ 15	43	4	432	49	10	2
รวม	751	80	2,224	264	83	17

3.3 ขอบเขตการศึกษา

3.3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ดำเนินการศึกษา คือ พื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน ดังนี้

1. บ้านศรีแก้ว หมู่ที่ 1
2. บ้านตะเคียน หมู่ที่ 2
3. บ้านหนองเทา หมู่ที่ 3
4. บ้านสำโรงระวี หมู่ที่ 4
5. บ้านศรีโพธิ์แก้ว หมู่ที่ 5
6. บ้านหนองถ่ม หมู่ที่ 6
7. บ้านหนองแคน หมู่ที่ 7
8. บ้านตระกาจ หมู่ที่ 8
9. บ้านตาแบน หมู่ที่ 9
10. บ้านเหล็ก หมู่ที่ 10
11. บ้านโคก หมู่ที่ 11
12. บ้านตะเคียนเหนือ หมู่ที่ 12
13. บ้านหนองบัว หมู่ที่ 13
14. บ้านศรีแก้วกลาง หมู่ที่ 14
15. บ้านสำโรงระวี หมู่ที่ 15

3.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาการศึกษา ประกอบด้วย

1. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ วิถีชีวิต กายภาพ ความเชื่อ ทักษะคิด ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมชุมชน สภาพแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สังคม และสื่อต่างๆ

2. พฤติกรรมการดื่ม ได้แก่ การเริ่มต้นดื่มครั้งแรก ประเภทของเครื่องดื่มฯ ปริมาณการดื่มจากภาวะปกติและปริมาณการดื่มในงานมหรสพบันเทิง สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มฯ สถานที่ดื่มเครื่องดื่มฯ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มฯ (ดื่มเดี่ยว หรือดื่มกลุ่ม) และ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มฯ

2. ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษในด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือในการวิจัยเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.4.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

(1) แบบสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth interview) คณะผู้วิจัยได้ออกแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง หน่วยงานด้านสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายชุมชนปลอดเหล้า และตัวแทนเยาวชนที่มีพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณี และมหรสพบันเทิงในแต่ละพื้นที่ โดยแบบสัมภาษณ์ มีเนื้อหาทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ วิถีชีวิต กายภาพ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมชุมชน สภาพแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สังคม และสื่อต่างๆ เป็นต้น

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ได้แก่ การเริ่มต้นตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ครั้งแรก ประเภทของเครื่องตีแอลกอฮอล์ ปริมาณการตีจากภาวะปกติและปริมาณการตีในงานมหรสพบันเทิง สาเหตุที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ สถานที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ลักษณะการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ (ตีเดี่ยว หรือตีกลุ่ม) และ โอกาสในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

(2) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) คณะผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวทางการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยวิธีการสนทนากลุ่มย่อยในประเด็น 1) พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง และในชุมชน 2) ปัญหาและผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงและและในชุมชน และ 3) แนวโน้มในอนาคตในการลดพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ และข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.4.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

คณะผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้เครื่องมือสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามที่มีโครงสร้าง และเพื่อให้

แบบสอบถามในงานวิจัยมีความเที่ยงตรงและสมบูรณ์ คณะผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามเสนอไปยังผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านภาษา และการวัดผลประเมินผล โดยกำหนดค่าความสอดคล้อง = +1 ไม่แน่ใจ = 0 และไม่สอดคล้อง = -1 เมื่อได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลไปประมวลผลหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยใช้สูตรการคำนวณค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

โดย $\sum R$ = ผลรวมคะแนนความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

n = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมิน

โดยมีโครงสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check Lists) ได้แก่ ได้แก่ เพศ อายุ วิถีชีวิต กายภาพ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมชุมชน สภาพแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชนสังคม และสื่อต่างๆ

ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน โดยอ้างอิงจากแนวคิดของ ประไพรัตน์ คาวิวิทย์ (2554) ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด ประกอบด้วย การเริ่มต้นดื่มครั้งแรก ประเภทของเครื่องดื่มฯ ปริมาณการดื่มจากภาวะปกติ และปริมาณการดื่มในงานมหรสพบันเทิง สาเหตุที่ดื่มเครื่องดื่มฯ สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มฯ ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มฯ (ดื่มเดี่ยว หรือดื่มกลุ่ม) และ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มฯ

ตอนที่ 3 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นคำถามแบบ rating scale โดยอ้างอิงจากแนวคิดของ ลักษณะ อินทร์กลับ และคณะ (2551) ประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพ 2) ด้านครอบครัว 3) ด้านเศรษฐกิจ และ 4) ด้านสังคม

หลังจากนั้น คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับข้อเสนอแนะปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. ดร.ดาริกา ไสงาม

ตำแหน่ง นักวิชาการศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

2. อาจารย์ ดร.อนุพันธ์ ประจำ

ตำแหน่ง รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ

3. อาจารย์ศิริรัตน์ นิตยวัน

ตำแหน่ง อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ สาขากลุ่มจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากนั้น คณะวิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงได้เสนอแนะนำมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (Validity) แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด คือ 1) แบบสอบถามสำหรับเยาวชน และ 2)แบบสอบถามสำหรับร้านค้า บุคคลทั่วไป และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามที่ใช้ในการหาค่าความเที่ยงตรง (Test of validity and reliability) จะทำการทดสอบเฉพาะ soft data หรือข้อคำถามที่เป็นนามธรรมที่จับต้อง และวัดอย่างตรงไปตรงมาไม่ได้ (ฐนัฐ วงศ์สายเชื้อ, 2559) ซึ่งในข้อคำถามของแบบสอบถามที่ค่าความเที่ยงตรงไม่ถึง 0.5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตัดข้อคำถามนั้นออก เพื่อให้สอดคล้องกับค่าดัชนีที่ยอมรับได้อยู่ที่ 0.5 ขึ้นไป (วรนุช แหยมแสง, 2554: 36) และปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out) จำนวน 30 คน ในพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มทดลอง มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค (Alpha Coefficient) จากแบบสอบถามสำหรับเยาวชนเท่ากับ .960 และค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราคจากแบบสอบถามสำหรับร้านค้า บุคคลทั่วไป และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเท่ากับ .841 ซึ่งในทางสังคมศาสตร์เกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547: 248) แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ศึกษาในที่นี้ มีความเชื่อมั่นที่น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้

ตารางที่ 3.2 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค (Alpha Coefficient) ของแบบสอบถามสำหรับเยาวชน

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.960	.959	35

ตารางที่ 3.3 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค (Alpha Coefficient) ของแบบสอบถามสำหรับร้านค้า บุคคลทั่วไป และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.841	.877	55

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจำแนกเป็นขั้นตอนการเก็บข้อมูลดังนี้

Phase 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 1 การลงพื้นที่ศึกษาบริบทมหรสพและกลุ่มเยาวชนในพื้นที่และเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเยาวชน ประชาชนในชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้น จากหน่วยงานในท้องถิ่น และกลุ่มตัวแทนกลุ่มเป้าหมายในท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 3 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) กับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่

ขั้นตอนที่ 4 การจัดสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกกับกลุ่มตัวแทนเยาวชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 5 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ข้อมูลที่มีความถูกต้องตามกรอบเนื้อหาวัตถุประสงค์ โดยการตรวจสอบข้อมูล และนำข้อมูลประเด็นที่ได้จาก Phase 1 (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) มาพัฒนาเป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บ Phase 2 (การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ)

Phase 2 การวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน และทำการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนาความ (Descriptive) โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประชุมทีมผู้วิจัย เพื่อวางแผนงาน และพิจารณาแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามให้ศวส. ร่วมพิจารณา

ขั้นตอนที่ 2 การประสานงานกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่โดยทำหนังสือแนะนำโครงการวิจัย และคณะผู้วิจัย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ไปยังพื้นที่ศึกษาเพื่อขออนุญาตดำเนินการวิจัยและขอลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในชุมชน

ขั้นตอนที่ 3 การประชุมชี้แจงโครงการวิจัย และแผนงานวิจัยตลอดจนขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบงานวิจัยในพื้นที่เป้าหมาย แก่หน่วยงานในท้องถิ่น ผู้นำชุมชน เยาวชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาเครื่องมือวิจัยและลงพื้นที่ทดสอบการเก็บรวบรวมข้อมูลในเบื้องต้น วิเคราะห์ตรวจสอบและนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง เพื่อพัฒนาเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และชัดเจนมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 อบรมการใช้เครื่องมือวิจัย และทำความเข้าใจในแผนการดำเนินงานวิจัยแก่ผู้ช่วยนักวิจัย และอาสาสมัครช่วยงานวิจัย เพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ขั้นตอนที่ 6 เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ความถี่ (F) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณ การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติ และในช่วงงานมหรสพบันเทิงที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง ปริมาณการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติ และภาวะในงานมหรสพบันเทิงโดยใช้สถิติ t-Test ในการทดสอบสมมติฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนาความ (Descriptive)

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพ เชิงคุณภาพ โดยจำแนกขั้นตอน ออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (2) การตรวจสอบข้อมูล (3) การทำดัชนีข้อมูล (4) การทำข้อสรุปชั่วคราวและกำจัดข้อมูล และ (5) การสร้างบทสรุป (รัตนะ บัวสนธ์, 2556: 141-149) มีรายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

1) การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction) การวิเคราะห์สรุปอุปนัยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างข้อสรุปชั่วคราวที่เป็นรูปธรรมจากการลงพื้นที่ภาคสนามในพื้นที่เป้าหมายแต่ละครั้ง แล้วดำเนินการสรุปข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนามแต่ละพื้นที่ และเชื่อมโยงข้อสรุปเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างบทสรุปข้อมูล

2) การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของข้อมูล โดยการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้มาจากการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม เพื่อตอบคำถามในแต่ละวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Data triangulation) เพื่อที่จะพิสูจน์ว่า ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้น มีความถูกต้องหรือไม่ (สุภางค์ จันทวานิช, 2554: 128-130) โดยทำการตรวจสอบจากแหล่งข้อมูลในด้านของเวลา สถานที่ และบุคคล ให้ครบทั้ง 3 ด้าน เพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลให้เกิดความถูกต้องและชัดเจน

3) การทำดัชนีข้อมูล คือ การจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมและบันทึกไว้ในบันทึกภาคสนาม โดยอาศัยคำหรือข้อความหนึ่งๆ กำหนดหมวดหมู่ข้อมูลนั้นเพื่อช่วยให้ผู้วิจัยสามารถนำคำหรือข้อความมาสังเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ได้ ทั้งนี้การทำดัชนีประกอบด้วย การจัดทำบัญชีดัชนี การปรับปรุงรายการคำหรือข้อความในดัชนี และการจัดทำคำอธิบายให้คำจำกัดความดัชนีข้อความแต่ละตัวและการทำดัชนีในบันทึกภาคสนาม

4) การทำข้อสรุปชั่วคราวและการกำจัดข้อมูล คณะผู้วิจัยจะเชื่อมโยงคำหรือคำหลักเข้าด้วยกัน โดยใช้ข้อความหรือประโยคอธิบายความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของดัชนีคำหรือคำหลักเหล่านั้น การทำข้อสรุปชั่วคราวจำเป็นต้องอาศัยทักษะการเขียน และการใช้หลักภาษา ข้อความเชื่อมโยงความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในเชิงเหตุผลระหว่างดัชนีต่างๆ

5) การสร้างบทสรุป คือ การเขียนข้อค้นพบจากงานวิจัย โดยคณะผู้วิจัยได้เขียนเชื่อมโยงข้อสรุปแต่ละชุดเข้าด้วยกันตามลำดับความเกี่ยวข้องของแต่ละข้อสรุป และรวบรวมกระทั่งได้บทสรุปทั้งหมดของคำตอบให้กับปัญหาการวิจัยในครั้ง นี้ และการพิสูจน์บทสรุปจะมีลักษณะเป็นการเชื่อมโยงสิ่งที่มีความเป็นนามธรรมกลับไปสู่ข้อเท็จจริงเชิงรูปธรรมอีกครั้ง

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

คณะผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการประมวลผลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) นำแบบสอบถามที่รับกลับมาลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form) แล้วบันทึกลงเครื่องคอมพิวเตอร์และประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2) วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทางสถิติจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการหาค่าความถี่แล้วสรุปผลออกมาเป็นคำร้อยละ

3) วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทางสถิติจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนด้วยการหาค่าความถี่แล้วสรุปผลออกมาเป็นคำร้อยละ

4) กำหนดขอบเขตคำตอบของแบบสอบถามตอนที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกัผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน และนำข้อมูลในแต่ละด้านมาวิเคราะห์รายด้าน ตามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ให้คะแนนแต่ละข้อในแบบสอบถามโดยกำหนดไว้ 5 ระดับตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 102)

ระดับมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับน้อย	กำหนดให้ 2 คะแนน

ระดับน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

5) นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเทียบเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายความว่า มากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายความว่า มาก
2.51 - 3.50	หมายความว่า ปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายความว่า น้อย
1.00 - 1.50	หมายความว่า น้อยที่สุด

6) วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าความสัมพันธ์ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติและภาวะในงานมหรสพบันเทิง ใช้สถิติ t-Test ในการทดสอบสมมติฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนาความ (Descriptive)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ และ 2) ศึกษาผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยในบทนี้คณะวิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ 1 และวัตถุประสงค์ที่ 2 ซึ่งผลการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ

มหรสพบันเทิง เป็นการแสดงความบันเทิงที่เป็นที่นิยมของเยาวชนและประชาชนทั่วไป มีความตระการตาของระบบแสงสี และเสียงดนตรี ในอดีตการแสดงมหรสพบันเทิงมุ่งเน้นการนำเสนอภาพลักษณ์ วัฒนธรรมวิถีความเป็นอยู่ และประเพณีของชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ เป็นหลัก ปัจจุบันวิวัฒนาการและรูปแบบของมหรสพบันเทิงมีความหลากหลายมากขึ้น การแสดงแสงสีเสียงเพิ่มความตื่นเต้น ใ้ใจให้กับกลุ่มเป้าหมาย เน้นหนักไปในด้านของการให้จังหวะดนตรี ภาพ แสง สีเสียงที่ทันสมัย มีการผสมผสานรูปแบบแนวดนตรีทางวัฒนธรรมร่วมจากต่างประเทศเข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิม มีความหลากหลายของรูปแบบการจัดแสดง อาทิ สถานบันเทิง ลานเบียร์คอนเสิร์ต รถแห่เคลื่อนที่ คอนเสิร์ตเวทีหมอลำ หรือเป็นสถานเริงรมย์หรือเป็นสถานประกอบการที่เป็นแหล่งสำหรับเยาวชนและบุคคลทั่วไป มาใช้บริการเครื่องตี ฟังเพลง เต้นรำมีบรรยากาศที่ดึงดูดใจ และยังพบว่า มหรสพบันเทิงได้ปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบการให้บริการที่เปลี่ยนไปจากเดิมเป็นรูปแบบของมโหรีสัญจร ซึ่งเป็นที่นิยมมากในหมู่วัยรุ่น

จันทร์ โตะสิงห์ (26 กุมภาพันธ์ 2562: สัมภาษณ์) ผู้ประสานงานเครือข่ายประชาคมงดเหล่าจังหวัดศรีสะเกษ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับมหรสพบันเทิงเคลื่อนที่ว่า

“ในจังหวัดศรีสะเกษ กำลังเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก รถแห่งานบวช งานบุญกลายเป็นมหรสพเคลื่อนที่ยอดนิยมถึงขั้นนำรถแห่มา “ล้อมรั้วสังกะสี” เก็บเงินคนดูเรือนหมื่นเพื่อเข้าไปเต้นในนั้น ที่น่าเป็นห่วงคือ กลุ่มคนที่เข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน เมื่อร้องรำเต้นสนุกสนานก็จะมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ตามมา เมื่อตีกันเต็มที่ก็จะเริ่มไม่มีสติและเกิดการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันเกิดขึ้น”

จากข้อมูลที่กำลังกล่าวมาเบื้องต้นคณะวิจัยได้ดำเนินการศึกษาผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมี แอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ในวัตถุประสงค์นี้ เก็บข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาในพื้นที่ ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล

1) ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในครั้งนี้ เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 45 คน ประกอบด้วย ตัวแทนเยาวชนที่ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปีแต่ไม่เกิน 24 ปี และรองลงมา คือ อายุ 50 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเยาวชนกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาที่การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย รวมถึงไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา และส่วนน้อยที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ในครั้งนี้ ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทั้งหมดเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ โดยสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีทั้งเยาวชน ผู้นำชุมชน ข้าราชการบำนาญ เจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยงานรัฐเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการรณรงค์เกี่ยวกับงานบุญปลอดเหล้าในพื้นที่ และตัวแทนเยาวชนที่มีพฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง

4.1.2 ลักษณะทางกายภาพด้านประชากร

ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษประชากรส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าเขมร และ กูย (ส่วย) พูดภาษาท้องถิ่นคือภาษาเขมรและภาษาส่วย สมัยก่อนนั้นเรียกกันว่า “สระแก้ว” (ภาษาเขมร) หมายถึง หนองน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ต่อมามีการขุดลอกหนองน้ำและพบแก้วแหวน วัตถุโบราณของมีค่ามากมาย คำว่า “สระแก้ว” จึงได้เปลี่ยนมาเป็น “ศรีแก้ว”

ในปัจจุบันตำบลศรีแก้วมีประชากรอาศัยอยู่จำนวน 1,382 หลังคาเรือน ประชากรในพื้นที่มีจำนวนทั้งสิ้น 3,058 คน โดยมีจำนวนเด็กและเยาวชน จำนวน 1,678 คน แยกเป็นนักเรียนที่อยู่ในระบบการศึกษา 1,248 คน และนอกระบบการศึกษา จำนวน 430 คน มีสถานศึกษาในเขตตำบลศรีแก้ว จำนวน 5 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนระดับอนุบาล – ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 โรงเรียน และโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 โรงเรียน (องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว, 2561)

ลักษณะภูมิศาสตร์ของตำบลศรีแก้วเป็นที่ราบลุ่มสลับกับที่ราบสูง โดยที่ราบสูงจะมีลักษณะเป็นดินลูกรังปนดินเหนียว ลักษณะคล้ายเป็นดินที่เกิดจากการสลายตัวของหินภูเขาไฟ ซึ่งประกอบด้วยธาตุอาหารอันมีคุณค่าต่อพืช มีสารอาหารฟอสฟอรัส โพแทสเซียม และแคลเซียม ทำให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อการปลูกไม้ผล ส่งผลให้พื้นที่ตำบลศรีแก้วสามารถปลูกเงาะ ทุเรียน ลองกอง และไม้ผลอื่น ๆ ที่เป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ประกอบ

อาชีพเกษตรกรรมประเภททำนาข้าว เมื่อหมดฤดูการทำนา จึงมีการอพยพไปทำงานต่างถิ่น และเกษตรกรบางส่วนมีการทำการเกษตรปลูกพืชหมุนเวียนตลอดปี โดยพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพด ข้าว ถั่วลิสง มะม่วง เงาะทุเรียน และยางพารา อาชีพรอง ได้แก่ การปลูกหอม กระเทียม และทอผ้าพื้นเมือง

ปัจจุบันตำบลศรีแก้วยังประสบปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ การบริหารน้ำประปา ไฟฟ้าไม่ทั่วถึง สภาพถนนมีปัญหาน้ำท่วมขังและระบายน้ำไม่ทัน ด้านสิ่งแวดล้อมปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมในชุมชนไม่เหมาะสม ขาดพื้นที่กิจกรรมในการพักผ่อนและการดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ ด้านสังคมประสบปัญหาเรื่องสุขภาวะของประชาชน ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา สุขภาพ สิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม ปัญหาเสพติด ปัญหาการว่างงาน เศรษฐกิจครัวเรือนต่ำ เป็นต้น

เขตการปกครองตำบลศรีแก้ว ห่างจากอำเภอศรีรัตนะ ประมาณ 3 กิโลเมตร อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดศรีสะเกษ ใช้ระยะเวลาประมาณ 30 นาทีในการเดินทางจากอำเภอถึงจังหวัด ปัจจุบันตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งการปกครองออกเป็น 15 หมู่บ้าน โดยแบ่งเป็นการบริหารจัดการจากองค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว จำนวน 10 หมู่บ้าน และเทศบาลอำเภอศรีรัตนะ จำนวน 5 หมู่บ้าน รายละเอียดดังนี้

1. หมู่บ้านในเขตการปกครอง/เขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว

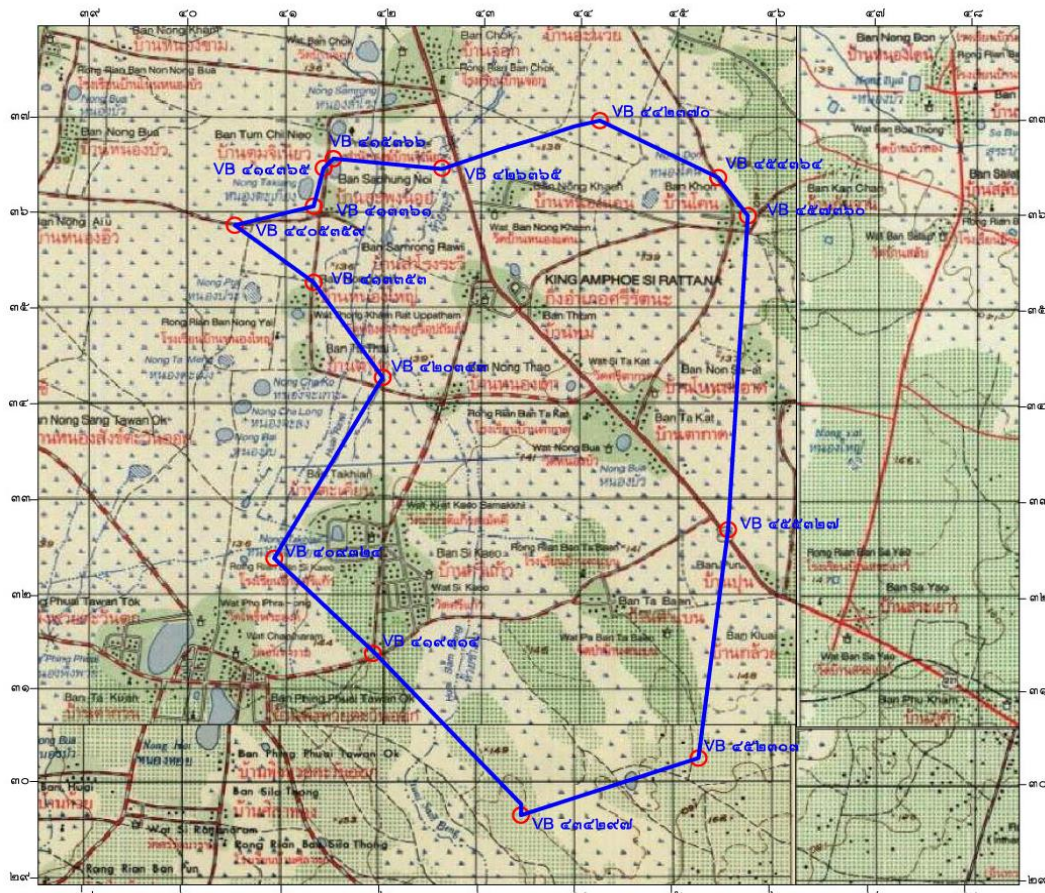
1. บ้านศรีแก้ว หมู่ที่ 1	2. บ้านตะเคียน หมู่ที่ 2
3. บ้านสำโรงระวี หมู่ที่ 4	4. บ้านศรีโพธิ์แก้ว หมู่ที่ 5
5. บ้านตระกาจ หมู่ที่ 8	6. บ้านตาแบน หมู่ที่ 9
7. บ้านเหล็ก หมู่ที่ 10	8. บ้านโคก หมู่ที่ 11
9. บ้านตะเคียนเหนือ หมู่ที่ 12	10. บ้านศรีแก้วกลาง หมู่ที่ 14

2. หมู่บ้านในเขตการปกครอง/เขตบริการของเทศบาลอำเภอศรีรัตนะ

1. บ้านหนองเทา หมู่ที่ 3	2. บ้านหนองถ่ม หมู่ที่ 6
3. บ้านหนองแคน หมู่ที่ 7	4. บ้านหนองบัว หมู่ที่ 13
5. บ้านสำโรงระวี หมู่ที่ 15	

มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่อื่น ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลศรีโนนงาม และตำบลสะพุง อำเภอศรีรัตนะ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลสระยาว อำเภอศรีรัตนะ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลสระยาว อำเภอศรีรัตนะ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลศรีโนนงาม และตำบลพิงพวย อำเภอศรีรัตนะ

ภาพที่ 4.1 แผนที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา: สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ (2562)

4.1.3 วิถีชีวิต ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมชุมชน

ประชาชนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นชาติพันธุ์เขมร กูย (ส่วย) และลาว-อีสาน ส่วนใหญ่สื่อสารกันด้วยภาษาเขมร กูย และลาว-อีสาน ลักษณะสำคัญของประชากรตำบลศรีแก้วคือ ชุมชนมีความเข้มแข็งและพร้อมกับการตอบสนองต่อการพัฒนาของตำบลเป็นอย่างดี ประชาชนมีความรักสามัคคี มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองของตนเองอย่างเหนียวแน่น ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะเป็นอย่างดี ทำให้ตำบลศรีแก้วเป็นตำบลที่มีเอกลักษณ์ที่หลากหลายตามวิถีกลุ่มชาติพันธุ์ของตน อาทิ เครื่องแต่งกาย อาหาร ที่อยู่อาศัย พิธีกรรม และมีความเชื่อในเรื่องผีบรรพบุรุษ การให้ความสำคัญต่อสืบสานบุญประเพณี เช่น ประเพณีบุญสารทเขมร ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีตามวันสำคัญทางพุทธศาสนาตลอดทุกเดือน และประเพณีการแซนโฎนตา โดยกลุ่มชาติพันธุ์เขมรมีความเชื่อในเรื่องการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผีบรรพบุรุษปู่ย่าตายาย พ่อแม่ ให้ได้รับผลบุญกุศลที่อุทิศไป และการแผ่เมตตาไปยังสามารส่งให้ผีหลุดพ้นจากบ่วง

กรรมทั้งหลายได้การอุทิศส่วนกุศลนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ตั้งแต่การกรวดน้ำขณะทำพิธีแคเบ็ญ แชนโฆนตาที่บ้าน การแผ่เมตตาการทำพิธีวันสารท และให้มีการสืบทอดต่อๆ กันมา ซึ่งเชื่อว่าผู้ทำกรรมใดย่อมได้รับกรรมนั้น กระทำดีจะได้ขึ้นสวรรค์ ทำชั่วตกนรก เป็นผีเปรต ต้องทนทุกข์ทรมาน เพราะผลแห่งบาปที่ทำไว้ รุ่นลูกจะต้องจะต้องแชนโฆนตาให้เหมือนกัน และเป็นการออกกุศลโลบายต่าง ๆ ให้ลูกหลานต้องกลับมารวมตัวกันเพื่อปฏิบัติสืบทอดต่อ ๆ กันไปไม่สิ้นสุด เช่น ถ้าญาติหรือลูกหลานประกอบพิธีแคเบ็ญแชนโฆนตา และทำบุญอุทิศให้ก็จะอวยพรให้ญาติหรือลูกหลานมีความสุขความเจริญประกอบอาชีพประสบผลสำเร็จมีเงิน มีทองใช้ แต่ถ้าไม่ทำพิธีแคเบ็ญแชนโฆนตา ผีบรรพบุรุษก็จะโกรธและสาปแช่งญาติหรือลูกหลานไม่มีความสุขความเจริญประกอบอาชีพ ผิดเคือง ไม่ราบรื่นดังนั้นลูกหลานของกลุ่มชาติพันธุ์เขมรทุกรุ่น จึงต้องประกอบพิธีกรรมแคเบ็ญแชนโฆนตามาทุกปีจนถึงบัดนี้ ซึ่งประเพณีและความเชื่อเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องมีในพิธีกรรมต่างๆ และจะมีการดื่มหลังเสร็จสิ้นจากการประกอบพิธีกรรมเพราะเชื่อว่าดื่มแล้วจะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ตน และครอบครัว โดยความเชื่อเหล่านี้ถูกปลูกฝังและส่งต่อสืบทอดมาทั้งวิถีชีวิตของคนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ภาพที่ 4.2 สัมภาษณ์ผู้นำตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

อย่างไรก็ตามในพื้นที่เคยมีการเสนอให้มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และทำประชาคม เรื่องการใช้น้ำเปล่า ในการเซ่นไหว้บรรพบุรุษที่นำมาจากแนวคิดของพื้นที่อื่นในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อนำมาปรับใช้ ผลปรากฏว่าประชาชนในพื้นที่ไม่ให้ความร่วมมือ โดยให้เหตุผลว่าปฏิบัติกันมาและสืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษจะยกเลิกไม่ได้ ทำให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงการดื่มสุรา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เริ่มตั้งแต่ในครอบครัวตนเองเป็นเหตุการณปกติ (สมานมิตร นิลเพชร, 2562) นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนในพื้นที่นิยมจัดงานมหรสพบันเทิงในงานบุญต่างๆ และมีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงาน และร้านค้าในหมู่บ้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับคนทุกกลุ่มวัยและไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กฎหมายกำหนด ทำให้สถานการณ์การติดสุราของประชาชนในพื้นที่อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และพบว่ากลุ่มผู้ติดสุราอายุ 15 ขึ้นไป มีจำนวน 5,013 คน (ไม่นับรวมผู้ดื่มปกติ) มีจำนวนนักดื่ม อายุ 15-19 ปี ของพื้นที่จำนวนมากที่สุดใน

จังหวัดศรีสะเกษ คือ 2,874 คน คิดเป็นร้อยละ 57.33 ของผู้ติดสุราในพื้นที่ หรือคิดเป็นร้อยละ 39.14 ของประชากรที่ติดสุราในกลุ่มวัยนี้ทั้งจังหวัด และเป็นพื้นที่ที่มีสัดส่วนผู้ดื่มสุราที่เป็นนักดื่มวัยใสจำนวน สูงที่สุดในจังหวัดศรีสะเกษ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ, 2559)

“เคยมีช่วงหนึ่งที่ได้ประชาคมหมู่บ้านเรื่องการรณรงค์ให้ใช้น้ำเปล่ามาแทนการใช้เหล้าในเครื่องเช่นไหว้บรรพบุรุษ เพราะหนึ่งเป็นการสิ้นเปลือง สองช่วยให้เกิดลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง เพราะลูกหลานส่วนใหญ่ที่มาวมกันในวันสำคัญหลังจากทำพิธีกรรมเสร็จ คือ การดื่มเหล้า ร้องรำทำเพลงร่วมกัน บางครอบครัวเมื่อเมามากๆ ก็ทะเลาะกันเองภายในวงเหล้าก็มี จนต้องให้ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน หรือสุดท้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ยทุกครั้ง และทุกปีที่จัดงานจะมีเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นซ้ำๆ แต่ชาวบ้านเองก็ยืนยันที่จะให้มีพวกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสุราในเครื่องเช่นเช่นเดิม เพราะเค้ามีความเชื่อและเป็นธรรมเนียมปฏิบัติไปแล้ว”

นาย ก: สัมภาษณ์ (2562)

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการเข้าร่วมกิจกรรมในงานมหรสพบันเทิงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว หน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องได้ขับเคลื่อนโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ระดับตำบล เพราะเด็กและเยาวชน เป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติในอนาคต นอกจากนี้จะมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตและมีสติปัญญาที่ดีแล้วยังต้องมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินชีวิต อันส่งผลให้มีภูมิคุ้มกัน ยืนหยัดอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาและแนวทางปฏิบัติของชาวพุทธ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษา เรียนรู้ เพื่อเตรียมตัวให้พร้อม สำหรับการดำเนินชีวิตและบทบาทหน้าที่ที่พึงปฏิบัติในสังคมได้อย่างยั่งยืน ภายใต้สถานการณ์ที่อาจจะมีทั้งดีและไม่ดีเกิดขึ้น โดยสามารถแยกแยะสิ่งดีกับสิ่งที่ไม่ดี และเลือกปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง โดยโครงการดังกล่าวนี้เป็นการขับเคลื่อนร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้วร่วมกับโรงเรียนบ้านศรีแก้ว โรงเรียนบ้านตาแบน ซึ่งเป็นองค์กรในท้องถิ่นที่ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง จึงได้จัดทำโครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมระดับตำบล เพื่อปลูกฝังคุณงามความดี การประพฤติดี ให้กับเด็กและเยาวชนของโรงเรียนเป็นการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีความพร้อมและรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันและ นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปปรับเปลี่ยนใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการปลูกฝังส่งเสริม พัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของศีลธรรมและจริยธรรม สามารถนำมาใช้ในการเรียนและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ให้เด็กและเยาวชนเกิดการพัฒนาตนเอง คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหา

เป็น รู้จักความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ อดทน อดกลั้น และมีความสามัคคี ในการอยู่ร่วมกันรู้จักความกตัญญูต่อบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

นอกจากนี้ หน่วยงานท้องถิ่นยังมีการขับเคลื่อนโครงการชุมชนจิตอาสาที่ร่วมกับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่เล็งเห็นถึงปัญหาของความเสื่อมโทรมทางสังคม การถดถอยคุณธรรม จริยธรรม การขาดหลักยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ ซึ่งในการพัฒนาสังคมนั้น หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถพัฒนาสังคมให้ไปสู่ความมั่นคงของมนุษย์ หรือสังคมคุณภาพได้โดยลำพัง แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะจิตอาสาที่มาจากประชาชนโดยทั่วไปและในกลุ่มเด็กเยาวชนที่จะเติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงจัดทำโครงการคนไทยใจอาสาขึ้น เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกจังหวัดมีพื้นที่นาร่องในการส่งเสริมกระบวนการปลูกจิตสำนึกจิตอาสาในกลุ่มเด็กและเยาวชนรวมถึงประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามนโยบายด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนของรัฐบาล โดยมีกิจกรรมที่สำคัญคือ การส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรวมกลุ่ม/องค์กรในตำบลเป็นเครือข่ายเพื่อจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมส่งเสริมจิตอาสาให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมดังกล่าวเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนและประชาชนทั่วไปเป็นจิตอาสาและมีส่วนร่วมในการป้องกัน/แก้ไข/ฟื้นฟู/พัฒนา ตามแผนปฏิบัติการปลูกจิตสำนึกจิตอาสา ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่มีการวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเด็น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน มีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ ซึ่งเสนอโดยเครือข่ายจิตอาสาเด็กและเยาวชนสร้างสรรค์ตำบลศรีแก้ว ให้ดำเนินการในประเด็นเรื่องปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ในพื้นที่ (สุรเชษฐ์ วัฒนา, 2562)

4.1.4 ค่านิยม

ปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ตำบลศรีแก้วได้ขยายเข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น จากปัจจัยต่างๆ เช่น ความอยากรู้อยากลอง การเข้าถึงสื่อโฆษณา ความเคยชินจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวมาตั้งแต่เกิดส่งผลต่อการเข้าถึงและพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอสรีรัตนะ ทำให้ค่านิยมของเยาวชนในพื้นที่โดยมากนิยมเที่ยวและมีพฤติกรรมรวมกลุ่มกันในงานมหรสพบันเทิง และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยถือเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในตำบลศรีแก้ว และในปัจจุบันที่พบเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ทั้งเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งส่วนใหญ่ที่เยาวชนชอบดื่ม คือ สุราสี สุราขาว เบียร์ และสพายไวคูเลอร์นำใส่เป้เข้าไปดื่มในงานกีฬาโรงเรียน และมีการดื่มสุรากลุ่มเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป โดยมีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบแบบผสม และตรวจพบร้านค้าในพื้นที่ที่มีการจำหน่ายสุราขาวผสม น้ำแดงให้กับเด็กกลุ่มอายุนี้ จากการให้ข้อมูลของผู้นำชุมชนกล่าวว่า

“พฤติกรรมเด็กที่ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์กลุ่มนี้เลียนแบบมาจากรุ่นพี่ในหมู่บ้านคนทั่วไป และผู้ปกครองเด็กเองที่พบเห็นการตีมีเครื่องตีมีลักษณะนี้ ทำให้เข้าใจว่าเป็นการตีมีน้ำหวานปกติ จึงไม่มีการห้ามปราม ตักเตือน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าทุกครั้งที่มีการจับกลุ่มตีมีเครื่องตีมีพฤติกรรมเด็กจะมีพฤติกรรมเปลี่ยนเป็นสนุกสนาน พุดคุย หัวเราะเสียงดัง แสดงความก้าวร้าวต่อครูอาจารย์จึงได้เข้าไปสอบถาม และตรวจพบว่า เด็กกลุ่มนี้มีอาการเมาและสนุกสนานเป็นอย่างมาก ซึ่งการตีมีสุราชาวผสมน้ำหวานในกลุ่มเด็กกำลังเป็นที่นิยมในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว ปัญหาตามมาที่พบ คือ เด็กบางคนขโมยเงินผู้ปกครองเพื่อมาซื้อตีมีกับเพื่อน และไม่ไปโรงเรียน” โดยทางผู้นำชุมชนและฝ่ายปกครองที่ได้ตรวจพบทำการแจ้งเตือนไปยังผู้ปกครอง และร้านค้าที่จำหน่ายแล้ว แต่อย่างไรก็ตามยังมีการลักลอบจำหน่ายให้กับเด็กในหมู่บ้านอยู่ตลอด ซึ่งปัจจุบันมาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้ในร้านค้าชุมชนบังคับใช้ได้ไม่ทั่วถึง ร้านค้าบางร้านยังมีการลักลอบจำหน่ายให้เด็กและเยาวชนและไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด (ประจักษ์ ผิวงาม, 2562) นอกจากนี้ในช่วงเทศกาลงานบุญทั้งงานบุญเจ้าภาพเดี่ยวและเจ้าภาพร่วม ประชาชนในพื้นที่จะมีการจ้างรถแห่ทั้งขนาดใหญ่และรถแห่ขนาดเล็กมาร่วมให้ความบันเทิง สิ่งที่ตามมาคือเยาวชนทั่วทั้งตำบลทุกหมู่บ้านจะมารวมตัวกัน บางกลุ่มอยู่คนละหมู่บ้าน แต่เป็นเพื่อนกันจะนัดพบกันในงาน ซึ่งกำนันตำบลศรีแก้วได้ให้ข้อมูลผลกระทบที่เกิดจากการตีมีแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนหลังจากตีมีเครื่องตีมีว่ามักจะเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมมหรสพบันเทิงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกิจกรรมเหล่านี้มักเป็นแหล่งรวมตัวกันของเยาวชนที่เป็นเยาวชนทั้งในและนอกพื้นที่ตำบลศรีแก้ว

ภาพที่ 4.3 เยาวชนในงานรถแห่ และการจำหน่ายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์รถเร่ขายเครื่องตีมีฯ ในงาน

“สำหรับปัญหาพื้นที่ตำบลศรีแก้วเวลาจะออกไปเที่ยวในงานบุญตามเทศกาลแทบจะออกไปเที่ยวไม่ได้เลย เพราะจะมีกลุ่มวัยรุ่นตีกันตลอดในงานมหรสพบันเทิง วัยรุ่นแต่ละหมู่บ้านจะมีการตั้งกลุ่มและรู้จักกันหมด แต่สุดท้ายก็ไล่ตีกัน ยิ่งกันจนกระทั่งถึงแก่ชีวิตบ้าง ตีคูก้าง เพราะเกิดจากการตีมีสุราทั้งนั้น คือถ้าไม่มีงานก็พากันจับกลุ่มกันตามบ้านเพื่อน สวนสาธารณะ งานตลาดนัด ถนนคนเดิน และพื้นที่พบปะที่เป็นแหล่งจูงใจเหล่าวัยรุ่น ก็คือ พื้นที่งาน

มหรสพบันเทิงต่างๆ เพราะในพื้นที่พวกนี้เค้าได้แสดงออกในสิ่งที่เค้าอยากทำได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการมีเพื่อนจำนวนมากมารวมกลุ่มทำกิจกรรมด้วยกัน ซึ่งการแสดงออกบางครั้งก็ขัดต่อบรรทัดฐานของสังคมส่วนใหญ่ เช่น ไม่ให้ดื่มเหล้า พวกเค้าก็ไปซื้อมาดื่ม ไม่ให้สูบบุหรี่ ก็สูบกันถ้วนหน้าอย่างนี้ เมื่อเกิดเหตุการณ์กับคนวัยใสในพื้นที่แบบนี้ก็เลยมีการประชุมกันว่าจะดำเนินการป้องกันเด็กและเยาวชนในพื้นที่ของเราอย่างไร เพราะตำบลศรีแก้วไม่มีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมเชิงสรรค์ให้กับเด็กและเยาวชนอย่างเพียงพอ”

นาย ข: สัมภาษณ์ (2562)

โดยเมื่อพิจารณาข้อมูล พบว่า กิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมลักษณะการณรงค์ตามวาระโอกาส หรือตามงบประมาณโครงการ หากเป็นรูปแบบเครือข่ายกิจกรรม จะเกิดขึ้นในสถานศึกษา กลุ่มชมรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ เช่น โครงการทูปีนัมเบอร์วันที่มีกิจกรรมจะดำเนินการจัดขึ้นประจำปีให้เด็กและเยาวชนที่สังกัดชมรมได้เข้าร่วม หรือ หากเป็นกิจกรรมในโรงเรียนก็จะมีตามช่วงเทศกาลสำคัญต่างๆ ในพื้นที่โรงเรียน หรือพื้นที่ที่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะจัดสรรกิจกรรมให้เกิดขึ้นตามวาระโอกาส เช่น กิจกรรมวันเด็ก กิจกรรมวันคริสต์มาส กิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ เป็นต้น ซึ่งเป็นกิจกรรมเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อยู่ในระบบการศึกษา อย่างไรก็ตามลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันเป็นเครือข่ายผ่านเพื่อนสู่เพื่อน กิจกรรมที่ทำให้เด็กและเยาวชนมารวมกลุ่มกันได้มากที่สุด คือ การรวมกลุ่มกันในงานมหรสพบันเทิง โดยเฉพาะรถแห่ในงานบุญ ภาพที่ปรากฏคือกลุ่มเด็กและเยาวชนหลากหลายกลุ่มอายุตั้งแต่เด็กเล็กที่มากับผู้ปกครอง และเยาวชนที่มากับกลุ่มเพื่อนมารวมกันเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมเพราะชื่นชอบรถแห่ที่ให้ความสนุกสนานเสียงดนตรีที่ดังกระหึ่ม สร้างความบันเทิงให้กับเหล่าเยาวชนที่อยู่ในงานเป็นอย่างมาก

“ที่ชอบมารวมกลุ่มกับเพื่อนในงานที่มีรถแห่ เพราะรถแห่มีเครื่องเสียงชั้นดี มีการแสดงดนตรีสด เหมือนกำลังอยู่ในงานแสดงดนตรีมีดนตรีที่นิยม อยากฟังเพลงอะไรก็สามารถขอได้ ยิ่งรวมกลุ่มกับเพื่อนทำให้รู้สึกว่ามีพลัง สนุกสนานมากขึ้น นอกจากนี้เมื่อรวมกลุ่มกันก็จะมีเครื่องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเพิ่มความสนุกสนาน และกล้าแสดงออกมากขึ้น”

นางสาว ค: สัมภาษณ์ (2562)

ปัจจุบันทุกพื้นที่ในจังหวัดศรีสะเกษเจ้าภาพงานบุญประเพณี เช่น บุญกฐิน บุญงานบวช มักจะจ้างรถแห่เพื่อเข้ามาสร้างความสนุกสนานและให้งานบุญนั้นมีผู้คนเข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกับพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ เป็นตำบลที่ประชาชนพื้นที่ให้ความสำคัญกับการ

จัดงานบุญประเพณี ไม่ว่าจะเป็งานบุญเจ้าภาพร่วม งานบุญเจ้าภาพเดี่ยว โดยเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ทั้งเรื่องการต้อนรับผู้เข้าร่วมงาน การจัดการเรื่องอาหารและเครื่องดื่มต้องมีปริมาณมากและเพียงพอ ต่อการรับแขกที่เข้าร่วมงาน นอกจากนี้การมีดนตรีและการแสดงต่างๆ ในงานที่ยิ่งใหญ่ยิ่งสร้างความ มีหน้าตาทางสังคม และได้รับการยกย่องจากคนในชุมชนที่มีต่อเจ้าภาพที่จัดงานนั้นๆ เป็นอย่างมาก ดังนั้น ภาพที่ปรากฏในงานบุญประเพณีต่างๆ เหล่านี้ คือ การจ้างรถแห่ขนาดใหญ่ ที่มีนักร้องและ เครื่องดนตรีที่เสียงดังกระหึ่ม และมีการรวมตัวของเหล่าเยาวชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เยาวชนที่มาร่วมงานพร้อมผู้ปกครอง หรือญาติของเจ้าภาพ และกลุ่มที่สอง คือ เยาวชนในพื้นที่ รวมถึงเป็นเครือข่ายเพื่อนของกลุ่มเยาวชนที่นัดรวมตัวกันเพื่อเข้าร่วมงาน พฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีทั้งมา ร่วมงานและมาเพื่อความบันเทิง โดยกลุ่มเยาวชนมักจะมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ สูบบุหรี่ที่ใช้เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกัน รวมถึงสร้างความสนุกสนานในการเข้าร่วมงานมาก ยิ่งขึ้น โดยบางครั้งผลที่ตามมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว คือ การทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บทำให้งานบุญต้องหยุดชะงัก และดนตรีรถแห่ที่ถูกจ้างมายุติการเล่น ดนตรี ส่งผลให้เจ้าภาพงานบุญได้รับความเสียหาย เนื่องจากหากมีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นรถ ดนตรีจะยุติการเล่น และกลับทันที โดยรับค่าจ้างจำนวนเต็มเท่าเดิม ทำให้เจ้าภาพหรือบุคคลที่มา ร่วมงานรู้สึกว่ามีค่าจ้างที่ต้องเสียไป

“ความสนุกสนานของบรรดาวัยรุ่นในพื้นที่อยู่ที่เสียงดนตรีและนักร้องที่มาร้องในงาน และยังทำให้สนุกมากยิ่งขึ้น คือ การดื่มเหล้าร่วมกัน ร่วมพูดคุย ยิ่งเด่นแรงๆ แปลกๆ ยิ่งสร้างเสียง หัวเราะสนุกสนานในกลุ่มเพื่อน พอเมาได้ที่เริ่มพูดจาไม่เข้าหูกัน ดันกระแทกเหยียบเท้ากันเพราะ ความเมา ก็ทะเลาะกันเอง บางครั้งใช้ขวดเหล้า ขวดเปียร์ตีหัวกันเลือดตกยางออกเลยก็มี ทำให้กลุ่ม เยาวชนเกิดการทะเลาะกันขยายวงกว้าง บางคนวิ่งเข้าไปหลบในงาน แล้วก็วิ่งกรูตามกันเข้าไป สร้าง ความเสียหายต่องานบุญนั้นมาก”

นางสาว ง: สัมภาษณ์ (2562)

ดังนั้น จากการสัมภาษณ์ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นภาพการเข้าถึงเครื่องดื่มของ เยาวชนผ่านงานบุญประเพณีที่มีการจัดงานมหรสพบันเทิงที่ยังคงมีการจำหน่ายและดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ให้กับกลุ่มเยาวชน ร้านค้าที่จำหน่ายไม่ตรวจบัตรประชาชน และชุมชนยังไม่สามารถนำ มาตราการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ส่วนหนึ่งให้เหตุผลว่า การ นำกฎหมายมาบังคับใช้ในชุมชนเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก เพราะคนในชุมชนส่วนใหญ่ให้ ความสำคัญต่อระบบเครือญาติ และทั้งชุมชน มีความนับถือกันในระบบนี้มาก จึงเป็นเรื่องที่ยากใน

การนำข้อกฎหมายมาบังคับใช้อย่างเคร่งครัด ซึ่งบางชุมชนก็เข้าใจและพยายามจะปฏิบัติตาม โดยแนวทางที่น่าจะช่วยให้สามารถควบคุมและลดพฤติกรรมดื่มในเด็กและเยาวชนได้ ส่วนหนึ่งต้องเริ่มจากการที่ชุมชนมีการขับเคลื่อนหรือเริ่มนำมาตรการที่รัฐมาใช้ในเชิงพื้นที่ในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนอย่างค่อยเป็นค่อยไปน่าจะเกิดผลดี และช่วยควบคุมในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็ก และเยาวชนได้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง หากผู้นำหรือเจ้าหน้าที่เข้มงวดเกินไป ประชาชนในพื้นที่ก็จะไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ จึงต้องใช้วิธีการสร้างความเข้าใจให้กับชุมชนอย่างต่อเนื่องจึงจะได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน

“บางหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว เริ่มรับรู้ถึงปัญหาของเยาวชนที่ดื่มเหล้าดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญที่มีรถแห่ เพราะกินที่ไรตีกัน ทะเลาะกันทุกที พอเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นสร้างความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน เจ้าภาพเองก็เสียใจ เสียทรัพย์ เสียหน้า มีการเรียกประชุมหมู่บ้านเป็นครั้งๆ ไปเมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น พอเรื่องเงียบหายไปก็จัดงานมหรสพแบบเดิมๆ และเหตุการณ์เยาวชนวิวาทกันอีกวนเวียนไปอย่างนี้ ซึ่งปัญหาที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทของเยาวชนในงานที่มีมหรสพบันเทิงประเภทดังกล่าวนี้ คือ การจำหน่ายเหล้าให้กับเยาวชนในงาน หรือร้านค้าในหมู่บ้านก็จำหน่ายสุราให้กับเยาวชน พอเมาแล้วพูดอะไร ทำอะไร ก็ไม่เข้าหู เข้าตาก็อทะเลาะกันตีกัน พอหายเมาก็กลับมากินเหล้าด้วยกันต่อไปอย่างนี้จนชินตาแล้ว”

นาย จ: สัมภาษณ์ (2562)

จากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ให้ความเห็นจากผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงว่า กิจกรรมรถแห่ที่มีเครื่องเสียงที่ถูกใจวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน เกิดจากวิวัฒนาการการพ่นลำโพงในงานบุญประเพณีต่างๆ ถือเป็นวิถีของชาวอีสาน ซึ่งเดิมก็จะเป็นการแห่ขบวนกองยาว เรียกว่าพ่อนเอาบุญ เริ่มพัฒนามาเป็นรถกระบะและปัจจุบันก็ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาเป็นรถบรรทุกขนาดใหญ่ สามารถเล่นดนตรีสดบนรถได้ให้ทันตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ก็ไม่ได้ต่างจากการแสดงบนเวทีในงานที่มีศิลปินดังมาสร้างความบันเทิงซึ่งหากมองถึงปัญหาจริงๆ การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีมหรสพต่างๆ เหล่านี้ไม่น่าจะเป็นตัวที่สร้างปัญหาในเยาวชน เพราะในงานบุญประเพณีที่ไม่มีรถแห่ก็มีการทะเลาะวิวาทเช่นกัน เมื่อพิจารณากันอย่างจริงจังจะพบว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เยาวชนบุตรหลานที่ซื้อมาดื่มกันคือ ปัญหาหลัก ดังนั้นหากมีการควบคุมการเข้าถึงการซื้อ หรือไม่จำหน่ายให้เยาวชนได้ดื่ม ก็จะช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้วลงได้

4.1.5 ความรู้ ความเข้าใจ

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ พบว่า พฤติกรรมการตีพิมพ์สุราของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้วมีทัศนคติกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์เห็นเป็นเรื่องปกติ และเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยที่ต้องมีเรียนรู้ทดลอง ต้องมีการตีพิมพ์เมื่อเข้าสังคมเพื่อน การพบเห็นการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของเยาวชนในพื้นที่ไม่ใช่เรื่องที่แปลก ด้วยสภาพบริบทของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้าง เมื่อว่างจากฤดูการเกษตรชาวบ้านวัยแรงงานที่เป็นพ่อแม่ หรือผู้ปกครองอพยพย้ายถิ่นไปแรงงานในพื้นที่อื่น เยาวชนบางครัวเรือนในพื้นที่อาศัยอยู่กับผู้สูงอายุ บางครัวเรือนอาศัยอยู่กันเฉพาะเยาวชนที่เป็นพี่น้องดูแลกัน บางครัวเรือนอาศัยอยู่กับญาติ ทำให้เยาวชนในพื้นที่ไม่ได้รับการดูแล และเอาใจใส่จากพ่อแม่มากนัก ใช้ชีวิตและตัดสินใจด้วยตนเอง หรือการเข้าสังคมโดยมีเพื่อนเป็นตัวแปรสำคัญในการดำเนินชีวิต เพราะฉะนั้น ชุมชนจึงมีส่วนสำคัญในการช่วยดูแลเยาวชน ไม่ใช่เฉพาะคนใดคนหนึ่งเพราะทุกๆ หน่วยในชุมชน คือ พลังในการพัฒนาให้เยาวชนในพื้นที่ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ แต่ปัจจุบันจะพบว่า เยาวชนที่อาศัยในตำบลบางส่วนที่ไม่เรียนหนังสือแต่กลับอยู่ในระบบแรงงาน หรือเป็นเยาวชนนอกระบบการศึกษา ล้วนเคยมีประสบการณ์ที่มีปัญหาที่เกิดจากครอบครัว ทั้งครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นต้นแบบในการตีพิมพ์เหล้า ครอบครัวอพยพเป็นแรงงาน ครอบครัวหย่าร้าง ครอบครัวขาดพ่อหรือแม่เนื่องมาจากการเสียชีวิต และพ่อหรือแม่สมรสใหม่และมีบางครอบครัวที่ไม่ดูแลเอาใจใส่บุตรหลานของตนเอง ครอบครัวประเภทเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนให้หันเหไปสู่วงจรการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ เพราะเยาวชนกลุ่มนี้ขาดเสาหลักในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตจึงยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม เยาวชนบางคนคิดว่า เมื่อชีวิตเจอปัญหา การตีพิมพ์เหล้ายังคงเป็นวิธีการที่เป็นทางออกที่ทำให้พ้นทุกข์ หรือสบายใจขึ้น กลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่น่ากังวล เพราะขาดคำชี้แนะที่ถูกต้องตั้งแต่แรก บางครอบครัวถูกร่วมตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองด้วยจนเกิดความเคยชิน และการตีพิมพ์เช่นนี้ส่งผลต่อพฤติกรรมเยาวชนบางรายตีพิมพ์หนักทำให้ขาดความรับผิดชอบ ไม่ไปโรงเรียน เกียจคร้าน สู้ทำยาอาจทำให้เยาวชนผู้ตีพิมพ์เข้าสู่วงจรยาเสพติดได้ สอดคล้องกับแนวคิดของอรรถวิวัฒน์ และคณะ (2553) ที่ได้ศึกษาบทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย กล่าวว่า เยาวชนที่ทั้งพ่อและแม่ตีพิมพ์แอลกอฮอล์และเยาวชนที่มีพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งตีพิมพ์แอลกอฮอล์จะมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมตีพิมพ์แอลกอฮอล์มากกว่าเยาวชนที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ตีพิมพ์แอลกอฮอล์ 1.94 เท่า ดังนั้น เยาวชนในตำบลศรีแก้วส่วนหนึ่งที่เข้าสู่วงจรการตีพิมพ์ขึ้นมาจากปัญหาครอบครัวที่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ นอกจากนี้ พฤติกรรมเลียนแบบจากการใช้สื่อโซเชียลมีเดียไปเร็วมาก พ่อแม่ผู้ปกครองยุคเก่าที่ปรับตัวไม่ทัน

บางครั้งก็เป็นอุปสรรคในการดูแลบุตรหลานของตน เพราะการเข้าถึงสื่อในปัจจุบันเข้าถึงง่าย และรวดเร็วขึ้น

“เยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้วที่พบเจอดีมีเครื่องดีมีแอลกอฮอล์นี้เริ่มตั้งแต่ประถมศึกษาวัยนี้คือเริ่มเป็นตัวอ่อนของวงการนักดื่ม เริ่มกินเหล้าตั้งแต่ ป.4 -5 (ผู้หญิงเริ่มดื่มในขณะที่กำลังเรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่2) วัยนี้เค้ากำลังเริ่มที่จะเรียนรู้อยากลอง ทำยังไงให้เหมือนผู้ใหญ่ โดยเฉพาะสื่อต้องระวังมาก เด็กสมัยนี้เข้าถึงง่าย เข้าถึงเร็ว และเริ่มที่จะทดลองกันเอง บางคนดื่มแล้วรู้แล้วก็ถอยออกมา บางคนดื่มแล้วรู้แล้วก็อยากดื่มต่อ ประเภทอยากดื่มตอนนี้พอเค้าเริ่มโตเต็มวัยก็กลายเป็นคนติดเหล้าติดสุราไปแล้ว เมื่อถึงตอนนั้นก็หายไป”

ประจักษ์ ผิวงาม (2562: สัมภาษณ์)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทางหน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ขับเคลื่อนงานยุทธศาสตร์และนโยบายในระดับพื้นที่ในการรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชน เด็ก และเยาวชนในชุมชนเกี่ยวกับโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาทิ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้วจัดให้มีโครงการเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ห่างไกลยาเสพติด เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนจากโรงเรียนศรีแก้วพิทยาทังไกล ยาเสพติด ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือเด็กและเยาวชนในระบบการศึกษา, โครงการชุมชนร่วมใจรักทอสายใยรักสู่ครอบครัว และการรณรงค์ขับเคลื่อนในระดับจังหวัดให้เป็นจังหวัดปลอดเหล้า เพื่อสร้างความตระหนักให้กับประชาชนทุกกลุ่มวัย โดยผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษมีคำสั่งประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับอำเภอทั้ง 22 อำเภอ รับนโยบายมาปฏิบัติในการดำเนินการขับเคลื่อนกิจกรรมจังหวัดปลอดเหล้า เพื่อให้มีกำลังคนที่เพียงพอ และดูแลประชาชนอย่างทั่วถึง แต่พบว่า มีข้อจำกัดคือ ขั้นตอนที่เป็นกระบวนการที่นานนโยบายออกมาสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัดยังไม่มี ความเข้มแข็ง ต่อเนื่อง ผู้บริหารระดับจังหวัดมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้ นโยบายการดำเนินงานเปลี่ยนแปลงไปด้วย และการดำเนินงานมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ผู้ประกอบการร้านค้าในชุมชน ความร่วมมือจากคนกลุ่มนี้มีน้อยต้องผลักดันให้เกิดการดำเนินการกับผู้ประกอบการดังกล่าวเข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์ป้องกันและไม่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

4.1.6 ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สังคม และสภาพแวดล้อม

สำหรับปัญหาด้านสังคมในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว พบว่า ในพื้นที่ยังประสบกับปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาเสพติด เช่น ยาบ้า ยาอี เป็นต้น (องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว, 2562) และปัญหาเด็กและเยาวชนที่พบในพื้นที่คือ เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่เป็นทั้งเด็กใน

ระบบ เด็กนอกระบบ เด็กที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน เด็กและเยาวชนที่ขาดโอกาส โดยคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีภูมิหลังที่มีความใกล้เคียง และเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นอย่างมาก โดยมักจะมีการรวมกลุ่มกันดื่มเหล้า เล่นเกม แข่งรถจักรยานยนต์ เสพยา ฯลฯ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ หรือการแสดงออกทั้งด้านทักษะความสามารถที่มีในตนเองจึงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเข้าสู่วงจรอบายมุขง่ายที่สุด เพราะไม่เห็นคุณค่าในตนเองคิดว่าสังคมปฏิเสธ ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดผู้ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง เด็กและเยาวชนบางครอบครัวขาดพ่อแม่ เป็นเสาหลักอาศัยอยู่กับผู้สูงอายุ เพื่อนคือกลุ่มคนสำคัญ

“การติดเพื่อนนั้นมองว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น เพราะกลุ่มเด็กเหล่านี้เค้ารู้สึกว่าได้แล้ว อยากจะมีอิสระ พึ่งพาตนเองได้ มีความคิดเห็นเป็นของตนเอง และอยากได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และเริ่มอยากทำกิจกรรมนอกบ้านมากยิ่งขึ้น เริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวลดลง ทำให้พ่อแม่บางครอบครัวมักมีปัญหาเกี่ยวกับลูกเสมอ เมื่อพูดคุยหรือสอนลูกนั้น เด็กก็จะมักโต้เถียง และไม่เข้าใจกัน ยิ่งส่งผลต่อความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะครอบครัวในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว ส่วนหนึ่งเด็กและเยาวชนอาศัยกับผู้สูงอายุ เพราะพ่อแม่อพยพไปเป็นแรงงานในพื้นที่อื่น ผู้สูงอายุมักปล่อยบุตรหลานไปตามกลุ่มเพื่อน จึงพบเห็นว่าในช่วงมีงานดนตรีที่มีรถแห่ หรืองานบุญที่มีวงดนตรี เด็กและเยาวชนมักจะนัดรวมกลุ่มกันเพื่อมาดื่มกินสุรา และเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน”

เพิ่ม ดวงเด่น: สัมภาษณ์ (2562)

ภาพที่ 4.4 เยาวชนจับกลุ่มกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยมีรถแห่จำหน่ายในงานบุญ

กลุ่มเด็กและเยาวชนดังกล่าวเข้าใจว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องธรรมชาติ ซึ่งในการแก้ปัญหา นั้น ครอบครัว ชุมชน ต้องกล้าที่จะแนะนำ โดยยอมรับว่าพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนนั้นมีอยู่จริง และกล้าที่จะแจ้งให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปช่วยจัดการปัญหา และสำคัญคือชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการพิทักษ์และคำนึงถึงประโยชน์ที่เกิดกับเด็กและเยาวชนที่เป็นบุตรหลานของคนในชุมชนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเข้มแข็ง ให้เป็นคนมีคุณภาพของประเทศ (เพิ่ม ดวงเด่น, 2562) จากข้อมูลดังกล่าว เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว ควรได้รับโอกาสที่จะแสดงออกตามความสามารถ และมีสิทธิที่จะแสวงหาและเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม เพราะการพัฒนาส่งเสริมให้สังคมให้ตีมีคุณภาพจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาหน่วยย่อยของสังคมก่อน โดยเริ่มจากเด็กและเยาวชนเป็นพื้นฐานสำคัญ เพราะกลุ่มคนเหล่านี้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า ที่จะช่วยสร้างพื้นฐานของสังคมในอนาคต เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การสร้างเกราะป้องกันและคุ้มภัยให้กับเด็กและเยาวชนจึงถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบของทุกคนในชุมชน สังคมตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

4.1.7 สื่อต่างโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่

ภาพที่ 4.5 ป้ายร้านค้าในชุมชนที่มีผู้สนับสนุนเป็นผู้ผลิตน้ำดื่มบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจุบันตามร้านค้าชุมชนในพื้นที่ปรากฏพบว่า การจัดการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีวางขายหน้าร้านตรงบริเวณที่เจ้าของร้านจำหน่าย โดยเฉพาะสุราขาว พยานาค สุราสี เบียร์ ไวน์คูลเลอร์ มีทั้งวางจำหน่ายแบบแยกและยกถังจำหน่าย ส่วนป้ายสื่อพบเป็นบางร้านค้าที่ใช้ป้ายชื่อร้านค้าแล้วมีโลโก้ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นโลโก้ข้างชื่อร้านค้า ป้ายร้านค้าเหล่านี้เป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าจำพวกเครื่องดื่มที่ไม่ใช่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โซดา หรือ น้ำดื่ม ซึ่งสัญลักษณ์ของสินค้าประเภทดังกล่าว อาจไม่ใช่การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรง แต่ก็เป็นที่ทราบกันดีว่าสิ่งที่ผู้ผลิตต้องการสื่อคือการแฝงโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั่นเอง

ปัจจุบันแม้จะมีมาตรการห้ามโฆษณาเหล่าและเครื่องตี้อัลกอฮอลในร้านค้า เพื่อสกัดกั้นการเข้าถึงเครื่องตี้อัลกอฮอลในเยาวชน แต่กลับพบว่าในร้านค้าชุมชนไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ทั้งหมด เพราะมีบางร้านค้ายังคงดำเนินการจำหน่ายแบบเดิมที่เคยทำ ส่งผลให้เยาวชนในพื้นที่มีพฤติกรรมการตี้อัลกอฮอลต่อเนื่อง และร้านค้าที่จำหน่ายไม่ได้รู้สึกว่าการจำหน่ายเครื่องตี้อัลกอฮอลให้กับเยาวชนเป็นสิ่งที่ขัดต่อกฎหมาย

“โดยปกติก็ขายเหล้า บุหรี่ให้กับคนในหมู่บ้าน ก็เป็นคนคุ้นเคยกัน หากเด็กและเยาวชนมาซื้อก็ขายให้เพราะบอกว่าพ่อแม่ใช้ให้มาซื้อ ถ้าไม่ขายชาวบ้านก็โกรธบอกว่าร้านค้านี้เรื่องมาก วันหลังจะไปซื้อร้านอื่น ร้านนี้ไม่ขายร้านอื่นก็ขายให้อยู่ดี ทำให้เราต้องขาย เพราะถ้าไม่ขายก็เสียลูกค้าเพราะร้านอื่นเค้าก็ขายให้เด็กเหมือนกัน”

นาง ฉ. สัมภาษณ์ (2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่า ร้านค้าในพื้นที่รับทราบกฎหมายในทางปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องตี้อัลกอฮอล แต่ที่ไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ คือ การที่ร้านค้าชุมชนในทุกหมู่บ้านไม่ร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการที่รัฐกำหนด หากมีร้านใดร้านหนึ่งยังคงสามารถจำหน่ายและฝ่าฝืนกฎหมาย ร้านค้าอื่นในชุมชนย่อมไม่ปฏิบัติตามเช่นกัน นอกจากนี้วิวัฒนาการโฆษณาของบริษัทผลิตเครื่องตี้อัลกอฮอลมีเพิ่มตลอดเวลา กฎหมายมีการควบคุมแต่บริษัทผลิตเครื่องตี้อัลกอฮอลพยายามใช้ช่องทางหลีกเลี่ยง เพื่อให้มีการทำยอดขาย ทั้งการเป็นผู้ส่งเสริมอุปกรณ์กีฬา การสร้างสนามกีฬาให้กับชุมชน รวมถึงการเป็นผู้สนับสนุนให้มีการแสดงดนตรีสดในพื้นที่และจำหน่ายเฉพาะเครื่องตี้อัลกอฮอลในเครือของบริษัทผู้ผลิต ดังนั้น หลายกลยุทธ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้อัลกอฮอลต้องการสื่อถึงผู้บริโภคทั้งการจำหน่ายโดยตรง และการเป็นผู้สนับสนุนทุนให้กับชุมชนในการพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการกระทำที่ทำให้ประชาชนเข้าใจผิดในตราสัญลักษณ์ของผลิตภัณฑ์เครื่องตี้อัลกอฮอล แม้จะไม่ใช่เครื่องตี้อัลกอฮอลแต่สามารถทำให้เข้าใจ และสื่อถึงผลิตภัณฑ์เครื่องตี้อัลกอฮอลนั้นได้

มาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องตี้อัลกอฮอล ร้านค้าจำเป็นต้องให้ความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด เพราะปัจจุบันการเข้าถึงเครื่องตี้อัลกอฮอลของเยาวชนมาในรูปแบบใหม่ที่เป็นที่นิยมอย่างสูง คือ การเข้าร่วมกิจกรรมมหรสพบันเทิง ประเภทแห่ดนตรีสดในงานบุญต่างๆ จำนวนมาก โดยรถแห่ดนตรีสดส่วนใหญ่จะเป็นรถบรรทุกหกล้อมีการดัดแปลงเป็นเวทีติดเครื่องขยายเสียงแบบเวทีคอนเสิร์ต และระบบแสง สี เสียง รอบคันรถ มีการแสดงดนตรีและร้องสดบนรถสร้างความตื่นเต้น เร้าใจให้กับเยาวชนในพื้นที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแล้ว การจำหน่ายเครื่องตี้อัลกอฮอลในงานมหรสพบันเทิงให้กับเยาวชนในงาน ก็ปรับเปลี่ยนรูปแบบไป

ด้วย โดยพบว่าบางงานจะมีการตัดแปลงรถกระบะบรรทุกถังน้ำแข็งขนาดใหญ่ ภายในแช่เครื่องตีม แอลกอฮอล์หลายประเภท ซึ่งเยาวชนสามารถเข้าถึงเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ง่ายขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องไปซื้อที่ร้านค้าในหมู่บ้าน เพราะไม่มีการตรวจบัตรของเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิง ทำให้มีการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์โดยไม่มีการควบคุมแต่อย่างใด และยังมีรถเร่ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง จนเป็นเหตุให้เกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท อุบัติเหตุ การคุกคามทางเพศและปัญหาอื่นๆ ตามมา

ภาพที่ 4.6 เพจประชาสัมพันธ์รถแห่จังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา: Facebook รถแห่จังหวัดศรีสะเกษ

ในปัจจุบันพบว่าการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้กลุ่มเยาวชนเข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงประเภทรถแห่ได้ง่ายและรวดเร็วโดยใช้สื่อโซเชียลมีเดีย เป็นเครือข่ายในการประชาสัมพันธ์โฆษณาเชิญชวน ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษมีผู้ประกอบการรถแห่ในจังหวัดศรีสะเกษจำนวนมากที่ใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการประชาสัมพันธ์จ้างชาวเพื่อสื่อสารกับเยาวชนเกี่ยวกับตารางการแสดงรถแห่ในงานบุญต่างๆ อาทิ รถแห่พาเจริญชาวดศรีสะเกษ รถแห่ทัศนเจริญชาวดศรีสะเกษ ชมมรดกแห่งดนตรีสดที่สมาชิกกว่า 2,336 คน ประกอบการด้านรถดนตรีแห่ แสดงสด ร้องสด หมอลำซิ่ง จ้างวงดนตรีเช่าเครื่องเสียง รถแห่ดนตรีสดงานบวชจังหวัดศรีสะเกษ รถแห่งานบุญ มโหรีรถแห่ ผ้าป่าโฮมบุญแห่นาค แห่ขันหมาก งานบุญ งานพิธีต่างๆ บริการเช่าเวทีเครื่องเสียง บริการจัดหาจ้างเวทีเครื่องเสียง

ระบบ แสง สี วาดดนตรีงานบวช งานบุญ งานแต่งงาน เป็นต้น และยังมีเพจรถแห่ของจังหวัดศรีสะเกษ อีกจำนวนมาก เมื่อพิจารณาในมาตรการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันพบว่า ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะในการควบคุมการจัดงานมหรสพมีเพียงกฎหมายควบคุมการโฆษณา และการขออนุญาตใช้เครื่องขยายเสียงเท่านั้น แต่หากรถแห่ในงานมหรสพบนเส้นทางที่มีการใช้ทางสัญจรบนถนน ก็ต้องมีการขออนุญาตเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนที่มีการลักลอบขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ผู้จัดงานมีความผิดทั้งตามกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กฎหมายสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข แต่บทลงโทษที่เบาบางจนทำให้ผู้จัดงานขาดความตระหนักในปัญหาเหล่านี้ ซึ่งผู้จัดงานมหรสพต้องขออนุญาตการใช้รถแห่ในงานมหรสพบนเส้นทางจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในพื้นที่ให้รับทราบก่อนตามขั้นตอน ส่วนการบังคับใช้กฎหมายควบคุมการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้นตามกฎหมายไม่สามารถจำหน่ายได้ แต่ผู้จำหน่ายกลับใช้ช่องทางหลีกเลี่ยงและลักลอบจำหน่ายให้กับเยาวชนในงานมหรสพบนเส้นทาง ซึ่งต้องดูมาตรการที่สามารถนำไปบังคับใช้กับผู้ประกอบการประเภทนี้เป็นรายๆ ไปว่าเข้าข่ายความผิดใดบ้าง หากกฎหมายยังไม่ครอบคลุมก็ไม่สามารถเอาผิดหรือให้ยุติกิจการได้

“เรื่องกฎหมายที่ควบคุมรถแห่ หรือมโหรีเคลื่อนที่ที่นี้ กรมการขนส่งทางบก (ขบ.) ได้ออกคำสั่งให้สำนักงานขนส่งจังหวัดทั่วประเทศเข้มงวดกวดขันรถแห่ดนตรีสด หากตรวจพบว่าเข้าข่ายการกระทำผิด แก้ไขตัดแปลงตัวรถต้องถูกลงโทษเปรียบเทียบปรับการกระทำผิดกฎหมาย พรบ. การขนส่งทางบก หรือมีการตัดแปลงเล็กน้อย โทษปรับสูงสุดไม่เกิน 5,000 บาท แต่ถ้ามีการตัดแปลงมาก และเสียงที่ใช้มีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายไม่ปลอดภัยจะปรับสูงสุดไม่เกิน 50,000 บาท และหากนำรถมาวิ่งบนท้องถนนร่วมกับรถประเภทอื่นอาจเข้าข่ายกระทำผิด พรบ. จราจรทางบกพร้อมด้วยต้องพิจารณาตามกรณีไป”

นาย ช: สัมภาษณ์ (2562)

ข้อมูลภารกิจหน่วยงานท้องถิ่นในงานด้านเด็กและเยาวชน

1. โรงพยาบาลอำเภอสรีรัตนะ อำเภอสรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ให้ข้อมูล นายจิตร ศรีกะชา ตำแหน่ง แพศชาย อายุ 42 ปี หน่วยงานโรงพยาบาลศรีรัตนะ อำเภอสรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ภารกิจหน้าที่รับผิดชอบหลักของหน่วยงาน โดยพันธกิจของหน่วยงานที่สำคัญประกอบด้วย 1) การให้บริการสุขภาพที่ครอบคลุม การส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันควบคุมโรค และการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีคุณภาพ เพื่อให้เกิดสุขภาวะและลดการเจ็บป่วยในชุมชน 2) ให้บริการด้านการรักษาฟื้นฟูสุขภาพ โดยยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางอย่างมีคุณภาพ 3) ส่งเสริมสนับสนุนภาคี

เครือข่ายสุขภาพให้เข้มแข็งเพื่อการมีสุขภาพ และ 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อภารกิจของโรงพยาบาล ซึ่งภารกิจในด้านการดูแลสุขภาพของผู้รับบริการในช่วงที่มีงาน มหรสพบันเทิง หรือช่วงเทศกาลที่มีงานรื่นเริงต่างๆ ทางโรงพยาบาลจะมีนโยบายเชิงรุกเน้นการ จัดการระบบบริการห้องฉุกเฉินคุณภาพสำหรับรองรับญาติและผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการในช่วงเวลา ดังกล่าว โดยเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่ผู้เข้ามารับบริการเกิดเหตุจากการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ได้รับบาดเจ็บในงานมหรสพบันเทิง

ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน หน่วยงานจะมียุทธศาสตร์การส่งเสริมให้ประชาชนดูแล สุขภาพตนเองได้ ในด้านการดูแลเรื่องอัตราการตั้งครรภ์ในหญิงอายุ 15 - 19 ปี นอกจากนี้ยังมี กิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน อาทิ โครงการ ส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กวัยเรียน (ในงานวันเด็ก), โครงการค้นหาคัดกรอง สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น เพื่อให้เด็กกลุ่มเสี่ยงได้รับการคัดกรอง และดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง ให้การ ดูแลช่วยเหลือเบื้องต้น โดยทีมจิตเวช และเด็กกลุ่มเสี่ยงได้รับการดูแลติดตามจากเจ้าหน้าที่ สาธารณสุข/อสม.ที่ผ่านการอบรมเตรียมความพร้อมด้านการคัดกรองสุขภาพจิต, โครงการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในเด็กและสตรี และในส่วนของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่พบส่วนใหญ่ คือ เรื่องการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย การดื่ม และขับขี่ยานพาหนะแล้วประสบอุบัติเหตุ ได้รับบาดเจ็บ บางรายถึงขั้นทุพพลภาพ และมีกรณีเสียชีวิต เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นทุกครั้งที่มีการจัดงานมหรสพบันเทิง เพราะวัยรุ่นในพื้นที่นิยมดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นอย่างมาก

2. สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ให้ข้อมูล พ.ต.ท.บุญชู ต้อยหมื่นไวย ตำแหน่ง สารวัตรป้องกันปราบปราม เพศชาย อายุ 54 ปี หน่วยงาน สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ภารกิจหน้าที่รับผิดชอบหลักของหน่วยงานในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมใน รูปแบบต่างๆ รวมถึงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแก่ ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งในหน่วยงานของภาครัฐและให้การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะ ในงานด้านเด็กและเยาวชนในด้านแผนการขับเคลื่อนทั้งปัญหาด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาเสพติด ทางหน่วยงานมีรูปแบบการพัฒนาแผนการในการจัดชุดชุมชนมวลชนสัมพันธ์ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนา คุณภาพคุณธรรมให้แก่ประชาชน เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเน้นกลุ่มเด็ก และเยาวชนเป็นอันดับแรก และให้ความรู้ประชาชนทุกกลุ่มวัยในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการร่วมกลุ่มสนทนากาของของเด็กและเยาวชนโดยวิธีการหลาย รูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาไปสู่ประชาชนที่มีคุณภาพ และเป็นพลเมืองดีป้องกันและแก้ไข

ปัญหาตั้งแต่ต้น ทั้งการให้ความรู้ในสถานศึกษาเกี่ยวกับอันตรายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบต่างๆ และผลลัพธ์ที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากเกินไปจะก่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อตนเองและผู้อื่นได้ โดยหากช่วงใดเป็นช่วงเทศกาลวันหยุดยาวที่ประชาชนมักจะมีการหยุดเพื่อเฉลิมฉลองกัน หรือเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานที่มีมหรสพดนตรีที่ดึงดูดให้คนเข้ามาร่วมงานเป็นจำนวนมาก ทางหน่วยงานจะมีแผนการขับเคลื่อนการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มและการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบการประชาสัมพันธ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่และเวลาในการจำหน่าย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การห้ามนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในสถานที่ห้ามดื่มให้ทราบโดยทั่วกัน หากฝ่าฝืนจะมีการบังคับใช้กฎหมายดำเนินคดีต่อไป ในส่วนของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เป็นภารกิจหนึ่งของหน่วยงานในการให้บริการโดยตรงทั้งการรับเรื่องร้องทุกข์คดีความ การไกล่เกลี่ย การให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำกับผู้ที่ได้รับความเสียหาย หรือผู้ก่อเหตุโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน สืบเนื่องมาจากชุดชุมชนสัมพันธ์เป็นกิจกรรมงานที่ใช้ขับเคลื่อนในงานการพัฒนาและการให้ความรู้แก่ชุมชนคนทุกเพศทุกวัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยส่วนของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนจะมีกิจกรรมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชน และเข้าร่วมการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่รับผิดชอบ ในเรื่องการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นอันดับแรก การป้องกันอาชญากรรม การทะเลาะวิวาท ความรู้ด้านกฎหมายเบื้องต้น ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร การป้องกันตัวจากภัยพิบัติ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการฝึกอบรมเยาวชนสัมพันธ์กิจกรรมนี้ได้มอบหมายให้กองบัญชาการต่าง ๆ ทำการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และยาเสพติดต่างๆ และการยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมถึงการลดความขัดแย้งให้แก่นักเรียน นักศึกษา ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง และมีพฤติกรรมในทางลบ เพื่อป้องกันให้เด็กและเยาวชนไม่เข้าสู่วงจรอบายมุข และไม่เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่เหมาะสมต่อไป

ในส่วนของผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมที่ส่งผลทางลบต่อผู้เข้าร่วมในงานมหรสพบันเทิง ส่วนใหญ่ในพื้นที่ที่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ จะเป็นเรื่องการก่อความไม่สงบเรียบร้อย การทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นที่มีอาการเมึนเมา ไม่สามารถครองสติได้จนเกิดการทำร้ายร่างกาย และกลุ่มผู้ก่อเหตุในงานขยายเป็นวงกว้างมากขึ้นจนเกิดการทำร้ายจนถึงชีวิต ทำให้งานมหรสพบันเทิงนั้นต้องยกเลิกงานไปเพื่อยุติปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นที่เข้ามาร่วมงานนั้น เจ้าภาพงานเสียหายด้านทรัพย์สิน ผู้ร่วมงานคนอื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญใจ ความหวาดกลัว ผู้ร่วมงานบางรายอาจได้รับอันตรายจากกลุ่มผู้ก่อเหตุ และสุดท้ายกลุ่มผู้ก่อเหตุก็ถูกดำเนินคดีความตามกฎหมายต่อไป โดยลักษณะการก่อเหตุทะเลาะวิวาทเนื่องจากการเมาสุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่จะเกิดขึ้นทุกครั้งที่ในงานมหรสพบันเทิง

และในทุกงานที่มีการจัดการแสดงขึ้น บางครั้งหน่วยงานก็สามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ บางครั้งก็ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ เพราะกลุ่มวัยรุ่นจะเป็นกลุ่มใหญ่ที่รวมตัวกันมาเที่ยว และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาจากพื้นที่อื่นจนเมาแล้วเข้ามาเที่ยวในงาน หรือบางครั้งก็แอบนำสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้ามาดื่มในงาน ซึ่งนอกจากผู้จัดงานมหรสพบันเทิงจะได้รับผลกระทบจากการก่อเหตุของกลุ่มวัยรุ่นในงานแล้ว ญาติพี่น้องของทั้งสองฝ่ายก็ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน โดยหากเกิดเป็นคดีความเกิดขึ้นแล้วย่อมกระทบทั้งด้านการเงินในการดำเนินการฟ้องร้อง การใช้จ่ายในค่าสินไหม ค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ ซึ่งผลกระทบไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับตัวกลุ่มวัยรุ่นผู้ก่อเหตุเท่านั้น แต่ยังกระทบไปถึงบุคคลรอบข้างที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน

3. ปกครองอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ให้ข้อมูล นายประจักษ์ ผิวงาม ตำแหน่ง กำนันตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ เพศชาย อายุ 52 ปี หน่วยงาน ปกครอง สังกัดกระทรวงมหาดไทย

ภารกิจหลักของหน่วยงาน ประกอบด้วย

1. กลุ่มงานบริหารงานปกครอง แบ่งงานภายในออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

1.1 ฝ่ายบริหารงานปกครอง ได้แก่ ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการปกครองท้องที่ การจัดทำแผนที่แนวเขต การปกครอง การจัดทำทะเบียนและการดูแล รักษาที่สาธารณประโยชน์ในอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สारวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการหมู่บ้าน สนับสนุนการจัดการเลือกตั้งในทุกระดับ เว้นแต่การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง กำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการอื่นในอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษารุงท้องที่ในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น หรือที่ได้รับมอบหมาย

1.2 ฝ่ายการอนุญาตทางปกครอง ได้แก่ ดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียน ขออนุมัติ ขออนุญาต เกี่ยวกับสถานบริการ โรงแรม โรงรับจำนำ การค้าของเก่าและขายทอดตลาด การพนัน การเรียไร มูลนิธิ สมาคม และกฎหมายอื่น ๆ ในความรับผิดชอบของกรมการปกครองตามที่กฎหมายกำหนด ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

1.3 ฝ่ายการเงินและบัญชี ดำเนินการเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงิน การคลัง การบัญชี และการดูแลรักษาพัสดุ ครุภัณฑ์ในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย

2. งานฝ่ายทะเบียนและบัตร ได้แก่ งานทะเบียนทั่วไป งานบัตรประจำตัวประชาชน งานทะเบียนราษฎร ฯลฯ

3. ฝ่ายความมั่นคง ได้แก่ งานการรักษาความสงบเรียบร้อย ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ, การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง การจัดระเบียบสังคม การควบคุมและกำกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ โรงแรม การพนัน และกฎหมายอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย, สนับสนุนและช่วยเหลือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ, ดำเนินการเกี่ยวกับงานกิจการอาสาสมัครชาตินิแดน, ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย และภารกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงภายในท้องถิ่น และประเทศ

4. กลุ่มงานอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย 1) ฝ่ายดำรงธรรมดำเนินการเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์จากประชาชนหรือที่ได้รับจากจังหวัด รวมถึงการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานต่าง ๆ, ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านกฎหมายแก่ประชาชน, ดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์บริการประชาชน, ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือที่ได้รับมอบหมาย 2) ฝ่ายอำนวยความสะดวก คือ ดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาของฝ่ายปกครอง และการเปรียบเทียบปรับคดีอาญาตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายทะเบียนและบัตร, ดำเนินการเกี่ยวกับการร่วมชั้นสูตรพลิกศพในหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง, ดำเนินการเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางแพ่งและอาญาในอำนาจหน้าที่ของอำเภอ ฯลฯ

ภารกิจด้านงานเด็กและเยาวชน หน่วยงานไม่มีภารกิจโดยตรงจะเน้นในไปเรื่องของการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของชุมชนท้องถิ่นในเขตรับผิดชอบ และบูรณาการกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่น อาทิ หากมีการจัดงานมหรสพบันเทิงจะมีหน้าที่ให้การอนุญาตการใช้พื้นที่ และการใช้เสียงในงาน ดูแลเรื่องมาตรการด้านความปลอดภัยในการจัดงานทุกครั้ง และเมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในงานมหรสพบันเทิงปกครองจะมีหน้าที่เสริมหนุน และประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการช่วยระงับเหตุ และเป็นทีมทำงานการไกล่เกลี่ยกรณีเกิดข้อพิพาท หรือเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายของเยาวชนเกิดขึ้นในงาน และช่วยเสริมหนุนกำลังดูแลความสงบในพื้นที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

4. องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ให้ข้อมูล นายเพิ่ม ดวงเด่น ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ เพศชาย อายุ 63 ปี สังกัด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ภารกิจหลักของหน่วยงาน คือ การจัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล งานการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ งานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานการส่งเสริมการศึกษา

ศาสนา และวัฒนธรรม งานการส่งเสริมสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ งานการคุ้มครองดูแลและบำรุงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งานการบำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้รับผิดชอบ ในส่วนของการดำเนินการแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ไม่ถือเป็นภารกิจของหน่วยงาน แต่เป็นภารกิจที่หน่วยงานบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นในช่วงมีเทศกาลที่มีงานมหรสพ อาทิ การตั้งด่านในการตรวจจับผู้ตีมีแล้วขับชี่ยานพาหนะ หรือ การช่วยเหลือในด้านกำลังหนุนในการรักษาความปลอดภัยในงานมหรสพบันเทิง หรือการส่งต่อเคสในด้านการกระทำผิด และการถูกละเมิดของเยาวชนไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง

ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน การขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชนขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้วดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนและสังคม โดยเป้าประสงค์ คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีถ้วนหน้า, ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น, การส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์คุณค่าวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณีอันดีงาม และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนให้มีสุขภาพร่างกายที่ดีปลอดจากยาเสพติด และอบายมุขต่างๆ โดยการส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาในกลุ่มคนทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว ซึ่งกิจกรรมที่ทางหน่วยงานจัดขึ้นได้แก่ โครงการที่ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมนำชีวิต เด็ก เยาวชน และประชาชน, โครงการที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาก่อนประถมศึกษา, โครงการที่ส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาเด็กวัยเรียนและเยาวชน นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลยังให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล เพื่อให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นตำบลศรีแก้วได้มีบทบาท และมีส่วนร่วมในทุกด้านที่หน่วยงานได้จัดกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากแนวคิดของเด็กและเยาวชนในรูปแบบของโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กคิดค้นขึ้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจะสนับสนุนสถานที่ พื้นที่สร้างสรรค์ และบางโครงการจะมีงบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนเป็นครั้งๆ ไปตามแผนดำเนินงานขององค์กร

5. เทศบาลตำบลศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ให้ข้อมูล นางสาวพร พันคำภา ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน เพศหญิง อายุ 43 ปี หน่วยงาน เทศบาลตำบลศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ภารกิจหน้าที่รับผิดชอบหลักของหน่วยงาน คือ การจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เช่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น, การจัดทำให้มีไว้ระบบและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ, การจัดควบคุมตลาดท่าเทียบเรือ, ท่าข้าม และที่จอดรถ, การสาธารณสุขโรคและสิ่งก่อสร้าง ฯลฯ ตามพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2546

หากกล่าวถึงแผนการขับเคลื่อนการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนทางหน่วยงานยังไม่มีนโยบายในการขับเคลื่อนที่เป็นนโยบายหลัก โดยส่วนมากจะเป็นการดำเนินกิจกรรมแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ตามวาระโอกาส หรือตามช่วงเทศกาลสำคัญ ซึ่งทางเทศบาลจะมีการจัดตั้งจุดบริการ จุดตรวจ จุดสกัดในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือ การทะเลาะวิวาทของกลุ่มเยาวชนวัยรุ่น โดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ ซึ่งเป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องเป็นประจำในทุกเทศกาลที่มีการจัดงานดังกล่าว การแก้ไขปัญหาที่ทางหน่วยงานได้ดำเนินการ คือ การแจ้งเตือนไปยังผู้ประกอบการให้ดูแลบุตรหลานของตนเอง และมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำชุมชน การขอกำลังไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความความรุนแรง แต่ปัญหาดังกล่าวยังปรากฏอยู่ในปัจจุบันซึ่งยังไม่มีหน่วยงานใดที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้โดยตรง แม้จะมีกิจกรรมของหลายงานในแก้ไขปัญหา อีกทั้งหน่วยงานเทศบาลจะต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาประชาชนต่อไปตามภารกิจที่สามารถดำเนินการได้

ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชนเป็นหนึ่งในภารกิจสำคัญของการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลศรีรัตนะ คือ การส่งเสริมงานด้านสภาเด็กและเยาวชนในเขตรับผิดชอบของหน่วยงาน ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ยังการส่งเสริมงานด้านสภาเด็กและเยาวชน โดยกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนตำบลจะดำเนินกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดเป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในตำบลให้มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ให้สภาเด็กและเยาวชนตำบลเป็นศูนย์กลางเรียนรู้ด้านวิชาการ และการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา วัฒนธรรม ในตำบล ตลอดจนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยการประสานกลุ่ม/ชมรมเด็กและเยาวชนในตำบลดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกัน การจัดประชุม/เวทีเสวนาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

6. สถานศึกษาอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ให้ข้อมูล นางบัวทอง บุญสน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ เพศหญิง อายุ 54 ปี หน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ภารกิจหลักของหน่วยงาน คือ การจัดการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาตามอัธยาศัย นอกจากนี้ยังมีภารกิจด้านการส่งเสริม สนับสนุน ประสานงานให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และองค์กรอื่นๆ ร่วมกันเป็นภาคีเครือข่าย อีกทั้ง

ยังมีเครือข่ายศูนย์การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในระดับตำบล จำนวน 8 ตำบล ได้แก่ กศน.ตำบลตูม, กศน.ตำบลเสื่องข้าว, กศน.เทศบาลตำบลศรีรัตน, กศน.ตำบลสะพุง, กศน.ตำบลศรีโนนงาม, กศน.ตำบลสระยาว, กศน.ตำบลพิงพวย และ กศน.ตำบลศรีแก้ว โดยหลักการทำงาน กศน. ตำบล จะดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนจากการใช้ชุมชนเป็นฐานในการทำงาน และการเรียนรู้ โดยใช้ต้นทุนของชุมชนที่มีเข้ามาเสริมสร้างในกระบวนการเรียนรู้ อาทิ การเสริมหนุนด้านอาชีพ ทักษะชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมการเรียนการสอน มีการติดตามประเมินผล การส่งเสริมด้านกีฬา และกิจกรรมรณรงค์ต่างๆ ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน หน่วยงานการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับกลุ่มคนทุกวัย โดยเฉพาะเป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่พลาดโอกาสในระบบการศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีรูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดและระยะเวลาเรียนหรือฝึกอบรมที่ยืดหยุ่นและหลากหลายตามสภาพความต้องการ และศักยภาพในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายนั้นตลอดจนมีวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเพื่อรับคุณวุฒิทางการศึกษาให้กับบุคคลที่เข้าศึกษา ในการนำไปพัฒนาการเรียนต่อไป นอกจากนี้จะส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้แล้วทางหน่วยงานยังมีกิจกรรมเสริมทักษะอาชีพให้กับเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา, กิจกรรมเข้าค่าย อบรม, กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด โดยกิจกรรมต่างๆ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามวาระโอกาส และบางกิจกรรมจัดขึ้นร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่อำเภอศรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ

จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ตัวแทนหน่วยงานในพื้นที่ จำนวน 5 หน่วยงาน พบว่า การดำเนินงานด้านผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนในพื้นที่ของหน่วยงานต่างมีลักษณะการดำเนินงานเชิงบูรณาการร่วมกัน ยังไม่มีหน่วยงานใดที่เป็นหน่วยงานหลักที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนโดยตรงในด้านการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง แต่หน่วยงานที่ทำงานในส่วนของผลกระทบโดยตรงมี 2 หน่วยงาน คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีรัตน มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายควบคุม ไกล่เกลี่ย และดำเนินคดีจับกุมผู้กระทำผิด และโรงพยาบาลอำเภอศรีรัตน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ มีหน้าที่ดูแลรักษา พันฟู บำบัด จนกระทั่งการส่งต่อผู้ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ ไปยังหน่วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานทั้งสองหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ซึ่งส่วนใหญ่ที่ประสบมากที่สุด คือ ปัญหาความรุนแรง/ทะเลาะวิวาท ปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาการตั้งครกรรไม่พร้อม ปัญหาความสัมพันธ์ในครัวเรือน เป็นต้น และลักษณะของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและมักจะพบในพื้นที่ คือ ความรุนแรงระหว่างเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ด้วยกันเอง การทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกาย และเกิดการทำลายทรัพย์สินขึ้น อุบัติเหตุจราจรหลังการดื่มของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ และมีการใช้สารเสพติดอื่นร่วมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งทุกหน่วยงานให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชน ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ การเข้าถึงสื่อโซเชียลมีเดียต่างๆ โดยทุกหน่วยงานรับทราบปัญหาดังกล่าว แต่ไม่มีการบันทึกจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนโดยตรง

ข้อมูลการประชุมสนทนากลุ่มย่อย เมื่อวันที่ 27 และ 28 กุมภาพันธ์ 2563 ที่ เป็นเยาวชน และตัวแทนผู้นำชุมชน หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการประชุมออกเป็น 2 ครั้ง สำหรับการประชุมสนทนากลุ่มในกลุ่มเยาวชน และการประชุมสนทนากลุ่มย่อยในกลุ่มจากตัวแทน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนร้านค้าชุมชน ตัวแทนผู้ประกอบการมีผู้เข้าร่วมทั้งหมดครั้ง ละ 15 คน ในประเด็น 1) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในชุมชน 2) ปัญหาและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน และ 3) แนวโน้มในอนาคตในการลดพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ คณะผู้วิจัยได้สรุปผลการประชุมสนทนากลุ่มย่อย ในประเด็น ดังกล่าว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง และการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในชุมชน พบว่า

1.1 พฤติกรรมการดื่มของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง เยาวชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงเป็นสิ่งที่สามารถพบเห็น ได้ทั่วไปในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง วัยรุ่นในพื้นที่จะนัดรวมตัวกันหน้างาน เมื่อกลุ่มเพื่อนมาพร้อม กันจึงเข้าไปร่วมงาน โดยส่วนใหญ่สิ่งที่ดึงดูดให้เยาวชนเข้าร่วมงานคือเสียงเพลง เครื่องดื่ม เพศตรง ชำม และเครื่องเสียงในงานมหรสพบันเทิง บางงานเจ้าภาพก็จ้างมหรสพบันเทิงเคลื่อนที่ที่มีวงดนตรี สด มีนักร้อง ดีเจที่ทั้งร้องและเปิดเพลงตามคำขอของเยาวชนในงาน ทำให้เกิดความสนุกสนานมาก ยิ่งขึ้น

“ปกติหากมีงานที่มีมหรสพบันเทิงในกลุ่มเยาวชนจะทราบข้อมูลและแจ้งข่าวกันในกลุ่ม เพื่อนเพื่อนัดหมายในการไปเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็งานมหรสพบันเทิงในพื้นที่ หรือนอกพื้นที่ ใกล้เคียงจะพากันไปร่วมงาน วัยรุ่นบางกลุ่มเรียกได้ว่าเป็นขาประจำงานเลยก็ว่าได้ คือมีงาน

ที่ไหนต้องมีกลุ่มนี้ที่นั่น ซึ่งก็แทบจะทุกคนจนจำหน้ากันได้ บางคนก็เป็นเพื่อนกันอยู่แล้ว บางคนก็มีเพื่อนใหม่ในงาน มีความสนุกสนานร่วมกัน ส่วนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานๆ ก็จะมีทั้งคนดื่มก็มีทั้งคนดื่มและไม่ดื่มในงาน ซึ่งส่วนหนึ่งจะดื่มเพราะเพื่อนชวน หรือมีการเชื้อเชิญกันดื่มก็ดื่มตามกัน มีทั้งดื่มพอเป็นพิธีไม่ให้โดนเพื่อนว่า กับดื่มแบบหนักจนเมาหัวราน้ำก็มี ยังมีเครื่องดื่มที่ดังกระหึ่มเปิดเพลงที่ชอบ วัยรุ่นยังสนุกสนานทั้งดื่มทั้งเต้นกัน บางครั้งก็ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร ยิ่งดื่มยิ่งเต้นท่าแปลกๆ ยิ่งแปลกยิ่งดูเท่ และสร้างเสียงหัวเราะให้กับวัยรุ่น บางงานเต้นกันอยู่ดีๆ ตีกันก็มี พอมีการตีกันก็เหมือนพวกมากลากไปก็เกิดการรุมทำร้ายทะเลาะวิวาทกัน ทำให้งานต้องยกเลิกทำให้เป็นเรื่องที่น่าเบื่อสำหรับคนที่ร่วมงานปกติและเจ้าภาพเองก็สูญเสียเงินไปกับการจ้าง เพราะมีเงื่อนไขสัญญาว่าจ้างระหว่างนักดนตรีกับผู้ว่าจ้างว่าหากมีการทะเลาะวิวาทจะยุติการเล่นดนตรีทันที”

น้อง ปี (นามสมมุติ, อายุ 17 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

1.2 ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมในงานมหรสพบันเทิง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานๆ เยาวชนจะเป็นผู้เตรียมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเอง หรือซื้อในหมู่บ้านที่มีการจัดงาน การดื่มมีหลายลักษณะ ทั้งนิยมถือดื่มใส่แก้วน้ำแฟชั่น หรือเติมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใส่ถังใบเล็ก (เรียกเหล้าถัง) การใส่ภาชนะดังกล่าวทำให้แยกไม่ออกว่าเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเครื่องดื่มประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใส่ถังใบเล็กและใช้หลอดในการดื่มร่วมกัน หรือใช้แก้วพลาสติกในการแบ่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกัน และลักษณะการดื่มส่วนใหญ่จะดื่มร่วมกันไม่แยกกันดื่ม เมื่ออยู่ในงานจะจับกลุ่มกันตามความสัมพันธ์ เช่น เป็นเพื่อน เป็นญาติกัน การดื่มมีทั้งดื่มหนักจนครองสติไม่ได้ กับดื่มกันเพื่อความสนุกสนานร่วมกัน

“การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ตามงานบันเทิงต่างๆ วัยรุ่นชายนิยมดื่มสุราขาว มีทั้งดื่มเพียวๆ ดื่มแบบแบ่งเป็นแก้วเป็กเล็กๆ และมีการดื่มแบบผสมน้ำแดงใส่ถังใบเล็กใส่หลอดดูดร่วมกัน หรือแบ่งใส่แก้วพลาสติก นอกจากนี้ยังมีการดื่มสุราสีก็จะใส่ถังใบเล็กผสมโซดาน้ำน้ำแข็งใส่หลอดดูดเช่นกันทำให้แยกไม่ออกว่าเป็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเครื่องดื่มปกติทั่วไป ส่วนวัยรุ่นหญิงนิยมดื่มเบียร์ และสพายเพราะดีกรีไม่สูง รสชาติหวานดื่มง่ายกว่าสุราขาวที่รสและกลิ่นค่อนข้างแรง ซึ่งการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งวัยรุ่นจะรวมเงินกันซื้อ เพราะซื้อได้หลายขวดและออกเงินคนละเล็กน้อยก็ได้ดื่มแล้ว”

นายซี (นามสมมุติ, อายุ 18 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

1.3 ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยม ส่วนใหญ่เยาวชนในพื้นที่จะดื่มสุราขาวรวมทั้งการดื่มสุราขาวผสมน้ำอัดลม สุราสีผสมน้ำหรือโซดา และเบียร์ โดยจะดื่มกันเป็นกลุ่มใหญ่

และผสมเครื่องดื่มในปริมาณที่มาก เพราะจะทำให้เกิดความสะดกในการดื่ม ดื่มได้ยาวนานสร้างความสนุกสนานต่อเนื่อง และทำให้เกิดบรรยากาศการสร้างสีสันในงานมหรสพบันเทิงมากยิ่งขึ้น โดยสูตรของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงง่ายบนอินเทอร์เน็ต มีทั้งคลิปวิดีโอสอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว็บไซต์รีวิวการดื่มแบบผสมเครื่องดื่มจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ เยาวชนที่สนใจก็จะนำมาทดลอง และที่เป็นที่นิยม ในกลุ่มเยาวชนที่อายุน้อยในพื้นที่นิยมดื่มสุราชาวที่ผสมน้ำอัดลม เพราะรสชาติดีดื่มง่าย วิธีการคือ นำสุราชาวรินลงไปในภาชนะที่เตรียมไว้ก่อนและผสมน้ำอัดลมตามสามารถเลือกได้ น้ำเขียว น้ำส้ม น้ำสไปรท์ รวมถึงน้ำผลไม้กล่องผสมตามความชอบ แต่น้ำแดงจะได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะรสชาติดี สี กลิ่นมีความหอมกลมกล่อม เมื่อผสมทั้งสุราชาวและน้ำอัดลมลงไปแล้วคนให้ส่วนผสมเข้ากันจะดื่มเพียว หรือใส่น้ำแข็งก็ได้ นอกจากนี้ยังมีส่วนผสมของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายสูตรที่นิยมทำขึ้นเพื่อให้สะดวกในการดื่ม แต่ดีกรีของเครื่องดื่มยังคงประสิทธิภาพเช่นเดิม

“การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่น ปัจจุบันไม่ได้นิยมดื่มเฉพาะเครื่องดื่มแบบเพียว หรือผสมโซดา น้ำแข็งอย่างเดียวแล้ว มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดื่ม ผสมกับน้ำอัดลมบ้าง น้ำผลไม้บ้าง เอ็มร้อย 150 บ้าง เพื่อเพิ่มรสชาติ อย่างการดื่มเหล้าชาวที่ผสมกับน้ำอัดลมจะมีความซ่าในปาก ความหวานของน้ำอัดลมและความร้อนรสชาติของเหล้า ทำให้ความรู้สึกที่ดื่มมีความสนุกสนานในการดื่ม รู้สึกว่าการดื่มแล้วได้รสชาติแบบนี้มันไม่จำเจ และเป็นความปังของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผสมเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ลงไป ได้ทั้งความแปลกใหม่ในขณะที่ดีกรียังแรงเหมือน”

นางสาว ดี (นามสมมุติ, อายุ 16 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

“ในพื้นที่ตำบลศรีแก้วที่พบเห็นตอนนี้ พบว่านอกจากกลุ่มวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงแล้ว ยังพบว่าในกลุ่มเด็กประถมก็เริ่มดื่มมีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่พบคือ การนำเหล้าชาวผสมน้ำแดง และอีกกลุ่มคือ กลุ่มเด็กในโรงเรียนที่พบคือ ในกิจกรรมกีฬาที่มีพฤติกรรมกรรมการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใส่กระเป๋าเป้ล้กอบนำเข้าไปดื่มในโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวได้มีการเรียกตักเตือนและแจ้งทางผู้ปกครองให้รับทราบถึงปัญหา แต่จะมีบางครอบครัวที่ไม่ยอมรับและไม่เชื่อว่าบุตรหลานของตนจะมีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และบางครอบครัวรับทราบปัญหา แต่พฤติกรรมยังมีให้เห็นบ้างเป็นบางครั้ง เพราะเด็กๆ จะใช้วิธีการอื่นในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากังวลมากถึงพฤติกรรมเหล่านี้”

นาย ค (นามสมมุติ, อายุ 53 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

2. ปัญหาและผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพ บันเทิงและการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในชุมชน

ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นตำบลที่มีความหลากหลายทาง
ชาติพันธุ์มีทั้งกวย ลาว และเขมร โดยชาติพันธุ์ที่มีมากที่สุดของตำบลศรีแก้ว คือ ชาติพันธุ์เขมร
ซึ่งชาติพันธุ์ดังกล่าวนี้จะให้ความสำคัญกับจารีตประเพณีดั้งเดิมสืบทอดต่อกันมา โดยเฉพาะในเรื่อง
ของพิธีกรรมความเชื่อที่ต้องมีเครื่องตีแอลกอฮอล์เป็นเครื่องประกอบในพิธีกรรม จนกระทั่งถึงเรื่อง
ของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในเครื่องเช่นไหว้จากพิธีกรรม เพราะเชื่อถึงการตีเพื่อสื่อสารกับ
วิญญาณบรรพบุรุษ หรือผีประจำตระกูลจะพึงพอใจหากเครื่องเช่นมีทั้งอาหารคาวหวานและเครื่องตี
แอลกอฮอล์ เด็กและเยาวชนจึงเข้าถึงเครื่องตีแอลกอฮอล์ตั้งแต่วัยในระดับครัวเรือน การพบเห็น
การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ตั้งแต่วัยระดับครัวเรือนจนถึงการตีในสังคมชุมชนจึงเป็นเรื่องปกติของคน
ในพื้นที่ นอกจากนี้ประชาชนในตำบลศรีแก้วยังนิยมจัดงานบุญตามประเพณีตามฮีตสิบสองคองสิบสี่
เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้ออกมาทำกิจกรรมงานบุญร่วมกัน อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมเหล่านี้ก็ได้
ปรับเปลี่ยนตามความนิยมสมัยใหม่ บางงานบุญจัดให้เป็นงานใหญ่มีเครื่องเสียงที่เชิญชวนให้คนทุก
กลุ่มวัยได้เข้าร่วม โดยเฉพาะงานบุญเจ้าภาพเดี่ยว อาทิ งานบวช งานแห่พัตยศ เจ้าภาพจะนิยมจ้าง
เครื่องเสียงประเภทรถแห่มาในงานเพราะอยากให้ผู้มาร่วมงานได้รับความสนุกสนาน ทำให้เยาวชนคน
หนุ่มสาวนิยมเข้าร่วมงานบุญมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันในช่วงสองถึงสามปีเจ้าภาพงานบุญมักนิยมจ้างรถแห่
มากกว่าดนตรีหมอลำ หรือมหรสพบันเทิงประเภทอื่นๆ เนื่องจากให้เหตุผลว่ารถแห่ให้ความ
สนุกสนาน คนมาร่วมงานเยอะ ความบันเทิงมีหลากหลายจะเลือกเป็นดนตรีแนวยุคปัจจุบัน สากล
ลูกทุ่ง หมอลำสามารถเลือก หรือขอให้จัดได้ทั้งหมด อีกทั้งยังมีนักร้องที่ร้องสด หรือเปิดเป็นเพลงให้
ฟังก็ได้ซึ่งเป็นไปตามยุคสมัยนิยมกัน แต่ผลของการจัดงานมหรสพในลักษณะมักจะมีปัญหาตามมา
คือ เรื่องการควบคุมพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมงาน คือ นอกจากจะมีแขกที่เจ้าภาพเชิญมาร่วมงานแล้ว
ยังมีแขกที่เจ้าภาพไม่ได้เชิญเข้ามาร่วมงานด้วย โดยวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของแขกที่เจ้าภาพไม่เชิญแต่
มาร่วมงาน คือ มาตีมสุราและเต้นรำในงาน ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ทราบข่าวทั้งจากเพื่อนๆ ที่อยู่
ในพื้นที่ และตามเพจเฟซบุ๊กของรถแห่เองจะมีการแจ้งกำหนดการที่จะทำกิจกรรมในพื้นที่ใดบ้าง
เหล่าบรรดาเยาวชนวัยรุ่นที่อยู่ในพื้นที่นั้นก็จะตามไปร่วมงาน และมีการเตรียมเครื่องตีแอลกอฮอล์
ไปตีกันเองในกลุ่ม หรือไปซื้อในพื้นที่ เมื่อตีจนมีอาการเมึนเมาบางคนก็เริ่มมีพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสม มีทั้งการละเมิดเพศตรงข้ามทั้งคำพูดและการกระทำ การทะเลาะวิวาทในกลุ่มเดียวกัน หรือ
กับบุคคลอื่นที่มาร่วมงานถึงขั้นทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย และทรัพย์สินเสียหาย
เป็นเรื่องที่พบได้บ่อยในงานมหรสพบันเทิงของพื้นที่ตำบลศรีแก้ว

“หากกล่าวถึงปัญหาและผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้วในงานมหรสพบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นงานบวช งานบุญกฐิน งานแห่พืดยศที่มีการจ้างวงดนตรีทั้งหมดลำ รถแห่ อะไรก็แล้วแต่ที่สามารถสร้างความบันเทิงและเชิญชวนให้เหล่าบรรดาวัยรุ่นมาร่วมงานได้ มักจะมีการตีหม้อ หรือเครื่องตีแอลกอฮอล์ทุกประเภท แม้บางงานเจ้าภาพจะมีป้ายงานบุญปลอดเหล้าก็ตาม เจ้าจะมีการเตรียมหรือซื้อมาตีมันเอง เพราะไม่ได้เป็นข้อกำหนดของงานว่าห้ามตี บางงานไม่ให้ตีในงานก็ตีมรอบๆ งานแล้วก็เข้าไปในงาน บางคนก็แอบเอาเข้าไปตีในงานก็มี ซึ่งเป็นเรื่องที่ควบคุมยาก พอตีแล้วสนุกสนานจนไปกระทบบุคคลอื่นก็เกิดเรื่องทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น บางคนก็ฟังข่าวของในงานก็มี บางงานเจ้าภาพให้มี อปพร. หรือ ตำรวจ ไปช่วยดูแล แต่ถ้าเผลอก็ตีกัน บางทีก็ไปตีกันนอกงานก็เกิดขึ้นแล้ว ทำให้งานนั้นเป็นงานที่น่ากลัวสำหรับคนไปร่วมงาน เจ้าภาพได้รับความเสียหาย เสียใจที่มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น”

นาย ป (นามสมมุติ, อายุ 48 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

“ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นทุกครั้งในมหรสพบันเทิงคือ การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ตีกันแล้วมาได้ที่ก็จะเริ่มมีปัญหาทุกครั้ง ทั้งจากเยาวชนในหมู่บ้านเดียวกัน และเยาวชนจากพื้นที่อื่น เพราะบางคนมีปัญหาหนักมาก่อน พอมาเจอกันแล้วมีอาการเมาสุราก็จะเริ่มมีเรื่องมีปัญหา ตอนแรกก็มีปัญหาแค่คนเดียว พอมีเรื่องทำร้ายร่างกายก็จะเกิดการชุลมุนกันทั้งกลุ่ม ทำให้งานหมดสนุก และน่ากลัวมาก บางคนโดนลูกหลงจากการเข้าไปห้าม หรือหลบไม่ทันโดนแก้วโดนขวด คือ อะไรที่อยู่ในมือของกลุ่มที่ทำร้ายกันจะถูกข้างปาและโยนใส่กัน ยิ่งถ้าเป็นงานที่จ้างรถแห่ หากมีการทะเลาะ ตีกันในงาน รถแห่จะยุติการเล่นแล้วกลับทันที ซึ่งบางงานฟังจะเริ่มได้ชั่วโมงหนึ่งก็ตีกันก็มี ซึ่งทำให้บรรยากาศในงานต้องยุติ เจ้าภาพได้รับความเสียหาย คนร่วมงานก็ขาดความสนุกสนาน สุดท้ายคนร่วมงานในตอนแรกที่มีจำนวนมาก ก็กลับกันหมด ทำให้งานบุญนั้นมีคนร่วมงานน้อยลง เจ้าภาพเสียใจ เสียความรู้สึก และรู้สึกไม่คุ้มค่าจากการเสียเงินในการจ้างงานบันเทิง”

นางสาวเอฟ (นามสมมุติ, อายุ 17 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

นอกจากนี้ยังพบว่า ร้านค้าหมู่บ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นร้านค้าขนาดเล็ก บางร้านมีการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์หลากหลาย และมีการจำหน่ายแบบแบ่งขาย ซึ่งแบบแบ่งจำหน่ายจะเป็นสุราขาว โดยประชาชนในหมู่บ้านบางคนนิยมตีเป็นแก้วเล็ก บางคนตีนิยมตีใส่ขวดเอ็มร้อยห้าสิบ โดยบางคนตีเพื่อคลายเครียด บางคนตีก่อนทานอาหารจะทำให้ทานอาหารได้อร่อยและเยอะขึ้น หรือบางคนตีก่อนออกไปทำงาน โดยลักษณะการตีนี้เป็นวิธีการตีของประชาชนในชุมชนที่เป็นเรื่องปกติและชินตา และความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์แบบเครือญาติ หรือรู้จักกันเป็นอย่างดี ร้านค้าบางร้านทราบว่ามีการแบ่งจำหน่ายสุรา

และการไม่จำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กำหนดเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่ที่ยังคงจำหน่ายเนื่องจากผู้ที่มาซื้อเป็นคนรู้จัก เพราะหากไม่จำหน่ายให้มักจะโดนตำหนิ หรือไปซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ร้านอื่น เมื่อเห็นร้านอื่นจำหน่ายได้ก็จำหน่ายเช่นกันทำให้ร้านค้าในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้กับผู้ซื้อที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น เพราะรู้จักกันในขณะที่ร้านที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่จำหน่ายสินค้าปลีกและย่อยที่ตั้งบริเวณใกล้เมืองจะดำเนินการตามมาตรการที่กฎหมายกำหนด ติดป้ายการใบอนุญาตการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ ป้ายกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ ป้ายไม่จำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี โดยป้ายต่างๆ เหล่านี้พบบ้างในร้านค้าตามหมู่บ้านบางร้าน แต่ก็ยังจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ตามปกติเมื่อมีผู้มาซื้อ ยิ่งในช่วงเทศกาลงานบุญประเพณี หรือช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิงต่างๆ ร้านค้าในหมู่บ้านจะเตรียมเครื่องตีแอลกอฮอล์สำหรับจำหน่ายให้กับผู้ที่เข้ามาร่วมงาน

“ปกติในงานบุญที่มีดนตรี หรือมหรสพต่างๆ ที่เจ้าภาพจัดขึ้น การตีหม้อหรือตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เพื่อเฉลิมฉลอง ถือเป็นเรื่องปกติของคนในพื้นที่ เพราะเจ้าภาพเชื่อว่างานเลี้ยงงานบุญต้องให้คนมาร่วมได้อิ่ม ได้สนุกมีความสุข ถือเป็นเกียรติของเจ้าภาพ ทำให้เจ้าภาพงานนั้นได้รับการยอมรับ ยังมีอาหารเครื่องดื่มมากเท่าไรยิ่งดี เจ้าภาพก็ยังมีหน้ามีตา แต่โดยส่วนใหญ่หากเป็นงานบุญที่เจ้าภาพต้องการให้มีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เจ้าภาพจะเป็นคนเตรียมเอง ส่วนหลังจากงานเลี้ยงแล้วเป็นกิจกรรมของงานมหรสพที่มีคนมาเข้าร่วม คนที่มาเข้าร่วมที่ไม่ได้รับเชิญจากเจ้าภาพ หากต้องการตีก็จะนำมาเอง หรือหากในงานไม่อนุญาตให้ตีก็จะตีบริเวณรอบๆ งาน แล้วเข้ามาร่วมงานก็มี”

นาย ก (นามสมมุติ, อายุ 58 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

“ช่วงที่มีงานบุญและเจ้าภาพจัดงานมหรสพต่างๆ เยาวชนชายหญิงจะนัดหมายรวมตัวกันที่หน้างาน ส่วนเครื่องตีแอลกอฮอล์ก็หรือเหล้าก็เป็นธรรมดาที่จะตีเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและความกล้าแสดงออกของวัยรุ่น เมื่อรวมกลุ่มกันเรียบร้อยแล้วก็จะรวบรวมเงินกันไปซื้อเหล้าในหมู่บ้าน เพื่อตีกินและร่วมงาน ส่วนร้านค้าก็จำหน่ายเครื่องตีให้กับวัยรุ่นเป็นปกติ เพราะเป็นช่วงเวลาที่มืงานคือช่วงเวลาที่ยาเครื่องตีแอลกอฮอล์ดีที่สุดกว่าช่วงเวลาปกติ และจุดสังเกตว่าบ้านไหนมีงานที่มีรถแห่ หรือมีมหรสพจะมีวัยรุ่นขับรถมอเตอร์ไซด์รวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก มุ่งหน้าไปทางเดียวกัน อันนี้เป็นที่รู้กันว่าต้องมีงานบันเทิงที่หมู่บ้านใดหมู่บ้านหนึ่งแน่นอน”

นาย จี (นามสมมุติ, อายุ 17 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

3. แนวโน้มในอนาคตในการลดพฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพ
 บันเทิงในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การมีมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ใน
 พื้นที่ การรณรงค์ลดเหล้างานบุญ การรณรงค์เรื่องกรงดตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ การขยายเครือข่าย
 ประชาคมงดเหล้าต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องที่ช่วยผลักดันและส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึง
 ข้อกำหนดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการจำหน่าย การรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนเกิด
 ความรู้ทราบถึงผลกระทบในเชิงลบ และโทษของการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ รวมถึงการมีเครือข่าย
 ขับเคลื่อนในเรื่องเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ช่วยส่งเสริมให้ประชาชนที่ประสบกับปัญหาจากผลกระทบการ
 ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์สามารถเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งสามารถรับทราบข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัว
 บุคคลนั้นได้ แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่า กระบวนการเหล่านี้สามารถขับเคลื่อนและช่วยลดทอนปัญหา
 และผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ลงได้บ้างในระดับหนึ่ง ณ ช่วงเวลาที่มีการดำเนิน
 กิจกรรมนั้นอย่างเคร่งครัด แต่หากไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องประชาชนในพื้นที่ก็ยังคงมีการตีมี
 เครื่องตีมีแอลกอฮอล์เป็นปกติ หรือยังดำเนินชีวิตตามวิถีที่เคยเป็นตามปกติ ซึ่งแนวโน้มในอนาคตใน
 การลดพฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงยังคงเป็นเรื่องที่ต้องมีมาตรการใน
 การควบคุม หรือใช้การรณรงค์ รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ควรให้ความรู้ หรือมีพื้นที่ในการสร้างสรรค์
 กิจกรรมให้กับเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ยิ่งในงานมหรสพบันเทิงต่างๆ การควบคุมการตีมี
 เครื่องตีมีแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ถึงไม่มีการจำหน่ายจากร้านค้าในชุมชนที่จัดงาน หรือ
 เจ้าภาพให้ความร่วมมือในการจัดงานปลอดเหล้า ปลอดเครื่องตีมีแอลกอฮอล์นักตีมีก็ยังคงไปซื้อ
 เครื่องตีมีแอลกอฮอล์จากพื้นที่อื่น รวมถึงไม่ตีมีในงานแต่ก็ตีมีบริเวณนอกงานแล้วเข้าร่วมกิจกรรม
 ตามปกติ นอกจากนี้ในงานมหรสพบันเทิงไม่ได้มีการควบคุมหรือกำหนดอายุของผู้เข้าร่วมงาน
 เนื่องจากเป็นงานบุญ งานครอบครัวที่จัดขึ้น พฤติกรรมที่กลุ่มเยาวชนแสดงออกในงานย่อมส่งต่อ
 พฤติกรรมเลียนแบบไปสู่เด็กเล็กและเยาวชนรุ่นต่อไป ซึ่งจะพบว่าเด็กเล็กที่มากับผู้ปกครอง
 เลียนแบบพฤติกรรมที่เริ่มจากระดับเล็กน้อย เช่น การเลียนแบบการเต้นรำที่คล้ายกับเยาวชนรุ่นพี่ที่
 แสดงออกในงาน หรือการเลียนแบบพฤติกรรมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ โดยใช้การตีมีเครื่องตีมีที่
 เป็นน้ำผลไม้ หรือน้ำหวานที่มีสีสันทคล้ายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์เลียนแบบพฤติกรรมการตีมีแบบรุ่นพี่
 และผู้ใหญ่ที่อยู่ในงานขณะนั้นเห็นเป็นเรื่องสนุกสนาน ทำให้เด็กๆ เหล่านั้นซึมซับพฤติกรรมรวมถึง
 การกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพราะเด็กยังขาดวุฒิภาวะในการพิจารณาความเหมาะสมของพฤติกรรม
 ที่แสดงออกไป ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากังวลว่า หากไม่สามารถควบคุมการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงาน
 มหรสพบันเทิงได้ พฤติกรรมเลียนแบบการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของเยาวชนจะยังคงส่งผ่านกันรุ่น
 สู่รุ่น และแนวโน้มการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของนักตีมีวัยใสจะยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง เป็นเรื่องที่เยาวชนในพื้นที่ชอบ และนิยมกันมาก เพราะเป็นพื้นที่ที่ทำให้เกิดกิจกรรมการรวมกลุ่มพูดคุย แสดงออกกับเพื่อน เฮฮาสนุกสนาน ได้เจอเพื่อนใหม่ๆ ทำให้วัยรุ่นมีความสุข โดยเฉพาะการได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเต้นรำ ร้องเพลงของศิลปินที่ชื่นชอบเหมือนกัน เรียกว่าคอดีไวกันมาเจอกันทำให้สนุกมาก ในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็มีทั้งคนดื่มมาก ดื่มน้อย และไม่ดื่มก็มีซึ่งมองว่าเป็นเรื่องปกติของวัยที่อยากรู้อยากลอง แต่ทั้งนี้ขึ้นกับตัวคนด้วย บางคนดื่มแค่อยากรู้ บางคนดื่มเพื่อเข้าสังคมเพื่อน บางคนชอบดื่มโดยส่วนตัวอยู่แล้วก็มี โดยมองว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงไม่ว่าจะเป็นงานมหรสพบันเทิงประเภทใด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนน่าจะมีแนวโน้มเหมือนเดิม หรืออาจเพิ่มขึ้น เพราะทุกวันนี้การเข้าถึงสื่อทางโซเชียลมีเดียง่ายมากขึ้น มีการส่งต่อข้อมูลการดื่มในงาน รวมถึงการจูงใจให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ หรือความเทในกลุ่มเยาวชน ตัวอย่างที่พบให้สื่อจะมีการส่งต่อข้อมูลชื่นชมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็มี การมีสูตรเหล้าแปลกๆ มาแจกให้ลองทำ การดื่มแล้วเต้นท่าพิสดารแล้วส่งต่อความชื่นชมว่าเจ๋ง ทั้งที่มุมของผู้ใหญ่อาจมองว่าไม่เหมาะสม แต่สำหรับกลุ่มวัยรุ่นมองว่าทำแล้วเท ทำแล้วได้รับการยอมรับ ทำให้พฤติกรรมการดื่มไม่น่าจะลดลง เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่จะทำตามเพื่อนที่ตนเองเป็นสมาชิกในกลุ่มนั้นอยู่แล้ว”

นางสาว ว (นามสมมุติ, อายุ 18 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

“พฤติกรรมการดื่มเหล้าของวัยรุ่นในงานมหรสพต่างๆ มีมานาน ตั้งแต่สมัยยังไม่มีรถแท็กซี่มีแค่ฟอนรำกลองยาวก็ดื่มกันแล้ว งานหมอลำ มหรสพสมโภชต่างๆ เหล่านี้ยังคงเป็นงานที่มีการเหล้าสนุกสนานเป็นเรื่องปกติ อีกทั้งในงานมีคนหลากหลายวัยทั้งเด็ก คนทำงาน คนแก่ หรือวัยรุ่น พฤติกรรมเหล่านี้พบเห็นในงานจนชินตา และถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น ฉะนั้นทุกวันนี้เราจึงเด็กเล็กเริ่มมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น ดังนั้น การรณรงค์ หรือการใช้มาตรการกฎหมายบังคับ อาจจะใช้ได้ในระยะสั้น หรือ เฉพาะพื้นที่ที่มีการตรวจ หรือการดำเนินกิจกรรมต่อเนื่อง แต่ความจริงสิ่งเหล่านี้ไม่ได้หายไป เพียงแต่โดนกิจกรรม หรือมาตรการต่างๆ ที่ออกมาควบคุมกดทับไว้ และคนที่ดื่มมักจะหาช่องโหว่ให้ตนเองและพวกได้ดื่มอยู่แล้ว เราจึงเห็นว่าวัยรุ่นมักจะเมา ทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายกันในงานมหรสพต่างๆ อยู่เสมอ ทั้งที่บางงานเจ้าภาพขึ้นบ้านงานบุญปลอดเหล้า พอเอาเข้าจริงบางงานที่เข้มงวดไม่ตีกันในงานก็ตีกันนอกงาน ก็ทำชาวบ้านเดือดร้อนไม่แตกต่างกัน”

นาง ข (นามสมมุติ, อายุ 48 ปี: ผู้ให้ข้อมูล)

4.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน จำนวน 80 คน ตัวแทนครัวเรือน และร้านค้าในพื้นที่จำนวน 281 คน ผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนพื้นที่ตำบลศรีแก้ว

		n = 80 คน	
	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	เพศชาย	37	46.3
	เพศหญิง	43	53.8
	รวม	80	100.0
2. อายุ			
	อายุต่ำกว่า 15 ปี	41	51.2
	อายุ 15 – 20 ปี	27	33.8
	อายุ 21 -25 ปี	12	15.0
	รวม	80	100.0
**อายุเฉลี่ย			
เยาวชนที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ยที่อายุ 16 ปี โดยอายุน้อยที่สุด คือ 12 ปี มากที่สุด คือ อายุ 24 ปี			
3. ศาสนา			
	ศาสนาพุทธ	80	100.0
	รวม	80	100.0

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนพื้นที่ตำบลศรีแก้ว (ต่อ)

	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
n = 80 คน			
4. ระดับการศึกษา			
	ไม่ได้เรียน	2	2.5
	ประถมศึกษา	2	2.5
	มัธยมศึกษาตอนต้น	26	32.5
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	24	30.0
	กศน.	19	23.8
	อนุปริญญา (ปวช./ปวส.)	2	2.5
	ปริญญาตรี	5	6.3
	รวม	80	100.0
5. สถานภาพครัวเรือนเยาวชน			
	อาศัยอยู่กับบิดา มารดา	50	62.5
	อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง (หมายถึงผู้ดูแลที่ไม่ใช่บิดามารดา)	12	15.0
	อาศัยอยู่กับบิดา	4	5.0
	อาศัยอยู่กับมารดา	7	8.8
	อื่นๆ โปรตระบุ อาศัยอยู่กับแฟน	7	8.8
	รวม	80	100.0

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว (ต่อ)

	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
n = 80 คน			
6. สถานภาพบิดามารดา			
	อยู่ด้วยกัน	57	71.3
	หย่าร้าง	7	8.8
	แยกกันอยู่ (ไม่ได้หย่าร้าง)	10	12.5
	เสียชีวิต	6	7.5
	รวม	80	100.0
7. แหล่งของรายได้ที่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน			
	บิดา มารดา	60	75.0
	ผู้ปกครอง (หมายถึงผู้ดูแลท่านที่ไม่ใช่บิดามารดา)	8	10.0
	การทำงาน	12	15.0
	รวม	80	100.0
8. รายได้เสริม			
	ทำ	32	40.0
	ไม่ทำ	48	60.0
	รวม	80	100.0
9. รับเงินที่ใช้เป็นค่าใช้จ่ายรายเดือน			
	น้อยกว่า 1,000 บาท	35	43.8
	1,001 – 2,000 บาท	20	25.0
	2,001 – 3,000 บาท	10	12.5
	3,001 – 4,000 บาท	5	6.3
	4,001 – 5,000 บาท	3	3.8

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว (ต่อ)

	n = 80 คน	
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป	7	8.8
รวม	80	100.0
10. รายจ่าย โดยเฉลี่ยของคุณต่อเดือน		
น้อยกว่า 1,000 บาท	39	48.8
1,001 – 2,000 บาท	20	25.0
2,001 – 3,000 บาท	8	10.0
3,001 – 4,000 บาท	4	5.0
4,001 – 5,000 บาท	5	6.3
มากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป	4	5.0
รวม	80	100.0
11. ปัจจุบันคุณพักอยู่กับใคร		
คนเดียว	2	2.5
บิดาและมารดา	46	57.5
บิดา	3	3.8
มารดา	7	8.8
ญาติพี่น้อง	12	15.0
เพื่อน	1	1.3
แฟน	9	11.3
รวม	80	100.0

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว (ต่อ)

	n = 80 คน
ข้อมูล	จำนวน ร้อยละ
12. ผลการเรียนรู้ของคุณในเทอมที่ผ่านมา	
เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 1.50	3 3.8
เกรดเฉลี่ย 1.51 - 2.00	12 15.0
เกรดเฉลี่ย 2.01 - 2.50	14 17.5
เกรดเฉลี่ย 2.51 - 3.00	24 30.0
เกรดเฉลี่ย 3.01 - 3.50	15 18.8
เกรดเฉลี่ย 3.51 - 4.00	12 15.0
รวม	80 100.0
13. ผลการเรียนรู้ของคุณเมื่อเทียบปีการศึกษาที่ผ่านมา	
เท่าเดิม	30 37.5
เพิ่มขึ้น	37 46.3
ลดลง	13 16.3
รวม	80 100.0
14. พักการเรียน	
ไม่เคย	76 95.0
เคย	4 5.0
รวม	80 100.0
15. ประสบการณ์ในการขี่มอเตอร์ไซด์	
มี	80 100.0
ไม่มี	- -
รวม	80 100.0

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนพื้นที่ตำบลศรีแก้ว (ต่อ)

	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
n = 80 คน			
16. ประสบการณ์เข้าร่วมและมีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง			
	มี	74	92.5
	ไม่มี	6	7.5
รวม		80	100.0
17. ความประทับใจ/ชื่นชอบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง			
	ใช่	61	76.3
	ไม่ใช่	19	23.8
รวม		80	100.0

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน อาศัยอยู่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.8 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.3

อายุ ส่วนใหญ่อายุ อายุต่ำกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมา อายุ 15 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 และอายุ 21 -25 ปี จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

อายุเฉลี่ย เยาวชนที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ยที่อายุ 16 ปี โดยอายุน้อยที่สุด คือ 12 ปี มากที่สุด คือ อายุ 24 ปี

ศาสนา ทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมากำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน 3 กลุ่ม คือ กำลังศึกษาในระดับ อนุปริญญา (ปวช./ปวส.) ประถมศึกษา และไม่ได้เรียน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

สถานภาพครัวเรือนเยาวชน เยาวชนส่วนใหญ่อาศัยกับบิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง (หมายถึงผู้ดูแลที่ไม่ใช่บิดามารดา) คิดเป็นร้อยละ 15.0 และอาศัยอยู่กับบิดาเพียงผู้เดียว มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

สถานภาพบิดามารดา ส่วนใหญ่บิดามารดาของเยาวชนมีสถานภาพอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71.3 รองลงมา คือ มีสถานภาพแยกกันอยู่ (ไม่ได้หย่าร้าง) คิดเป็นร้อยละ 12.5 และสถานภาพเสียชีวิต มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

แหล่งของรายได้ที่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่มาจากบิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ การทำงาน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และผู้ปกครอง (หมายถึงผู้ดูแลท่านที่ไม่ใช่บิดามารดา) มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

รายได้เสริม เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้ทำรายได้เสริม คิดเป็นร้อยละ 60.0 และทำงานเพื่อหารายได้เสริม คิดเป็นร้อยละ 40.0

เงินที่ใช้เป็นค่าใช้จ่ายรายเดือน เยาวชนส่วนใหญ่รับเงินที่ใช้เป็นค่าใช้จ่ายรายเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมา คือ 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 และรับเงิน 4,001 – 5,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

รายจ่าย โดยเฉลี่ยต่อเดือน เยาวชนส่วนใหญ่มีรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายรายเดือน 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุดมีจำนวนเท่ากัน 2 กลุ่ม คือ รายจ่าย 3,001 – 4,000 บาท และรายจ่ายมากกว่า 5,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

สถานการณ์การพักอาศัยในปัจจุบัน เยาวชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา คือ ญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 15.0 และจำนวนน้อยที่สุด คือ การพักอาศัยอยู่กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ผลการเรียนของเยาวชนที่ผ่านมา เยาวชนส่วนใหญ่มีผลการเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา คือ เกรดเฉลี่ย 3.01 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 18.8 และจำนวนน้อยที่สุด คือ เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 1.50 คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

ผลการเรียนเมื่อเทียบเทอมการศึกษาที่ผ่านมา เยาวชนส่วนใหญ่มีผลการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา มีผลการเรียนเท่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 37.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ มีผลการเรียนลดลง คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

พักการเรียน เยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยพักการเรียน คิดเป็นร้อยละ 95.0 รองลงมา คือ เคยมีพักการเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ประสบการณ์การตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เยาวชนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ประสบการณ์เข้าร่วมและมีพฤติกรรมในการตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง เยาวชนส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมและมีพฤติกรรมในการตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 92.5 และไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมและมีพฤติกรรมในการตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 7.5

ความประทับใจ/ชื่นชอบการตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง เยาวชนส่วนใหญ่มีความประทับใจ/ชื่นชอบการตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 76.3 และไม่ได้มีความประทับใจ/ชื่นชอบการตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลบริบทเยาวชน และครอบครัว ชุมชน

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน
			ระดับความคิดเห็น
บริบทเยาวชน			
1. คุณชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.10	.704	ปานกลาง
2. คุณมีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หลากหลายชนิด ฯลฯ	2.70	.892	ปานกลาง
3. คุณมีประสบการณ์หรือมีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ใน ชุมชน เช่น งานบวช งานบุญบั้งไฟ งานหมอลำ งานที่มีรถ แห่เครื่องเสียง และอื่นๆ	2.88	.919	ปานกลาง
4. การไปร่วมงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ใน ชุมชนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คุณดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นครั้งแรก	2.92	.978	ปานกลาง
5. ทุกครั้งที่ม้งานมหรสพบันเทิงที่มีรถแห่ เป็นแหล่งรวมตัว ของวัยรุ่นในชุมชนของคุณ	3.32	.952	ปานกลาง
ผลรวม	2.98	.889	ปานกลาง
บริบทครอบครัว ชุมชน			
6. คุณเคยพบเห็นเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงาน บุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ที่มีรถแห่	3.78	.886	มาก
7. ครอบครัว ชุมชนของคุณยอมรับหรือยินยอมในกรณีที่มี เยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและ งานมหรสพอื่นๆ ในชุมชน	2.60	.922	ปานกลาง
8. คุณรับรู้ถึงผลกระทบด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้าน ครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญ ประเพณีและงานมหรสพบันเทิงอื่นๆ ในชุมชน	2.82	.991	ปานกลาง
9. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงาน มหรสพอื่นๆ ในชุมชนถือเป็นเรื่องปกติและเป็นสิ่งที่อยู่ คู่กันในชุมชน	2.86	.964	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลบริบทเยาวชน และครอบครัว ชุมชน (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน
			ระดับความคิดเห็น
10. ชุมชนของคุณมีมาตรการในการป้องกันหรือจัดการปัญหาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงอื่นๆ ในชุมชน	2.56	.966	ปานกลาง
ผลรวม	2.92	.946	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 ข้อมูลบริบทเยาวชน ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ผลรวมระดับความคิดเห็นด้านบริบทเยาวชนเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$, $SD. = .889$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทุกครั้งที่ม้งานมหรสพบันเทิงที่มีรณแห่เป็นแหล่งรวมตัวของวัยรุ่นในชุมชนของคุณ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, $SD. = .952$) รองลงมา คือ การไปร่วมงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ในชุมชนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คุณดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นครั้งแรก ($\bar{X} = 2.92$, $SD. = .978$) และประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลากหลายชนิด ฯลฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.70$, $SD. = .892$) ตามลำดับ

ข้อมูลบริบทครอบครัว ชุมชนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ผลรวมระดับความคิดเห็นด้านบริบทครอบครัว ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$, $SD. = .946$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การพบเห็นเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ที่มีรณแห่ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.78$, $SD. = .886$) รองลงมา คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ในชุมชนถือเป็นเรื่องปกติและเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันชุมชน ($\bar{X} = 2.86$, $SD. = .964$) และชุมชนมีมาตรการในการป้องกันหรือจัดการปัญหาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงอื่นๆ ในชุมชน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.56$, $SD. = .966$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

	n = 80 คน
ข้อมูล	ร้อยละ
1. เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ	
อายุต่ำกว่า 11 ปี	2.6
อายุ 12 – 13 ปี	27.5
อายุ 14 – 15 ปี	55.0
อายุ 16 – 17 ปี	8.8
อายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป	6.3
รวม	100.0
**เฉลี่ย	
จากข้อมูลพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยอายุ 14 ปี โดยอายุน้อยที่สุด คือ 10 ปี และมากที่สุด คือ 21 ปี	
2. สาเหตุหลักที่คุณดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก	
คลายเครียดจากการเรียน	3.8
อยากทดลองดื่ม/เพื่อนชวนดื่ม	47.5
ดื่มตามเทศกาล/งานมหรสพบันเทิง	21.3
เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม	27.5
รวม	100.0

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน (ต่อ)

	n = 80 คน	
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
3. ลักษณะการดื่มโดยส่วนใหญ่คุณมักจะดื่มกับใคร		
ดื่มคนเดียว	2	2.6
ดื่มกับเพื่อน	69	86.2
ดื่มกับครอบครัว	9	11.3
รวม	80	100.0
4. คุณนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดมากที่สุด		
สุราสี	12	15.1
สุราขาว	39	48.8
เบียร์	20	25.0
ไวน์ /สปาย	9	11.3
ไม่ดื่ม	-	-
รวม	80	100.0
5. คุณดื่มสุราครั้งล่าสุดเมื่อไร (ไม่นับการจิบหรือชิมเพียง เล็กน้อย)		
นานกว่า 12 เดือน	9	11.3
นานกว่า 30 วันที่ผ่านมาแต่ภายใน 12 เดือน	19	23.8
นานกว่า 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาแต่ภายใน 30 วัน	30	37.5
ภายใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา	22	27.5
รวม	80	100.0

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน (ต่อ)

		n = 80 คน									
		ข้อมูล			จำนวน						ร้อยละ
6. ใน 30 วันที่ผ่านมา แต่ละครั้งที่คุณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คุณมักจะดื่มประมาณกี่หน่วย											
	1 หน่วย				4						5.0
	2 หน่วย				6						7.5
	3 หน่วย				16						20.0
	4 หน่วย				29						36.3
	5 หน่วย				10						12.5
	6 หน่วย				7						8.8
	7 หน่วย				2						2.5
	8 หน่วย				-						-
	9 หน่วย				1						1.3
	10 หน่วยขึ้นไป				5						6.3
รวม					80						100.0
ปริมาณการดื่ม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
	หน่วย	หน่วย	หน่วย	หน่วย	หน่วย	หน่วย	หน่วย	หน่วย	หน่วย	หน่วย	
เพศชาย	2	1	4	14	4	5	2	0	0	5	
	5.4%	2.7%	10.8%	37.8%	10.8%	13.5%	5.4%	-	-	13.5%	
เพศหญิง	2	5	12	15	6	2	0	0	1	0	
	4.7%	11.6%	27.9%	34.9%	14.0%	4.7%	-	-	2.3%	-	

โดยสรุป เมื่อพิจารณาเทียบค่า Standard Dose โดยผู้ชายดื่ม 5 หน่วย ขึ้นไป หญิง 4 หน่วยขึ้นไปถือว่าเมาหัวราน้ำ ซึ่งพบว่าภายใน 30 วันที่ผ่านมา แต่ละครั้งที่เยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพศชาย ดื่มมากที่สุด คือ 4 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา มีค่าเท่ากัน 2 กลุ่ม คือ ดื่ม 6 หน่วย และดื่ม 10 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ การดื่ม 2 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ และเพศหญิงดื่มมากที่สุด คือ 4 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา คือ ดื่ม 3 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 27.9 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ดื่ม จำนวน 9 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน (ต่อ)

	n = 80 คน
ข้อมูล	จำนวน ร้อยละ
7. เวลาที่คุณดื่มแอลกอฮอล์ คุณมักจะดื่มที่ไหนบ่อยที่สุด	
งานโรงเรียน/ ในโรงเรียน	4 5.1
หอพัก	2 2.5
บ้านตัวเอง/บ้านเพื่อน	43 53.8
ร้านอาหาร ผับ บาร์รอบโรงเรียนรัศมี เกิน 300 ม.	8 10.0
ดื่มในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่มีรถแห่/เล่นดนตรี	23 28.7
รวม	80 100.0
8. การจ่ายค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
ไม่ได้จ่ายเอง	25 31.3
จ่ายเอง โพรดระบุ	55 68.8
รวม	80 100.0
9. ค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ประมาณเดือนละกี่บาท	
ค่าใช้จ่ายในการดื่มต่ำกว่า 500 บาท	72 90.0
ค่าใช้จ่ายในการดื่ม 501 – 1,000 บาท	4 5.0
ค่าใช้จ่ายในการดื่ม 1,001 – 1,500 บาท	3 3.8
ค่าใช้จ่ายในการดื่มมากกว่า 1,501 บาทขึ้นไป	1 1.3
รวม	80 100.0
**เฉลี่ย	
ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 258 บาท ค่าใช้จ่ายมากที่สุดคือ 2,740 บาท และน้อยที่สุดคือ ไม่มีค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน (ต่อ)

n = 80 คน		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
10. ปริมาณการดื่มในช่วงเวลาปกติและปริมาณการดื่มในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง		
ดื่มปกติเท่าเดิม	3	3.8
ดื่มมากขึ้นกว่าเดิม	76	95.0
ไม่ดื่ม	1	1.3
รวม	80	100.0

จากตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า

อายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เยาวชนเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุ 14 - 15 ปี จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา คือ อายุ 12 - 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ อายุต่ำกว่า 11 ปี จำนวน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ และจากข้อมูลพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยอายุ 14 ปี โดยอายุน้อยที่สุด คือ 10 ปี และมากที่สุด คือ 21 ปี

สาเหตุหลักที่เยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเนื่องจากอยากทดลองดื่ม/เพื่อนชวนดื่ม คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมา คือ เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม คิดเป็นร้อยละ 27.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ คลายเครียดจากการเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

ลักษณะการดื่มโดยส่วนใหญ่ของเยาวชนจะดื่มกับใคร พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่มักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมา คือ ดื่มกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ดื่มคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ประเภทเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่นิยม เยาวชนนิยมตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ประเภทสุรา
 ขาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และจำนวนน้อยที่สุด คือ
 ไวน์/สปาย คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

คุณตีสุรารั้งล่าสุดเมื่อไร (ไม่นับการจิบหรือชิมเพียง เล็กน้อย) พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่
 มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ครั้งล่าสุดนานกว่า 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาแต่ภายใน 30 วัน คิดเป็นร้อยละ
 37.5 รองลงมา คือ ภายใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 27.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ นาน
 กว่า 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

ใน 30 วันที่ผ่านมา แต่ละครั้งที่คุณเครื่องตีแอลกอฮอล์ คุณมักจะตีประมาณกี่หน่วย
 พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งใน 30 วันผ่านที่มากจะตี 4 หน่วย มาก
 ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมา คือ 3 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 20.0 และจำนวนน้อยที่สุด คือ 9
 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ โดยสรุป เมื่อพิจารณาเทียบค่า Standard Dose โดยผู้ชายตี
 5 หน่วย ขึ้นไป หญิง 4 หน่วยขึ้นไปถือว่าเมาหัวราน้ำ ซึ่งพบว่า ภายใน 30 วันที่ผ่านมา แต่ละครั้งที่
 เยาวชนตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เพศชาย ตีมากที่สุด คือ 4 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา
 มีค่าเท่ากัน 2 กลุ่ม คือ ตี 6 หน่วย และตี 10 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีจำนวนน้อยที่สุด
 คือ การตี 2 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ และเพศหญิงตีมากที่สุด คือ 4 หน่วย คิดเป็น
 ร้อยละ 34.9 รองลงมา คือ ตี 3 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 27.9 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ตี จำนวน 9
 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

สถานที่ตีแอลกอฮอล์ พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่มักตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่บ้านตัวเอง/
 บ้านเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมา คือ ตีในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่มีรถแห่/เล่น
 ดนตรี คิดเป็นร้อยละ 28.7 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ตีที่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ลักษณะการจ่ายค่าเครื่องตีแอลกอฮอล์ เยาวชนส่วนใหญ่จ่ายค่าเครื่องตี
 แอลกอฮอล์เอง คิดเป็นร้อยละ 68.8 และไม่ได้จ่ายเอง คิดเป็นร้อยละ 31.3

ค่าใช้จ่ายในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการตีเครื่องตี
 แอลกอฮอล์ต่อเดือนส่วนใหญ่ จ่ายต่ำกว่า 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาค่าใช้จ่ายในการ
 ตี 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.0 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายในการตีมากกว่า
 1,501 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.3 โดยการจ่ายค่าเครื่องตีเยาวชนให้เหตุผลว่าส่วนหนึ่งมีการแชร์

ค่าใช้จ่ายการซื้อในแต่ละครั้ง ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องตัดแอลกอฮอล์ต่อเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 258 บาท ค่าใช้จ่ายมากที่สุด คือ 2,740 บาท และน้อยที่สุด คือ ไม่มีค่าใช้จ่ายเครื่องตัดแอลกอฮอล์

ปริมาณการดื่มในช่วงเวลาปกติและปริมาณการดื่มในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่มีการดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์มากขึ้นในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 95.0 และดื่มปกติเท่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 3.8 โดยเยาวชนได้ให้เหตุผลที่มีการดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงมากขึ้นเนื่องจากการพบเจอกลุ่มเพื่อน และมีความสุข สนุกสนานในการร่วมกันดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์ในงาน นอกจากนี้การจ่ายค่าเครื่องตัดแอลกอฮอล์ยังสามารถแชร์ค่าใช้จ่ายร่วมกันทำให้จ่ายในการซื้อเครื่องตัดแอลกอฮอล์น้อยลงในขณะที่เดียวกันสามารถดื่มได้มากขึ้น

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบการดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ในช่วงเวลาปกติและช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: เบียร์

	\bar{X}	SD.	\bar{D}	SD. \bar{D}	t	sig
พฤติกรรมกรดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์ ประเภทเบียร์ (ขวดใหญ่)						
ดื่มในช่วงเวลาปกติ	1.05	1.404	2.250	3.499	5.752	.000
ดื่มในงานมหรสพบันเทิง	3.30	4.535				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 ข้อมูลเปรียบเทียบการดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์มีค่าเฉลี่ย 1.05 และดื่มในงานมหรสพบันเทิงมีค่าเฉลี่ย 3.30 โดยเมื่อพิจารณาค่าสถิติสหสัมพันธ์ ในที่นี้ได้ค่าเท่ากับ .809 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงค่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบสมมติฐานด้วย Paired Samples t-test ให้ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (\bar{D} = 2.250) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 3.499 สถิติทดสอบ t-test ได้เท่ากับ 5.752, df = 79 มีค่า Sig. = .00 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่มเครื่องตัดแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีการดื่มในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงเพิ่มขึ้นจากการดื่มในช่วงเวลาปกติ

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราสีในช่วงเวลาปกติและช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: สุราสี

n = 80 คน

พฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเภทสุราสี (ขวดใหญ่)	\bar{X}	SD.	\bar{D}	SD. \bar{D}	t	sig
ดื่มในห้วงเวลาปกติ	.24	.621	.300	.770	3.486	.001
ดื่มในงานมหรสพบันเทิง	.54	1.368				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 ข้อมูลเปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราสีมีค่าเฉลี่ย .24 และดื่มในงานมหรสพบันเทิงมีค่าเฉลี่ย .54 โดยเมื่อพิจารณาค่าสถิติสหสัมพันธ์ในนี้ได้อีกเท่ากับ .980 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงค่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบสมมติฐานด้วย Paired Samples t-test ให้ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (\bar{D} = .300) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า .770 สถิติทดสอบ t-test ได้เท่ากับ 3.486, df = 79 มีค่า Sig. = .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราสีของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีการดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงเพิ่มขึ้นจากการดื่มในช่วงเวลาปกติ

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราขาวในช่วงเวลาปกติและช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: สุราขาว

n = 80 คน

พฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเภทสุราขาว (ขวดใหญ่)	\bar{X}	SD.	\bar{D}	SD. \bar{D}	t	sig
ดื่มในห้วงเวลาปกติ	.26	.470	.312	.628	4.449	.000
ดื่มในงานมหรสพบันเทิง	.58	1.077				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 ข้อมูลเปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราขามีค่าเฉลี่ย .26 และดื่มในงานมหรสพบันเทิงมีค่าเฉลี่ย .58 โดยเมื่อพิจารณาค่าสถิติสหสัมพันธ์ในที่นี่ได้ค่าเท่ากับ .973 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงค่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบสมมติฐานด้วย Paired Samples t-test ให้ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (\bar{D} = .312) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า .628 สถิติทดสอบ t-test ได้เท่ากับ 4.449, df = 79 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีการดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงเพิ่มขึ้นจากการดื่มในช่วงเวลาปกติ

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสพาย/ไวน์ในช่วงเวลาปกติและช่วงที่มีมหรสพบันเทิง จำแนกตามประเภทเครื่องดื่ม: สพาย/ไวน์

	n = 80 คน					
พฤติกรรมกรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเภทสพาย/ไวน์	\bar{X}	SD.	\bar{D}	SD. \bar{D}	t	sig
ดื่มในห้วงเวลาปกติ	.30	.960	.288	.930	2.764	.007
ดื่มในงานมหรสพบันเทิง	.59	1.860				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 ข้อมูลเปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสพาย/ไวน์มีค่าเฉลี่ย .30 และดื่มในงานมหรสพบันเทิงมีค่าเฉลี่ย .59 โดยเมื่อพิจารณาค่าสถิติสหสัมพันธ์ ในที่นี่ได้ค่าเท่ากับ .985 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงค่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบสมมติฐานด้วย Paired Samples t-test ให้ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (\bar{D} = .288) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า .930 สถิติทดสอบ t-test ได้เท่ากับ 2.764, df = 79 มีค่า Sig. = .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสพาย/ไวน์ของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีการดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงเพิ่มขึ้นจากการดื่มในช่วงเวลาปกติ

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน
			ระดับความคิดเห็น
1. เยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มในงานมหรสพบันเทิงๆ	3.89	.928	มาก
2. เยาวชนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงๆ ในงานที่มีรถแห่	3.55	.980	มาก
3. เยาวชนมักจะเข้าร่วมกิจกรรมในงานมหรสพบันเทิงๆ มักจะเต้นรำ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนในงานที่มีรถแห่ หรืองานที่มีดนตรีเครื่องเสียง	3.76	.984	มาก
4. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ในชุมชน เนื่องจากมีความสนุกสนานจากดนตรีในงานมหรสพบันเทิงๆ	3.52	.842	มาก
5. หากเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักจะมีเหตุการณ์อื่นร่วมด้วย เช่น พุดคุย ร้องเพลง การพนัน เพศสัมพันธ์ ทะเลาะวิวาท แข่งรถจักรยานยนต์	3.71	.917	มาก
6. การพบปะเพื่อนในงานมหรสพบันเทิงทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น	3.60	.922	มาก
7. พฤติกรรมกล้าแสดงออกมากกว่าปกติของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงๆ ส่วนหนึ่งมากจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการได้อยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิท	3.40	.963	ปานกลาง
8. แม้ไม่มีงานมหรสพบันเทิงๆ เยาวชนในพื้นที่ยังคงจับกลุ่มกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.43	.952	ปานกลาง
9. เยาวชนมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงๆ ในปริมาณที่มากขึ้นกว่าการดื่มในช่วงเวลาปกติ	3.85	.765	มาก
10. เยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงๆ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีการสูบบุหรี่	3.03	.993	ปานกลาง
รวม	3.57	.925	มาก

จากตารางที่ 4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ผลรวมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, $SD. = .925$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.89$, $SD. = .928$) รองลงมา คือ เยาวชนมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ในปริมาณที่มากขึ้นกว่าการดื่มในช่วงเวลาปกติ ($\bar{X} = 3.85$ $SD. = .765$) และเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.03$ $SD. = .993$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน
			ระดับผลกระทบ
ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ			
1. เยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ในปริมาณมากจะมีพฤติกรรมพูดจาหยาบคาย หรือมีท่าทีก้าวร้าว	3.10	.836	ปานกลาง
2. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่ดื่มจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญ	3.60	.936	มาก
3. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติทำให้ผู้ที่ร่วมงานคนอื่นรู้สึกหวาดกลัว/รู้สึกถูกคุกคาม และรู้สึกไม่ปลอดภัย	3.16	.974	ปานกลาง
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสติทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจนส่งผลกระทบต่อผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์	3.26	.964	ปานกลาง
5. บ่อยครั้งที่คุณอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	2.63	.960	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชน (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน
			ระดับผลกระทบ
ผลรวม	3.15	.934	ปานกลาง
ด้านครอบครัว			
1. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว	2.96	.987	ปานกลาง
ตาราง 2. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรือรู้สึกไม่สบายใจของคนในครอบครัวเยาวชนที่ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	3.15	.765	ปานกลาง
3. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเครียดและปัญหาสุขภาพของผู้ดูแลเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	2.68	.868	ปานกลาง
4. คุณเคยพบ/มีประสบการณ์เห็นการทะเลาะเบาะแว้ง ทูบตี ดุด่า ทำลายทรัพย์สิน/ทำร้ายร่างกายกันในครอบครัวของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	2.73	.927	ปานกลาง
5. คุณเคยพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว	2.35	.956	น้อย
ผลรวม	2.77	.901	ปานกลาง
ด้านเศรษฐกิจ			
1. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเยาวชนเนื่องจากนำไปซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ตีในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน	3.29	.983	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชน (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน
			ระดับผลกระทบ
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดคดีทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือนร้อน	2.78	.954	ปานกลาง
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ	2.86	.990	ปานกลาง
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการใช้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากความเจ็บป่วยจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์	2.76	.997	ปานกลาง
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อนำมาซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	2.09	.766	น้อย
ผลรวม	2.75	.938	ปานกลาง
ด้านสังคม			
1. การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมรวมกลุ่มแต่น้ำ ต้มกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	3.73	.886	มาก
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติทำให้เกิดการทำลายทรัพย์สินทั้งของตนเอง และผู้อื่น	2.66	.913	ปานกลาง
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติเพิ่มปัญหาการทำร้ายร่างกายผู้อื่นและอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้	2.76	.984	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชน (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน
			ระดับผลกระทบ
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสตินำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน	2.39	.961	น้อย
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการนอนไม่หลับจากการถูกรบกวนกลางดึกจากเยาวชนผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง	3.20	.999	ปานกลาง
ผลรวม	2.95	.949	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 ข้อมูลผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า

ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนด้านสุขภาพกาย/จิตใจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, SD. = .934) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่ตีจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.60$, SD. = .936) รองลงมา คือ ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสติทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจนส่งผลกระทบต่อผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ($\bar{X} = 3.26$, SD. = .964) และผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนทำให้เยาวชนอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.63$, SD. = .960) ตามลำดับ

ด้านครอบครัว พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชน ด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$, SD. = .901) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรือรู้สึกไม่สบายใจของคนในครอบครัวเยาวชน

ที่ตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.15$, $SD. = .765$) รองลงมา คือ พบเห็น/มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว ($\bar{X} = 2.96$, $SD. = .987$) และการพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.35$, $SD. = .956$) ตามลำดับ

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$, $SD. = .938$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเยาวชนเนื่องจากนำไปซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ตีในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, $SD. = .983$) รองลงมา คือ เยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 2.86$, $SD. = .990$) และเยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อนำมาซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.09$, $SD. = .766$) ตามลำดับ

ด้านสังคม พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $SD. = .949$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมการรวมกลุ่มเต๋นรำ ตีมกีนอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.73$, $SD. = .886$) รองลงมา คือ การมีประสบการณ์/พบเห็นการนอนไม่หลับจากการถูกรบกวนกลางดึกจากเยาวชนผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง ($\bar{X} = 3.20$, $SD. = .999$) และการมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสตินำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.39$, $SD. = .961$)

ตารางที่ 4.10 ผลรวมรายด้านผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 80 คน	
			ระดับ	ผลกระทบ
ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ	3.15	.934		ปานกลาง
ด้านครอบครัว	2.77	.901		ปานกลาง
ด้านเศรษฐกิจ	2.75	.938		ปานกลาง
ด้านสังคม	2.96	.949		ปานกลาง
ผลรวมรายด้าน	2.91	.931		ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 ข้อมูลผลรวมรายด้านของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่าผลรวมรายด้าน ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$, SD. = .931) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนด้านสุขภาพกาย/จิตใจ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, SD. = .934) รองลงมา คือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 2.96$, SD. = .949) และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, SD. = .938) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงานมหรสพบันเทิง

ข้อความ	n = 80 คน			
	ผลกระทบการดื่มฯ ในช่วงเวลาปกติ		ผลกระทบการดื่มฯ ในช่วงม้งานมหรสพบันเทิง	
	χ^2	sig	χ^2	sig
ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	10.527	.310	28.755	.001
ผลกระทบด้านสังคม	20.039	.018	36.355	.000
ผลกระทบด้านสุขภาพ	29.027	.001	22.756	.007
ผลกระทบด้านครอบครัว	20.689	.014	29.563	.001

*P < .05

จากตาราง 4.11 ผลการทดสอบในครั้งนี้ พบว่า ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติมีผลกระทบ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านสังคมตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงที่

มีงานมหรสพบันเทิง พบว่า มีผลกระทบด้านสังคม ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

n = 281 คน			
	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	148	52.7
	หญิง	133	47.3
	รวม	281	100.0
2. อายุ			
	ต่ำกว่า 20 ปี	7	2.5
	21-30 ปี	74	26.3
	31-40 ปี	96	34.2
	41-50 ปี	57	20.3
	51 ปีขึ้นไป	47	16.7
	รวม	281	100.0
3. สถานภาพ			
	โสด	61	21.7
	สมรส	195	69.4
	หย่าร้าง	11	3.9
	หม้าย	13	4.6
	แยกกันอยู่	1	.4
	รวม	281	100.0
4. ศาสนา			
	พุทธ	281	100.0
	คริสต์	-	-
	อิสลาม	-	-
	อื่นๆ	-	-
	รวม	281	100.0

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์
ตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

n = 281 คน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพ		
เกษตรกร	94	33.5
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	21	7.5
เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	20	7.1
รับจ้าง/พนักงานบริษัทห้างร้าน	146	52.0
รวม	281	100.0
6. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	13	4.6
ประถมศึกษา	88	31.3
มัธยมต้น	59	21.0
มัธยมปลาย	79	28.1
กศน.	4	1.4
อนุปริญญา (ปวช./ปวส.)	13	4.6
ปริญญาตรี	25	8.9
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รวม	281	100.0
7. ประสบการณ์เข้าร่วมหรือตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพ ๆ		
มี	242	86.1
ไม่มี	39	13.9
รวม	281	100.0
8. ประสบการณ์พบเห็นการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้กับ เยาวชนในงานมหรสพๆ		
มี	224	79.7
ไม่มี	57	20.3
รวม	281	100.0

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

n = 281 คน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
9. ประสบการณ์พบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพ		
มี	232	82.6
ไม่มี	49	17.4
รวม	281	100.0
10. ประสบการณ์สาเหตุที่พบเห็นเหตุการณ์เยาวชนทะเลาะวิวาทในงานมหรสพบันเทิงฯ		
ทะเลาะวิวาทเนื่องจากเมาสุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	137	34.1%
ทะเลาะวิวาทเนื่องจากเคยมีปัญหากันมาก่อน และเมาสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	199	49.5%
ทะเลาะวิวาทเนื่องจากเคยมีปัญหากันมาก่อน และไม่ได้	60	14.9%
เมาสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคยพบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในงานมหรสพบันเทิงฯ	6	1.5%
อื่นๆ โปรดระบุ	-	-
11. ประสบการณ์ที่เคยพบเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ เป็นเยาวชนพื้นที่ใด		
เยาวชนในพื้นที่	68	24.2
เยาวชนจากพื้นที่อื่น	40	14.2
เยาวชนจากทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่เท่ากัน	173	61.6
รวม	281	100.0

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

n = 281 คน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
12. ประสบการณ์คุณเคยพบเห็นการเร่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ		
ไม่เคยพบเห็น	157	55.9
เคยพบเห็นเป็นรถเร่บรรทุกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ด้านหลังกระบะ/หรืออุปกรณ์อื่นๆ เพื่อจำหน่าย	57	20.3
เคยพบเห็นแบบตั้งโต๊ะ หรือจัดร้านจำหน่ายชั่วคราว	67	23.8
อื่นๆ โปรดระบุ	-	-
รวม	281	100.0
13. ประสบการณ์คุณเคยพบเห็นเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดมากที่สุดในงานมหรสพบันเทิงฯ		
สุราสี	12	4.3
สุราขาว	211	75.1
เบียร์	53	18.9
สปาย	5	1.8
อื่นๆ โปรดระบุ	-	-
รวม	281	100.0

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 281 คน พบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.7 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.3

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 31-40 ปี รองลงมา คือ อายุ 21-30 ปี และกลุ่มที่น้อยที่สุดในการตอบแบบสอบถาม คือ อายุ ต่ำกว่า 20 ปี ตามลำดับ

สถานภาพ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพ สมรส คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมา คือ โสด คิดเป็นร้อยละ 21.7 และสถานภาพแยกกันอยู่เป็นกลุ่มที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ศาสนา ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทห้างร้าน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา คือ เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 33.5 และเจ้าของกิจการ/ค้าขายเป็นกลุ่มที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมา คือ จบชั้นมัธยมปลาย คิดเป็นร้อยละ 28.1 และมีค่าเท่ากัน 2 กลุ่ม คือ ไม่ได้เรียนและจบชั้นอนุปริญญา (ปวช./ปวส.) เป็นกลุ่มน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

ประสบการณ์เข้าร่วมหรือตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมหรือตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 86.1 และไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมหรือตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 13.9

ประสบการณ์พบเห็นการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนในงานมหรสพฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์พบเห็นการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 79.7 และไม่มีประสบการณ์พบเห็นการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 20.3 โดยให้เหตุผลว่าเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมในงานมหรสพบันเทิงส่วนใหญ่จะซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ในชุมชน และนำเข้าไปในงานมหรสพบันเทิง

ประสบการณ์พบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์พบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 82.6 และไม่มีประสบการณ์พบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ตีมีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 17.4

ประสบการณ์ที่เคยพบเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสบันเทิงฯ เป็นเยาวชนพื้นที่ใด พบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสบันเทิงฯ ส่วนใหญ่เป็นส่วนใหญ่เป็นเยาวชนจากทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่เท่ากันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมา คือ เยาวชนในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุด คือ เยาวชนที่มาจากพื้นที่อื่น คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ

ประสบการณ์เคยพบเห็นการเร่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสบันเทิงฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็นการเร่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสบันเทิงฯ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมา คือ เคยพบเห็นแบบตั้งโต๊ะ หรือจัดร้านจำหน่ายชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 23.8 และน้อยที่สุด คือ เคยพบเห็นเป็นรถเร่บรรทุกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ด้านหลังกระบะ/หรืออุปกรณ์อื่นๆ เพื่อจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ตามลำดับ

ประสบการณ์คุณเคยพบเห็นเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดมากที่สุดในงานมหรสบันเทิงฯ พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมงานมหรสบันเทิงฯ นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราขาวมากที่สุด คือเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมา คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 18.9 และน้อยที่สุด คือ เครื่องดื่มประเภทสไปย คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสบันเทิง

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	ระดับ	
			ความ	คิดเห็น
1. เยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มในงานมหรสบันเทิงฯ	4.10	.728	มาก	
2. เยาวชนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสบันเทิงฯ ในงานที่มีรถแห่	4.00	.641	มาก	
3. เยาวชนมักจะเข้าร่วมกิจกรรมในงานมหรสบันเทิงฯ มักจะเต้นรำ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนในงานที่มีรถแห่ หรืองานที่มีดนตรีเครื่องเสียง	3.95	.740	มาก	

n = 281 คน

ตารางที่ 4.13 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 281 คน	
			ระดับ	ความคิดเห็น
4. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ในชุมชน เนื่องจากมีความสุขสนุกสนานจากดนตรีในงานมหรสพบันเทิงฯ	3.83	.718	มาก	
5. หากเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักจะมีเหตุการณ์อื่นร่วมด้วย เช่น ร้องเพลง การพนัน เพศสัมพันธ์ ทะเลาะวิวาท แข่งรถจักรยานยนต์	3.65	.792	มาก	
6. การพบปะเพื่อนในงานมหรสพบันเทิงทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น	3.81	.856	มาก	
7. พฤติกรรมกล้าแสดงออกมากกว่าปกติของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ส่วนหนึ่งมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการได้อยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิท	3.90	.839	มาก	
8. แม้ไม่มีงานมหรสพบันเทิงฯ เยาวชนในพื้นที่ยังคงจับกลุ่มกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.68	.836	มาก	
9. เยาวชนมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ในปริมาณที่มากขึ้นกว่าการดื่มในช่วงเวลาปกติ	4.00	.777	มาก	
10. เยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีการสูบบุหรี่	4.06	1.011	มาก	
ผลรวม	3.89	.793	มาก	

ตารางที่ 4.13 จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ของกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า ผลรวมของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, SD. = .793) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$, SD. = .728) รองลงมา คือ เยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีการสูบบุหรี่ ($\bar{X} = 4.06$, SD. = 1.011) และเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักจะมี

เหตุการณ์อื่นร่วมด้วย เช่น ร้องเพลง การพนัน เพศสัมพันธ์ ทะเลาะวิวาท แข่งรถจักรยานยนต์ อยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.65$, $SD. = .792$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง

n = 281 คน			
ข้อมูล	\bar{X}	SD.	ระดับ ผลกระทบ
ด้านสุขภาพ			
1. เยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติจะมีพฤติกรรมพุดจาหยาบคาย หรือมีท่าทีก้าวร้าว	4.06	.707	มาก
2. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นที่ร่วมอยู่ในงานรู้สึกรำคาญ	3.95	.698	มาก
3. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติทำให้ผู้ที่ร่วมงานคนอื่นรู้สึกหวาดกลัว ถูกคุกคามและรู้สึกไม่ปลอดภัย	3.98	.734	มาก
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสติทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจนส่งผลกระทบต่อผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์	3.95	.803	มาก
5. บ่อยครั้งที่คุณอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	3.49	1.147	มาก
ผลรวมด้านสุขภาพ	3.88	.817	มาก
ด้านครอบครัว			
1. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว	3.88	.980	มาก

ตารางที่ 4.14 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	n = 281 คน	
			ระดับ	ผลกระทบ
2. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรืออาการรู้สึกไม่สบายของคนในครอบครัว เยาวชนที่ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	3.95	.955	มาก	
3. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเครียด และปัญหาสุขภาพของผู้ดูแลเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	3.62	.961	มาก	
4. คุณเคยพบ/มีประสบการณ์เห็นการทะเลาะเบาะแว้ง ทูบตี ดุด่า ทำลายทรัพย์สิน/ทำร้ายร่างกายกัน ในครอบครัวของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	3.89	.972	มาก	
5. คุณเคยพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว	3.60	.966	มาก	
ผลรวมด้านครอบครัว	3.78	.966	มาก	
ด้านเศรษฐกิจ				
1. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเยาวชนเนื่องจากนำไปซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ตีในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน	3.34	.973	ปานกลาง	
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดคดีทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือนร้อน	3.57	.947	มาก	

ตารางที่ 4.14 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง (ต่อ)

n = 281 คน			
ข้อมูล	\bar{X}	SD.	ระดับ ผลกระทบ
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ	3.39	.994	ปานกลาง
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการใช้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากความเจ็บป่วยจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์	3.31	.993	ปานกลาง
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อนำมาซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ	3.02	.994	ปานกลาง
ผลรวมด้านเศรษฐกิจ	3.32	.980	ปานกลาง
ด้านสังคม			
1. การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมรวมกลุ่มเต๋นรำ ตีกันอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	4.05	.636	มาก
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติ ทำให้เกิดการทำลายทรัพย์สินทั้งของตนเอง และผู้อื่น	3.79	.896	มาก
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติเพิ่มปัญหาการทำร้ายร่างกายผู้อื่นและอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้	2.98	.952	ปานกลาง
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสตินำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน	3.39	.969	ปานกลาง

ตารางที่ 4.14 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง (ต่อ)

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	ระดับ
			ผลกระทบ
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการนอนไม่หลับจากการถูกรบกวนกลางดึกจากเยาวชนผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง	3.58	.990	มาก
ผลรวมด้านสังคม	3.55	.888	มาก

n = 281 คน

จากตารางที่ 4.14 ข้อมูลผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จากกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า

ด้านสุขภาพ ผลรวมด้านสุขภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, SD. = .817) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า เยาวชนที่ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ตีจนขาดสติจะมีพฤติกรรมพูดจาหยาบคาย หรือมีท่าทีก้าวร้าว อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, SD. = .707) รองลงมา คือ เยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ตีจนขาดสติทำให้ผู้ที่ร่วมงานคนอื่นรู้สึกหวาดกลัว ถูกคุกคามและรู้สึกไม่ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.95$, SD. = .698) และบ่อยครั้งที่คุณอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.49$, SD. = 1.147) ตามลำดับ

ด้านครอบครัว ผลรวมด้านครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, SD. = .966) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า การพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรืออาการรู้สึกไม่สบายของคนในครอบครัวเยาวชนที่ตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.95$, SD. = .955) รองลงมา คือ การพบ/มีประสบการณ์เห็นการทะเลาะเบาะแว้ง ทูบตี ดุด่า ทำลายทรัพย์สิน/ทำร้ายร่างกายกันในครอบครัวของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ($\bar{X} = 3.89$, SD. = .972) และการพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.60$, SD. = .966) ตามลำดับ

ด้านเศรษฐกิจ ผลรวมด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, $SD. = .980$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้เกิดคดีทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือนร้อน อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.57$, $SD. = .947$) รองลงมา คือ การมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือนร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.39$, $SD. = .947$) และ มีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อนำมาซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.02$, $SD. = .994$) ตามลำดับ

ด้านสังคม ผลรวมด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, $SD. = .888$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมการรวมกลุ่มเต๋นร่า ตีมกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, $SD. = .636$) รองลงมา คือ การมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติ ทำให้เกิดการทำลายทรัพย์สินทั้งของตนเอง และผู้อื่น ($\bar{X} = 3.79$, $SD. = .896$) และการมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติเพิ่มปัญหาการทำร้ายร่างกายผู้อื่นและอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.98$, $SD. = .952$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ผลรวมรายด้านผลกระทบจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	ระดับ
			ผลกระทบ
ด้านสุขภาพ	3.88	.817	มาก
ด้านครอบครัว	3.78	.966	มาก
ด้านเศรษฐกิจ	3.32	.980	ปานกลาง
ด้านสังคม	3.55	.888	มาก
ผลรวมรายด้าน	3.63	.912	มาก

n = 281 คน

จากตารางที่ 4.15 ข้อมูลผลรวมรายด้านผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จากกลุ่มตัวอย่าง 281 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลรวมรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผลรวมด้านสุขภาพ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, $SD. = .817$) รองลงมา คือ ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 3.78$, $SD. = .966$) และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} 3.32$, $SD. = .980$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 การรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เฉพาะร้านค้า

n = 20 ร้านค้า		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ		
ต่ำกว่า 10 ปี	10	50.0
11 – 20 ปี	5	25.0
มากกว่า 21 ปีขึ้นไป	5	25.0
รวม	20	100.0
2. จำนวนปีที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ต่ำกว่า 10 ปี	13	65.0
11 – 20 ปี	4	20.0
มากกว่า 21 ปีขึ้นไป	3	15.0
รวม	20	100.0
3. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดขายดีที่สุดในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิงฯ		
สุราสี	2	10.0
สุราขาว	14	70.0
เบียร์	4	20.0
สปาย	-	-
อื่นๆ โปรตรระบุ	-	-
รวม	20	100.0

ตารางที่ 4.16 การรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
เฉพาะร้านค้า (ต่อ)

n = 20 ร้านค้า		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
4. ประเภทร้านค้าของคุณ		
ร้านขายของชำ	18	90.0
มินิมาร์ท/ร้านสะดวกซื้อที่มีเครือข่าย/สาขา	-	-
ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่/ร้านขายส่ง	2	10.0
รวม	20	100.0
5. สถานที่เกี่ยวข้องกับกิจการ		
เจ้าของร้าน	20	100.0
ผู้จำหน่ายที่ไม่ใช่เจ้าของร้าน/ลูกจ้าง	-	-
หุ้นส่วน	-	-
อื่นๆ โปรดระบุ.....	-	-
รวม	20	100.0
6. คุณเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เคย	4	20.0
ไม่เคย	16	80.0
รวม	20	100.0
7. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมอบรม		
อบรม 2 ครั้ง	1	5.0
อบรม 7 ครั้ง	3	15.0
ไม่เคยอบรมเลย	16	80.0
รวม	20	100.0
8. การรับรู้/ตระหนักถึงข้อกำหนดและมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
รับรู้	20	100.0
ไม่รับรู้	-	-
รวม	20	100.0

จากตารางที่ 4.16 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของร้านค้าในชุมชน จำนวน 20 ร้านค้า พบว่า ส่วนใหญ่ดำเนินกิจการมาต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 และมีค่าเท่ากับ 2 กลุ่ม คือ เปิดกิจการมา 11 – 20 ปี และมากกว่า 21 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.0 โดยร้านค้าส่วนใหญ่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมา คือ จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแล้ว 11 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ ในส่วนของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าขายดีที่สุดในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงๆ คือ สุราขาว คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 20 และน้อยที่สุด คือ สุราสี คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ ซึ่งประเภทของร้านค้า ส่วนใหญ่มีลักษณะร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 90 และร้านค้าปลีกขนาดใหญ่/ร้านขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 10 โดยผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 100 และส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 80 และเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 20 โดยผู้เคยผ่านการอบรมส่วนใหญ่จะอบรมทั้งหมด 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15 รองลงมา คือ อบรมจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5 และไม่เคยอบรมเลย คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งเมื่อสอบถามถึงการรับรู้/ตระหนักถึงข้อกำหนดและมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่ทั้งหมดรับรู้ คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.17 ระดับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อมูลมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	\bar{X}	SD.	n = 281 คน
			ระดับการรับรู้
1. รัฐบาลเพิ่มภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อต้องการควบคุมปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.94	.851	มาก
2. กฎหมายไทยควบคุมไม่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ซื้ออายุต่ำกว่า 20 ปี	4.11	.639	มาก
3. กฎหมายไทยกำหนดช่วงเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสองช่วง คือ 11.00-14.00 น. และ 17.00 -24.00 น.	4.17	.755	มาก
4. การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่กำหนดห้ามจำหน่ายถือว่าผิดกฎหมาย	4.25	.739	มาก

ตารางที่ 4.17 ระดับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ต่อ)

n = 281 คน			
ข้อมูลมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	\bar{X}	SD.	ระดับการ รับรู้
5. กฎหมายไทยห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา	3.97	.670	มาก
6. ร้านค้าส่งมีการจำกัดเวลาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่นเดียวกับร้านค้าปลีก	4.04	.767	มาก
7. ร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดต้องมีใบอนุญาตในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกร้าน	4.11	.760	มาก
8. ร้านค้าใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าผิดกฎหมาย	4.10	.770	มาก
9. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในวัด ถือว่าผิดกฎหมาย เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา	3.94	.767	มาก
10. ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร หรือยกเว้นบริเวณพื้นที่เพื่อการจัดเลี้ยงตามประเพณี	4.20	.742	มาก
11. ให้ร้านค้ามีการติดป้ายเตือนห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดให้กับผู้ซื้อที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี	4.15	.776	มาก
12. กฎหมายห้ามร้านค้าหรือสถานประกอบการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดให้กับบุคคลที่มีอาการเมามากจนครองสติไม่ได้	3.98	.838	มาก
13. กฎหมายห้ามการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในลักษณะของการเร่ขาย เช่น นำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่ายบนรถยนต์ หรือรถประเภทอื่นๆ ตามงานเทศกาล เป็นต้น	4.09	.823	มาก

ตารางที่ 4.17 ระดับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ต่อ)

n = 281 คน			
ข้อมูลมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	\bar{X}	SD.	ระดับการรับรู้
14. การลดราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขายเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.06	.821	มาก
15. ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณรอบสถานศึกษาหรือจากแนวรั้วรอบสถานศึกษาระยะทางไม่ต่ำกว่า 300 เมตร	3.98	.943	มาก
16. กฎหมายกำหนดไม่ให้ผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขับขี่ยานพาหนะบนถนนทุกประเภท	4.25	.811	มาก
17. ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการการให้บริการการชิงโชค/การชิงรางวัลแก่ผู้นำเชียร์ หรือ สลาก หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ	4.40	.861	มาก
18. กฎหมายกำหนดไม่ให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดบนรถ ทั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสาร	4.30	.709	มาก
19. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขี่รถทุกประเภทมีโทษทั้งจำทั้งปรับ	4.67	.645	มากที่สุด
20. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะที่ทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไปมีโทษปรับตามกฎหมาย	2.75	.660	ปานกลาง
ผลรวม	4.07	.767	มาก

จากตารางที่ 4.17 ข้อมูลระดับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า ผลรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, SD. = .767) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีระดับการรับรู้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขี่รถทุกประเภทมีโทษทั้งจำทั้งปรับ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, SD. = .645) รองลงมาคือ ระดับ

การรับรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่องการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการการให้บริการการชิงโชค/การชิงรางวัลแก่ผู้นำหีบห่อ หรือสลาก หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ และระดับการรับรู้ในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะที่ทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไปมีโทษปรับตามกฎหมาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, $SD. = .660$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 การมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมการปรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อมูล	\bar{X}	SD.	ระดับการ ดำเนิน กิจกรรม
1. คุณเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมรณรงค์ หรือสนับสนุนโครงการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีหรืองานมหรสพบันเทิงๆ ต่างๆ	2.85	.989	ปานกลาง
2. คุณบอกกล่าวเยาวชน และประชาชนอื่นๆ เรื่องโทษภัยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.75	.969	ปานกลาง
3. คุณเข้าร่วมการประชุมวางแผนปรับการทำงาน หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน/ท้องถิ่น	2.58	.747	ปานกลาง
4. คุณช่วยบอกกล่าวตักเตือนผู้กระทำผิดกฎระเบียบการควบคุมการบริโภคการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน เช่น ตักเตือนบุคคลที่ใช้ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น	2.69	1.053	ปานกลาง
5. คุณเข้าร่วมกิจกรรมการเฝ้าระวังร้านค้าในชุมชน/ท้องถิ่นที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชนอายุไม่ถึง 20 ปี	2.57	1.084	ปานกลาง
ผลรวม	2.69	.968	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 ข้อมูลการมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมการปรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า ผลรวมการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม

เกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, $SD = .968$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมรณรงค์ หรือสนับสนุนโครงการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณี หรืองานมหรสพบันเทิงฯ ต่างๆ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.85$, $SD = .989$) รองลงมาคือ การบอกกล่าวเยาวชน และประชาชนอื่นๆ เรื่องโทษภัยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{X} = 2.75$, $SD = .969$) การเข้าร่วมกิจกรรมการเฝ้าระวังร้านค้าในชุมชน/ท้องถิ่นที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชนอายุไม่ถึง 20 ปี อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.57$, $SD = 1.084$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงานมหรสพบันเทิง

n = 80 คน

ข้อความ	ผลกระทบการดื่มฯ ในช่วงเวลาปกติ		ผลกระทบการดื่มฯ ในช่วงม้งานมหรสพบันเทิง	
	χ^2	sig	χ^2	sig
ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	62.677	.000	80.325	.000
ผลกระทบด้านสังคม	119.196	.000	78.591	.000
ผลกระทบด้านสุขภาพ	64.470	.000	61.412	.000
ผลกระทบด้านครอบครัว	65.953	.000	70.615	.000

*P < .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบในครั้งนี้ พบว่า ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติมีผลกระทบด้านสังคม ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ และด้านเศรษฐกิจตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง พบว่า มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านครอบครัว และด้านสุขภาพตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะจากนักวิจัย

คณะวิจัยพบว่า ในพื้นที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเด็กและเยาวชน รวมทั้งเครือข่ายประชาคมงดเหล้าจังหวัดศรีสะเกษ แต่ยังไม่มีความชัดเจนที่ดำเนินงานด้านผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชน ซึ่งหน่วยงานทั้งหมดทำงานเชิงบูรณาการและดำเนินงานตามวาระโอกาส หรือช่วงเทศกาล และข้อค้นพบอีกประการ คือ เยาวชนผู้หญิงมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้น หากมีโอกาส หรือมีพื้นที่เสี่ยงที่สามารถพบปะกลุ่มเพื่อน โดยหากปราศจากการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบเครือข่ายร้านค้าจะส่งผลให้เยาวชน

มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่นเดิม หรือดื่มเพิ่มขึ้น เนื่องจากหากมีหมู่บ้านเพียงหนึ่งหมู่บ้าน มีมาตรการการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามที่กฎหมายกำหนด เยาวชนจะเลี่ยงไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกหมู่บ้านหนึ่งที่อยู่ใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้น งานวิจัยดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์และแนวโน้ม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ ซึ่งหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ และสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งกลุ่มองค์กรในชุมชน เครือข่ายสุขภาพหน่วยงานท้องถิ่น ร้านค้า ผู้ประกอบการต่างๆ รวมถึงการสร้างพื้นที่สำหรับเด็กและเยาวชนมีพื้นที่ในการแสดงออกอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการส่งเสริมกิจกรรม อันจะส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นประชากรที่ดีของชาติต่อไป

ข้อจำกัดของงานวิจัย งานวิจัยชิ้นนี้มีข้อจำกัดที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้คือ

- 1) กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยเป็นเพียงตัวแทนประชากรในพื้นที่ และมีบริบทที่ใกล้เคียงหรือต่างจากพื้นที่อื่นๆ ผลการวิจัยจึงนำเสนอในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เท่านั้น
- 2) งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี นักวิจัยจึงต้องขออนุญาตผู้ปกครองในการเก็บข้อมูล และข้อมูลบางส่วนจำเป็นต้องสัมภาษณ์ผู้ปกครองร่วมด้วย
- 3) งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ในช่วงการดำเนินงานวิจัยเท่านั้น
- 4) ผลการศึกษาผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนจะออกมาเป็นข้อมูลที่ได้เชิงสถิติ ไม่ได้บรรยายละเอียดเชิงลึกของผลกระทบที่เกี่ยวข้อง เช่น ความรุนแรงภายในครอบครัว พฤติกรรมด้านลบของเยาวชน เป็นต้น
- 5) งานวิจัยชิ้นนี้ มุ่งศึกษาพฤติกรรมและผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ในงานมหรสพบันเทิงในพื้นที่ศรีสะเกษเท่านั้น ซึ่งยังมีพื้นที่ หรือบริบทอื่นๆ ที่มีปัจจัยเกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ดังนั้น ควรคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ร่วมด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยในบทนี้คณะวิจัยได้ดำเนินการนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัยรายละเอียดต่อไปนี้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ระหว่างเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Qualitative Research) แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ โดยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลด้วยวิธีการฝังตัวในชุมชนเพื่อสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลบริบทชุมชนเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกแบบมีโครงสร้างกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่อาศัยอยู่พื้นที่ศึกษา จำนวนรวม 75 คน โดยแบ่งออกเป็น 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยวิธีการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึก (In-depth interview) ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง หน่วยงานด้านสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายชุมชนปลอดเหล้า และตัวแทนเยาวชนที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงในแต่ละพื้นที่ บุคคลทั่วไปหรือเยาวชนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ได้รับผลกระทบ หมู่บ้านละ 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 45 คน 2) กลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลด้วยวิธีการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) แบ่งออกเป็น 2 ครั้ง ได้แก่ การสนทนากลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 จากตัวแทนเยาวชน ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน และ ครั้งที่ 2 การสนทนากลุ่มย่อยจากตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนร้านค้าชุมชน ตัวแทนผู้ปกครอง อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน จากนั้นรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปผลเพื่อนำสู่กระบวนการวิจัยใน ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีใช้แบบสอบถามในการศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน ตัวแทนครัวเรือน และผู้ประกอบการร้านค้า ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมจำนวน 361 คน เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติความถี่ (F) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติ และในช่วงงานมหรสพบันเทิงที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และ

ด้านสังคม โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติและภาวะในงานมหรสพบันเทิง ใช้สถิติ t-Test ในการทดสอบสมมติฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนาความ (Descriptive)

5.1 สรุป

5.1.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ

1) ข้อมูลส่วนบุคคล จากการศึกษาและเก็บข้อมูล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 45 คน พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นตัวแทนเยาวชนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 24 ปี และรองลงมา คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลอายุ 50 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ทั้งหมดเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ตอบแบบสอบถามสัมภาษณ์ มีเยาวชน ผู้นำชุมชน ข้าราชการ บำนาญ เจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยงานรัฐที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการรณรงค์เกี่ยวกับงานบุญปลอดเหล้าในพื้นที่ และตัวแทนเยาวชน ที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง

2) ลักษณะทางกายภาพ ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ประชากรส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าเขมร และกวย (ส่วย) พูดภาษาท้องถิ่นคือภาษาเขมรและภาษาส่วย มีประชากรอาศัยอยู่จำนวน 1,382 หลังคาเรือน แบ่งการปกครองออกเป็น 15 หมู่บ้าน ปัญหาด้านสังคมและชุมชนพบว่า ชุมชนมีสภาพแวดล้อมในชุมชนไม่เหมาะสม ขาดพื้นที่กิจกรรมในการพักผ่อน และการดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ ปัญหาเรื่องสุขภาวะของประชาชน ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา สุขภาพสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการว่างงาน เศรษฐกิจครัวเรือนต่ำ เป็นต้น

3) วิถีชีวิต ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมชุมชนประชาชนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นชาติพันธุ์เขมร กวย (ส่วย) และลาว-อีสาน ส่วนใหญ่สื่อสารกันด้วยภาษาเขมร กวย และลาว-อีสาน ลักษณะสำคัญของประชากรตำบลศรีแก้วคือ ชุมชนมีความเข้มแข็งและพร้อมกับการตอบสนองต่อการพัฒนาของตำบลเป็นอย่างดี ประชาชนมีความรักสามัคคี มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมืองของตนเองอย่างเหนียวแน่น ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะเป็นอย่างดี มีเอกลักษณ์ที่หลากหลายตามวิถีกลุ่มชาติพันธุ์ของตน โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อสืบสานบุญประเพณีในพิธีกรรมแซนโหม้นตา ความเชื่อในเรื่อง การอุทิศส่วนกุศลให้แก่ ผีบรรพบุรุษปู่ย่า ตา ยาย พ่อแม่ผู้ล่วงลับไป ซึ่งประเพณีและความเชื่อเหล่านั้นล้วนเกี่ยวข้องกับสุรา

และเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ที่ต้องมีในพิธีกรรมต่างๆ และจะมีการตีมหลังเสร็จสิ้นจากการประกอบพิธีกรรมเพราะเชื่อว่าตีมแล้วจะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ตน และครอบครัว โดยความเชื่อเหล่านี้ถูกปลูกฝังและส่งต่อสืบทอดมากับวิถีชีวิตของคนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

4) ค่านิยม ปัจจุบันการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในพื้นที่ตำบลศรีแก้วได้ขยายเข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้น จากปัจจัยต่างๆ เช่น ความอยากรู้อยากลอง การเข้าถึงสื่อโฆษณา ความเคยชินจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวมาตั้งแต่เกิดส่งผลต่อการเข้าถึงและพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ทำให้ค่านิยมของเยาวชนในพื้นที่โดยมากนิยมเที่ยวและมีพฤติกรรมรวมกลุ่มกันในงานมหรสพบันเทิง และตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์โดยถือเป็นเรื่องปกติ และในปัจจุบันที่พบเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ทั้งเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ซึ่งส่วนใหญ่ที่เยาวชนชอบตีม คือ สุราขาว เบียร์ สุราสี และสพายไวคูลเลอร์นำใส่กระเป๋าลงไปตีมในงานกีฬาโรงเรียน และมีการตีมสุราในกลุ่มเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป โดยมีพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในรูปแบบแบบผสม และตรวจพบร้านค้าในพื้นที่ที่มีการจำหน่ายสุราขาวผสม น้ำแดงให้กับเด็กกลุ่มอายุนี้ โดยทางผู้นำชุมชนและฝ่ายปกครองที่ได้ตรวจพบได้ทำการแจ้งเตือนไปยังผู้ปกครอง และร้านค้าที่จำหน่ายแล้ว แต่อย่างไรก็ตามยังมีการลักลอบจำหน่ายให้กับเด็กในหมู่บ้านอยู่ตลอด ซึ่งปัจจุบันมาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้ในร้านค้าชุมชนบังคับใช้ได้ไม่ทั่วถึง ร้านค้าบางร้านยังมีการลักลอบจำหน่ายให้เด็กและเยาวชนและไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด นอกจากนี้ในช่วงเทศกาลงานบุญทั้งงานบุญเจ้าภาพเดี่ยวและเจ้าภาพร่วม ประชาชนในพื้นที่จะมีการจ้างรถแห่ทั้งขนาดใหญ่และรถแห่ขนาดเล็กมาร่วมให้ความบันเทิง สิ่งที่มาคือเยาวชนทั่วทั้งตำบลทุกหมู่บ้านจะมารวมตัวกัน บางกลุ่มอยู่คนละหมู่บ้าน แต่เป็นเพื่อนกันจะนัดพบกันในงานซึ่งผลกระทบที่เกิดจากการตีมแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนหลังจากตีมเครื่องตีมว่ามักจะเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมมหรสพบันเทิง โดยเฉพาะในมหรสพบันเทิงที่มีการว่าจ้างรถแห่ภาพที่ปรากฏคือกลุ่มเด็กและเยาวชนหลากหลายกลุ่มอายุตั้งแต่เด็กเล็กที่มากับผู้ปกครอง และเยาวชน ร่วมกันเต้นรำ ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กันอย่างสนุกสนาน เพราะเสียงดนตรีที่ดังกระหึ่มในงาน

ปัจจุบันพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ เป็นตำบลที่ประชาชนพื้นที่ให้ความสำคัญกับการจัดงานบุญประเพณี ไม่ว่าจะเป็นงานบุญเจ้าภาพร่วม งานบุญเจ้าภาพเดี่ยว โดยเป็นธรรมเนียมปฏิบัติทั้งเรื่องการต้อนรับผู้เข้าร่วมงาน การจัดการเรื่องอาหารและเครื่องตีมต้องมีปริมาณมากและเพียงพอต่อการรับแขกที่เข้าร่วมงาน นอกจากนี้การมีดนตรีและการแสดงต่างๆ ในงานที่ยิ่งใหญ่ยิ่งสร้างความ มีหน้าตาทางสังคม และได้รับการยกย่องจากคนในชุมชนที่มีต่อเจ้าภาพที่จัดงานนั้นๆ เป็นอย่างมาก ดังนั้น ภาพที่ปรากฏพบในงานบุญประเพณีต่างๆ เหล่านี้ คือ การจ้างรถแห่ขนาดใหญ่ ที่มีนักร้องและเครื่องดนตรีที่เสียงดังกระหึ่ม และมีการรวมตัวของเหล่าเยาวชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

คือ กลุ่มแรกเยาวชนที่มาร่วมงานพร้อมผู้ปกครอง หรือญาติของเจ้าภาพ และกลุ่มที่สอง คือ เยาวชนในพื้นที่ รวมถึงเป็นเครือข่ายเพื่อนของกลุ่มเยาวชนที่นัดรวมตัวกันเพื่อเข้าร่วมงาน พฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีทั้งมาร่วมงานและมาเพื่อความบันเทิง โดยกลุ่มเยาวชนมักจะมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ สูบบุหรี่ที่ใช้เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกัน รวมถึงสร้างความสนุกสนานในการเข้าร่วมงานมากยิ่งขึ้น โดยบางครั้งผลที่ตามมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว คือ การทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บทำให้งานบุญต้องหยุดชะงัก และดนตรีรบกวนเหตุที่ถูกรบกวนมาจากการเล่นดนตรี ส่งผลให้งานบุญได้รับความเสียหาย เนื่องจากหากมีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นดนตรีจะยุติการเล่น และกลับทันที โดยรับค่าจ้างจำนวนเต็มเท่าเดิม ทำให้เจ้าภาพหรือบุคคลที่มาร่วมงานรู้สึกว่าจะไม่คุ้มค่าจ้างที่ต้องเสียไป

การเข้าถึงเครื่องดื่มของเยาวชนในพื้นที่มีชัดเจน ผ่านกิจกรรมงานบุญประเพณีที่มีการจัดงานมหรสพบันเทิงที่ยังคงมีการจำหน่ายและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันอยู่ ร้านค้าที่จำหน่ายไม่ตรวจบัตรประชาชน และชุมชนยังไม่สามารถนำมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

5) ความรู้ ความเข้าใจ พบว่า พฤติกรรมการดื่มสุราของเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้วมีทัศนคติกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นเป็นเรื่องปกติ และเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยที่ต้องมีเรียนรู้ทดลองต้องมีการดื่มเมื่อเข้าสังคมเพื่อน การพบเห็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในพื้นที่ไม่ใช่เรื่องแปลก ด้วยสภาพบริบทของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้าง เมื่อว่างจากฤดูกาลเกษตรกรชาวบ้านวัยแรงงานที่เป็นพ่อแม่ หรือผู้ปกครองอพยพย้ายถิ่นไปแรงงานในพื้นที่อื่น เยาวชนบางครัวเรือนในพื้นที่อาศัยอยู่กับผู้สูงอายุ บางครัวเรือนอาศัยอยู่กันเฉพาะเยาวชนที่เป็นพี่น้องดูแลกัน บางครัวเรือนอาศัยอยู่กับญาติ ทำให้เยาวชนในพื้นที่ไม่ได้รับการดูแล และเอาใจใส่จากครอบครัวมากนัก ใช้ชีวิตและตัดสินใจด้วยตนเอง หรือการเข้าสังคมโดยมีเพื่อนเป็นตัวแปรสำคัญในการดำเนินชีวิต ปัจจุบันพบว่า เยาวชนที่อาศัยในตำบลบางส่วนที่ไม่เรียนหนังสือที่อยู่ในระบบแรงงาน หรือเป็นเยาวชนนอกระบบการศึกษาล้วนเคยมีประสบการณ์ที่มีปัญหาที่เกิดจากครอบครัว ทั้งครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นต้นแบบในการดื่มเหล้า ครอบครัวอพยพเป็นแรงงานครอบครัวหย่าร้าง ครอบครัวประเภทเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนให้หันเหไปสู่วงจรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเยาวชนกลุ่มนี้ขาดเสาหลักในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตจึงยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม เยาวชนบางคนคิดว่า เมื่อชีวิตเจอปัญหา การดื่มเหล้ายังคงเป็นวิธีการที่เป็นทางออกที่ทำให้พ้นทุกข์ หรือสบายใจขึ้น กลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่น่าง่วง เพราะขาดคำชี้แนะที่ถูกต้องตั้งแต่แรก บางครอบครัวลูกร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองด้วยจนเกิดความเคยชิน และการดื่มเช่นนี้ส่งผลต่อพฤติกรรมเยาวชนบางรายดื่มหนักทำให้ขาดความรับผิดชอบ ไม่ไปโรงเรียน เกียจคร้าน เป็นต้น

6) ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สังคม และสภาพแวดล้อม พบว่า ปัญหาเด็กและเยาวชนที่พบในพื้นที่คือ เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่เป็นทั้งเด็กในระบบ เด็กนอกระบบ เด็กที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน เด็กและเยาวชนที่ขาดโอกาส โดยคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีภูมิหลังที่มีความใกล้เคียง และเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นอย่างมาก โดยมักจะมีการรวมกลุ่มกันดื่มเหล้า เล่นเกม แข่งรถจักรยานยนต์ เสพยา ฯลฯ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

7) สื่อต่างโฆษณาที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ ตามร้านค้าชุมชนในพื้นที่ปรากฏพบว่า มีการจัดวางการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์วางขายหน้าร้านตรงบริเวณที่เจ้าของร้านจำหน่าย โดยเฉพาะสุราขาว พยานาค สุราสี เบียร์ ไวน์คูลเลอร์ มีทั้งวางจำหน่ายแบบแยกและยกถังจำหน่าย ส่วนป้ายสื่อพบเป็นบางร้านค้าที่ใช้ป้ายชื่อร้านค้าแล้วมีโลโก้ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นโลโก้ข้างชื่อร้านค้า ป้ายร้านค้าเหล่านี้เป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าจำพวกเครื่องดื่มที่ไม่ใช่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โซดา หรือน้ำดื่ม ซึ่งสัญลักษณ์ของสินค้าประเภทดังกล่าวอาจไม่ใช่การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรง แต่ก็เป็นที่ทราบกันว่าสิ่งที่ผู้ผลิตต้องการสื่อคือการแฝงโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั่นเอง ปัจจุบันแม้จะมีมาตรการห้ามโฆษณาเหล่านี้และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านค้า เพื่อสกัดกั้นการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชน แต่กลับพบว่าในร้านค้าชุมชนไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ทั้งหมด เพราะมีบางร้านค้ายังคงดำเนินการจำหน่ายแบบเดิมที่เคยทำ ส่งผลให้เยาวชนในพื้นที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และร้านค้าที่จำหน่ายไม่ได้รู้สึกว่าการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนเป็นสิ่งที่ขัดต่อกฎหมาย

การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนพบว่า ร้านค้าในพื้นที่รับทราบกฎหมายในทางปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ที่ไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ คือ การที่ร้านค้าชุมชนในทุกหมู่บ้านไม่ร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการที่รัฐกำหนด หากมีร้านใดร้านหนึ่งยังคงสามารถจำหน่ายและฝ่าฝืนกฎหมาย ร้านค้าอื่นในชุมชนย่อมไม่ปฏิบัติตามเช่นกัน นอกจากนี้วิวัฒนาการโฆษณาของบริษัทผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีเพิ่มตลอดเวลา กฎหมายมีการควบคุมแต่บริษัทผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พยายามใช้ช่องทางหลีกเลี่ยง เพื่อให้มีการทำยอดขาย ทั้งการเป็นผู้ส่งเสริมอุปกรณ์กีฬา การสร้างสนามกีฬาให้กับชุมชน รวมถึงการเป็นผู้สนับสนุนให้มีการแสดงดนตรีสดในพื้นที่และจำหน่ายเฉพาะเครื่องดื่มในเครือของบริษัทผู้ผลิต

ปัจจุบันการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในพื้นที่มีมากขึ้น และมีรูปแบบใหม่ที่เป็นมีความเสี่ยง ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมมหรสพบันเทิง ประเภทรถแห่ดนตรีสดในงานบุญต่างๆ จำนวนมาก โดยรถแห่ดนตรีสดส่วนใหญ่จะเป็นรถบรรทุกหกล้อมีการดัดแปลงเป็นเวทีติดเครื่องขยายเสียงแบบเวทีคอนเสิร์ต และระบบแสง สี เสียง รอบคันรถ มีการแสดงดนตรีและร้องสดบนรถสร้างความตื่นเต้น ไร่ใจให้กับเยาวชนในพื้นที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแล้ว การจำหน่ายเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงให้กับเยาวชนในงานก็ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปด้วย โดยพบว่าบางงานจะมีการตัดแปลงรถกระบะบรรจุถังน้ำแข็งขนาดใหญ่ ภายในแช่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายประเภทในงาน ซึ่งเยาวชนสามารถเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องไปซื้อที่ร้านค้าในหมู่บ้าน เพราะไม่มีการตรวจบัตรของเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิง ทำให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์โดยไม่มีการควบคุมแต่อย่างใด และยังมีรถเร่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง จนเป็นเหตุให้เกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท อุบัติเหตุ การคุกคามทางเพศและปัญหาอื่นๆ ตามมา

ภารกิจหน่วยงานท้องถิ่นในงานด้านเด็กและเยาวชน

1) โรงพยาบาลอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ให้ข้อมูล นายจิตร ศรีเกษำ ตำแหน่ง แพศชาย อายุ 42 ปี หน่วยงานโรงพยาบาลศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวถึง ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน หน่วยงานจะมียุทธศาสตร์หลักในการส่งเสริมให้ประชาชนดูแลสุขภาพตนเองได้ ในด้านการดูแลเรื่องอัตราการตั้งครรภ์ในหญิงอายุ 15 - 19 ปี นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน อาทิ โครงการส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กวัยเรียน (ในงานวันเด็ก), โครงการค้นหาคัดกรองสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น เพื่อให้เด็กกลุ่มเสี่ยงได้รับการคัดกรอง และดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง ให้การดูแลช่วยเหลือเบื้องต้น โดยทีมจิตเวช และเด็กกลุ่มเสี่ยงได้รับการดูแลติดตามจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข/อสม. ที่ผ่านการอบรมเตรียมความพร้อมด้านการคัดกรองสุขภาพจิต, โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความรุนแรงในเด็กและสตรี และในส่วนของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่พบส่วนใหญ่ คือ เรื่องการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย การดื่มและขับขี้เยนพาหะแล้วประสบอุบัติเหตุ ได้รับบาดเจ็บ บางรายถึงได้รับบาดเจ็บถึงขั้นทุพพลภาพ และมีกรณีเสียชีวิต เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นทุกครั้งที่มีการจัดงานมหรสพบันเทิง เพราะวัยรุ่นในพื้นที่นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างมาก

2) สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ให้ข้อมูล พ.ต.ท.บุญชู ต้อยหมื่นไวย ตำแหน่ง สารวัตรป้องกันปราบปราม แพศชาย อายุ 54 ปี หน่วยงาน สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวถึง ภารกิจหน้าที่รับผิดชอบหลักของหน่วยงานจะมีการกิจหลักในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแก่ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งในหน่วยงานของภาครัฐและให้การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะในงานด้านเด็กและเยาวชนในด้านแผนการขับเคลื่อนทั้งปัญหาด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาเสพติด ทางหน่วยงานมีรูปแบบการพัฒนาแผนการในการจัดชุดชุมชนมวลชนสัมพันธ์ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาคุณภาพคุณธรรมให้แก่ประชาชน เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเน้นกลุ่มเด็ก

และเยาวชนเป็นอันดับแรก และให้ความรู้ประชาชนทุกกลุ่มวัยในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมี การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการร่วมกลุ่มสนทนาของเด็กและเยาวชนโดยวิธีการหลาย รูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาไปสู่ประชาชนที่มีคุณภาพ และเป็นพลเมืองดีป้องกันและแก้ไข ปัญหาตั้งแต่ต้น ทั้งการให้ความรู้ในสถานศึกษาเกี่ยวกับอันตรายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน รูปแบบต่างๆ และผลลัพธ์ที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากเกินไปจะก่อให้เกิดผลกระทบ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นได้ โดยหากช่วงใดเป็นช่วงเทศกาลวันหยุดยาวที่ประชาชนมักจะมีการหยุดเพื่อ เฉลิมฉลองกัน หรือเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานที่มีมหรสพดนตรีที่ดึงดูดให้คนเข้ามาร่วมงานเป็น จำนวนมาก ทางหน่วยงานจะมีแผนการขับเคลื่อนการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มและการจำหน่าย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบการประชาสัมพันธ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่และเวลาใน การจำหน่าย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การห้ามนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในสถานที่ห้าม ดื่มให้ทราบโดยทั่วกัน หากฝ่าฝืนจะมีการบังคับใช้กฎหมายดำเนินคดีต่อไป ในส่วนของผลกระทบ จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เป็นภารกิจหนึ่งของหน่วยงานในการให้บริการโดยตรงทั้งการรับ เรื่องร้องทุกข์คดีความ การไกล่เกลี่ย การให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำกับผู้ที่ได้รับความ เสียหาย หรือผู้ก่อเหตุโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน สืบเนื่องมาจากชุดชุมชนสัมพันธ์เป็นกิจกรรม งานที่ใช้ขับเคลื่อนในงานการพัฒนาและการให้ความรู้แก่ชุมชนคนทุกเพศทุกวัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยส่วนของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนจะมีกิจกรรมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชน และ เข้าร่วมการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่รับผิดชอบ ในเรื่องการป้องกันการ แพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นอันดับแรก การป้องกันอาชญากรรม การทะเลาะวิวาท ความรู้ด้าน กฎหมายเบื้องต้น ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร การป้องกันตัวจากภัยพิบัติ ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมการฝึกอบรมเยาวชนสัมพันธ์กิจกรรมนี้ได้มอบหมายให้กองบัญชาการต่าง ๆ ทำการ ฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และยาเสพติดต่างๆ และการยึดมั่นในสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมถึงการลดความขัดแย้งให้แก่นักเรียน นักศึกษา ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง และมีพฤติกรรมในทางลบ เพื่อป้องกันให้เด็กและเยาวชนไม่เข้าสู่วงจรอบายมุข และไม่เกิดพฤติกรรม เบี่ยงเบนที่ไม่เหมาะสมต่อไป

ผลกระทบจากพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม ที่ส่งผลทางลบ ต่อผู้เข้าร่วมในงานมหรสพบันเทิง ส่วนใหญ่ในพื้นที่ที่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ จะเป็นเรื่องการก่อความไม่สงบเรียบร้อย การทะเลาะวิวาทของกลุ่ม วัยรุ่นที่มีอาการเมินเมา ไม่สามารถทรงสติได้จนเกิดการทำร้ายร่างกาย และกลุ่มผู้ก่อเหตุในงาน ขยายเป็นวงกว้างมากขึ้นจนเกิดการทำร้ายจนถึงชีวิต ทำให้งานมหรสพบันเทิงนั้นต้องยกเลิกงานไป เพื่อยุติปัญหาของกลุ่มวัยรุ่นที่เข้ามาร่วมงานนั้น เจ้าภาพงานเสียหายด้านทรัพย์สิน ผู้ร่วมงานคนอื่น

ได้รับความเดือดร้อนรำคาญใจ ความหวาดกลัว ผู้ร่วมงานบางรายอาจได้รับอันตรายจากกลุ่มผู้ก่อเหตุ และสุดท้ายกลุ่มผู้ก่อเหตุก็ถูกดำเนินคดีความตามกฎหมายต่อไป โดยลักษณะการก่อเหตุทะเลาะวิวาทเนื่องจากการเมาสุรา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่จะเกิดขึ้นทุกครั้งที่ในงานมหรสพบันเทิง และในทุกงานที่มีการจัดการแสดงขึ้น บางครั้งหน่วยงานก็สามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ บางครั้งก็ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ เพราะกลุ่มวัยรุ่นจะเป็นกลุ่มใหญ่ที่รวมตัวกันมาเที่ยว และแอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเมาแล้วเข้ามาเที่ยวในงาน หรือบางครั้งก็แอบนำสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้ามาดื่มในงาน ซึ่งนอกจากผู้จัดงานมหรสพบันเทิงจะได้รับผลกระทบจากการก่อเหตุของกลุ่มวัยรุ่นในงานแล้ว ญาติพี่น้องของทั้งสองฝ่ายก็ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน โดยหากเกิดเป็นคดีความเกิดขึ้นแล้วย่อมกระทบทั้งด้านการเงินในการดำเนินการฟ้องร้อง การใช้จ่ายในค่าสินไหม ค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ ซึ่งผลกระทบไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับตัวกลุ่มวัยรุ่นผู้ก่อเหตุเท่านั้น แต่ยังกระทบไปถึงบุคคลรอบข้างที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน

3) ปกครองอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ให้ข้อมูล นายประจักษ์ ผิวงาม ตำแหน่ง กำนันตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัด ศรีสะเกษ เพศชาย อายุ 52 ปี หน่วยงาน ปกครอง สังกัดกระทรวงมหาดไทย กล่าวถึง ภารกิจด้านงานเด็กและเยาวชน หน่วยงานไม่มีการจัดเฉพาะ หรือภารกิจโดยตรงจะเน้นในไปเรื่องของ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของชุมชนท้องถิ่นในเขตรับผิดชอบ และบูรณาการกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่น อาทิ หากมีการจัดงานมหรสพบันเทิงจะมีหน้าที่ให้การอนุญาตการใช้พื้นที่ และการใช้เสียงในงาน ดูแลเรื่องมาตรการด้านความปลอดภัยในการจัดงานทุกครั้ง และเมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในงานมหรสพบันเทิง ปกครองจะมีหน้าที่เสริมหนุน และประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการช่วยระงับเหตุ และเป็นทีมทำงานการไกล่เกลี่ยกรณีเกิดข้อพิพาท หรือเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายของเยาวชนเกิดขึ้นในงาน และช่วยเสริมหนุนกำลังดูแลความสงบในพื้นที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

4) องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ให้ข้อมูล นายเพิ่ม ดวงเด่น ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัด ศรีสะเกษ เพศชาย อายุ 63 ปี สังกัด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กล่าวถึง ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน การขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชนขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้วดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนและสังคม โดยเป้าประสงค์ คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีถ้วนหน้า, ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น, การส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์คุณค่าวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณีอันดีงาม และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนให้มีสุขภาพร่างกายที่ดีปลอดจากยาเสพติด และอบายมุขต่างๆ โดยการส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาในกลุ่มคนทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว ซึ่งกิจกรรมที่ทางหน่วยงานจัดขึ้นได้แก่

โครงการที่ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมนำชีวิต เด็ก เยาวชน และประชาชน, โครงการที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาก่อนประถมศึกษา, โครงการที่ส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาเด็กวัยเรียนและเยาวชน นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลยังให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล เพื่อให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นตำบลศรีแก้วได้มีบทบาท และมีส่วนร่วมในทุกด้านที่หน่วยงานได้จัดกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากแนวคิดของเด็กและเยาวชนในรูปแบบของโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กคิดค้นขึ้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจะสนับสนุนสถานที่พื้นที่สร้างสรรค์งบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรม

5) เทศบาลตำบลศรีรัตน อำเภอสรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ให้ข้อมูลนางสุภาพร พันคำภา ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน เพศหญิง อายุ 43 ปี หน่วยงาน เทศบาลตำบลศรีรัตน อำเภอสรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กล่าวถึง ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชนเป็นหนึ่งในภารกิจสำคัญของการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเทศบาลตำบลศรีรัตน คือ การส่งเสริมงานด้านสภาเด็กและเยาวชนในเขตรับผิดชอบของหน่วยงาน ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ยังการส่งเสริมงานด้านสภาเด็กและเยาวชน โดยกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนตำบลจะดำเนินกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดเป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในตำบลให้มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ให้สภาเด็กและเยาวชนตำบลเป็นศูนย์กลางเรียนรู้ด้านวิชาการ และการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา วัฒนธรรม ในตำบล ตลอดจนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยการประสานกลุ่ม/ชมรมเด็กและเยาวชนในตำบลดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกัน การจัดประชุม/เวทีเสวนาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

6) สถานศึกษาอำเภอสรีรัตน อำเภอสรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ให้ข้อมูลนางบัวทอง บุญสน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสรีรัตน อำเภอสรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ เพศหญิง อายุ 54 ปี หน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวถึง ภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชน หน่วยงานการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับกลุ่มคนทุกวัย โดยเฉพาะเป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่พลาดโอกาสในระบบการศึกษา ซึ่ง มีวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีรูปแบบ หลักสูตร วิธีการจัดและระยะเวลาเรียนหรือฝึกอบรมที่ยืดหยุ่นและหลากหลายตามสภาพความต้องการ และศักยภาพในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมายนั้น ตลอดจนมีวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเพื่อรับคุณวุฒิทางการศึกษาให้กับบุคคลที่เข้าศึกษา ในการนำไปพัฒนาด้านเรียนต่อไป นอกจากนี้จะส่งเสริมเรื่องการเรียนแล้วทางหน่วยงานยัง

มีกิจกรรมเสริมทักษะอาชีพให้กับเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา, กิจกรรมเข้าค่าย อบรม, กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด โดยกิจกรรมต่างๆ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามวาระโอกาส และบางกิจกรรมจัดขึ้นร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

การดำเนินงานด้านผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนในพื้นที่ของหน่วยงานต่างมีลักษณะการดำเนินงานเชิงบูรณาการร่วมกัน ยังไม่มีหน่วยงานใดที่เป็นหน่วยงานหลักที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนโดยตรงในด้านการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง แต่หน่วยงานที่ทำงานในส่วนของผลกระทบโดยตรงมี 2 หน่วยงาน คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีรัตนะ มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายควบคุม ใกล้เคียง และดำเนินคดีจับกุมผู้กระทำผิด และโรงพยาบาลอำเภอศรีรัตนะ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ มีหน้าที่ดูแลรักษา ฟื้นฟู บำบัด จนกระทั่งการส่งต่อผู้ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ ไปยังหน่วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานทั้งสองหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ซึ่งส่วนใหญ่ที่ประสบมากที่สุด คือ ปัญหาความรุนแรง/ทะเลาะวิวาท ปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน ปัญหาการล่องละเมิดทางเพศ ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ปัญหาความสัมพันธ์ในครัวเรือน เป็นต้น และลักษณะของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นและมักจะพบในพื้นที่ คือ ความรุนแรงระหว่างเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ด้วยกันเอง การทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกาย และเกิดการฆ่าตายทรัพย์สิน อุบัติเหตุจราจรหลังการดื่มของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ และมีการใช้สารเสพติดอื่นร่วมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งทุกหน่วยงานให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชน ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ การเข้าถึงสื่อโซเชียลมีเดียต่างๆ โดยทุกหน่วยงานรับทราบปัญหาดังกล่าว แต่ไม่มีการบันทึกจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนโดยตรง

จากข้อมูลการประชุมสนทนากลุ่มย่อย เมื่อวันที่ 27 และ 28 กุมภาพันธ์ 2563 ที่เป็นเยาวชน และตัวแทนผู้นำชุมชน หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการประชุมออกเป็น 2 ครั้ง สำหรับการประชุมสนทนากลุ่มในกลุ่มเยาวชน และการประชุมสนทนากลุ่มย่อยในกลุ่มจากตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนร้านค้าชุมชน ตัวแทนผู้ประกอบการมีผู้เข้าร่วมทั้งหมดครั้งละ 15 คน มีประเด็นดังต่อไปนี้

1) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในชุมชน พบว่า

1.1) พฤติกรรมการดื่มของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง เยาวชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงเป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง วัยรุ่นในพื้นที่จะนัดรวมตัวกันหน้างาน เมื่อกลุ่มเพื่อนมาพร้อมกันจึงเข้าไปร่วมงาน โดยส่วนใหญ่สิ่งที่ดึงดูดให้เยาวชนเข้าร่วมงานคือเสียงเพลง เครื่องดื่ม เพศตรงข้าม และเครื่องเสียงในงานมหรสพบันเทิง บางงานเจ้าภาพก็จ้างมหรสพบันเทิงเคลื่อนที่ที่มีวงดนตรีสด มีนักร้อง ดีเจที่ทั้งร้องและเปิดเพลงตามคำขอของเยาวชนในงาน ทำให้เกิดความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

1.2) ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมในงานมหรสพบันเทิง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานฯ เยาวชนจะเป็นผู้เตรียมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเอง หรือซื้อในหมู่บ้านที่มีการจัดงาน การดื่มมีหลายลักษณะ ทั้งนิยมถือดื่มใส่แก้วน้ำแฟชั่น หรือเติมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใส่ถังใบเล็ก (เรียกเหล้าถัง) การใส่ภาชนะดังกล่าวทำให้แยกไม่ออกว่าเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเครื่องดื่มประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใส่ถังใบเล็กและใช้หลอดในการดื่มร่วมกัน หรือใช้แก้วพลาสติกในการแบ่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกัน และลักษณะการดื่มส่วนใหญ่จะดื่มร่วมกันไม่แยกกันดื่ม เมื่ออยู่ในงานจะจับกลุ่มกันตามความสัมพันธ์ เช่น เป็นเพื่อน เป็นญาติกัน การดื่มมีทั้งดื่มหนักจนครองสติไม่ได้ กับดื่มกันเพื่อความสนุกสนานร่วมกัน

1.3) ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยม ส่วนใหญ่เยาวชนในพื้นที่จะดื่มสุรารวมทั้งการดื่มสุรารวมผสมน้ำอัดลม สุราสีผสมน้ำหรือโซดา และเบียร์ โดยจะดื่มกันเป็นกลุ่มใหญ่ และผสมเครื่องดื่มในปริมาณที่มาก เพราะจะทำให้เกิดความสะดวกในการดื่ม ดื่มได้ยาวนานสร้างความสนุกสนานต่อเนื่อง และทำให้เกิดบรรยากาศการสร้างสีสันในงานมหรสพบันเทิงมากยิ่งขึ้น โดยสูตรของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงง่ายบนอินเทอร์เน็ต มีทั้งคลิปวิดีโอสอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว็บไซต์รีวิวการดื่มแบบผสมเครื่องดื่มจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ เยาวชนที่สนใจก็จะนำมาทดลอง และที่เป็นที่นิยม ในกลุ่มเยาวชนที่อายุน้อยในพื้นที่นิยมดื่มสุรารวมที่ผสมน้ำอัดลม เพราะรสชาติดื่มง่าย วิธีการคือ นำสุรารวมรินลงไปภาชนะที่เตรียมไว้ก่อนและผสมน้ำอัดลมตามสามารถเลือกได้ น้ำเขียว น้ำส้ม น้ำสไปรท์ รวมถึงน้ำผลไม้กล่องผสมตามความชอบ แต่น้ำแดงจะได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะรสชาติดี สีสีสมีความหอมกลมกล่อม เมื่อผสมทั้งสุรารวมและน้ำอัดลมลงไปแล้วคนให้ส่วนผสมเข้ากันจะดื่มหรือใส่น้ำแข็งก็ได้ นอกจากนี้ยังมีส่วนผสมของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายสูตรที่นิยมทำขึ้นเพื่อให้สะดวกในการดื่ม แต่ดีกรีของเครื่องดื่มยังคงประสิทธิภาพเช่นเดิม

2) ปัญหาและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน

ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นตำบลที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์มีทั้ง กูย ลาว และเขมร โดยชาติพันธุ์ที่มีมากที่สุดของตำบลศรีแก้ว คือ ชาติพันธุ์เขมร ซึ่งชาติพันธุ์ดังกล่าวนี้จะให้ความสำคัญกับจารีตประเพณีดั้งเดิมสืบทอดต่อกันมา โดยเฉพาะในเรื่องของพิธีกรรมความเชื่อที่ต้องมีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องประกอบในพิธีกรรม จนกระทั่งถึงเรื่องของการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในเครื่องเช่นไห่จากพิธีกรรม เพราะเชื่อถึงการตี้มเพื่อสื่อสารกับวิญญาณบรรพบุรุษ หรือผีประจำตระกูลจะพึงพอใจหากเครื่องเช่นมีทั้งอาหารคาวหวานและเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เด็กและเยาวชนจึงเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตั้งแต่วัยในระดับครัวเรือน การพบเห็นการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตั้งแต่ระดับครัวเรือนจนถึงการตี้มในสังคมชุมชนจึงเป็นเรื่องปกติของคนในพื้นที่ นอกจากนี้ประชาชนในตำบลศรีแก้วยังนิยมจัดงานบุญตามประเพณีตามฮีตสิบสองคองสิบสี่ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้ออกมาทำกิจกรรมงานบุญร่วมกัน อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมเหล่านี้ก็ได้ปรับเปลี่ยนตามความนิยมสมัยใหม่ บางงานบุญจัดให้เป็นงานใหญ่มีเครื่องเสียงที่เชิญชวนให้คนทุกกลุ่มวัยได้เข้าร่วม โดยเฉพาะงานบุญเจ้าภาพเดี่ยว อาทิ งานบวช งานแห่พัตยศ เจ้าภาพจะนิยมจ้างเครื่องเสียงประเภทรถแห่มาในงานเพราะอยากให้ผู้มาร่วมงานได้รับความสนุกสนาน ทำให้เยาวชนคนหนุ่มสาวนิยมเข้าร่วมงานบุญมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันในช่วงสองถึงสามปีเจ้าภาพงานบุญมักนิยมจ้างรถแห่มากกว่าดนตรีหมอลำ หรือมหรสพบันเทิงประเภทอื่นๆ เนื่องจากให้เหตุผลว่ารถแห่ให้ความสนุกสนาน คนมาร่วมงานเยอะ ความบันเทิงมีหลากหลายจะเลือกเป็นดนตรีแนวยุคปัจจุบัน สากล ลูกทุ่ง หมอลำสามารถเลือก หรือขอให้จัดได้ทั้งหมด อีกทั้งยังมีนักร้องที่ร้องสด หรือเปิดเป็นเพลงให้ฟังก็ได้ซึ่งเป็นไปตามยุคสมัยนิยมกัน แต่ผลของการจัดงานมหรสพในลักษณะมักจะมีปัญหาตามมา คือ เรื่องการควบคุมพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมงาน คือ นอกจากจะมีแขกที่เจ้าภาพเชิญมาร่วมงานแล้วยังมีแขกที่เจ้าภาพไม่ได้เชิญเข้าร่วมงานด้วย โดยวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของแขกที่เจ้าภาพไม่เชิญแต่มาร่วมงาน คือ มาตี้มสุราและเต้นรำในงาน ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ทราบข่าวทั้งจากเพื่อนๆ ที่อยู่ในพื้นที่ และตามเพจเฟซบุ๊กของรถแห่เองจะมีการแจ้งกำหนดการที่จะทำกิจกรรมในพื้นที่ใดบ้างเหล่าบรรดาเยาวชนวัยรุ่นที่อยู่ในพื้นที่นั้นก็จะตามไปร่วมงาน และมีการเตรียมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไปตี้มกันเองในกลุ่ม หรือไปซื้อในพื้นที่ เมื่อตี้มจนมีอาการมึนเมาบางคนก็เริ่มมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีทั้งการละเมิดเพศตรงข้ามทั้งคำพูดและการกระทำ การทะเลาะวิวาทในกลุ่มเดียวกันหรือกับบุคคลอื่นที่มาร่วมงานถึงขั้นทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย และทรัพย์สินเสียหาย เป็นเรื่องที่พบได้บ่อยในงานมหรสพบันเทิงของพื้นที่ตำบลศรีแก้ว

นอกจากนี้ยังพบว่า ร้านค้าหมู่บ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นร้านค้าขนาดเล็ก บางร้านมีการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หลากหลาย และมีการจำหน่ายแบบแบ่งขาย ซึ่งแบบแบ่งจำหน่ายจะเป็นสุราขาว โดยประชาชนในหมู่บ้านบางคนนิยมตี้มเป็นแก้วเล็ก บางคนตี้มนิยมตี้มใส่ขวดเอ็มร้อยห้าสิบ โดยบางคนตี้มเพื่อคลายเครียด บางคนตี้มก่อนทานอาหารจะทำให้ทานอาหารได้

อ่วยและทานอาหารเยอะขึ้น หรือบางคนตีมาก่อนออกไปทำงาน โดยลักษณะการตีนี้เป็นวิธีการตีของประชาชนในชุมชนที่เป็นเรื่องปกติและชินตา และความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์แบบเครือญาติ หรือรู้จักกันเป็นอย่างดี ร้านค้าบางร้านทราบว่าการแบ่งจำหน่ายสุราและการไม่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเวลาที่กำหนดเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่ที่ยังคงจำหน่ายเนื่องจากผู้ที่มาซื้อเป็นคนรู้จัก เพราะหากไม่จำหน่ายให้มักจะโดนตำหนิ หรือไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านอื่น เมื่อเห็นร้านอื่นจำหน่ายได้ก็จำหน่ายเช่นกันทำให้ร้านค้าในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับผู้ซื้อที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น เพราะรู้จักกันในขณะที่ร้านที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่จำหน่ายสินค้าปลีกและย่อยที่ตั้งบริเวณใกล้เมืองจะดำเนินการตามมาตรการที่กฎหมายกำหนด ติดป้ายการใบอนุญาตการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ป้ายกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ป้ายไม่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี โดยป้ายต่างๆ เหล่านี้พบบ้างในร้านค้าตามหมู่บ้านบางร้าน แต่ก็ยังจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามปกติเมื่อมีผู้มาซื้อ ยิ่งในช่วงเทศกาลงานบุญประเพณี หรือช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิงต่างๆ ร้านค้าในหมู่บ้านจะเตรียมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับจำหน่ายให้กับผู้ที่จะเข้ามาร่วมงาน

3) แนวโน้มในอนาคตในการลดพฤติกรรมการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การมีมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ การรณรงค์หลังงานบุญ การรณรงค์เรื่องงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การขยายเครือข่ายประชาคมงดเหล้าต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องที่ช่วยผลักดันและส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงข้อกำหนดในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการจำหน่าย การรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้ทราบถึงผลกระทบในเชิงลบ และโทษของการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการมีเครือข่ายขับเคลื่อนในเรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยส่งเสริมให้ประชาชนที่ประสบกับปัญหาจากผลกระทบการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งสามารถรับทราบข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวบุคคลนั้นได้ แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่า กระบวนการเหล่านี้สามารถขับเคลื่อนและช่วยลดทอนปัญหาและผลกระทบจากการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลงได้บ้างในระดับหนึ่ง ณ ช่วงเวลาที่มีการดำเนินกิจกรรมนั้นอย่างเคร่งครัด แต่หากไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องประชาชนในพื้นที่ก็ยังคงมีการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปกติ หรือยังดำเนินชีวิตตามวิถีที่เคยเป็นตามปกติ ซึ่งแนวโน้มในอนาคตในการลดพฤติกรรมการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงยังคงเป็นเรื่องที่ต้องมีมาตรการในการควบคุม หรือใช้การรณรงค์ รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ควรให้ความรู้ หรือมีพื้นที่ในการสร้างสรรค์กิจกรรมให้กับเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ยิ่งในงานมหรสพบันเทิงต่างๆ การควบคุมการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ถึงไม่มีการจำหน่ายจากร้านค้าในชุมชนที่จัดงาน หรือเจ้าภาพให้ความร่วมมือในการจัดงานปลอดเหล้า ปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นก็ยังคงไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากพื้นที่อื่น รวมถึงไม่ดื่มในงานแต่ก็ดื่มบริเวณนอกงานแล้วเข้าร่วมกิจกรรม

ตามปกติ นอกจากนี้ในงานมหรสพบันเทิงไม่ได้มีการควบคุมหรือกำหนดอายุของผู้เข้าร่วมงาน เนื่องจากเป็นงานบุญ งานครอบครัวที่จัดขึ้น พฤติกรรมที่กลุ่มเยาวชนแสดงออกในงานย่อมส่งต่อ พฤติกรรมเลียนแบบไปสู่เด็กเล็กและเยาวชนรุ่นต่อไป ซึ่งจะพบว่าเด็กเล็กที่มากับผู้ปกครอง เลียนแบบพฤติกรรมที่เริ่มจากระดับเล็กน้อย เช่น การเลียนแบบการเดินรាំที่คล้ายกับเยาวชนรุ่นพี่ที่ แสดงออกในงาน หรือการเลียนแบบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้การดื่มเครื่องดื่มที่เป็นน้ำผลไม้ หรือน้ำหวานที่มีสีสันทคล้ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลียนแบบพฤติกรรมการดื่มแบบรุ่นพี่ และผู้ใหญ่ที่อยู่ในงานขณะนั้นเห็นเป็นเรื่องสนุกสนาน ทำให้เด็กๆ เหล่านั้นซึมซับพฤติกรรมรวมถึง การกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพราะเด็กยังขาดวุฒิภาวะในการพิจารณาความเหมาะสมของพฤติกรรม ที่แสดงออกไป ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากังวลว่า หากไม่สามารถควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงาน มหรสพบันเทิงได้ พฤติกรรมเลียนแบบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนจะยังคงส่งผ่านกันรุ่นสู่รุ่น และแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักดื่มวัยใสจะยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5.1.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามโดยเก็บ ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัด ศรีสะเกษ ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน จำนวน 80 คน ตัวแทนครัวเรือน และร้านค้าในพื้นที่ จำนวน 281 คน ผลการศึกษามีดังนี้

5.1.2.1 ข้อมูลทั่วไปของเยาวชนพื้นที่ตำบลศรีแก้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเยาวชน จำนวน 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.8 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.3 มีอายุต่ำกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.2 โดยผู้ตอบแบบสอบถามอายุน้อยที่สุด คือ 12 ปี มากที่สุด คือ อายุ 24 ปี ทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 32.5 อาศัยกับบิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 62.5 สถานภาพบิดา มารดาของเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71.3 รายได้ที่ใช้ในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ มาจากบิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 75.0 เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานเพื่อหารายได้เสริม คิดเป็น ร้อยละ 60.0 และมีค่าใช้จ่ายรายเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.8 เยาวชนมีรายจ่าย โดยเฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.8 สถานภาพการพักอาศัยในปัจจุบัน ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 57.5 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเกรดเฉลี่ย 2.51 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 30.0 เมื่อเทียบผลการเรียนระหว่างเทอมที่แล้วพบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ มีผลการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา มีผลการเรียนเท่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 37.5 และ จำนวนน้อยที่สุด คือ มีผลการเรียนลดลง คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ เยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยพัก การเรียน คิดเป็นร้อยละ 95.0 รองลงมา คือ เคยมีพักการเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.0 แอลกอฮอล์ เยาวชนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 100.0 และ

มีประสบการณ์เข้าร่วมและมีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 92.5 และไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมและมีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยส่วนใหญ่มีความประทับใจ/ชื่นชอบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 76.3 และไม่ได้มีความประทับใจ/ชื่นชอบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 23.8

5.1.2.2 ข้อมูลบริบทเยาวชน ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ผลรวมระดับความคิดเห็นด้านบริบทเยาวชนเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$, $SD. = .889$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทุกครั้งที่ม้งานมหรสพบันเทิงที่มีรถแห่เป็นแหล่งรวมตัวของวัยรุ่นในชุมชนของคุณ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, $SD. = .952$) รองลงมา คือ การไปร่วมงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ในชุมชนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คุณดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นครั้งแรก ($\bar{X} = 2.92$, $SD. = .978$) และประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลากหลายชนิด ฯลฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.70$, $SD. = .892$) ตามลำดับ

ข้อมูลบริบทครอบครัว ชุมชนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ผลรวมระดับความคิดเห็นด้านบริบทครอบครัว ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$, $SD. = .946$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การพบเห็นเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ที่มีรถแห่ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.78$, $SD. = .886$) รองลงมา คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่นๆ ในชุมชนถือเป็นเรื่องปกติและเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันชุมชน ($\bar{X} = 2.86$, $SD. = .964$) และชุมชนมีมาตรการในการป้องกันหรือจัดการปัญหาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงอื่นๆ ในชุมชน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.56$, $SD. = .966$) ตามลำดับ

5.1.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน จำนวน 80 คน พบว่า เยาวชนเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุ อายุ 14 - 15 ปี จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา คือ อายุ 12 - 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ อายุต่ำกว่า 11 ปี จำนวน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ และจากข้อมูลพบว่าเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยอายุ 14 ปี โดยอายุน้อยที่สุด คือ 10 ปี และมากที่สุด คือ 21 ปี โดยสาเหตุหลักที่เยาวชนส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ อยากทดลองดื่ม/เพื่อนชวนดื่ม คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมา คือ เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม คิดเป็นร้อยละ 27.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ คลายเครียดจากการเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ และลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนส่วนใหญ่มักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน

คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมา คือ ตี๋มกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.3 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ตี๋มคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ ส่วนประเภทเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่เยาวชนนิยมตี๋ม คือ สุราขาว คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ไวน์/สปาย คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ โดยเยาวชนส่วนใหญ่ตี๋มสุราครั้งล่าสุดเมื่อไร (ไม่นับการจับหรือซิมเพียง เล็กน้อย) นานกว่า 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาแต่ภายใน 30 วัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ ภายใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 27.5 และจำนวนน้อยที่สุด คือ นานกว่า 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ ซึ่งใน 30 วันที่ผ่านมา แต่ละครั้งที่เยาวชนตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ มักจะตี๋มประมาณ 4 หน่วย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมา คือ 3 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 20.0 และจำนวนน้อยที่สุด คือ 9 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเทียบค่า Standard Dose โดยผู้ชายตี๋ม 5 หน่วย ขึ้นไป หญิง 4 หน่วยขึ้นไปถือว่าเมาหัวราน้ำ ซึ่งพบว่า ภายใน 30 วันที่ผ่านมา แต่ละครั้งที่เยาวชนตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ เพศชายตี๋มมากที่สุด คือ 4 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา มีค่าเท่ากัน 2 กลุ่ม คือ ตี๋ม 6 หน่วย และตี๋ม 10 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ การตี๋ม 2 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ และเพศหญิงตี๋มมากที่สุด คือ 4 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา คือ ตี๋ม 3 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 27.9 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ตี๋ม จำนวน 9 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ เยาวชนส่วนใหญ่มักตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่บ้านตัวเอง/บ้านเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมา คือ ตี๋มในงานมหรสพบันเทิงๆ ที่มีรถแห่/เล่นดนตรี คิดเป็นร้อยละ 28.7 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ตี๋มที่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ และเยาวชนส่วนใหญ่จ่ายค่าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เอง คิดเป็นร้อยละ 68.8 และไม่ได้จ่ายเอง คิดเป็นร้อยละ 31.3 ซึ่งเยาวชนมีค่าใช้จ่ายในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ต่อเดือนส่วนใหญ่ จ่ายต่ำกว่า 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาค่าใช้จ่ายในการตี๋ม 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.0 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายในการตี๋มมากกว่า 1,501 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.3 โดยการจ่ายค่าเครื่องตี๋มเยาวชนให้เหตุผลว่าส่วนหนึ่งมีการแชร์ค่าใช้จ่ายการซื้อในแต่ละครั้ง ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ต่อเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 258 บาท ค่าใช้จ่ายมากที่สุด คือ 2,740 บาท และน้อยที่สุด คือ เยาวชนไม่มีค่าใช้จ่ายค่าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ เมื่อสอบถามถึงปริมาณการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิงเยาวชน ส่วนใหญ่มีการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มากขึ้นในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 95.0 และตี๋มปกติเท่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 3.8 โดยเยาวชนได้ให้เหตุผลที่มีการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงมากขึ้นเนื่องจากการเป็นารพบเจอกลุ่มเพื่อน และมีความสุขสนุกสนานในการร่วมกันตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงาน นอกจากนี้การจ่ายค่าเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ยังสามารถแชร์ค่าใช้จ่ายร่วมกันทำให้จ่ายในการซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์น้อยลงในขณะที่เดียวกันสามารถตี๋มได้มากขึ้น

5.1.2.4 ข้อมูลเปรียบเทียบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ในช่วงเวลาปกติ และช่วงที่มีมหรสพบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า ปริมาณการดื่มเบียร์ในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ประเภทเบียร์มีค่าเฉลี่ย 1.05 และดื่มในงานมหรสพบันเทิงมีค่าเฉลี่ย 3.30 โดยเมื่อ พิจารณาค่าสถิติสหสัมพันธ์ ในที่นี้ได้ค่าเท่ากับ .809 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงค่าตัว แปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบสมมติฐาน ด้วย Paired Samples t-test ให้ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (\bar{D} = 2.250) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมี ค่า 3.499 สถิติทดสอบ t-test ได้เท่ากับ 5.752, df = 79 มีค่า Sig. = .00 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงม้งานมหรสพ บันเทิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีการดื่มในช่วงม้งานมหรสพ บันเทิงเพิ่มขึ้นจากการดื่มในช่วงเวลาปกติ

ส่วนปริมาณการดื่มสุราสี ในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภท สุราสีมีค่าเฉลี่ย .24 และดื่มในงานมหรสพบันเทิงมีค่าเฉลี่ย .54 โดยเมื่อพิจารณาค่าสถิติสหสัมพันธ์ใน ที่นี้ได้ค่าเท่ากับ .980 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงค่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบสมมติฐานด้วย Paired Samples t-test ให้ ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (\bar{D} = .300) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า .770 สถิติทดสอบ t-test ได้ เท่ากับ 3.486, df = 79 มีค่า Sig. = .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเภทสุราสีของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงมีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีการดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิงเพิ่มขึ้นจากการดื่มใน ช่วงเวลาปกติ และการปริมาณการดื่มสุราขาวในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเภทสุราขาวมีค่าเฉลี่ย .26 และดื่มในงานมหรสพบันเทิง มีค่าเฉลี่ย .58 โดยเมื่อพิจารณาค่าสถิติ สหสัมพันธ์ในที่นี้ได้ค่าเท่ากับ .973 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงค่าตัวแปรทั้งสองตัวมี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบสมมติฐานด้วย Paired Samples t-test ให้ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (\bar{D} = .312) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า .628 สถิติ ทดสอบ t-test ได้เท่ากับ 4.449, df = 79 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราขาวของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีการดื่มในช่วงม้งานมหรสพบันเทิง เพิ่มขึ้นจากการดื่มในช่วงเวลาปกติ และปริมาณการดื่มสพายไวน์ในช่วงเวลาปกติเยาวชนจะดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสพายไวน์มีค่าเฉลี่ย .30 และดื่มในงานมหรสพบันเทิงมีค่าเฉลี่ย .59 โดยเมื่อพิจารณาค่าสถิติสหสัมพันธ์ ในที่นี้ได้ค่าเท่ากับ .985 มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดง ค่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0 .05 แล้วจึงทำการทดสอบ

สมมติฐานด้วย Paired Samples t-test ให้ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง ($\bar{D} = .288$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า .930 สถิติทดสอบ t-test ได้เท่ากับ 2.764, $df = 79$ มีค่า Sig. = .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสไปรท์/ไวน์ของเยาวชนในช่วงเวลาปกติและดื่มในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือมีการดื่มในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงเพิ่มขึ้นจากการดื่มในช่วงเวลาปกติ ซึ่งสรุปได้ว่าเยาวชนส่วนใหญ่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง

5.1.2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่าผลรวมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, $SD. = .925$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.89$, $SD. = .928$) รองลงมา คือ เยาวชนมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ในปริมาณที่มากขึ้นกว่าการดื่มในช่วงเวลาปกติ ($\bar{X} = 3.85$, $SD. = .765$) และเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.03$, $SD. = .993$) ตามลำดับ

5.1.2.6 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน พบว่า 1) ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนด้านสุขภาพกาย/จิตใจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, $SD. = .934$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่ดื่มจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.60$, $SD. = .936$) รองลงมา คือ ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสติทำให้เกิดการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันจนส่งผลกระทบต่อผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ ($\bar{X} = 3.26$, $SD. = .964$) และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนทำให้เยาวชนอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.63$, $SD. = .960$) ตามลำดับ 2) ด้านครอบครัว พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$, $SD. = .901$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรือรู้สึกไม่สบายใจของคนในครอบครัวเยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, $SD. = .765$) รองลงมา คือ พบเห็น/มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว ($\bar{X} = 2.96$, $SD. = .987$) และการพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือ

การถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.35$, $SD. = .956$) ตามลำดับ 3) ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$, $SD. = .938$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชน เนื่องจากนำไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, $SD. = .983$) รองลงมา คือ เยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 2.86$, $SD. = .990$) และเยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อนำมาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.09$, $SD. = .766$) ตามลำดับ และ 4) ด้านสังคม พบว่า ผลรวมของผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, $SD. = .949$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมการรวมกลุ่มเต้นรำ ดื่มกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.73$, $SD. = .886$) รองลงมา คือ การมีประสบการณ์/พบเห็นการนอนไม่หลับจากการถูกรบกวนกลางดึกจากเยาวชนผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง ($\bar{X} = 3.20$, $SD. = .999$) และการมีประสบการณ์/พบเห็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนจนขาดสตินำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.39$, $SD. = .961$) ผลรวมรายด้านผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน และในส่วนของผลรวมรายด้านผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนพบว่า ผลรวมรายด้าน ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$, $SD. = .931$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนด้านสุขภาพกาย/จิตใจ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, $SD. = .934$) รองลงมา คือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 2.96$, $SD. = .949$) และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, $SD. = .938$) ตามลำดับ

5.1.2.7 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงานมหรสพบันเทิง พบว่า ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติมีผลกระทบ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านสังคมตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบผลกระทบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง พบว่า มีผลกระทบด้านสังคม ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.1.2.8 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าในตำบลศรีแก้ว จำนวน 281 คน พบว่า ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 281 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.7 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.3 ส่วนใหญ่อายุ 31-40 ปี รองลงมา คือ อายุ 21-30 ปี และกลุ่มที่น้อยที่สุดในการตอบแบบสอบถาม คือ อายุ ต่ำกว่า 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพ สมรส คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมา คือ โสด คิดเป็นร้อยละ 21.7 และสถานภาพแยกกันอยู่เป็นกลุ่มที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ ทุกคนนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทห้างร้าน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา คือ เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 33.5 และเจ้าของกิจการ/ค้าขายเป็นกลุ่มที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมา คือ จบชั้นมัธยมปลาย คิดเป็นร้อยละ 28.1 และมีค่าเท่ากัน 2 กลุ่มคือ ไม่ได้เรียน และจบชั้นอนุปริญญา (ปวช./ปวส.) เป็นกลุ่มน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมหรือตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 86.1 และไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมหรือตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 13.9 และพบเห็นการจำหน่ายเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 79.7 และไม่มีประสบการณ์พบเห็นการจำหน่ายเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 20.3 โดยให้เหตุผลว่าเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมในงานมหรสพฯ บันเทิงส่วนใหญ่จะซื้อเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ในชุมชน และนำไปในงานมหรสพฯ บันเทิง มีประสบการณ์พบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 82.6 และไม่มีประสบการณ์พบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ คิดเป็นร้อยละ 17.4 พบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพฯ บันเทิงฯ ส่วนใหญ่เป็นส่วนใหญ่เป็นเยาวชนจากทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่เท่ากันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมา คือ เยาวชนในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 24.2 และน้อยที่สุด คือ เยาวชนที่มาจากพื้นที่อื่น คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็นการเร่จำหน่ายเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ในงานมหรสพฯ บันเทิงฯ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมา คือ เคยพบเห็นแบบตั้งโต๊ะ หรือจัดร้านจำหน่ายชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 23.8 และน้อยที่สุด คือ เคยพบเห็นเป็นรถเร่บรรทุกเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ไว้ด้านหลังกระบะ/หรืออุปกรณ์อื่นๆ เพื่อจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ตามลำดับ เยาวชนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมงานมหรสพฯ บันเทิงฯ นิยมตีมือเครื่องตีมือแอลกอฮอล์ประเภทสุราขาวมากที่สุด คือเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมา คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 18.9 และน้อยที่สุด คือ เครื่องตีมือประเภทสพาย คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

5.1.2.9 ข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ของกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า ผลรวมของพฤติกรรมกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $SD. = .793$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$, $SD. = .728$) รองลงมา คือ เยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์จะมีการสูบบุหรี่ ($\bar{X} = 4.06$, $SD. = 1.011$) และเยาวชนตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มักจะมีเหตุการณ์อื่นร่วมด้วย เช่น ร้องเพลง การพนัน เพศสัมพันธ์ ทะเลาะวิวาท แข่งรถจักรยานยนต์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.65$, $SD. = .792$) ตามลำดับ

5.1.2.10 ข้อมูลผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จากกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า 1) ด้านสุขภาพ ผลรวมด้านสุขภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $SD. = .817$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เยาวชนที่ตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ตี๋มจนขาดสติจะมีพฤติกรรมพูดจาหยาบคาย หรือมีท่าทีก้าวร้าว อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.06$, $SD. = .707$) รองลงมา คือ เยาวชนที่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ตี๋มจนขาดสติทำให้ผู้ร่วมงานคนอื่นรู้สึกหวาดกลัว ถูกคุกคามและรู้สึกไม่ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.95$, $SD. = .698$) และบ่อยครั้งที่คุณอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.49$, $SD. = 1.147$) ตามลำดับ 2) ด้านครอบครัว ผลรวมด้านครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $SD. = .966$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรืออาการรู้สึกไม่สบายของคนในครอบครัวเยาวชนที่ตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$, $SD. = .955$) รองลงมา คือ การพบ/มีประสบการณ์เห็นการทะเลาะเบาะแว้ง ทูตตี ดุด่า ทำลายทรัพย์สิน/ทำร้ายร่างกายกันในครอบครัวของเยาวชนที่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ($\bar{X} = 3.89$, $SD. = .972$) และการพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.60$, $SD. = .966$) ตามลำดับ 3) ด้านเศรษฐกิจ ผลรวมด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, $SD. = .980$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีประสบการณ์/พบเห็นการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดคดีทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.57$, $SD. = .947$) รองลงมา คือ การมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ ($\bar{X} = 3.39$, $SD. = .947$) และ มีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อ

นำมาซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.02$, $SD = .994$) ตามลำดับ และ 4) ด้านสังคม ผลรวมด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, $SD = .888$) เมื่อพิจารณา รายชื่อ พบว่า การตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมการ รวมกลุ่มเต็นรำ ตี๋มกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, $SD = .636$) รองลงมา คือ การมีประสบการณ์/พบเห็นการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของ เยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติ ทำให้เกิดการทำลายทรัพย์สินทั้งของตนเอง และผู้อื่น ($\bar{X} = 3.79$, $SD = .896$) และการมีประสบการณ์/พบเห็นการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพ บันเทิงฯ จนขาดสติเพิ่มปัญหาการทำร้ายร่างกายผู้อื่นและอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.98$, $SD = .952$) ตามลำดับ ในส่วนของข้อมูลผลรวมรายด้านผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จากกลุ่มตัวอย่าง 281 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลรวมรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผลรวมด้านสุขภาพ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, $SD = .817$) รองลงมา คือ ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 3.78$, $SD = .966$) และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, $SD = .980$) ตามลำดับ

5.1.2.11 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ของร้านค้าในชุมชน จำนวน 20 ร้านค้า พบว่า ส่วนใหญ่ดำเนินกิจการมาต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 และมีค่าเท่ากัน 2 กลุ่ม คือ เปิดกิจการมา 11 – 20 ปี และมากกว่า 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.0 โดยร้านค้าส่วนใหญ่จำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมา คือ จำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มาแล้ว 11 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ จำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มากกว่า 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ ในส่วนของ เครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าขายดีที่สุดในช่วงม้งงานมหรสพบันเทิงฯ คือ สุราขาว คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 20 และน้อยที่สุด คือ สุราสี คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ ซึ่งประเภทของร้านค้า ส่วนใหญ่มีลักษณะร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 90 และร้านค้าปลีกขนาดใหญ่/ร้านขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 10 โดยผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อย ละ 100 และส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบการขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ คิดเป็น ร้อยละ 80 และเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบการขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 20 โดยผู้เคยผ่านการอบรมส่วนใหญ่จะอบรมทั้งหมด 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15 รองลงมา คือ อบรม จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5 และไม่เคยอบรมเลย คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งเมื่อสอบถามถึงการรับรู้/ ตระหนักถึงข้อกฎหมายและมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่ทั้งหมดรับรู้ คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.2.13 ข้อมูลระดับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า ผลรวมระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, $SD =$

= .767) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีระดับการรับรู้การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์แล้วขับซึ่รถทุกประเภทมีโทษทั้งจำทั้งปรับ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD. = .645$) รองลงมาคือ ระดับการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งการจำหน่ายเครื่องดื่มให้บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี การห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการการให้บริการการชิงโชค/การชิงรางวัลแก่ผู้นำหีบห่อ หรือสลาก หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ และระดับการรับรู้ในเรื่องการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะที่ทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไปมีโทษปรับตามกฎหมาย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, $SD. = .660$) ตามลำดับ

5.1.2.14 ข้อมูลการมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมการปรับพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากกลุ่มตัวอย่าง 281 คน พบว่า ผลรวมการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, $SD. = .968$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมรณรงค์ หรือสนับสนุนโครงการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณี หรืองานมหรสพบันเทิงฯ ต่างๆ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.85$, $SD. = .989$) รองลงมาคือ การบอกกล่าวเยาวชน และประชาชนอื่นๆ เรื่องโทษภัยของการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{X} = 2.75$, $SD. = .969$) การเข้าร่วมกิจกรรมการเฝ้าระวังร้านค้าในชุมชน/ท้องถิ่นที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชนอายุไม่ถึง 20 ปี อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.57$, $SD. = 1.084$) ตามลำดับ

5.1.2.15 ข้อมูลผลกระทบจากการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงงานมหรสพบันเทิง พบว่า ปริมาณการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงภาวะปกติมีผลกระทบด้านสังคม ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ และด้านเศรษฐกิจตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบผลกระทบการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง พบว่า มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านครอบครัว และด้านสุขภาพตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.1.2.16 ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจหน่วยงานท้องถิ่นในงานด้านเด็กและเยาวชน จำนวน 5 หน่วยงาน ประกอบด้วย 1) ตัวแทนโรงพยาบาลอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ 2) ตัวแทนสถานีตำรวจภูธรอำเภอศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ 3) ปกครองอำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ 4) องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ และ 5) เทศบาลตำบลศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานในพื้นที่มีภารกิจงานด้านเด็กและเยาวชนเชิงบูรณาการ และดำเนินงานในวาระโอกาส หรือเทศกาลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน แต่ยังไม่มีความหน่วยงานใดในพื้นที่ที่มีภารกิจส่งเสริมงานด้านเด็กและเยาวชนโดยตรง โดยเฉพาะเกี่ยวกับปัญหาการตีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชน และ

ทุกหน่วยงานไม่การบันทึกจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ซึ่งการพัฒนากระบวนการข้อมูลของหน่วยงานจะช่วยให้สามารถค้นหาแนวทางในการพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชนได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ ในครั้งนี้คณะวิจัยได้เลือกประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า

5.2.1.1 วิถีชีวิต ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมชุมชน โดยพบว่า เด็กและเยาวชนในพื้นที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงทุกรูปแบบ เป็นเพราะกลุ่มเด็กและเยาวชนในพื้นที่มีความเคยชินกับวิถีชีวิต ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมในชุมชนมาตั้งแต่วัยเยาว์ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการสืบสานประเพณี วัฒนธรรมเป็นอย่างมาก และในงานบุญประเพณีเกือบทุกงานจะต้องมีมหรสพบันเทิงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในงาน ไม่ว่าจะเป็นบุญประเพณีที่เป็นงานเจ้าภาพร่วม หรืองานเจ้าภาพเดี่ยว เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมในงานจะมีทุกกลุ่มวัยตั้งแต่เด็กเล็กที่มากับผู้ปกครอง และในงานบุญมักจะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเฉลิมฉลองหรือเพื่อให้แขกที่มาร่วมงานได้ดื่ม เป็นการแสดงถึงเกียรติของเจ้าภาพ และการมีหน้าตาทางสังคมเป็นที่ยอมรับนับถือของคนในพื้นที่ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนเกิดความเคยชินกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบการดื่มฯ จากผู้ปกครอง และจากสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคย สอดคล้องกับ อรทัย วลีวงศ์ และคณะ (2553) ศึกษาเรื่อง บทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย กล่าวว่า บทบาทของพ่อแม่มีผลในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนเพราะหากเยาวชนที่มีพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเยาวชนที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ได้แก่ การดื่มและเมาให้ลูกเห็น การใช้ให้ลูกไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้การชักชวนและยืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ลูก เป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้บ่อยของครอบครัวไทยที่ดื่มแอลกอฮอล์และเป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

5.1.2.2 ค่านิยม เยาวชนในพื้นที่นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง ๆ และจะมีลักษณะของการดื่มเป็นกลุ่มในงาน โดยจะมีการนัดหมายกับกลุ่มเพื่อนเพื่อมาพบเจอกันในงานมหรสพฯ โดยเยาวชนที่เข้าร่วมงานจะมีทั้งผู้ดื่มและไม่ดื่ม แต่ส่วนใหญ่จะนิยมดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ และเยาวชนบางกลุ่มมีการเตรียมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเอง หรือบางกลุ่มจะซื้อในหมู่บ้าน โดยเครื่องดื่มที่นิยมดื่ม ได้แก่ สุราขาว หรือผสมกับน้ำหวาน หรือเครื่องดื่มชนิดอื่นมีทั้งดื่มแบ่งใส่แก้วขนาดเล็ก และผสมเครื่องดื่มลงในถังขนาดเล็กใส่น้ำแข็งใช้หลอดเพื่อใช้ดื่มร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีการดื่ม สุราสี เบียร์ สบาย เป็นต้น เป็นที่น่ากังวลว่าร้านค้าในหมู่บ้านบางร้านยังคงจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ โดยไม่มีการปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายที่กำหนด ซึ่งเป็นค่านิยมที่ทำให้เด็กและเยาวชนนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันมากขึ้น เนื่องจากชุมชนยังขาดการขับเคลื่อนการใช้มาตรการควบคุมทางกฎหมายเชิงพื้นที่อย่างจริงจัง โดยแนวทางที่น่าจะช่วยให้สามารถควบคุมและลดพฤติกรรมดื่มในเด็กและเยาวชนได้ ส่วนหนึ่งต้องเริ่มจากการ ที่ชุมชนมีการขับเคลื่อนหรือเริ่มนำมาตรการที่รัฐมาใช้ในเชิงพื้นที่ในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนอย่างค่อยเป็นค่อยไป และควรคำนึงถึงการนำมาตรการข้อกฎหมายนำมาใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ซึ่งน่าจะเกิดผลดีในช่วยควบคุมในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กเยาวชนได้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของเหิง ดับบลิว และคณะ (Yeung W. et al., 2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยความเสี่ยงและกลยุทธ์การรับมือของชุมชนต่อความผิดปกติของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนชนบทประเทศกัมพูชา ที่กล่าวว่าหากชุมชนมีความตระหนักถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แสดงให้เห็นว่าชุมชนให้ความสำคัญของการใช้มาตรการชุมชนและมีความพยายามในการนำเสนอการแก้ไขปัญหาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของชุมชนในด้านต่างๆ ผ่านกลยุทธ์ของหน่วยงานและชุมชน โดยพยายามนำมาตรการการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาใช้ที่เหมาะสมในการรับมือกับปัญหาการดื่มจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องตามวัฒนธรรมชุมชนและมีการขับเคลื่อนร่วมกันโดยชุมชนมีส่วนร่วม และยังสอดคล้องกับ อรทัย ศรีทองธรรม และคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานควบคุมแอลกอฮอล์ในระดับท้องถิ่นกรณีศึกษาโครงการงานศพและงานบุญปลอดเหล้า กล่าวว่า การใช้มาตรการทางสังคมในการควบคุมเหล้าในท้องถิ่นแบบค่อยๆ เปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตชุมชน ด้วยการใชตัวแบบบุคคลสำคัญการใช้นโยบายระดับอำเภอ และการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในท้องถิ่น ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสำเร็จและความยั่งยืนของการควบคุมการจำหน่ายเหล้าในท้องถิ่น

5.1.2.3 ความรู้ ความเข้าใจ สื่อโฆษณา กลุ่มเพื่อน สังคมและสภาพแวดล้อม พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ส่วนหนึ่งเกิดจาก ช่วงวัยของเด็กและเยาวชนเป็นช่วงวัยที่มีความอยากรู้ อยากรลอง รวมถึงการเข้าถึงแหล่งการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อโฆษณา การเชิญชวนจากกลุ่มเพื่อน และความเคยชินจากสิ่งแวดล้อมทั้งจากคนในชุมชนดื่ม หรือผู้ปกครองที่ดื่มให้เห็นเป็นประจำ รวมถึงการที่ผู้ปกครองให้เด็กและเยาวชนในครัวเรือนไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ

เยาวชนมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด รัตติยา บัวสอน (2555) ที่ทำการผลการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนมาจากปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ทศนคติเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ ดังนั้นรัฐควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงมาตรการเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ในการป้องกันและลดพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ซึ่งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วิรยา บุญรินทร์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่กล่าวว่า ปัจจัยเอื้อสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ การหาได้ง่ายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการได้รับแรงสนับสนุนจากครอบครัว จากกลุ่มเพื่อน และสื่อในระดับมากทำให้พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มคนวัยดังกล่าวนี้มีเพิ่มสูงขึ้น

5.2.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า

5.2.2.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มของเยาวชนเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุอายุ 14 – 15 ปี ส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยอายุ 14 ปี โดยอายุน้อยที่สุด คือ 10 ปี และมากที่สุด คือ 21 ปี มักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน และดื่มกับครอบครัว สอดคล้องกับ อรทัย วลีวงษ์ และคณะ (2553) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย กล่าวว่า เยาวชนที่มีพ่อแม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เริ่มต้นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ยต่ำสุด 14.28 ปีเมื่อเทียบกับเยาวชนกลุ่มที่มีพ่อหรือแม่ดื่ม 14.53 ปี และเยาวชนกลุ่มที่พ่อและแม่ไม่ดื่ม 14.38 ปี โดยอาจสามารถอธิบายผลการศึกษานี้ได้ว่า พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลอกเลียนแบบพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ส่วนประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เยาวชนนิยมดื่ม คือ สุราขาว รองลงมา คือ เบียร์ ซึ่งแตกต่างจาก พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย (2553) ที่ศึกษาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก การดื่มแบบเม้าท์วาร์น้าและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ ที่กล่าวว่า เยาวชนทั้งเพศชายและเพศหญิงนิยมดื่มเบียร์ และแต่ละครั้งที่เยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักจะดื่มประมาณ 4 หน่วย มากที่สุด เมื่อพิจารณาเทียบค่า Standard Dose โดยผู้ชายดื่ม 5 หน่วย ขึ้นไป หญิง 4 หน่วยขึ้นไปถือว่าเม้าท์วาร์น้า ซึ่งพบว่า ภายใน 30 วันที่ผ่านมาแต่ละครั้งที่เยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพศชายดื่มมากที่สุด คือ 4 หน่วย และเพศหญิงดื่มมากที่สุด คือ 4 หน่วย ดังนั้นในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานวิจัยนี้เพศหญิงจึงดื่มแบบเม้าท์วาร์น้า

มากกว่าเพศชาย ซึ่งแตกต่างจาก พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย (2553) ที่พบว่าส่วนใหญ่เพศชายจะเมาหัวราน้ำมากกว่าเพศหญิง ซึ่งส่วนหนึ่งการตีความของการเมาหัวราน้ำโดยปกติ คือ จะมุ่งถึงเรื่องของการครองสติ หรือการขาดสติในการรับรู้มากกว่าปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และส่วนใหญ่เยาวชนจะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่บ้านเพื่อน เพราะเป็นสถานที่ที่สามารถดื่มได้ทุกช่วงเวลา และมักจะไม่นิยมไปเที่ยวเมื่อถูกเพื่อนชวน เนื่องจากต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อน สอดคล้องกับแนวคิดของ สอดคล้องกับ มอนิกา ความ (Monica Gaughan, 2006) ศึกษาเกี่ยวกับ โครงสร้างทางเพศของเพื่อนในวัยรุ่นที่มีอิทธิพลต่อการดื่ม พบว่า เพื่อนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนคือกลุ่มวัยรุ่นที่ให้ความสำคัญและความผูกพัน และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ดังนั้น เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อคนกลุ่มนี้มากกว่าครอบครัว และเยาวชนมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิง สอดคล้องกับธีรภัทร ญวงษ์ศรี และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กล่าวว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาโอกาสในการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ช่วงที่เทศกาลงานที่ต้องพบปะสังสรรค์ตามงานต่างๆ เพราะมีโอกาสได้พบเจอกลุ่มเพื่อนเป็นจำนวนมาก และมีความสุขสนุกสนานที่ได้ดื่มร่วมกันในบรรยากาศที่มีงานรื่นเริง

5.2.2.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า 1) ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ การดื่มจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญ สอดคล้องกับกุลธิดา ภูษัง และสมศักดิ์ เจริญพูล (2559) ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบจากพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) ต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชน กรณีศึกษา จังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนที่มีผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มหนัก พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ดื่มในปริมาณมาก หรือดื่มประจำมักสร้างปัญหาในเรื่องเสียงดังรบกวน การทะเลาะวิวาท ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญใจต่อผู้ที่อยู่ใกล้เคียง 2) ด้านครอบครัว พบว่ามีการพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรือรู้สึกไม่สบายใจของคนในครอบครัวเยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ สอดคล้องกับลักษณา อินทร์กลับ และคณะ (2551) ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราและการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กล่าวว่า ครอบครัวไม่เพียงเป็นหน่วยสังคมแรกที่มีอิทธิพลต่อการเป็นคนดื่มหรือไม่ดื่มเหล้า แต่ครอบครัวยังเป็นหน่วยสังคมที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากการดื่มของคนในบ้าน และมีผลกระทบตามมาหลายประการ อาทิ 1) ค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น 2) เกิดการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย 3) ทำลายอนาคตของคนในครอบครัว 4) เสี่ยงต่อการเป็นโรคซึมเศร้า ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นผลกระทบโดยตรงที่เกิดขึ้นจากการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลกระทบเหล่านี้สร้างความวิตกกังวลให้กับบุคคลทุกคนใน

ครอบครัวเป็นอย่างมาก 3) ด้านเศรษฐกิจ พบว่า เยาวชนมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตรประจำวันเนื่องจากการนำเงินไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน สอดคล้องกับ กนกวรรณ จังอินทร์ (2560) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ และผลกระทบต่อครอบครัวของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าบำบัดในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ อุตรธานี กล่าวว่า สมาชิกในครอบครัว รวมถึงตัวผู้ดื่มเองได้รับผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ในด้านเศรษฐกิจมากที่สุด เช่น ปัญหาทางการเงินของครอบครัว ที่อาจไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ทั้งบางที่ผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มาก และดื่มประจำ สะสมสารพิษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่อยๆ จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายด้านค่ารักษาพยาบาลเพิ่มเข้ามาด้วย และ 4) ด้านสังคม พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมการรวมกลุ่มเต้นรำ ดื่มกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ซึ่งผลกระทบจากพฤติกรรมนี้เกิดขึ้นเพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนขาดสติทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันขึ้น สอดคล้องกับ อรทัย วลีวงศ์ และคณะ (2558) การศึกษาผลกระทบของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อบุคคลรอบข้างผู้ดื่ม ในประเทศไทย (ระยะที่ 1) กล่าวว่า ผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ต่อผู้อื่น (Alcohol's Harm to Others) ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีหลากหลายระดับครอบคลุมตั้งแต่ความรุนแรงในระดับเล็กน้อย เช่น การรู้สึกรำคาญใจ จนถึงผลกระทบที่รุนแรงมาก เช่น การทะเลาะวิวาท การถูกทำร้ายร่างกายหรือเสียชีวิต และในส่วนของ การรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของร้านค้าผู้จำหน่าย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากทั้งการรับรู้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขีรถทุกประเภทมีโทษทั้งจำทั้งปรับ การรับรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่องการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้บุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี การให้บริการเชิงโชค/การชิงรางวัลแก่ผู้นำหีบห่อ หรือสลาก หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ แต่ร้านค้าในชุมชนบางร้านยังไม่ปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายกำหนด ควรมีการจัดอบรมเสริมความรู้ให้กับร้านค้าในชุมชนในพื้นที่ห่างไกลตัวเมืองให้ตระหนักและมีความรู้ด้านกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ ดุษฎี आयวัฒน์ และวณิชชา ณรงค์ชัย (2555) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดอุตรธานีและขอนแก่น) กรณีผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กล่าวว่า ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 75 ในสองพื้นที่มีระดับการรับรู้ในมาตรการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับมาก อย่างไรก็ตามควรมีมาตรการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนพัฒนากระบวนการบังคับใช้กฎหมายให้มีความเข้มงวดในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะระดับครอบครัว/ชุมชน

1. ผู้ปกครอง และญาติ ควรเป็นแบบอย่างที่ดี คอยแนะนำเด็กและเยาวชน และไม่ควรตีหรือดุด่าการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในครัวเรือน หรือป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนใกล้ชิดกับเครื่องตีแอลกอฮอล์
2. ชุมชนควรมีมาตรการในการควบคุม และป้องกันการจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ทุกรูปแบบ ทั้งการจำหน่ายในรูปแบบร้านค้า รถเข็น/รถเร่เคลื่อนที่ การจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง
3. ชุมชนควรมีการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมงานมหรสพบันเทิง และการใช้เครื่องเสียงในงานมหรสพบันเทิงโดยเคร่งครัด
4. ชุมชนควรมีแผนงานส่งเสริมกิจกรรมสร้างความบันเทิง ในรูปแบบอื่นที่เหมาะสมที่เด็กและเยาวชนสามารถมีส่วนร่วมได้
5. ชุมชนควรมีการส่งเสริมและฟื้นฟูอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อาทิ การส่งเสริมศีลธรรมอันดีงามให้กับบุตรหลาน

5.3.2 ข้อเสนอแนะระดับท้องถิ่น

1. หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องควรมีแผนงานส่งเสริมงานด้านเด็กและเยาวชน
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแผนในการให้ความรู้ในเรื่องของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแผนงานส่งเสริมและสนับสนุนเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีพื้นที่ในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์

5.3.3 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1. หน่วยงานท้องถิ่นควรกำหนดแผนงานในการป้องกันการตีแอลกอฮอล์และจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ในพื้นที่โดยกำหนดเป็นประกาศท้องถิ่น ห้ามจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ในพื้นที่สาธารณะ หรือในงานมหรสพบันเทิง และกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์ระดับท้องถิ่น เพื่อขับเคลื่อนงานด้านสุขอนามัย
2. ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์รณรงค์ผ่านสื่อทุกรูปแบบ หรือสื่อสาธารณะ เพื่อให้สังคมได้ตระหนักร่วมกันว่าการจำหน่าย และการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อป้องกันมิให้เยาวชนกลายมาเป็นนักตีหน้าใหม่
3. รัฐบาลควรมีนโยบายหรือกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องและกำหนดบทลงโทษที่จริงจังต่อการจำหน่าย และการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในที่สาธารณะ

5.3.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อหารูปแบบมาตรการในการป้องกันการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของนักดื่มหน้าใหม่โดยชุมชนและครอบครัวมีส่วนร่วม
2. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเยาวชน เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนมีพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มีแนวโน้มเป็นอย่างไร เพื่อให้ทราบถึงแนวทางป้องกันการเกิดนักดื่มหน้าใหม่
3. ควรวิจัยและพัฒนารูปแบบหรือศึกษาโปรแกรมการป้องกันการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในเยาวชนการปรับเปลี่ยนค่านิยม ทักษะคิด การรู้เท่าทันสื่อ และทักษะการปฏิเสธการตีของเยาวชนโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ จังอินทร์. (2560). พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบต่อครอบครัวของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าบำบัดในโรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี ใน วารสารการพัฒนาสุภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี ที่ 5 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม - กันยายน 2560.
กรมการปกครอง. (2561). สถิติประชากรและบ้าน-จำนวนประชากรแยกอายุ. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php สืบค้น 4 มิถุนายน 2562.
- กรมควบคุมโรค. (2560). แนวทางการดำเนินงานเพื่อควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับพื้นที่. สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมวิชาการ. (2545). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและวินัยในตนเอง. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.พ.
- กัลยา กนกกุลสงวงศ์. (2547). บริโคนิยมของเด็ก: ศึกษากรณีความต้องการและการได้มาซึ่งขสิ่งของจากพ่อ แม่ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลธิดา ภูษัง และสมศักดิ์ เจริญพูล. (2559). การศึกษาผลกระทบจากพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) ต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชน กรณีศึกษา จังหวัดชลบุรี ใน วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. ปีที่9, (ฉ.1), เดือนมกราคม - เมษายน 2559
- เกษนภา กิ่งก้าน. (2554). ประสิทธิภาพการใช้โปรแกรมการบำบัดดูแลเชิงรุกในชุมชนสำหรับผู้ที่เป็นโรคติดสุรา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านวังตระคร้อ อำเภอเมืองจังหวัดสุโขทัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). คุณลักษณะและภาพอนาคตคนไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ.
- ข่าวสด. (2561). รถแท็กซี่ฮอนด้าอินดี้ ขาลงมโหรีสัญจร. (ออนไลน์) เข้าถึงข้อมูลได้ที่ <https://www.msn.com/th-th/news/national> สืบค้นเมื่อ 5 มีนาคม 2562
- คมชัดลึก. (2562). รถแท็กซี่ดรอว์น วอนช่วยแก้ปัญหาขี่ไม่ไต่ต้นเหตุเด็กตึกกัน. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก: <https://www.komchadluek.net/news/local/401805> สืบค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2562
- ฉัตร ชมะวรรณ. (2537). แนวความคิดของเรย์มอนด์ วิลเลียมในวัฒนธรรมศึกษาและ การ

- วิเคราะห์วัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- งามพิศ สัตย์สงวน. (2543). **มานุษยวิทยาภาพ วิวัฒนาการทางกายภาพและวัฒนธรรม.**
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จารุวรรณ ขาเพชร. (2555). **พื้นที่เมืองและชีวิตของคนในซอยคาวบอย.** ปริญญาโท
ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาศิลปวัฒนธรรมวิจัย .กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ โต๊ะสิงห์. (2562, กุมภาพันธ์ 26). สัมภาษณ์.
- จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. (2551). **ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจ
พอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง.** กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (อัดสำเนา).
- จิรัชยา เจียวักก และสันติชัย แยมใหม่. (2558). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันการดื่มสุรา
ในเยาวชน** ใน การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 วันที่ 26 มิถุนายน 2558
มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้ที่ www.hu.ac.th สืบค้น 5 มีนาคม
2562.
- ฉัตรสุมน พุทธิภิญโญ. (2548). **การทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมอุปทานของการ
บริโภคสุรา.** กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- ชญาสิน มุธุสิทธิ์ และคณะ. (2557). **การศึกษาวิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1.** (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้ที่ [http://www.tci-
thaijo.org](http://www.tci-thaijo.org) สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2562.
- ชลิตา แยมศรีสุข.(2559). **แนวคิดลัทธิบริโภคนิยม ในท้องถิ่น และการล่มสลายของท้องถิ่น ใน
วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ก.ค.-ธ.ค. 2559 .**
- เชษฐ รัชดาพรรณธากุล และวรรณมา บุญศรีเมือง. (2548). **การทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับ
มาตรการการป้องกันแก้ไขเพื่อลดผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.
กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).**
- ธัญญ์ วงศ์สายเชื้อ. (2559). **การหาความเที่ยงและความเชื่อมั่น -เครื่องมือในงานวิจัย.** (ออนไลน์).
เข้าถึงข้อมูลจาก: <https://www.youtube.com/watch?v=QbO3-gLWCvg> สืบค้น 20
กุมภาพันธ์ 2563
- ณัฐกิตติ์ ธรรมเจริญ. (2543). **เหล่าพื้นบ้าน.** กรุงเทพฯ : นาคา อินเทอร์เน็ตเดีย.
- ณัฐธัญญา เลอพิลิตแบร์ต. (2557). **ผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใน ชุดหนังสือ
ทศวรรษแห่งการเรียนรู้และการขับเคลื่อน ทศวรรษศูนย์วิจัยปัญหาสุรา : สถานะความรู้**

เพื่อการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
(อัดสำเนา).

ดุจเดือน พันธมนาวิน. (2550). *รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) และ แนวทางการสมมติฐาน ในการวิจัยสาขา จิตพฤติกรรมศาสตร์ในประเทศไทย ใน วารสาร พัฒนาสังคม. ปีที่ 9, ฉบับที่ 1 (ตุลาคม 2550).*

ดุขฎิ์ อายูวัฒน์ และวณิชชา ณรงค์ชัย. (2555). การประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดอุดรธานีและขอนแก่น) กรณีผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใน *วารสาร สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 5, (ฉ.1), มกราคม – เมษายน 2555*

ทิพภา ประเสริฐกุล. (2553). การลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยเบียร์รถกร ใน *หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร. (อัดสำเนา).*

ทิววรรณ สกุลจันทร์. (2557). *ทัศนคติต่องานบุญปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปลอดการพนัน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ.*

ไทยพีบีเอส. (2552). การเติบโตของธุรกิจรถแท็กซี่ (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก:

<https://www.facebook.com/ThaiPBSEsan/videos/vb.194369254237358/362939217954984/?type=2&theater> สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2563

ธัญวรรณ์ แจ่มใส และคณะ. (2560). การศึกษาพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและชุมชน และทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมการดื่มของกลุ่มชาติพันธุ์ลาว กูย และเขมร : กรณีศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. รายงานการวิจัย.นนทบุรี : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

ฉิปัตย์ โสถถิวรรณ และคณะ. (2560). *งานบุญไร้แอลกอฮอล์ กรณีศึกษางานประเพณีแห่หลวง จังหวัดลำพูนหนึ่งเดียวในโลก. ใน วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ : 11 ฉบับที่ : 3 . 81-90. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร*

ธีรภัทร ณวรงค์ศรี และคณะ. (2561). *พฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.*

ธีระวุธ ธรรมกุล และคณะ. (2559). *ประยุกต์ Logic Model ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานป้องกันและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 9 นครชัยบุรินทร์(ระยะที่ 3). กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.*

- นกุลกิจ ทวีชาติ. (2560). *วัฒนธรรมใหม่* ใน *ข่าวสาร* อบจ.ศรีสะเกษ. ปีที่ 3, (ฉ.28), เมษายน 2561.
- นพดล กรรณิกา. (2552). **ประเมินผลการรณรงค์ “งดเหล้าเข้าพรรษาปี 2554” : กรณีศึกษา ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปใน 24 จังหวัดทั่วประเทศ.** กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. เนตรดาว ธงชีว. (2561). การป้องกันการใช้อัลกอฮอล์ในทางที่ผิดในวัยรุ่น ใน *วารสารสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ สาขาภาคเหนือ*. ปีที่ 24, (ฉ.2), กรกฎาคม - ธันวาคม 2561. (อัดสำเนา).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจมาศ ดวงจำปา. (2547). *การรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรที่ปลูกผักผลไม้เพื่อขาย ไม่รวมข้าวของเกษตรกรเขตรับผิดชอบ สอ.ต. ทราชมูล อำเภอน้ำพอง.ขอนแก่น.*
- ปริทรรศ ศิลปกิจ และพันธุภา กิตติรัตนไพบูลย์. (2553). *รายงานคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ องค์การอนามัยโลกด้านปัญหาจากการบริโภคแอลกอฮอล์ รายงานครั้งที่ 2.* กรุงเทพฯ: วนิดาการพิมพ์.
- ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. (2553). *วัฒนธรรมวัยรุ่น (วัยรุ่นกับวัฒนธรรมสมัยนิยม)* ใน *วารสารสังคมศาสตร์*. ปีที่ 22. (ฉ.1).
- ประจักษ์ ผิวงาม. (2562, พฤศจิกายน 8). สัมภาษณ์.
- ประไพรัตน์ คาวินวิทย์. (2554). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน บัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ. (2554). *คนข้ามเพศ: ตัวตน วัฒนธรรมย่อยและพื้นที่ทางสังคม* ใน *วารสารดำรงวิชาการ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร*. ปีที่ 10, (ฉ.1).
- แผนงานเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ มูลนิธิเพื่อนเยาวชนเพื่อการพัฒนา. (2552). *นวัตกรรมพลังเครือข่ายป้องกันนักดื่มหน้าใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- พงษ์เดช สารการ และคณะ. (2552). *การศึกษาพฤติกรรมการดื่มและผล กระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา*. รายงานการวิจัย. นนทบุรี: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย. (2553). *การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก การดื่มแบบเม้าท์วอร์มน้ำและ*

ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
อุตรดิตถ์. สงขลา: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

พระบุญธรรม สุทธิกุล. (2550). **เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยพิธีกรรมงานศพภายใต้ระบบทุนนิยม
กรณีศึกษา ชุมชนพระธาตุหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2547). **วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา: เอกสารประกอบการเรียนวิชา 301512.**
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

เพิ่ม ดวงเด่น. (2562, พฤศจิกายน 8). สัมภาษณ์.

ไพบูลย์ ชาวสวนศรีเจริญ. (2557). **ภาคีบอกข่าว ลด ละ เลิก การดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มวัยรุ่น.**
(ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก: [http://www.thaihealth.or.th/partnership/
Content/26463.html](http://www.thaihealth.or.th/partnership/Content/26463.html) สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2561.

ไพรัตน์ อ้นอินทร์. (2552). **พฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่ส่งผลกระทบต่อ
สุขภาพและครอบครัว**. รายงานการวิจัย. นนทบุรี : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

มาเก็ตเทียร์ออนไลน์. (2559). ช่าง พลิกวิธีเปิดตัวแคมเปญใหม่ #วันเพื่อนมีได้ทุกวัน “ใช้พลัง
โซเชียล โยนปรีศนา สร้างการมีส่วนร่วม!”. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก
<https://marketeeronline.co/archives/78755> สืบค้น 3 เมษายน 2563

มาริสสา จันท์ฉาย. (2552). **พฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา
เขตหาดใหญ่ ใน วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนา
มนุษย์และสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**

เยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม และ พรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์. (2549). **รายงานการสำรวจสถานะสุขภาพ
อนามัยของประชาชนไทย โดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2546-2547. นนทบุรี :**
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

ร. แลงการ์ด. (2526). **ประวัติศาสตร์กฎหมาย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รัตติยา บัวสอน. (2555). **พฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับ
ปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร ใน วารสารรามธิบดีพยาบาลสาร ปีที่ 18 ฉบับที่ 2.**

รัตนะ บัวสนธ์. (2556). **ปรัชญาการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ราชกิจจานุเบกษา. (2551). **พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551.** (ออนไลน์).
เข้าถึงข้อมูลจาก: [https://ddc.moph.go.th/uploads/ckeditor/
c74d97b01eae257e44aa9d5bade97baf/files/lawalc/001_1alc.PDF](https://ddc.moph.go.th/uploads/ckeditor/c74d97b01eae257e44aa9d5bade97baf/files/lawalc/001_1alc.PDF) สืบค้น
28 กุมภาพันธ์ 2563

- รุ่งทิพย์ พรหมณะ. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ใน **วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์)**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลักขณา อินทร์กลับ และคณะ. (2551). **พฤติกรรมการดื่มสุราและการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครตะวันตกและปริมณฑล**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- วรรณุช แหยมแสง. (2554). **สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัลลภ ตังคณานุรักษ์. (2562). ปัญหาความเดือดร้อนจากการจัดให้มีรถแท็กซี่ในงานมหรสพ ใน “กระทู้ถาม 019 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา 18 พฤศจิกายน 2562”. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก: https://www.senate.go.th/document/mSubject/Ext85/85657_0002.PDF สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2563
- วิชัย โปษยะจินดา และคณะ. (2544). **สุราในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิริยะ สว่างโชติ. (2546). **วัยรุ่นและความเป็นชายขอบ ท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมโลก**. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- วิรยา บุญรินทร์. (2556). **การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- วิลัย บุตะเคียน. (2552). **การศึกษารูปแบบการบริโภคเหล้าในวิถีพื้นบ้าน “ จองดาญ จูยการ ” ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเชื้อสายเขมร ภูมิศึกษา ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ**. รายงานการวิจัย. นนทบุรี :ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- วุฒินันท์ แทนนิล. (2551). **การสร้างพื้นที่ทางสังคมเพื่อหลีกเลี่ยงหนีความเป็นชายขอบของคนพลัดถิ่นชุมชนกะเหรี่ยงพลัดถิ่นตำบลบ้านคา อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เว็บสารสนเทศสุขภาพไทย. (2553). **สุขภาพคนไทย 2553**. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก: https://www.hiso.or.th/hiso/picture/reportHealth/ThaiHealth2010/thai2010_19.pdf สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2563
- ศิลปวัฒนธรรม. (2562). **เปิดโลกสุราในไทย บันทึกรั้งว่าสยามนิยมดื่มแต่น้อย ทำไมกระดกกันอื้อสมัยรัตนโกสินทร์**. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก: https://www.silpa-mag.com/history/article_25141 สืบค้น 27 กุมภาพันธ์ 2563

- ศรีรัช ลอยสมุทร. (2558). การศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปรากฏการณ์ลานเบียร์และกลยุทธ์ประเภทดื่มไม่อั้น(Beerbuffet) ของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. รายงานการวิจัย.
 นนทบุรี : ศูนย์วิจัยปัญหาสุราและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2556). สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบในประเทศไทย ปี 2556. นนทบุรี: บริษัท เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์ จำกัด. (อัดสำเนา).
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมการศึกษาเพื่อเด็กและผู้มีความต้องการพิเศษ. (2551). สิทธิเด็กและการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก:
http://www.dla.go.th.upload/ebook/column/2012/7/2013_5051.pdf สืบค้น 24 มกราคม 2563
- ศูนย์วิจัยสุขภาพกรุงเทพ. (2557). ปัญหาการดื่มแอลกอฮอล์. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก:
<http://www.bangkokhealth.com/health/articleC-613> สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2563
- สนิท สมัครการ. (2539). ความเชื่อและศาสนาในสังคมไทยวิเคราะห์เชิงสังคม-มานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมพงษ์ จันทรขอนแก่น. (2560). การพัฒนารูปแบบการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดอุบลราชธานี กรณีศึกษา: อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ใน วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น. ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2560
- สมพงษ์ จิตระดับ และอัญญมณี บุญชื้อ. (2551). หลักสูตร “สิทธิเด็กและการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน”. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมดาเพรส จำกัด.
- สามารถ เตจ๊ะวงศ์. (2545). ค่านิยมและพฤติกรรมในการดำรงชีวิตของข้าราชการครูที่มีหนี้สิน. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สาวิตรี อัจฉนวงศ์กรชัย และคณะ. (2551). รายงานผลการศึกษาเรื่องการเฝ้าระวังพฤติกรรม การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์จำกัด.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2554). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรเชษฐ์ วัฒนา. (2562, พฤศจิกายน 8). สัมภาษณ์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2562). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก <http://www.thaihealth.or.th> สืบค้นเมื่อ

- 10 กุมภาพันธ์ 2562.
 _____ (2562). สํารวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทย. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก
<https://www.thaihealth.or.th/Content/47099-สํารวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทย.html>
 สืบค้น 2 เมษายน 2563
- สํานักงานจังหวัดศรีสะเกษ. (2562). จังหวัดศรีสะเกษ. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูล
 จาก <http://www.sisaket.go.th> สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2562.
- สํานักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ. (2553). จำนวนประชากรและบ้าน จำแนกเป็นรายอำเภอ
 และรายตำบล จังหวัดศรีสะเกษ ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2553. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูล
 จาก: <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/districtList/S010107/th/50.htm> สืบค้น 30 พฤศจิกายน 2562
- สํานักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). **วิเคราะห์เด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานวิเคราะห์และ
 พยากรณ์สถิติเชิงสังคม.
- สํานักงานสาธารณสุขอำเภออุษุธร. (2561). รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้านประจำปี พ.ศ.
 2561. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก: <http://www.khukhanph.com/2016/02/2558.html> สืบค้น 30 ตุลาคม 2562
- สิริกร นามลาบุตร และวราณีษฐ์ ลำไย. (2561). ลักษณะของภัยเหล้ามือสองที่เกิดจากการดื่มของ
 เยาวชนในสถานศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย ใน **วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย**.
 ปีที่ 14, (ฉ.2), กรกฎาคม - ธันวาคม 2561
- สุเทพ สุนทรเกษม. (2548). **ชาติพันธุ์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2554). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ ไชยสงค์ และคณะ. (2556). **รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ราย
 จังหวัด พ.ศ. 2554 (Provincial Alcohol Report 2011)**. ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. บริษัท
 เดอะกราฟิโกซิสเต็มส์.
- แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. (2548). **วัฒนธรรมในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- โสพรรณ อินทสิทธิ์. (2554). **กระบวนการและความสัมพันธ์ของการดื่มแอลกอฮอล์กับการใช้ยา
 เสพติดในวัยรุ่น**. รายงานการวิจัย. นนทบุรี : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ไหมไทย ไชยพันธุ์. (2557). จิตวิทยา : แนวคิดทฤษฎีการศึกษาการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ใน
**วารสาร Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and
 Social sciences**. ปีที่ 1, (ฉ.1), มกราคม -

- มิถุนายน 2557. (อัดสำเนา).
- องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว. (2561). **แผนอัตรากำลังองค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ**. ศรีสะเกษ: องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว.
- _____. (2562). **แผนที่ตำบลศรีแก้ว**. ศรีสะเกษ: องค์การบริหารส่วนตำบลศรีแก้ว.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2547). **มนุษย์กับวัฒนธรรม ในสังคมและวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถัย วลีวงศ์ และคณะ. (2553). **บทบาทและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่มีต่อผลการติ่มเครื่องติ่ม แอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย**. สงขลา: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- _____. (2554). มองรอบด้าน “นักติ่มวัยรุ่น กับ แม่ในวัยเรียน”. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูล จาก: <https://www.thaihealth.or.th/data/ecatalog/256/pdf/256.pdf> สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2563
- _____. (2557). **ผลกระทบของการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ต่อผู้อื่น: แนวคิด สถานการณ์และช่องว่างของความรู้ของประเทศไทย ใน วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข**. ปีที่ 8, (ฉ.2), เมษายน-มิถุนายน 2557.
- _____. (2558). **การศึกษาผลกระทบของการบริโภคเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ต่อบุคคลรอบข้าง ผู้ติ่ม ในประเทศไทย (ระยะที่ 1)**. สงขลา: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- อรรถัย ศรีทองธรรม และคณะ. (2560). **การดำเนินงานควบคุมแอลกอฮอล์ในระดับท้องถิ่น กรณีศึกษาโครงการงานศพและงานบุญปลอดเหล้า**. ใน **วารสารวิชาการสาธารณสุข** ปีที่ : 26 ฉบับที่ : 2 : 290-298. กระทรวงสาธารณสุข.
- อรรถณ นันทจักร. (2531). **กฎหมายอีสานฉบับต่าง ๆ : รูปแบบและพัฒนา**. อำนาจเจริญ: ศูนย์วัฒนธรรมอีสาน.
- อัมมันดา ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์. (2560). **พฤติกรรมการติ่มเครื่องติ่มแอลกอฮอล์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใน วารสาร วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**. ปีที่ 7, (ฉ.1), มกราคม เมษายน 2560. (อัดสำเนา).
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. (2552). **ความเข้าใจ วัฒนธรรม ในงานวิจัยสังคมไทย ใน มานุษยวิทยา ปะทะวัฒนธรรมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- อารีกุล พวงสุวรรณ. (2553). **ผลกระทบของความตกลงการค้านานาชาติต่อนโยบายควบคุม เครื่องติ่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- อิสรียา ดาราทอง และคณะ. (2552). **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน อาชีวศึกษา กับ ความฉลาดทางอารมณ์**. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้ที่

www.asianbiomed.org. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2562.

- อุดม บัวศรี. (2540). **วัฒนธรรมอีสาน**. ขอนแก่น : ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Bobak M et al. (2005) **Department of Epidemiology and Public Health**. University College London.London.
- Carles Feixa and Jordi Nofre. (2012). Youth cultures in Sociopedia.isa. (Online). available: www.sagepub.net/isa/resources/pdf/YouthCultures.pdf 2019, march, 4 th
- Herberman Mash, Holly B. et al.(2016). **Alcohol Use and Reasons for Drinking as Risk Factors for Suicidal Behavior in the U.S. Army**. Department of Psychology. Harvard University.
- Katherine J. Karriker-Jaffe, Robin Room, Norman Giesbrecht and Thomas K. Greenfield. (2018). Alcohol's Harm to Others: Opportunities and Challenges in a Public Health Framework in **Journal of Studies on Alcohol and Drugs, 79(2), 239–243**.
- Monica Gaughan. (2006). The Genders Structure of Adolescent RPeer Influence on Drinking. (Online). Available to: **Journal of Health and Social Behavior**, vol.47, 1: pp. 47-61. , First Published Mar 1, 2006
- Trinity College Dublin. (2014). Alcohol's harm to others in Ireland. (Online). Available to: alcoholireland.ie. 2019, march, 4 th
- Yeung W. et al. (2015). **Alcohol Use Disorder and Heavy Episodic Drinking in Rural Communities in Cambodia: Risk Factors and Community-Perceived Strategies**. Asia-Pacific Journal Of Public Health / Asia-Pacific Academic Consortium For Public Health.
- Yoshimi, S. (1992). **kuukan no jitsen : Toshi Shakaigaku ni okeru kuukan Gainen No Shakagaku no Frontier (The frontiers of Urban Sociology)**. Tokyo: Nihon Hyouron Sha.
- World health organization. (1993). The health of Young People: A Challenge and a promise. (Online). Available to: <https://apps.who.int/iris/handle/10665/37353> 2019, June, 21th
- _____. (2002). **World report on violence and health**. Geneva:

World Health Organization.

Zara Quigg, Mark A Bellis, Hannah Grey, Kathryn Ashton, Karen Hughes and Jane Webster. (2016). **ALCOHOL'S HARMS TO OTHERS:the harms from other people's alcohol consumption in Wales.** UK : A Public Health Institute.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.ดาริกา ไสงาม

ตำแหน่ง นักวิชาการ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. อาจารย์ ดร.อนุพันธ์ ประจํา

ตำแหน่ง รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ

3. อาจารย์ศิริรัตน์ นิตยวัน

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ กลุ่มวิชาจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงตรวจเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ พิเศษ ๒๕๖๓ / ๐๐๑

โครงการศึกษาผลกระทบจากการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง
ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัด
ศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๑๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ดาริกา ไสงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือวิจัย	จำนวน	๓	ชุด
	๒. เอกสารโครงการฯ	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ได้รับทุนอุดหนุนการดำเนินงานวิจัย จาก ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการดำเนินงานวิจัยโครงการ การศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมเยาวชนจังหวัด ศรีสะเกษ ในกรณี ทางโครงการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยโครงการฯ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร)
หัวหน้าโครงการวิจัย

นายศรณรงค์ ปล่องทอง
๐๐๘-๑๙๖๗๕๑๐๓
ผู้ประสานงานโครงการฯ

ที่ พิเศษ ๒๕๖๓ / ๐๐๑

โครงการศึกษาผลกระทบจากการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง
ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัด
ศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๑๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ดาริกา ไสงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือวิจัย	จำนวน	๓	ชุด
	๒. เอกสารโครงการฯ	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ได้รับทุนอุดหนุนการดำเนินงานวิจัย จาก ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการดำเนินงานวิจัยโครงการ การศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมเยาวชนจังหวัด ศรีสะเกษ ในการนี้ ทางโครงการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยโครงการฯ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร)

หัวหน้าโครงการวิจัย

นายศรณรงค์ ปล่องทอง
๐๐๘-๑๕๖๗๔๑๐๓
ผู้ประสานงานโครงการฯ

ที่ พิเศษ ๒๕๖๓ /๐๐๑

CAS
Center for Alcohol Studies
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

โครงการศึกษาผลกระทบจากการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง
ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัด
ศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๐๐๐

๘ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ศิริรัตน์ นิตยวัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือวิจัย	จำนวน	๓	ชุด
	๒. เอกสารโครงการฯ	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ได้รับทุนอุดหนุนการดำเนินงานวิจัย จากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการดำเนินงานวิจัยโครงการ การศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมเยาวชนจังหวัด ศรีสะเกษ ในกรณีนี้ ทางโครงการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัยโครงการฯ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร)
หัวหน้าโครงการวิจัย

นายศรณรงค์ ป่องทอง
๐๐๘-๑๙๖๗๔๑๐๓
ผู้ประสานงานโครงการฯ

ภาคผนวก ค
ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาพถ่ายกิจกรรมการลงพื้นที่

ภาคผนวก ง
เครื่องมือการวิจัย

ใบยินยอมให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมให้ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์โครงการ วิธีการวิจัย รวมทั้งประเด็นที่จะทำการสอบถามโดยละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว

ข้าพเจ้ามีอิสระในการเลือกตอบคำถามบางข้อ หรือไม่ตอบคำถามบางข้อ หรือขอหยุดการตอบแบบสอบถามเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล โดยการยกเลิกการให้ข้อมูลนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ หรือไม่สูญเสียสิทธิใดๆ ที่ประชาชนไทยพึงมีทั้งนั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้สำหรับการวิจัยนี้เท่านั้น และจะเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัย ข้อมูลที่ถูกวิเคราะห์แล้วจะนำเสนอในภาพรวม โดยไม่มีการระบุข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้สามารถระบุตัวผู้ให้ข้อมูลได้

ในกรณีจำเป็น ข้าพเจ้าสามารถติดต่อนักวิจัยหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โทรศัพท์ 087-4452569 และผู้ประสานงานหลักและนักวิจัยโครงการ นายศรณรงค์ ปล่องทอง โทรศัพท์ 081-9674103 ได้ตลอดเวลา

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว มีความเข้าใจทุกประการ และได้ลงนามใบยินยอมให้ข้อมูลด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้เข้าร่วมโครงการ
(...../...../.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

ลงนาม.....พยาน

ลงนาม.....พยาน

แบบสอบถาม

โครงการศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อ พฤติกรรม ของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัด ศรีสะเกษ และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ตัวแทนเยาวชนในครัวเรือน

2. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไปและบริบทเยาวชน ชุมชนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

3. การให้ข้อมูลแบบสอบถามชุดนี้ คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยดังกล่าวนี้ มีความเที่ยงตรง และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง กรุณาตอบแบบสอบถามตามความจริง

4. ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามทุกท่านถือเป็นความลับ การนำเสนอผลการวิจัยนี้จะเสนอในภาพรวม

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและบริบทเยาวชน

1.1 คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุปี
3. ศาสนา
 1. พุทธ 2. คริสต์ 3. อิสลาม 4. อื่นๆ โปรดระบุ
.....
4. คุณกำลังศึกษาอยู่ในระดับใด
 1. ไม่ได้เรียน 2. ประถมศึกษา 3. มัธยมต้น
4. มัธยมปลาย 5. กศน. 6. อนุปริญญา (ปวช./ปวส.)
 7. ปริญญาตรี
5. สถานภาพครัวเรือนของเยาวชน
 1. อาศัยอยู่กับบิดา มารดา 2. อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง (หมายถึงผู้ที่ดูแลท่านที่ไม่ใช่บิดามารดา)
 3. อาศัยอยู่กับบิดา 4. อาศัยอยู่กับมารดา
 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. สถานภาพบิดามารดา
 1. อยู่ด้วยกัน 2. หย่าร้าง
 3. แยกกันอยู่ (ไม่ได้หย่าร้าง) 4. เสียชีวิต
7. แหล่งของรายได้ที่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
 1. บิดา มารดา 2. ผู้ปกครอง (หมายถึงผู้ดูแลท่านที่ไม่ใช่บิดามารดา)
 3. การทำงาน 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
8. คุณทำงานเพื่อหารายได้เสริมหรือไม่
 1. ทำ 2. ไม่ทำ
9. คุณได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายวันละ.....บาท
10. รายจ่าย โดยเฉลี่ยของคุณ (ประมาณการที่บาทต่อวัน).....บาท
11. ในปัจจุบันคุณพักอยู่กับใคร
 1. คนเดียว 2. บิดาและมารดา 3. บิดา 4. มารดา
 5. ญาติพี่น้อง 6. เพื่อน 7. แฟน 8. อื่นๆ โปรดระบุ
12. ผลการเรียนของคุณในเทอมที่ผ่านมา (หากไม่ได้เรียนข้ามไปตอบข้อ 15)
เกรดเฉลี่ย .
13. ผลการเรียนของคุณเมื่อเทียบปีการศึกษาที่ผ่านมาเป็นอย่างไร
 1. เท่าเดิม 2. เพิ่มขึ้น 3. ลดลง
14. คุณเคยพักการเรียนหรือไม่
 1. ไม่เคย 2. เคย

15. คุณมีประสบการณ์ในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือไม่

1. มี 2. ไม่มี

16. คุณมีประสบการณ์เข้าร่วมและมีพฤติกรรมในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงในชุมชน (งานแต่งงาน งานบุญกฐิน งานหมอลำ งานบวช งานบุญที่มีรฆแห่เครื่องเสียง ฯลฯ)

1. มี 2. ไม่มี

17. คุณมีความประทับใจ/ชื่นชอบการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงในชุมชน (งานแต่งงาน งานบุญกฐิน งานหมอลำ งานบวช งานบุญที่มีรฆแห่เครื่องเสียง ฯลฯ)

1. ใช่ 2. ไม่ใช่

1.2 บริบทเยาวชนและครอบครัว ชุมชน

คำชี้แจง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อมูลที่ตรงกับข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเด็นเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
บริบทเยาวชน					
1. คุณชอบตีเครื่องตีแอลกอฮอล์					
2. คุณมีประสบการณ์การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เกือบทุกชนิด ทุกประเภท เช่น เหล้า เบียร์ เหล้าปั่น ยาตอง เหล้าขาว สุราพื้นบ้าน					
3. คุณมีประสบการณ์หรือมีพฤติกรรมในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงในชุมชน (งานบวช งานบุญบั้งไฟ งานหมอลำ งานที่มีรฆแห่เครื่องเสียง ฯลฯ)					
4. การไปร่วมงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงในชุมชนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คุณตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เป็นครั้งแรก					
5. ทุกครั้งที่ม้งานมหรสพบันเทิงที่มีรฆแห่ เป็นแหล่งรวมตัวของวัยรุ่นในชุมชนของคุณ					
บริบทครอบครัว ชุมชน					
6. คุณเคยพบเห็นเยาวชนตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงที่มีรฆแห่					

ประเด็นเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ครอบครัวยุคนิยมของคุณยอมรับหรือยินยอมในกรณีที่มีเยาวชนติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงในชุมชน					
8. คุณรับรู้ถึงผลกระทบต่อด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านครอบครัวจากการติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงในชุมชน					
9. การติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงในชุมชนถือเป็นเรื่องปกติและเป็นสิ่งที่ยู่คู่กันในชุมชน					
10. ชุมชนของคุณมีมาตรการในการป้องกันหรือจัดการปัญหาผลกระทบจากการติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงในชุมชน					

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมในการติ้มสุราและเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

2.1 ข้อมูลพฤติกรรมการติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และกรอกข้อมูลตามความเป็นจริงของคุณ โดยหากคุณไม่ติ้มแอลกอฮอล์ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 3

- คุณเริ่มติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุเท่าไร.....ปี
- สาเหตุหลักที่คุณติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ **ครั้งแรก**
 - 1. คลายเครียดจากการเรียน 2. อยากทดลองติ้ม/เพื่อนชวนติ้ม
 - 3. ติ้มตามเทศกาล/งานมหรสพบันเทิง 4. เพื่อการสังสรรค์/เข้าสังคม
 - 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....
- โดยส่วนใหญ่คุณมักจะติ้มกับใคร
 - 1. ติ้มคนเดียว 2. ติ้มกับเพื่อน
 - 3. ติ้มกับครอบครัว 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- คุณนิยมติ้มเครื่องติ้มแอลกอฮอล์ประเภทใดมากที่สุด (เลือกตอบ 1 ข้อ)
 - 1. สุราสี 2. สุราขาว 3. เบียร์ 4. ไวน์ /สพาย 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- คุณติ้มสุราครั้งล่าสุดเมื่อไร (ไม่นับการจิบหรือชิมเพียง เล็กน้อย)
 - 1. นานกว่า 12 เดือน
 - 2. นานกว่า 30 วันที่ผ่านมาแต่ภายใน 12 เดือน

3. นานกว่า 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาแต่ภายใน 30 วัน

4. ภายใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

6. รูปแบบและปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคุณ

<p>สุรา/สุราขาว/แอลกอฮอล์ 1 หน่วย หรือ 1 ดริงค์ (drink) = เบียร์ 1 แก้ว/กระป๋อง หรือไวน์ 1 แก้ว หรือเหล้าวิสกี้/บรันดี 1 ถ้วยเล็ก</p>			
			
1 เป๊ก (50 มล.)	เบียร์ 1 แก้ว (280-285 มล.)	ไวน์ 1 แก้ว (100 มล.)	เหล้า/วิสกี้ 1 ถ้วยเล็ก (30 มล.) หรือ 1 ฝาใหญ่
<p>ใน 30 วันที่ผ่านมา แต่ละครั้งที่คุณดื่มสุรา คุณมักจะดื่มประมาณกี่หน่วย (ผู้ชาย 5 หน่วยขึ้นไป หญิง 4 หน่วยขึ้นไปถือว่าเมาหิวรน้ำ)</p>		<p>☐ 0) ไม่เคยเลย ☐ 1) 1 หน่วย ☐ 2) 2 หน่วย ☐ 3) 3 หน่วย ☐ 4) 4 หน่วย ☐ 5) 5 หน่วย ☐ 6) 6 หน่วย ☐ 7) 7 หน่วย ☐ 8) 8 หน่วย ☐ 9) 9 หน่วย ☐ 10) 10 หน่วยขึ้นไป</p>	
<p>เวลาที่คุณดื่มสุรา คุณมักจะดื่มที่ไหน บ่อยที่สุด (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)</p>		<p>☐ 1) งานโรงเรียน/ ในโรงเรียน ☐ 2) หอพัก ☐ 3) บ้านตัวเอง/บ้านเพื่อน ☐ 4) สวน /ไร่/นา ☐ 5) ร้านอาหาร ผับ บาร์รอบโรงเรียนรัศมี ไม่เกิน 300 ม. ☐ 6) ร้านอาหาร ผับ บาร์รอบโรงเรียนรัศมี เกิน 300 ม. ☐ 7) ดื่มในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่มีรถแท็กซี่/เล่นดนตรี ☐ 8) อื่นๆ ระบุ.....</p>	
<p>ค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ เดือนละกี่บาท</p>		<p>☐ 0) ไม่ได้จ่ายเอง</p>	<p>☐ 1) จ่ายเองบาท</p>

8. ปริมาณการดื่มของท่านในช่วงเวลาที่มีงานมหรสพบันเทิงดื่มเพิ่มขึ้นจากเดิมไม่

1 ดื่มปกติเท่าเดิม

2 ดื่มเพิ่มขึ้น

ไม่ดื่ม

9. การตัดไม้เครื่องตัดแอสลอสที่คณนิยมนัดมากที่สุด/ตัดน้อยที่สุดในแต่ละครั้งโดยประมาณ (โปรดระบุจำนวนที่ท่านเลือกตัดมากที่สุดเพียง 1 ข้อ ในช่องว่าง.....)

ตัดในช่วงเวลาปกติชีวิตประจำวัน		ตัดในช่วงเวลาที่มีงานมหรสพ บันเทิงๆ
☐ 1. เปียร์กระป๋องขวดใหญ่ขวดเล็กแก้วกระป๋องขวดใหญ่ขวดเล็กแก้ว
☐ 2. สุราสีขวดใหญ่แบนแก้วขวดใหญ่แบนแก้ว
☐ 3. สุราขาวขวดใหญ่ขวดเล็กก๊กเป๊กขวดใหญ่ขวดเล็กก๊กเป๊ก
☐ 4. สพายขวดกระป๋องขวดกระป๋อง
☐ 5. เครื่องตัด แอสลอสอื่นๆ โปรด ระบุ.....กระป๋องขวดใหญ่ขวดเล็กแก้วกระป๋องขวดใหญ่ขวดเล็กแก้ว
☐ 6. ไม่ตัดไม้เครื่องตัดแอสลอส ข้ามนไปตอบตอนที่ 3		

2.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ประเด็นเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มในงานมหรสพบันเทิงฯ					
2. เยาวชนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงฯ ในงานที่มีรถแห่					
3. เยาวชนมักจะเข้าร่วมกิจกรรมในงานมหรสพบันเทิงฯ มักจะเดินร่ำ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนในงานที่มีรถแห่ หรืองานที่มีดนตรีเครื่องเสียง					
4. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงฯ ในชุมชน เนื่องจากมีความสนุกสนานจากดนตรีในงานมหรสพบันเทิงฯ					
5. หากเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักจะมีเหตุการณ์อื่นร่วมด้วย เช่น พุดคุย ร้องเพลง การพนัน เพศสัมพันธ์ ทะเลาะวิวาท แข่งรถจักรยานยนต์					
6. การพบปะเพื่อนในงานมหรสพบันเทิงทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น					
7. พฤติกรรมกล้าแสดงออกมากกว่าปกติของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ส่วนหนึ่งมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการได้อยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิท					
8. แม้ไม่มีงานมหรสพบันเทิงฯ เยาวชนในพื้นที่ยังคงจับกลุ่มกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
9. เยาวชนมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ในปริมาณที่มากขึ้นกว่าการดื่มในช่วงเวลาปกติ					
10. เยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีการสูบบุหรี่ร่วมด้วย					

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

3.1 ระดับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อผลกระทบที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ประเด็นเนื้อหา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสุขภาพกาย/จิตใจ					
1. เยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ในปริมาณมากจะมีพฤติกรรมพุดจาหยาบคาย หรือมีท่าทีก้าวร้าว					
2. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นรู้สึกรำคาญ					
3. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติทำให้ผู้ร่วมงานคนอื่นรู้สึกหวาดกลัว/รู้สึกถูกคุกคาม และรู้สึกไม่ปลอดภัย					
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสติทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจนส่งผลกระทบต่อถึงผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์					
5. บ่อยครั้งที่คุณอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					
ด้านครอบครัว					
1. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว					
2. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรือรู้สึกไม่สบายใจของคนในครอบครัวเยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					
3. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเครียดและปัญหาสุขภาพของผู้ที่ดูแลเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					
4. คุณเคยพบ/มีประสบการณ์เห็นการทะเลาะเบาะแว้ง ทุบตี คุ้งคำ ทำลายทรัพย์สิน/ทำร้ายร่างกายกันในครอบครัวของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					

ประเด็นเนื้อหา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. คุณเคยพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว					
ด้านเศรษฐกิจ					
1. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ในชีวิตรประจำวันของเยาวชนเนื่องจากนำไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มในงานมหรสพบันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน					
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดคดีทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน					
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ					
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการใช้เงินค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากความเจ็บป่วยจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อนำมาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					
ด้านสังคม					
1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมรวมกลุ่มเต้นรำ ดื่มกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท					
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติ ทำให้เกิดการทำลายทรัพย์สินทั้งของตนเอง และผู้อื่น					

ประเด็นเนื้อหา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติเพิ่มปัญหาการทำร้ายร่างกายผู้อื่นและอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้					
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสตินำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชน					
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการนอนไม่หลับจากการถูกรบกวนกลางดึกจากเยาวชนผู้ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง					

3.2 ผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาปกติและช่วงมีงานมหรสพบันเทิง

คำชี้แจง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

- ท่านคิดว่าในช่วงเวลาปกติจะเกิดผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในข้อใดมากที่สุด
 1. ด้านสุขภาพ 2. ด้านครอบครัว 3. ด้านเศรษฐกิจ 4. ด้านสังคม
- ท่านคิดว่าในช่วงมีงานมหรสพบันเทิงจะเกิดผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในข้อใดมากที่สุด
 1. ด้านสุขภาพ 2. ด้านครอบครัว 3. ด้านเศรษฐกิจ 4. ด้านสังคม

-ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้-

ใบยินยอมให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมให้ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์โครงการ วิธีการวิจัย รวมทั้งประเด็นที่จะทำการสอบถามโดยละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว

ข้าพเจ้ามีอิสระในการเลือกตอบคำถามบางข้อ หรือไม่ตอบคำถามบางข้อ หรือขอหยุดการตอบแบบสอบถามเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล โดยการยกเลิกการให้ข้อมูลนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ หรือไม่สูญเสียสิทธิใดๆ ที่ประชาชนไทยพึงมีทั้งนั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้สำหรับการวิจัยนี้เท่านั้น และจะเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัย ข้อมูลที่ถูกวิเคราะห์แล้วจะนำเสนอในภาพรวม โดยไม่มีการระบุข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้สามารถระบุตัวผู้ให้ข้อมูลได้

ในกรณีจำเป็น ข้าพเจ้าสามารถติดต่อนักวิจัยหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โทรศัพท์ 087-4452569 และผู้ประสานงานหลักและนักวิจัยโครงการ นายศรณรงค์ ปล่องทอง โทรศัพท์ 081-9674103 ได้ตลอดเวลา

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว มีความเข้าใจทุกประการ และได้ลงนามใบยินยอมให้ข้อมูลด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้เข้าร่วมโครงการ
(...../...../.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

ลงนาม.....พยาน

ลงนาม.....พยาน

แบบสอบถาม

โครงการศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามข้อมูลเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัด ศรีสะเกษ และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วยตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่ ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

2. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และข้อมูล

การดำเนินกิจกรรมการปรับพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน/ประชาชนทั่วไป/ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

3. การให้ข้อมูลแบบสอบถามชุดนี้ คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยดังกล่าวนี้ มีความเที่ยงตรง และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง กรุณาตอบแบบสอบถามตามความจริง

4. ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามทุกท่านถือเป็นความลับ การนำเสนอผลการวิจัยนี้จะเสนอในภาพรวม

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นตัวแทนครัวเรือน ตัวแทนร้านค้าชุมชน และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

1.1 คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. อายุปี

3. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส 3. หย่าร้าง 4. หม้าย 5. แยกกันอยู่

4. ศาสนา

1. พุทธ 2. คริสต์ 3. อิสลาม 4. อื่นๆ(ระบุ).....

5. อาชีพหลัก

1. เกษตรกร 2. ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ
 3. เจ้าของกิจการ/ค้าขาย 4. รับจ้าง/พนักงานบริษัทห้างร้าน
 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ระดับการศึกษา

1. ไม่ได้เรียน 2. ประถมศึกษา 3. มัธยมต้น

4. มัธยมปลาย 5. กศน. 6. อนุปริญญา (ปวช./ปวส.)

7. ปริญญาตรี 8. สูงกว่าปริญญาตรี

7. ท่านมีประสบการณ์เข้าร่วม หรือตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงอื่นๆ ในชุมชน เช่น งานที่มีรถแห่เครื่องเสียง เป็นต้น

1. มี 2. ไม่มี

8. ท่านเคยเข้าร่วมงานจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงอื่นๆ ในชุมชน เช่น งานที่มีรถแห่เครื่องเสียง เป็นต้น

1. เคย 2. ไม่เคย

9. ท่านมีประสบการณ์พบเห็นการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงต่างๆ เช่น งานที่มีรถแห่เครื่องเสียง เป็นต้น

1. มี 2. ไม่มี

10. ท่านมีประสบการณ์พบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของเยาวชนที่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงต่างๆ เช่น งานที่มีรถแห่เครื่องเสียง เป็นต้น

1. มี 2. ไม่มี

11. จากประสบการณ์ที่ท่านที่พบเห็นเหตุการณ์เยาวชนทะเลาะวิวาทในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่มีรถแห่เครื่องเสียงส่วนใหญ่ที่เจอสมาเหตุเกิดจากอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ทะเลาะวิวาทเนื่องจากเมาสุรา หรือเครื่องตีมแอลกอฮอล์
 2. ทะเลาะวิวาทเนื่องจากเคยมีปัญหากันมาก่อน และเมาสุราหรือเครื่องตีมแอลกอฮอล์

3. ทะเลาะวิวาทเนื่องจากเคยมีปัญหากันมาก่อน และไม่ได้มาสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. ไม่เคยพบเห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทในงานมหรสพบันเทิงฯ
5. อื่นๆ โปรดระบุ....
12. จากประสบการณ์ที่เคยพบเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิงฯ ที่มีรถแห่เครื่องเสียง เป็นเยาวชนจากพื้นที่ใดมากที่สุด (ตอบโดยประมาณการ)
1. ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนในพื้นที่
2. ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนจากพื้นที่อื่น
3. ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนจากทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่เท่ากัน
13. จากประสบการณ์ที่ท่านเคยพบเห็นการร่ำจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ งานที่มีรถแห่เครื่องเสียง หรือไม่
1. ไม่เคยพบเห็น
2. เคยพบเห็นเป็นรถเร่บรรทุกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ด้านหลังกระบะ/หรืออุปกรณ์อื่นๆ เพื่อจำหน่าย
3. เคยพบเห็นแบบตั้งโต๊ะ หรือจัดร้านจำหน่ายชั่วคราว
4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
14. จากประสบการณ์ที่ท่านเคยพบเห็นเยาวชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่มีรถแห่เครื่องเสียง **ประเภทใดมากที่สุด**
1. สุราสี 2. สุราขาว
3. เบียร์ 4. สบาย
5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง

คำชี้แจง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อมูลที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ประเด็นเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เยาวชนชอบจับกลุ่มกับเพื่อนๆ ในงานมหรสพบันเทิงฯ					
2. เยาวชนชื่นชอบในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพบันเทิงอื่นๆ ในชุมชน					

ประเด็นเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. เยาวชนชอบเข้าร่วมกิจกรรมในงานมหรสพบันเทิง ๆ และเต้นรำ ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนในงานที่มีรถแห่ หรืองานที่มีดนตรีเครื่องเสียง					
4. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนนิยมขึ้นชอบในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีและงานมหรสพอื่น ๆ ในชุมชน คือ มีความสนุกสนานจากดนตรีในงานมหรสพบันเทิง ๆ					
5. หากคุณตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มักจะมีเหตุการณ์อื่นร่วมด้วย เช่น เต้นรำ พูดคุย ร้องเพลง เล่นการพนัน เพศสัมพันธ์ ทะเลาะวิวาท ขับรถเสียงดัง					
6. การพบปะเพื่อนในงานมหรสพบันเทิงทำให้เยาวชนอยากตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มากขึ้น หรือตี๋มแล้วสนุกมากขึ้น					
7. พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างสนุกสนานของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ๆ ส่วนหนึ่งมากจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ และการได้อยู่ร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนสนิท					
8. หากไม่มีงานมหรสพบันเทิง ๆ เยาวชนในพื้นที่ยังคงจับกลุ่มกันตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ตามปกติ					
9. เยาวชนมักจะตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง ๆ มากขึ้นกว่าการตี๋มในช่วงเวลาปกติ					
10. ในกลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมงานมหรสพบันเทิง ๆ ที่เคยพบจะตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์และมีการสูบบุหรี่หรือสารเสพติดอย่างอื่นร่วมด้วย					

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง

คำชี้แจง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อผลกระทบที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด

ประเด็นเนื้อหา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสุขภาพ					
1. เยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติพูดจาหยาบค้าย หรือมีท่าทีก้าวร้าว					
2. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติมีพฤติกรรมรบกวนและทำให้ผู้อื่นที่ร่วมอยู่ในงานรู้สึกรำคาญ					
3. เยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ที่ดื่มจนขาดสติทำให้ผู้ร่วมงานคนอื่นรู้สึกหวาดกลัวถูกคุกคามและรู้สึกไม่ปลอดภัย					
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสติทำให้เกิดการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันกระทบถึงผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์					
5. คุณเคยอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันจากเยาวชนผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					
ด้านครอบครัว					
1. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะกันภายในครอบครัว					
2. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวล หรืออาการรู้สึกไม่สบายของคนในครอบครัว เยาวชนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					
3. คุณเคยพบเห็น/มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเครียดและปัญหาสุขภาพของผู้ที่ดูแลเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ					

ประเด็นเนื้อหา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. คุณเคยพบ/มีประสบการณ์เห็นการทะเลาะเบาะแว้ง ทูตี่ ดุด่า ทำลายทรัพย์สินทำร้ายร่างกายกันในครอบครัวของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสปันเทิงฯ					
5. คุณเคยพบเห็นเหตุการณ์/มีประสบการณ์เกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือการถูกทำร้ายร่างกาย หรือการเจ็บป่วยของเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสปันเทิงฯ ทำให้เป็นภาระในการดูแลของคนในครอบครัว					
ด้านเศรษฐกิจ					
1. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเยาวชนเนื่องจากนำไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มในงานมหรสปันเทิงฯ ร่วมกับเพื่อน					
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดคดีทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือนร้อนทรัพย์สิน					
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือนร้อน เช่น การมีคู่กรณีและต้องจ่ายเงินในการดูแลช่วยเหลือคู่กรณีจากอุบัติเหตุ					
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการใช้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากความเจ็บป่วยจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นเยาวชนลักทรัพย์ในครัวเรือนเพื่อนำมาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสปันเทิงฯ					

ประเด็นเนื้อหา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสังคม					
1. การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชนทำให้เกิดพฤติกรรมรวมกลุ่มเต้่นร่าตีมีกินอย่างสนุกสนาน และบางครั้งทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ส่วนหนึ่งเกิดจากการพฤติกรรมเลียนแบบ					
2. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติ ทำให้เกิดโอกาสการทำลายทรัพย์สินทั้งของตนเอง และผู้อื่น					
3. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ จนขาดสติเพิ่มปัญหาการทำร้ายร่างกายผู้อื่นและอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้					
4. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ ของเยาวชนจนขาดสตินำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อมของเยาวชนรวมถึงการใช้สารเสพติดอื่นร่วมด้วย					
5. คุณเคยมีประสบการณ์/พบเห็นการนอนไม่หลับจากการถูกรบกวนกลางดึกจากเยาวชนผู้ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิง					

ตอนที่ 4 การรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4.1 การรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของร้านค้าชุมชน/ผู้ประกอบการ

คำชี้แจง: กรณีเจ้าของร้านค้าในชุมชน/ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องให้เขียนตอบข้อ 1 – 6 หากท่านไม่ใช่เจ้าของร้านค้าในชุมชน/ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องให้ข้ามไปตอบข้อ 4.2

1. 1. ร้านค้าท่านมีการจำหน่ายสินค้ามานาน.....ปี
2. การดำเนินการเป็นผู้ประกอบการกิจการรถแท็กซี่/รถเครื่องเสียง มานาน.....ปี (ข้ามไปตอบ 4.2)
3. รถเร่ในงาน/ร้านค้าจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงฯ มานาน.....ปี
4. อื่นๆ โปรดระบุ.....มานาน.....ปี
2. ร้านค้าท่านมีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาทิ สุราขาว สุราสี เบียร์ สบาย ฯลฯ มานาน.....ปี
3. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใด**ขายดีที่สุด**ในช่วงที่มีงานมหรสพบันเทิงฯ
 1. สุราสี 2. สุราขาว
 3. เบียร์ 4. สบาย
 5. อื่นๆ โปรดระบุ
4. ประเภทร้านค้าของท่าน (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่าง)
 1. ร้านขายของชำ 2. มินิมาร์ท/ร้านสะดวกซื้อที่มีเครือข่าย/สาขา
 3. ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่/ร้านขายส่ง 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. สถานะที่เกี่ยวข้องกับกิจการ (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่าง)
 1. เจ้าของร้าน 2. ผู้จำหน่ายที่ไม่ใช่เจ้าของร้าน/ลูกจ้าง
 3. หุ่นส่วน 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. ท่านเคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 1. เคย จำนวน.....ครั้ง อบรมที่.....
 2. ไม่เคย
7. ท่านรับรู้/ตระหนักถึงข้อกำหนดและมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่
 1. รู้
 2. ไม่รู้

4.2 ระดับการรับรู้ด้านกฎหมายและมาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของร้านค้าชุมชน ประชาชนทั่วไป/ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อมูลที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านตามความเป็นจริง

คำอธิบายระดับการรับรู้:

5	หมายถึง	รับรู้มากที่สุดหรือเคยได้ยินบ่อยมาก
4	หมายถึง	รับรู้มากหรือเคยได้ยินบ่อยครั้ง
3	หมายถึง	รับรู้บ้าง หรือเคยได้ยินอยู่บ้าง
2	หมายถึง	เหมือนไม่เคยได้ยินหรือไม่แน่ใจ
1	หมายถึง	ไม่เคยรับรู้หรือไม่เคยได้ยินมาก่อน

มาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
1. รัฐบาลเพิ่มภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อต้องการควบคุมปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
2. กฎหมายไทยควบคุมไม่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ซื้ออายุต่ำกว่า 20 ปี					
3. กฎหมายไทยกำหนดช่วงเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสองช่วง คือ 11.00-14.00 น. และ 17.00 - 24.00 น.					
4. การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาที่กำหนดห้ามจำหน่ายถือว่าผิดกฎหมาย					
5. กฎหมายไทยห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา					
7. ร้านค้าส่งมีการจำกัดเวลาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่นเดียวกับร้านค้าปลีก					
8. ร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดต้องมีใบอนุญาตในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกร้าน					
9. ร้านค้าใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าผิดกฎหมาย					
10. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในวัด ถือว่าผิดกฎหมายทุกงาน เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา					
11. ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร หรือยกเว้นบริเวณพื้นที่เพื่อการจัดเลี้ยงตามประเพณี					
12. ให้ร้านค้ามีการติดป้ายเตือนห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดให้กับผู้ซื้อที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี					

มาตรการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
13. กฎหมายห้ามร้านค้าหรือสถานประกอบการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดให้กับบุคคลที่มีอาการมีเมมาจนครองสติไม่ได้					
14. กฎหมายห้ามการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในลักษณะของการเร่ขาย เช่น นำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่ายบนรถยนต์ หรือรถประเภทอื่นๆ ตามงานเทศกาล เป็นต้น					
15. การลดราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขายเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
16. ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณรอบสถานศึกษาหรือจากแนวรั้วรอบสถานศึกษาระยะทางไม่ต่ำกว่า 300 เมตร					
17. กฎหมายกำหนดไม่ให้ผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขับขี่ยานพาหนะบนถนนทุกประเภท					
18. ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการการให้บริการการชิงโชคการชิงรางวัลแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ					
19. กฎหมายกำหนดไม่ให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดบนรถ ทั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสาร					
20. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขี่รถทุกประเภทมีโทษทั้งจำทั้งปรับ					

4.3 การดำเนินกิจกรรมการปรับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน/ประชาชนทั่วไป/ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง: จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับความจริงของท่าน

คำอธิบายระดับพฤติกรรม

มากที่สุด หมายถึง

ได้ดำเนินการทุกสัปดาห์

มาก	หมายถึง	ได้ดำเนินการเดือนละ 1 – 3 ครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง	ได้ดำเนินการทุกๆ 3 เดือน
น้อย	หมายถึง	ได้ดำเนินการทุกๆ 6 เดือน
น้อยที่สุดหมายถึง		ได้ดำเนินการไม่เกิน 1 ครั้ง หรือไม่ได้ดำเนินการเลย

ประเด็นเนื้อหา	ระดับการดำเนินกิจกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมรณรงค์ หรือสนับสนุนโครงการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานบุญประเพณีหรืองานมหรสพบันเทิงๆ ต่างๆ					
2. ท่านบอกกล่าวเยาวชน และประชาชนอื่นๆ เรื่องโทษภัยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
3. ท่านเข้าร่วมการประชุมวางแผนปรับการทำงาน หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการณรงค์การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน/ท้องถิ่น					
4. ท่านช่วยบอกกล่าวตักเตือนผู้กระทำผิดกฎระเบียบการควบคุมการบริโภคการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน เช่น ตักเตือนบุคคลที่ใช้ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น					
5. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมการเฝ้าระวังร้านค้าในชุมชน/ท้องถิ่นที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					

-ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้-

ใบยินยอมให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมให้ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์โครงการ วิธีการวิจัย รวมทั้งประเด็นที่จะทำการสอบถามโดยละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว

ข้าพเจ้ามีอิสระในการเลือกตอบคำถามบางข้อ หรือไม่ตอบคำถามบางข้อ หรือขอหยุดการตอบแบบสอบถามเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล โดยการยกเลิกการให้ข้อมูลนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ หรือไม่สูญเสียสิทธิใดๆ ที่ประชาชนไทยพึงมีทั้งนั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้สำหรับการวิจัยนี้เท่านั้น และจะเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัย ข้อมูลที่ถูกรวบรวมแล้วจะนำเสนอในภาพรวม โดยไม่มีการระบุชื่อข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้สามารถระบุตัวผู้ให้ข้อมูลได้

ในกรณีจำเป็น ข้าพเจ้าสามารถติดต่อนักวิจัยหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โทรศัพท์ 087-4452569 และผู้ประสานงานหลักและนักวิจัยโครงการ นายศรณรงค์ ปล่องทอง โทรศัพท์ 081-9674103 ได้ตลอดเวลา

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว มีความเข้าใจทุกประการ และได้ลงนามใบยินยอมให้ข้อมูลด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้เข้าร่วมโครงการ
(...../...../.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

ลงนาม.....พยาน

ลงนาม.....พยาน

แบบสัมภาษณ์

โครงการศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัด ศรีสะเกษ และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย หน่วยงานราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ข้อมูลความเกี่ยวข้องของผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่หน่วยงานจัดเก็บ

ตอนที่ 3 การจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชน

3. การให้ข้อมูลแบบสอบถามชุดนี้ คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยดังกล่าวนี้ มีความเที่ยงตรง และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง กรุณาตอบแบบสอบถามตามความจริง

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูล

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.1 คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน และขอความกรุณาในการตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงของหน่วยงานท่าน

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้ข้อมูล (เลือกที่จะตอบหรือไม่ตอบก็ได้).....

2. ตำแหน่ง

3. สังกัดหน่วยงาน.....

ลักษณะหน่วยงาน

1. หน่วยงานราชการ ต้นสังกัด (กรม/กระทรวง).....

2. หน่วยงานท้องถิ่น ต้นสังกัด (กรม/กระทรวง).....

3. อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ภารกิจ/บทบาทหน้าที่รับผิดชอบหลักของหน่วยงาน

.....

5. หน่วยงานท่านมีแผนงานในการขับเคลื่อนการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน และการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงหรือไม่

.....

6. ลักษณะของกลุ่มผู้มารับบริการ หรือผู้ที่หน่วยงานให้บริการ (เช่น ตัวผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้เสียหาย ผู้ก่อเหตุ เป็นต้น มีอาการบาดเจ็บมารับบริการ หรือ เป็นคดีความ โกล่เกลี่ย หรือ การช่วยเหลือให้คำแนะนำ เป็นต้น)

.....

7. ในรอบปีที่ผ่านมา จำนวนผู้มารับบริการที่มีเหตุเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเป็นผู้ที่คุณให้บริการ โดยเฉลี่ยราย ต่อวัน (หรือต่อเดือน/ปี) (หากมีการเก็บข้อมูลไว้ขอข้อมูลย้อนหลังรายปี)

ตอนที่ 2 ข้อมูลความเกี่ยวข้องของผลกระทบจากพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงที่หน่วยงานจัดเก็บ

2.1 คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน และขอความกรุณาในการตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงของหน่วยงานท่าน

7. ในรอบปีที่ผ่านมาผู้มารับบริการที่หน่วยงานท่านเคยเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ หรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย(หากเคยเป็นอย่างไรบ้าง โปรดยกตัวอย่าง หรือพิจารณาตามข้อมูลตัวเลือกที่กำหนดให้ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. มีปัญหาความสัมพันธ์ในครัวเรือน

2. มีปัญหาความรุนแรง/ทะเลาะวิวาท

3. มีปัญหาทางการเงิน/ลักขโมย

4. มีปัญหาความเครียด/ความวิตกกังวล

5. มีปัญหาการเรียน

6. มีปัญหาการทำงาน

7. มีปัญหาการล่องละเมิดทางเพศ

8. มีปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม

9. มีปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน

10. อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. ลักษณะของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิง ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร กรุณาเรียงลำดับเหตุการณ์ที่ท่านพบ 5 อันดับแรก (หากไม่พบให้เว้นช่องว่างไว้)

..... 1. ความรุนแรงระหว่างเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ด้วยกันเอง

..... 2. อุบัติเหตุจราจรหลังการดื่มของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ

..... 3. การทะเลาะวิวาทต่อชีวิต และร่างกาย และเกิดการทำลายทรัพย์สินขึ้น

..... 4. มีการใช้สารเสพติดอื่นร่วมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

..... 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. ในภาพรวมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในงานมหรสพบันเทิงฯ ส่งผลกระทบต่อผู้มารับบริการในหน่วยงานท่านอย่างไร (ยกตัวอย่างกรณีศึกษา หรือเล่าเหตุการณ์ในประเด็นๆ ต่าง ที่หน่วยงานท่านเคยมีประสบการณ์)

9.1 ประเภท/ลักษณะของปัญหาที่ผู้รับบริการเคยประสบมีอะไรบ้าง มีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

1. ข้อมูลการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของเยาวชน (เช่น การตีพิมพ์, การตีพิมพ์เป็นครั้งคราว, การตีพิมพ์ หรือเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์) โปรดอธิบายเพิ่มเติมการจัดเก็บข้อมูลหน่วยงาน

.....

.....

2. ข้อมูลการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของผู้ก่อเหตุที่เกี่ยวข้อง โปรดอธิบายเพิ่มเติมการจัดเก็บข้อมูลหน่วยงาน

.....

.....

3. ข้อมูลการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของสมาชิกครอบครัวของเยาวชน โปรดอธิบายเพิ่มเติมการจัดเก็บข้อมูลหน่วยงาน

.....

.....

4. ข้อมูลการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน (เพื่อน, ญาติ, เพื่อนบ้าน, คนในชุมชน, คนแปลกหน้าที่พบเจอกันในงานมหรสพบันเทิง) โปรดอธิบายเพิ่มเติมการจัดเก็บข้อมูลหน่วยงาน

.....

.....

14. หน่วยงานท่าน (เคย) มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือผลกระทบจากการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในรูปแบบใด

.....

.....

15. หากหน่วยงานท่านยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในงานมหรสพบันเทิงของเยาวชน ท่านคิดว่าในอนาคตหน่วยงานของท่านจะมีการเก็บข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ โปรดระบุเหตุผล และให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์แก่การศึกษาในครั้งนี้

.....

.....

.....

-----ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในการให้ข้อมูลการศึกษาในครั้งนี้-----